

II-5
17

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000282308

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

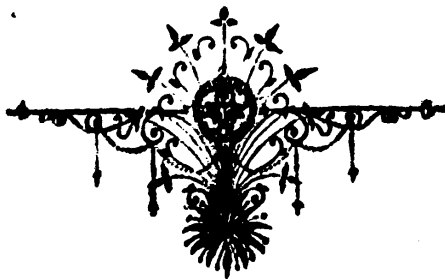
ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

Αρ. Βιβλ. Εισαγ. 15666

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Ν ΧΡΟΝΩΝ
Τμήμα Γεν. Ιστορία - Γλυφάδα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθήκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκη αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστῶν τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξη εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρπούς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἔστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν πάρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὡδε τὰς ἱεράς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνα μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγήτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσι ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραιωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερῆσει τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιῶδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθήκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεάν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθήκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιούτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστὶ καὶ ῥωσιστὶ.

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

I

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΑΡΓΥΡΗ ΒΡΕΤΟΥ.

* (Αντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου).

Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος δηλοποιούμεν οἱ ὑπογεγραμμένοι Ἰωάννης καὶ Ἀναστάσιος Ἀργύρη Βρετοὶ ὅτι τὰ φιορίνια ὀκτακόσια ἐγδοήκοντα, τὸ διάφορον τῶν φιορινίων εἰκοσι δύο χιλιάδων πεντακόσια ὅπου ἐβάλομεν λάσον εἰς Καισαροβασιλικὴν Κάσαν τῆς Βιέννης ὡς τὰ Καισαροβασιλικά ἀποδεικτικὰ γράμματα διαλαμβάνουν, καὶ τὰ ρούβλια ἑπτακόσια πενήκοντα τὸ διάφορον τῶν ρουβλίων δέκα πέντε χιλιάδες ὅπου ἐβάλαμεν λάσον εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Μόσχας, ὡς τὰ περὶ τούτων ἀποδεικτικὰ γράμματα διαλαμβάνουν, θέλομεν καὶ διορίζομεν νὰ μοιράζωνται χρονικῶς ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Ἀργι-

προεστώτων και προκρίτων της πολιτείας Ἰωαννίνων εἰς διήνεκην ἔνδειξιν και ἀσφάλειαν.

1793
ἀπόφ. Μαρτίου κθ'. Ἰωάννινα

ΙΩΑΝΝΗΣ και ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΡΙΓΥΡΗ ΒΡΕΤΟΥ βεβαιόνομεν

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΡΟΣΟΣ μαρτυρῶ

ΝΙΚΟΛΛΟΣ ΜΠΟΥΡΜΑΣ μαρτυρῶ

ΑΛΕΞΙΟΣ ΚΡΟΜΥΔΗΣ μαρτυρῶ

Χ. ΠΟΥΛΥΖΟΣ Χ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ μαρτυρῶ

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΜΠΑΛΛΑΔΗΜΑΣ μαρτυρῶ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΙΑΓΟΥΜΗΣ μαρτυρῶ

ἕτερος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΕΛΑΣ μαρτυρῶ

ΠΕΤΡΟΣ ΣΑΒΒΑ μαρτυρῶ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ μαρτυρῶ

II

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΠΛΑΝΗ

Ἐκ τῆς Διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Ζώη Κωνσταντίνου Καπλάνη ὑπὸ χρονολογίαν 15 Αὐγούστου 1806 τὴν ἀγορῶντα εἰς τὴν κοινότητα Ἰωαννίνων.

Καταθίσαις παρὶ τῶν ἐν Μόσχῃ Βασιλικῶν Ὀργανοτροφείων
και σκοπὸς τῶν καταθίσεων.

ε.) Ρ. ἀσσιγνάζιας 10,000 (Γραμμάτιον ἀριθ. 25424 ὑπὸ χρονολογίαν 21 Ἰανουαρίου 1809 πρὸς 50) ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἐπιτρόπων τῶν 4 ἐκκλησιῶν, τοῦτέστι τοῦ ἀγίου

Ἄθανασίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου, τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ τῆς ἁγίας Μαρίνης, καὶ τῶν τοῦ Νοσοκομείου. — Ὁ ἐτήσιος τούτων τόκος ὑπὲρ ὑπανδρείας πτωχῶν κορασίων τῶν χωρίων Γραμμένου καὶ Τζουντίλας· τὸ τυχὸν περίσσευμα ὑπὲρ ὑπανδρείας πτωχῶν κορασίων ἐκ τῶν πλησίων χωρίων.

γ.) Ρ. ἀσιγνάτζιας 10,000 (Γραμμάτιον ἀριθ. 25425 ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν τόκον) ἐπ' ὀνόματι τῶν αὐτῶν ἐπιτρόπων—ὁ ἐτήσιος τόκος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῶν αὐτῶν χωρίων Γραμμένου καὶ Τζουντίλας.

ζ.) Ρ. ἀσιγνάτζιας 10,000 (Γραμμάτιον ἀριθ. 25426 — ἡ αὐτὴ χρονολογία καὶ ὁ αὐτὸς τόκος) ἐπ' ὀνόματι τῶν αὐτῶν ἐπιτρόπων—ὁ ἐτήσιος τόκος ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Ἰωαννίνων διὰ τροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ ἄλλας χρείας. Ἐν ἐλλείψει, ὑπὲρ πτωχῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων.

ι.) Ρ. ἀσιγνάτζιας 6,000 (Γραμμάτιον ἀριθ. 25427 ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν καὶ τὸν αὐτὸν τόκον) ἐπ' ὀνόματι τῶν αὐτῶν ἐπιτρόπων — ὁ ἐτήσιος τόκος ὑπὲρ ὑπανδρείας πτωχῶν κορασίων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων.

κγ.) Ρ. ἀσιγνάτζιας 100,000 (Γραμμάτιον ἀριθ. 15617 ὑπὸ χρονολογίαν 20 Αὐγούστου 1806 πρὸς 5 0]0) ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Καπλανείου Σχολείου. — Ὁ ἐτήσιος τόκος πρὸς διατήρησιν τοῦ εἰρημένου Σχολείου, καὶ αὐταῖς λέξεσι «τῷ πρώτῳ διδασκάλῳ γρόσια 2,000 ἐτήσιον μισθόν· τῷ δευτέρῳ γρόσια 1000 καὶ τῷ τρίτῳ γρόσια 500· ἀνὰ γρόσια 150 εἰς πέντε πτωχοὺς μαθητὰς, εὐφρεῖς καὶ ἐπιμελεῖς· ἀνὰ γρόσια 150 εἰς τέσσαρας μαθητὰς ἐκ τοῦ χωρίου Γραμμένου· γρόσια 500 ἐτήσιον μισθόν ἐνὶ Ἱεροκήρυκι διδάξοντι χρονικῶς ἐπ' ἐκκλησίας· ἐν ἐλλείψει τοιούτου, διανεμητέον καὶ ταῦτα εἰς πτωχοὺς μαθητὰς εὐφρεῖς καὶ ἐπιμελεῖς. Συνιστᾶται ὁ διορισμὸς καὶ τετάρτου διδασκάλου κυρίως μὲν τῆς Λατινικῆς, ἐν δευτέρῳ δὲ μοίρα τῆς Ἰταλικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς ἢ καὶ τῆς Γερμανικῆς. Συνιστᾶται ὡσαύτως ὁ διορισμὸς ἐνὸς διδασκάλου τῶν κοινῶν γραμμάτων ἐν τῷ χωρίῳ Γραμμένῳ. Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ

Σχολείου ὁ ἀείμνηστος ἰδρυτὴς ἐδωρήσατο βιβλία ἱκανὰ παντοίου εἶδους καὶ ὄργανα μαθηματικά, πρὸς φύλαξιν τῶν ὁποίων συνιστᾷ τὴν οἰκοδόμησιν λιθοκτίστου βιβλιοθήκης. Ὁ αὐτὸς ἐπροίκισε τὸ Σχολεῖόν του καὶ μὲ κτίριον εὐρύχωρον εἰς κατοικίαν τῶν διδασκάλων, ὑποδιδασκάλων καὶ ὑποτρόφων.

λ.) Ρ. ἀσιγνάτζιας 10,000 (Γραμμάτιον ἀριθ. 4858 ὑπὸ χρονολογίαν 16 Ἰουνίου 1797 πρὸς Ὡ Ο]Ο) ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Νοσοκομείου· — ὁ ἐτήσιος τόκος ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῷ ἀσθενῶν.

Ἐν περιπτώσει ἐλαττώσεως τῶν κεφαλαίων του, διατάσσει νὰ ἐλαττωθῶσιν ἀναλόγως τὰ κληροδοτήματα ἐκτὸς τῶν ὑπὲρ τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου· ἐν περιπτώσει δὲ αὐξήσεως κελεύει ἵνα τὸ περίσσευμα κατατεθῆ ὡσαύτως ἐν τῷ αὐτῷ Βασιλικῷ Ὀρφανοτροφείῳ καὶ ὁ τόκος αὐτοῦ διανέμηται εἰς τοὺς μᾶλλον ἐνδεεῖς, εὐφρεῖς καὶ ἐπιμελεῖς μαθητάς. Προβλέπει δὲ καὶ τὴν περίπτωσιν ἐλαττώσεως τῶν τόκων, διατάσσων ἵνα τότε οἱ ἐν Ἰωαννίνοις ἐπίτροποι δαπανῶσι σῶαν καὶ ἀνελλιπῆ τὴν ὑπὲρ τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου ποσότητα, ἐλαττοῦντες ἀναλόγως τὰ ἄλλα κληροδοτήματα.

Ἐν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ μνημονεύεται καὶ ἕτερον Γραμμάτιον ὑπ' ἀριθ. 25430 καὶ χρονολογίαν 21 Ἰανουαρίου 1809 ἐκ Ρ. ἀσιγνάτζιας 24500 πρὸς Ὡ Ο]Ο ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐπιτρόπων τῶν 4 ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου (οἱ ὅποιοι εἰσὶ καὶ φροντισταὶ τοῦ Σχολείου)—ὁ ἐτήσιος τόκος διατίθεται ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, εὐφρῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου καὶ εἰς μισθὸν τοῦ διδασκάλου, ὅστις ἤθελε διδάξει ἐν αὐτῷ τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν, τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν. Ἐπίτροποι καὶ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης εἰσὶ διωρισμένοι ὁ Κολλεγίου Αἰσέσορ Μωϋσῆς Δημητρίου Κρίτσκης, ὁ Θεόδωρος Δημητρίου Μετσοβίτης, ὁ Χριστόδουλος Μπόνος (ὅστις ἔτι ζῶν ἀνέθετο τὴν ἐπιτροπείαν εἰς τοὺς συγκοινωνοὺς αὐτοῦ), καὶ ὁ Ἰωάννης Τομαζάκης (ἀποβιώσας τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1808 ἐν Μόσχᾳ).

III

ΔΙΑΘΗΚΗ

Γ. ΓΟΡΓΟΛΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ

Τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὁρφανοτροφείου εἰς τὸ τῆς Μόσχας ἐπιτροπικῆς Βουλῆς, παρὰ τῶν Γραικῶν Γ. Γοργόλη μετὰ τοῦ υἱοῦ του.

Ἀναφορά.

Τὰ ἐμβασμένα παρ' ἡμῶν καὶ ἀκολούθως ἐχόμενα νὰ ἐμβασθοῦν εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον εἰς διαφόρους καιροὺς κεφάλαια ὑπὸ τὴν κοινὴν φέρμαν (ὑπογραφὴν) «Γεώργιος Γοργόλης καὶ υἱός» καὶ τοὺς τόκους παρακαλοῦμεν νὰ δίδωνται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἀπὸ ἡμᾶς διὰ παραλαβὴν ἤθελε παρουσιασθῆ. μὲ τὰ γραμμάτια (μπιλέτα) ἢ μὲ τὰς ἀντιγραφάς, μὴ ζητῶν ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐπιτροπικόν, ἐπειδὴ καθὼς ὁ γεννήτωρ οὕτω καὶ ὁ υἱὸς ὑπογράφονται ὡς ἄνωθεν εἶπομεν «Γεώργιος Γοργόλης καὶ υἱός»· αὐτὴν τὴν ἀναφορὰν ὑπέγραψαν Γεώργιος Γοργόλης καὶ υἱός.

1809 Ἰουλίου 19 Μόσχα.

Εἰς τὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Μόσχας ἐπιτροπικῆς Βουλῆς Γαζοφυλάκιον, παρὰ τῶν Γραικῶν Γεωργίου Γοργόλη μετὰ τοῦ υἱοῦ του.

Φανέρωσις.

Δυνάμει τῆς συστάσεως τοῦ Γαζοφυλακίου κατεθέσαμεν ἡμεῖς εἰς αὐτὸ τὸ Γαζοφυλάκιον τῷ 1800 ἔτει τὴν 2 Ἰανουαρίου μὲ φανέρωσίν μας ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν ἐκ τῶν ἰδικῶν μας κεφαλαίων ἀπὸ Βασιλικᾶς ἀσιγνάτζιας 26,000 ρούβλια, μὲ συμφωνίαν ἵνα αὐτὸ τὸ ποσὸν περιστρέφεται εἰς αὐτὸ τὸ Γαζο-

φυλάκιον εἰς αἰώνιον γύρον πρὸς 5 0]0 μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου, διὰ τὸ ὁποῖον ποσὸν καὶ ἐλάβομεν τὸ τακτικὸν γραμματίον (μπιλέτον) ὑπ' ἀριθ. 6573 καὶ ἐκ τούτου τοῦ γραμματίου διαμαρτυρουμένου ἀντίγραφον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐλαμβάνομεν κατ' ἔτος τοὺς τόκους καὶ ἐξαπεστέλλομεν καθὼς παρ' ἡμῶν διετάχθη εἰς ἐκείνην καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φανέρωσιν διὰ θεάρεστον μεταχειρίσιν. Ἐν τούτοις καταθέτομεν ἔτι εἰς αὐτὸ τὸ Γαζοφυλάκιον ἐκ τῶν ἰδικῶν μας κεφαλαίων ἀπὸ Βασιλικῆς ἀσιγνάτζιας 4,000 ρούβλια, ἅτινα ὁμοῦ συνιστῶσι 30,000 ρούβλια μὲ τὴν ἰδίαν συμφωνίαν, ἵνα αὐτὸ τὸ ποσὸν περιστρέφεται εἰς τοῦτο τὸ Γαζοφυλάκιον εἰς αἰώνιον γύρον πρὸς 5 0]0 μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου, τοὺς ὁποίους τόκους, 1500 ρούβλια, καθὼς μέχρι σήμερον ἐδίδοντο, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον μέχρι τῆς ζωῆς μας νὰ τοὺς δίδουν ἡμῖν ὑπὸ τὴν στάλσιν καὶ ὑπὸ τὴν διαταγὴν μας ὅπως ἡμεῖς διακρίνομεν· μετὰ δὲ τὸν θάνατόν μας νὰ παραχωρῆ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐπονομαζομένην Ἀρχιμανδρεῖον, εὐρισκομένην εἰς τὴν Γραικίαν εἰς τὴν πόλιν Ἰωάννινα τῆς Ἠπείρου, καὶ εἰς τὸ ἐκεῖ Νοσοκομεῖον, εὐρισκόμενον εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου, καὶ νὰ δίδῃ εἰς τοὺς εὐρισκομένους εἰς αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν Ἀρχιμανδρεῖον καὶ τοῦ Νοσοκομείου νομίμους ἐπιτρόπους μὲ τὴν διαμαρτύρησιν τοῦ ἐκείσε Ἀρχιερέως καὶ τῶν γερόντων· διὰ δὲ τὴν κατ' ἐτήσιον σύναξιν ἀπὸ τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ὀρφανοδόφειον τῶν τόκων οἱ εἰρημένοι ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου χρεωστοῦν νὰ διατάξουν ἐδῶ δύο ἐπιτρόπους ἐκ τῶν συμπατριωτῶν μας, ἵνα κατ' ἔτος λαμβάνωσι καὶ στέλλωσι πρὸς αὐτοὺς διὰ καλλιτέρου τρόπου. Οἱ ἄνω ρηθέντες ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου τοὺς λαμβανομένους κατ' ἔτος τόκους προσκαλοῦντες δύο ἢ ἓνα ἐκ τῶν συγγενῶν μας, χρεωστοῦν νὰ τοὺς μισθώσιν κατὰ τὴν θέλησίν μας, ὡς ἐμπεριέχει αὐτὴ ἡ φανέρωσις μας καὶ δυνάμει τῆς δοθείσης παρ' ἡμῶν λεπτομεροῦς

διαταγῆς μὲ τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν γραικικὴν διάλεκτον τῆς αὐτῆς ἡμῶν φανερώσεως καὶ τοῦ πρωτοτύπου γραμματίου, ἢ ὁποῖα καὶ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου θέλει μεταφρασθῆ· τὴν δοθεῖσαν δὲ πρὸς τούτους τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἐκκλησίας τάξιν μὲ τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν γραικικὴν διάλεκτον τῆς τότε φανερώσεώς μας καὶ τοῦ γραμματίου ὡς καθὼς ἡμεῖς σήμερον διατάττομεν καὶ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Νοσοκομείου, καὶ λαμβάνομεν ἐφ' ἡμῶν μέχρι τῆς διαβιώσεώς μας τὴν ἐπιμέλειαν διὰ νὰ ἐκπληρῶμεν αὐτὴν τὴν διαταγὴν μας, διὰ ταύτης ἀκυροῦμεν· ὅταν δὲ μετέλθῃ αὐτὴ ἡ ἐπιμέλεια εἰς αὐτούς, τότε κατὰ τὸ χρέος πρὸς τὸν πλησίον χρεωστοῦν νὰ ἐκτελοῦν ἀδιαλείπτως ὡς ἄνω εἴρηται καὶ ὡς κάτωθεν τῆς αὐτῆς ἐν συνόψει ἔπεται, ἤγουν· 1) ἐκ τῶν 12,000 ρουβλίων οἱ τόκοι 600 ρούβλια χρεωστοῦν οἱ ἄνω ῥηθέντες ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου νὰ τοὺς μεταχειρίζονται εἰς διαμοίρασιν εἰς ἐλεημοσύνας εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν Ἰωάννινα τοῖς πτωχοῖς, οἱ ὅποιοι ὄντες ἐν καταστάσει ὑπέπεσαν εἰς πτωχείαν καὶ ἀπὸ τὴν αἰσχύνην κρυφίως πάσχουν, προτιμῶντες ὅμως τοὺς συγγενεῖς μας ἐὰν θέλουν λάβει ἀνάγκην· 2) ἐκ τῶν 12,000 ρουβλίων οἱ τόκοι 600 ρούβλια χρεωστοῦν οἱ ῥηθέντες ἐπίτροποι τοῦ Νοσοκομείου νὰ μεταχειρίζονται διὰ διατήρησιν ἐκείνου τοῦ Νοσοκομείου· 3) ἐκ τῶν 6,000 ρουβλίων οἱ τόκοι 300 ρούβλια χρεωστοῦν οἱ ἄνω ῥηθέντες ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου νὰ διατηροῦν εἰς τὸ χωρίον ὀνομαζόμενον Κοβίλιανη, ἐκεῖ ὅπου ἐγεννήθησαν οἱ γονεῖς μας, σχολεῖον ὑπὸ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οἰκοδομηθὲν παρ' ἡμῶν διὰ τὸν διδάσκαλον καὶ τῶν 15 ἕως 20 μαθητῶν κατ' ἐτήσιον μισθόν· ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀμέλειαν τῶν ἐπιτρόπων ἢ ἀπὸ ἄλλας αἰτίας τοῦτο τὸ σχολεῖον εἰς τὸ χωρίον Κοβίλιανη αἰωνίως δὲν θὰ εἶνε, τότε τὰ διαταζόμενα παρ' ἡμῶν εἰς διατήρησιν αὐτοῦ χρήματα, 300 ρούβλια, χρεωστοῦν οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου

νά τὰ διαμοιράζουεν εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον Κοβίλιανη καὶ χωρίον ὀνομαζόμενον Περάτι, εὐρισκόμενον πλησίον τῆς Κοβίλιανης, εἰς ἔλεος τῶν πτωχῶν, οἱ ὅποιοι γενικῶς ἐκεῖ εὐρεθοῦν, προτιμῶντες ὁμῶς καὶ πάλιν τοὺς συγγενεῖς μας.

Διὸ καὶ ἄς εὐαρεστηθῆ τὸ Αὐτοκρατορικὸν τῆς Μόσχας Ὀρφανοτροφείου Γαζοφυλάκιον κατ' αὐτὴν μας τὴν φανέρωσιν εἰς τὸ μέλλον νὰ πράττῃ, ἡμῖν δὲ νὰ δώσῃ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἄνω ρηθέντων ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου, τὸ ἀνήκον γραμματίον ἀπὸ 30,000 ρούβλια μὲ τὴν σημειώσιν εἰς αὐτὸ τὰ καταπιτάλια διὰ τοὺς πτωχοὺς, Νοσοκομεῖον καὶ Σχολεῖον, καὶ ἀπ' ἐκεῖνο τὸ γραμματίον καθὼς καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φανερώσεώς μας μαρτυρημένον ἀντίγραφον, διότι τὸ καθολικὸν γραμματίον θέλει διαταχθῆ ἀπὸ ἡμᾶς εἰς φύλαξιν.

Παρ' ἡμῶν δὲ ἐπιστρέφονται τὸ ἄνω ρηθὲν γραμματίον ὑπ' ἀριθ. 6573 ἀπὸ 26,000 ρούβλια καὶ τὸ μαρτυρημένον ἀντίγραφον τούτου τοῦ γραμματίου καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς τότε φανερώσεώς μας, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς αὐτῆς μας ἀκυροῦμεν.

Τὸ πρωτότυπον ὑπέγραψαν ἑλληνιστὶ εἰς αὐτὴν τὴν φανέρωσιν οἱ Γραικοὶ Γεώργιος Γοργόλης μὲ τὸν υἱὸν τοῦ ὑπέγραψαν ἰδιοχείρως.

Τὴν 2 Ἰανουαρίου 1810 ἔτος.

Βεβαιῶ τὸ ἴσον ἀπράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ καὶ τὴν ἐκ τοῦ ρωσικοῦ μετάφρασιν.

Μόσχα τὴν 26 Ἰουνίου 1858.

(ὑπογρ.) ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΜΕΡΩΦ

Εἰς τὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Μόσχας ἐπιτροπικῆς Βουλῆς Γαζοφυλάκιον, παρὰ τῶν Γραικῶν Γεωργίου Γοργόλη μετὰ τοῦ υἱοῦ του.

Φανέρωσις

Δυνάμει τῆς συστάσεως τοῦ Γαζοφυλακίου κατεθέσαμεν ἡμεῖς διὰ ταύτης μας εἰς αὐτὸ τὸ Γαζοφυλάκιον ἐκ τῶν ἰδικῶν μας

κεφαλαίων ἀπὸ Βασιλικᾶς ἀσιγνάτζιας 30,000 ρ. μὲ συμφωνίαν ἵνα αὐτὸ τὸ ποσὸν περιστρέφεται εἰς αὐτὸ τὸ Γαζοφυλάκιον αἰωνίως πρὸς Ἡ 0)0 μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου, τοὺς ὁποίους τόκους 1500 ρ. νὰ μᾶς δίδονται μέχρι ζωῆς μας διὰ νὰ τὰ ἐξαποστέλλωμεν καὶ νὰ τὰ διατάζωμεν ὅπως ἡμεῖς καλῶς σκεφθῶμεν, μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν μας νὰ δίδονται κάθε χρόνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τὴν ἐπονομαζομένην Ἀρχιμανδρεῖον, τὴν εὕρισκομένην εἰς τὴν Γραικίαν τῆς Ἡπείρου πόλιν Ἰωάννινα καὶ εἰς τὸ ἐκεῖ δημόσιον Νοσοκομεῖον τὸ εὕρισκόμενον πλησίον αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου, καὶ νὰ δίδονται εἰς τοὺς νομίμους ἐπιτρόπους μὲ τὴν διαμαρτύρησιν τοῦ ἐκεῖ Ἀρχιερέως καὶ τῶν γερωντοτέρων· διὰ δὲ τὴν καλλιτέραν κατ' ἐτήσιον λαβὴν τῶν τόκων ἀπὸ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον οἱ εἰρημένοι ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου χρεωστοῦν νὰ διατάξουν ἐδῶ δύο ἐπιτρόπους ἐκ τῶν συμπατριωτῶν μας, ἵνα κατ' ἔτος λαμβάνωσι καὶ στέλλωσι πρὸς αὐτοὺς διὰ τοῦ καλλιτέρου τρόπου. Οἱ ἄνω ῥηθέντες δὲ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου τοὺς λαμβανομένους κατ' ἔτος τόκους, προσκαλοῦντες καὶ δύο ἢ ἓνα ἐκ τῶν συγγενῶν μας, χρεωστοῦν νὰ μοιράσωσι κατὰ τὴν θέλησίν μας ὡς εἶνε διατεταγμένον εἰς αὐτὴν τὴν φανέρωσίν μας καὶ δυνάμει τῆς δοθείσης παρ' ἡμῶν λεπτομεροῦς διαταγῆς μὲ τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν Γραικικὴν διάλεκτον τῆς αὐτῆς ἡμῶν φανερώσεως καὶ τοῦ πρωτοτύπου γραμματίου, ἢ ὁποία καὶ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου θέλει μεταφρασθῆ.

Ἀλλὰ καθὼς ἡμεῖς λαμβάνομεν ἐπάνω μας μέχρι τῆς διαβιώσεώς μας τὴν ἐπιμέλειαν διὰ νὰ ἐκπληρῶμεν αὐτὴν τὴν διαταγὴν μας, ὅταν δὲ μετὰ τὴν τελευταίαν μας μετέλθῃ αὐτὴ ἢ ἐπιμέλεια εἰς αὐτοὺς, χρεωστοῦν κατὰ τὸ χρέος πρὸς τὸν πλησίον νὰ ἐκτελοῦν ἀδιαλείπτως ὡς ἄνω εἴρηται καὶ ὡς κάτωθεν τῆς αὐτῆς (φανερώσεως) ἐν συντόμῳ ἔπεται, ἥτοι·

1) ἐκ τῶν 6,000 ρ. οἱ τόκοι 300 ρ. χρεωστοῦν οἱ ἄνω ρηθέντες ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται πρὸς μνήμην τῶν ψυχῶν Γεωργίου, Σμαράγδας καὶ τῶν συγγενῶν, καθὼς ἀκριβῶς θέλει γραφῆ εἰς τὴν ἄνω ρηθεῖσαν διαταγὴν μας.

2) ἐκ τῶν 6,000 ρ. οἱ τόκοι 300 ρ. χρεωστοῦν οἱ ἄνω ρηθέντες ἐπίτροποι τοῦ δημοσίου Νοσοκομείου νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται παρομοίως πρὸς ὄφελος καὶ διατήρησιν αὐτοῦ τοῦ Νοσοκομείου ὁμοῦ μὲ τὰ προσητερινὰ ἐμβασμένα ἀπὸ ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τὸ Γαζοφυλάκιον.

3) ἐκ τῶν 6,000 ρ. οἱ τόκοι 300 ρ. χρεωστοῦν οἱ ἄνω ρηθέντες ἐπίτροποι τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται πρὸς ἐτήσιον πληρωμὴν 10 μαθητῶν, οἱ ὅποιοι ἢ ἀ ἐπιθυμοῦν νὰ σπουδάσουν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἄνω ρηθείσης πόλεως Ἰωαννίνων ἀπὸ τὸ σχολεῖόν μας, ἐκ τοῦ χωρίου Κοβίλιανη καὶ ἐκ τῶν συγγενῶν μας· ἐὰν δὲ οἱ τοιοῦτοι δὲν ἤθελον εὐρεθῆ, νὰ δίδηται αὐτῇ ἡ βοήθεια εἰς ἄλλους 10 πτωχοὺς μαθητάς, οἵτινες ἔχουν ἐπιμέλειαν καὶ καλὰς προόδους.

4) ἐκ τῶν 6,000 ρ. οἱ τόκοι 300 ρ. οἱ ἄνω ρηθέντες ἐπίτροποι τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου χρεωστοῦν νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται πρὸς μοίρασιν εἰς τὸ χωρίον Κοβίλινη, ὅπου ἐγεννήθησαν οἱ γεννήτορές μας, καὶ εἰς τὸ χωρίον Περᾶτι τὸ εὐρισκόμενον πλησίον τῆς Κοβίλιανης εἰς ἐλεημοσύνην τῶν πτωχῶν, οἵτινες κοινῶς ἤθελον εὐρεθῆ, προτιμῶντες ὁμῶς καὶ ἐδῶ τοὺς συγγενεῖς μας.

5) ἐκ τῶν 6,000 ρ. οἱ τόκοι 300 ρ. οἱ ἄνω ρηθέντες ἐπίτροποι τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου χρεωστοῦν νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς ἐλευθέρωσιν εἰς τὴν πόλιν Ἰωάννινα τῶν φυλακισμένων ἐὰν εὐρεθοῦν τοιοῦτοι, οἵτινες ἐδανείσθησαν καὶ δὲν ἔχουν μὲ τί νὰ πληρώσουν, καὶ ἐὰν δὲν εὐρεθοῦν τοιοῦτοι, νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς τροφήν καὶ ἔνδυμα κοινῶς τῶν φυλακωμένων.

Μὲ ταύτην ἔχομεν ἡμεῖς ὅλον τὸ κῦρος ἐὰν τύχη καὶ ἀναχωρήσωμεν ἀπὸ Μόσχας τοὺς ἄνω ῥηθέντας τόκους, παρομοίως καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τὰς ἄλλας 30,000 ρ. τὰ ἐμβασθέντα παρ' ἡμῶν εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον τὸ ἀπερασμένον 1810 ἔτος Ἰανουαρίου 11 νὰ δίδωνται εἰς ἐκείνους τοὺς ἐπιτρόπους τοὺς ὁποίους ἡμεῖς θὰ προσδιορίσωμεν καὶ θέλει παραστήσωμεν μὲ τὴν φανέρωσίν μας εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον.

Διὸ καὶ ἄς εὐαρεστηθῇ τὸ τῆς Μόσχας Αὐτοκρατορικοῦ Ὀρφανοτροφείου Γαζοφυλάκιον κατ' αὐτὴν μας τὴν φανέρωσιν νὰ πράττῃ καταλεπτῶς, εἰς ἡμᾶς δὲ νὰ δοθῇ εἰς τὸ ὄνομα τῶν ἄνω ῥηθέντων, ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου καὶ Νοσοκομείου, τὸ ἀνήκον γραμματίον (μπιλιέτον) μὲ τὴν σημείωσιν εἰς αὐτὸ τὸ τί ἀπὸ ἡμᾶς προσδιορίζεται, καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ γραμματίον καθὼς καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν φανέρωσίν μας ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον, διότι τὸ καθολικὸν γραμματίον θέλει σταλῆ ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν Γραικίαν ὁμοῦ μὲ τὸ ἄνω ῥηθὲν γραμματίον διὰ παντοτεινὴν ἐκεῖ φύλαξιν εἰς τὴν ἄνω λεγομένην ἐκκλησίαν Ἀρχιμανδρεῖον, τὸ δὲ ἀντίγραφον ἀπὸ τὸ γραμματίον θέλει μείνει ἐδῶ πλησίον μας διὰ παραλαβὴν τῶν τόκων, καὶ ὕστερα ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καθὼς ἄνω ἀκριβῶς ἐφανερῶθη.

Αὐτὴ ἡ ἀντιγραφή ἀπὸ τὴν καθολικὴν φανέρωσιν ἐδόθη διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Μόσχας κατὰ τὴν παρακάλεσιν τῶν ἐμβαστῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιθυμίας των.

Ὁ ἐκτελεστῆς

ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΖΕΡΕΤΣΚΟΒΣΚΗΣ

Ἰανουαρίου 11 1812.

Βεβαιῶ τὸ ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ μετάφρασιν.

Μόσχα, τῆ 26 Ἰουνίου 1858.

(ὑπογρ.) ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΜΕΡΩΦ.

Ἀντίγραφον

Ἀριθ. 25

Τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Μόσχας
Τοῦ Γάζου Τ. Σ. λακίου Ἀριθ. 31132.

Μόσχα, 1810 Ἰανουαρίου 11, Γραμμάτιον (μπιλιέτον) ἀπὸ 30,000 ρούβλια. Οἱ γραικοὶ Γεώργιος Γοργόλης καὶ υἱὸς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ Νοσοκομείου εἰς τὴν πόλιν Ἰωάννινα κατέθεσαν εἰς τὸ Γάζοφυλάκιον 30,000 ρούβλια χάρτινα εἰς αἰώνιον γύρον, καὶ οἱ συμφωνηθέντες τόκοι πρὸς ἑκάστον ἀπὸ σήμερον μετὰ τὴν στάλσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ γραμματίου τοῦ ἀντιγράφου μετὰ τὴν ὑπογραφήν, 1500 ρούβλια, θὰ δίδωνται κτθ' ἕκαστον χρόνον ἀδιαλείπτως μετὰ τὴν παρέλευσιν (τοῦ χρόνου) 600 ρούβλια εἰς ὄφελος τῶν πτωχῶν, 600 ρούβλια εἰς ὄφελος τοῦ Νοσοκομείου καὶ 300 ρούβλια εἰς ὄφελος τοῦ Σχολείου. Ἐν τσοούτῳ θέλει ἐκτελεῖται κατὰ τὴν δύναμιν τῆς δοθείσης ἐξ αὐτῶν φανερώσεως (δηλοποιήσεως).

Τὸ πρωτότυπον ὑπέγραψαν: Ὁ Διευθυντῆς ΧΑΡΔΕΡΟΣ ΚΕΝΕΚΤ. Ὁ Καταστιχάρης ΚΑΡΛΟΣ ΣΟΥΛΤΖ. Ὁ ἐκτελεστῆς ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΖΕΡΕΤΣΚΟΒΣΚΗΣ. Ὁ Ταμίας ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΤΖΕΡΓΗΝ.

Τριάκοντα χιλιάδες ρούβλια.

Ἀντίγραφον

Ἀριθμός 33

Τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Μόσχας
Τοῦ Γάζου Τ. Σ. λακίου ἀριθμὸς 41488.

Μόσχα 1812 τῆ 11 Ἰανουαρίου Γραμμάτιον ἀπὸ 30,000 ρούβλια.

Οἱ Γραικοὶ Γεώργιος Γοργόλης μετὰ τὸν υἱὸν του ἐπ' ὀνόματι

τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῆς δημοσίου Νοσοκομείου εἰς τὴν πόλιν Ἰωάννινα κατέθεσαν εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον 30,000 ρούβλια χάρτινα εἰς αἰώνιον γύρον, καὶ οἱ συμφωνηθέντες τόκοι πρὸς ὃ τὰ ἑκατὸν ἀπὸ σήμερον μετὰ τὴν στάλσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Γραμματίου τοῦ ἀντιγράφου μὲ τὴν ὑπογραφὴν, 1500 ρ. θὰ δίδωνται τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον ἀδιαλείπτως μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου 300 ρ. διὰ μνημόσυνον, 300 ρ. εἰς ὄφελος ἐκείνου τοῦ Νοσοκομείου, 300 ρ. διὰ μισθὸν τῶν 10 πτωχῶν μαθητῶν, 300 ρ. διὰ ἔλεος τοῖς πτωχοῖς εἰς τὰ χωρία Κοβίλια καὶ Περάτι καὶ 300 ρ. διὰ ἐλευθέρωσιν τῶν φυλακωμένων εἰς ταύτην τὴν πόλιν. Ἐν τούτῳ θέλει ἐνεργεῖσθαι δυνάμει τῆς δοθείσης παρ' αὐτῆς φανερώσεως (δηλοποιήσεως).

Τὸ πρωτότυπον ὑπέγραψαν :

Ὁ Διευθυντὴς ΧΑΡΔΕΡΟΣ ΚΕΝΕΚΤ.

Ὁ Καταστιχάρης ΚΑΡΛΟΣ ΣΟΥΛΤΖ.

Ὁ ἐκτελεστὴς ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΖΕΡΕΤΣΚΟΒΣΚΗΣ.

Ὁ Ταμίας ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΕΡΓΗΝ.

Βεβαιῶ τὸ ἴσον ἀπράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ μετάφρασιν. Μόσχα τὴν 26 Ἰουνίου 1858.

(ὑπογρ.) ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΜΕΡΩΦ.

IV

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΜΠΑΛΑΝΟΥ ΤΡΟΦΙΜΟΒ ΜΑΤΖΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου).

Φανέρωσις

Ἐπὶ βάσει τῶν νόμων τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἰμπερατορικοῦ Ὁρφα-
νοτροφείου καταθέτω εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἰδικά μου καταπιτάγια

εις άσιγνάτζιαις του βασιλικου βάγγου σαράντα δύο χιλιάδας ρούβλια αιωνίως υπό τόκον τῶν πέντε τοῖς ἑκατὸν καὶ ταπεινῶς παρακαλῶ, δεχόμενοι αὐτὰ τὰ χρήματα, νὰ τὰ διαιρέσητε εἰς τέσσαρα μπιλέτα, τὰ ὁποῖα θέλετε δώσει εἰς ἐμὲ εἰς τὸ ὄνομά μου Μπαλάνος Τροφίμοβ Μάτζου, γράφοντές τα κατὰ τὴν κάτωθεν σημείωσιν καὶ συμφωνίαν.

Τὸ πρῶτον μπιλέτον νὰ γραφθῆ διὰ εἴκοσι χιλιάδας ρούβλια τοὺς ἀπαρθενεύοντας δι' αὐτὰ τόκους ρούβλια χίλια καθ' ἕκαστον χρόνον νὰ μεταχειρισθοῦν εἰς ὄφελος τοῦ μέλλοντος ἀποκατασταθῆναι Νοσοκομείου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἡπείρου εἰς τὴν πατρίδα μου πόλιν τῶν Ἰωαννίνων διὰ τοὺς πτωχοὺς· ἤτοι ὀνομαστὶ διατάττω ἵνα τὰ ἄνω ρούβλια χίλια νὰ δίδωνται διὰ μισθὸν εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ διορισθοῦν ἐπιστάτην καὶ Ἰατρὸν εἰς αὐτὸ τὸ Νοσοκομεῖον ἀνὰ πεντακόσια ρούβλια εἰς τὸν καθένα.

Τὸ δεῦτερον μπιλέτον νὰ γραφθῆ διὰ δέκα χιλιάδας ρούβλια τοὺς ἀπαρθενεύοντας δι' αὐτὰ τόκους ρούβλια πεντακόσια νὰ μεταχειρισθοῦν εἰς ὄφελος τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει τῶν Ἰωαννίνων εὐρισκομένων ἐκκλησιῶν, ἤτοι τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τῆς μάρτυρος ἁγίας Μαρίνης, ἀνὰ διακόσια πενήντα ρούβλια.

Τὸ τρίτον μπιλέτον νὰ γραφθῆ διὰ δέκα χιλιάδας ρούβλια· τοὺς ἀπαρθενεύοντας δι' αὐτὰ τόκους ρούβλια πεντακόσια νὰ μεταχειρισθοῦν δι' ὑπανδρείας πτωχῶν κορασιῶν εἰς τὰ Ἰωάννινα, ὁμοίως διὰ τροφὴν, ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα διὰ τοὺς φυλακωμένους.

Τὸ τέταρτον μπιλέτον νὰ γραφθῆ διὰ δύο χιλιάδας ρούβλια· τοὺς τόκους αὐτῶν ρούβλια ἑκατὸν νὰ μεταχειρισθοῦν εἰς ὄφελος τῆς πλησίον τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων εὐρισκομένης ἐκκλησίας τῆς θαυματουργοῦ Παναγίας τῆς Κορσοβίτζης διὰ τὸ μετὰ θάνατον μνημόσυνον ἐμοῦ τοῦ Μάτζου εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ὅλοι οἱ ἀπαρθενεύοντες τόκοι διὰ τὰ ὡς ἄνω τέσσαρα μπι-

λέτα νὰ δίδωνται καθ' ἕκαστον χρόνον εἰς ἐμὲ τὸν Μπαλάνον Μάτζον ἢ ὅποιον ἐγὼ ἐμπιστευθῶ ἕως οὗτου ὁ Θεὸς διατηρήσῃ τὴν ζωὴν μου· μετὰ τὸν θάνατόν μου οἱ ἄνω τόκοι μετὰ τὴν φανέρωσιν τῆς κόπιας τοῦ παρόντος ἐπιβεβαιωμένης ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα καὶ Δημογέροντας τῶν Ἰωαννίνων νὰ δίδωνται τοῖς ἐπιτρόποις, οἵτινες θέλει διορίζονται ἐνταῦθα εἰς τὴν Μόσχαν ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας μου ἀπὸ τοὺς νομικοὺς ἐπιτρόπους τῶν εἰρημένων ἐκκλησιῶν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς ἁγίας Μαρίνης.

Εἰς ταύτην τὴν φανέρωσιν τῆς Νίζνης Ῥωμαῖος Μπαλάνος Τροφίμ Μάτζος ἔβαλα τὸ χέρι μου.

Φανέρωσις

Ἐπὶ βάσει τῶν νόμων τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἰμπερατορικοῦ Ὀρφανοτροφείου καταθέτω εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἰδιά μου καταπιτάλια εἰς ἀσιγνάτζιας τοῦ βασιλικοῦ βάγγου ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ρούβλια αἰωνίως ὑπὸ τόκον τῶν πέντε τοῖς ἑκατὸν τὸν καθέκαστον χρόνον, τοὺς ὁποίους τόκους νὰ δίδωνται εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπόν μου δι' ὄλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς μου θέλει διατηρήσῃ ὁ Θεὸς, μετὰ τὸν θάνατόν μου δὲ αὐτοὶ οἱ τόκοι μετὰ τὴν ἔνδειξιν τῆς κόπιας αὐτῆς τῆς φανερώσεώς μου βεβαιωμένης ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα καὶ ἀπὸ τοὺς Δημογέροντας τῆς πόλεως Ἰωαννίνων νὰ δίδωνται ἑτησίως εἰς τοὺς ἐπιτρόπους οἵτινες θέλει διορίζονται μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν μου ἀπὸ τοὺς νομικοὺς ἑφόρους τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς ἁγίας Μαρίνης αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἡπείρου εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, οἱ ὁποῖοι ἔφοροι λαμβάνοντες τὴν ποσότητα τῶν ρουβλίων ἕξ χιλιάδων τόκους τῆς ἄνω καταθειμένης σούμας μου, χρεωστοῦν νὰ τὴν μεταχειρισθοῦν εἰς ὄφελος τοῦ εἰς τὸ ὄνομά μου Μπαλάνου Τροφίμοβ Μάτζου ἀποκατασταθέντος μὲ τὰ ἰδικά μου χρήματα Νοσοκομείου διὰ τοὺς πτωχοὺς καθὼς φαίνεται εἰς τὴν εὐρισκομένην εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφεῖον διαθήκην

μου. ἤτοι χρεωστοῦν νὰ ἐξοδεύσουν αὐτοὺς τοὺς τόκους εἰς ἐπιδιορθωμὰς αὐτῶν τοῦ Νοσοκομείου καὶ διὰ τὰ χρῆζοντα πρὸς περίθαλψιν τῶν εἰς αὐτὸ εὐρισκομένων ἐνδεῶν, ἔξω ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην καὶ ἰατρὸν ἔχω ἄλλοῦ διωρισμένα νὰ τοὺς δίδωνται ἀνὰ πεντακόσια ρούβλια τὸν καθένα.

Συμφώνως λοιπὸν παρακαλῶ νὰ μοὶ δοθῇ εἰς τὸ ὄνομά μου Μπαλάνου Τροφίμοβ Μάτζου ἐν μπιλέτον διὰ τὴν ἄνω ποσότητα.

Εἰς ταύτην τὴν φανέρωσιν τῆς Νίζνης Ῥωμαῖος Μπαλάνος Τροφίμοβ Μάτζου ἔβαλα τὸ χέρι μου.

Φανέρωσις

Ἐπὶ βάσει τῶν νόμων τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἰμπερατορικοῦ Ὁρφανοτροφείου καταθέτω εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὰ καπιτάλια τοῦ μακαρίτου ἀγαθέλφου μου τῆς Νίζνης γραικοῦ Ἡπειρώτου Ἀναστασίου Τροφίμοβ Μάτζου ρούβλια εἰς ἀσιγνάτζιαις τοῦ βάγγου δεκαπέντε χιλιάδας αἰωνίως ὑπὸ τόκον τῶν πέντε τοῖς ἑκατὸν, καὶ ταπεινῶς παρακαλῶ, δεχόμενοι αὐτὰ τὰ χρήματα, νὰ τὰ διαιρέσητε εἰς δύο μπιλέτα, τὰ ὅποια θέλετε μοὶ δώσει, γράφοντές τε εἰς τὸ ὄνομά μου Μπαλάνος Τροφίμοβ Μάτζου κατὰ τὴν κάτωθεν σημείωσιν καὶ συμφωνίας.

Τὸ πρῶτον μπιλέτον νὰ γραφθῇ διὰ δέκα χιλιάδας ρούβλια· τοὺς ἀπαρθενεύοντας δι' αὐτὰ τόκους ἐτησίους πεντακόσια ρούβλια νὰ μεταχειρισθοῦν εἰς ὄφελος τῶν ἐν τῇ Γραικίᾳ ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει τῶν Ἰωαννίνων εὐρισκομένων ἐκκλησιῶν τοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὀνομαζομένης Ἀρχιμανδρείου, ἐκάστη ἀπὸ διακόσια πενήντα ρούβλια, διὰ νὰ δίδωνται ἐτησίως ἀπὸ κάθε ἐκκλησίαν ἀπὸ εἰκοσι πέντε τουρκικὰ γρόσια τῷ Ἀρχιερεὶ τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων διὰ νὰ μνημονεύῃ τὸν Ἀναστάσιον Τροφίμοβ Μάτζου εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν τῶν 15 τοῦ Μαΐου μηνός, τὰ ἐπίλοιπα δὲ νὰ μεταχειρισθοῦν κατὰ τὴν ἐν τῇ διαθήκῃ μου διανομὴν μου.

Τὸ δεῦτερον μπιλέτον νὰ γραφθῇ διὰ πέντε χιλιάδες ρούβλια·

τούς ἀπαρθενεύοντας δι' αὐτὰ τόκους διακόσια πενήντα ρούβλια
νὰ μεταχειρισθοῦν διὰ νὰ δίδουν εἰς ὑπανδρείαν τὰ πτωχὰ κο-
ράσια ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων καὶ διὰ τροφήν τῶν ἐν τῇ
φυλακῇ κρατημένων. Τοὺς ὡς ἄνω ἀπαρθενεύοντας διὰ τὰ ἄνω
δύο μπιλέτα τόκους νὰ δίδονται ἐτησίως εἰς ἐμὲ τὸν Μπαλά-
νον Μάτζον ἢ ὅποιον ἐπιτροπεύσω ἕως ὄτου ζῶ, μετὰ δὲ τὸν
θάνατόν μου οἱ ἄνω τόκοι μετὰ τὴν δεῖξιν αὐτῆς τῆς φανερώ-
σεώς μου, βεβαιωμένης ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα καὶ Δημογέροντας
τῶν Ἰωαννίνων, νὰ δίδονται εἰς τοὺς συμπατριώτας μου ἐπι-
τρόπους, οἵτινες θέλουσι διορισθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν
εἰρημένων ἐκκλησιῶν ἐν τῇ Μόσχᾳ ἤτοι τοῦ ἀγίου Νικολάου
καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρείου. Εἰς ταύτην τὴν φανέρωσιν τῆς Νίζνης
Ῥωμαῖος Μπαλάνος Τροφίμοβ Μάτζου ἔβαλα τὸ χέρι μου.

V

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΝΘΟΥ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου)

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου ἀγίας Τριάδος.
Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ τῷ χιλιακοστῷ ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ
ἐβδόμῳ τῇ 20 Ἰουνίου μηνὸς ἐγὼ ὁ τῇ ἰδίᾳ μου χειρὶ ὑπογε-
γραμμένος Γραικὸς ἐξ Ἰωαννίνων Ἰωάννης Μάνθου Κονιτζιώ-
της ὑγιῆς ὢν καὶ σώας ἔχων τὰς φρένας μου, στοχαζόμενος τὸ
ἄδηλον τοῦ θανάτου μου διὰ νὰ μὴ μένη ἀδιάθετος ἢ παρὰ τοῦ
Θεοῦ διὰ ἰδίων μου κόπων χαρισθεῖσά μοι κινητὴ περιουσία,
διατίθημι περὶ αὐτῆς τὴν παροῦσάν μου τελευταίαν διαθήκην
μου οὕτως·

Ἀὐτῶν Ἐν πρώτοις παραδίδω τὴν ψυχὴν μου εἰς τὴν θεῖαν εὐ-

σπλαχνίαν, ζητῶν συγχώρησιν ἀπὸ δσους ὡς ἄνθρωπος ὢν ἐψύχρανα εἰς τὴν ζωὴν μου, συγχωρῶν καὶ ἐγὼ αὐτοὺς ἀμοιβαίως.

6^{ον} Ἀποκαθιστῶ αἰωνίως πληρεξουσίου ἐπιτρόπους μου δι-οικητὰς καὶ ἐκπληρωτὰς ταύτης μου τῆς διαθήκης τοὺς Κυ-ρίους Μπουργομίστρους καὶ Ῥατμάνους τοῦ ἐν Νίζνῃ Γραικι-κοῦ Μαγιστράτου τοὺς τε νῦν τυγχάνοντας δηλαδὴ καὶ τοὺς κατὰ μετέπειτα καιροὺς ἐκλεχθησομένους εἰς αὐτὸ τὸ Μαγι-στράτον ὑπὸ τῆς κοινότητος τῶν ἀδελφῶν, τοὺς ὁποίους ὄλους ὡς ἀδελφούς μου καὶ ὁμογενεῖς θερμῶς παρακαλῶ νὰ ἀναδε-χθῶσιν εὐμενῶς ταύτην μου τὴν εἰς αὐτοὺς διδομένην ἐπιτρο-πείαν καὶ νὰ ἐπιτροπεύσωσι μὲ χριστιανικὸν ζῆλον.

7^{ον} Ὅθεν θαρρῶν εἰς τὴν αὐτῶν χριστιανικὴν διάθεσιν καὶ φιλογένειαν ἰδοὺ σήμερον παρασταίνω εἰς αὐτὸ τὸ ἐν Νίζνῃ Γραικικὸν Μαγιστράτον ταύτην μου τὴν διαθήκην ὁμοῦ μὲ δέκα μπιλέτα τῆς σογράνας Καζνᾶς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφείου διὰ ὄσα μετρητὰ τῆς περιουσίας μου ζῶν κατέθεσα εἰς αὐτὴν πρὸς ψυχικὴν μου σωτηρίαν, τῶν ὁποίων μπιλέτων ὁ κατάλο-γος καὶ ὁ σκοπὸς μου περὶ τῶν κατεθέντων ἔχουσιν οὕτως·

Ν^ο 1. Ἐν πρώτοις τῷ 1802 ἔτει τῇ 3 Ἰανουαρίου μηνὸς κατέθεσα εἰς αὐτὴν τὴν σογράναν Καζνᾶν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρ-φανοτροφείου δώδεκα χιλιάδας ρούβλια αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέ-τως ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων τῶν ἐν Ἰωαννί-νοις τῇ πατρίδι μου ἀγίων ἐκκλησιῶν τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ἀγίου Νικολάου τῆς ἐν Τουρκοπάλικο μαχαλὲν εὐρισκομένης καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀρ-χιμανδρείου λεγομένης, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς τῆς σογράνας Καζ-νᾶς δοθέν μοι ὑπὸ Ν^ο 7725 μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν λαμβάνοντες κατ' ἔτος τὰ ἑξακόσια ρούβλια τοῦ διαφόρου αὐτῶν, νὰ πρῶνιζωσιν ἀφιλοπροσώπως μίαν παρθένον πτωχὴν ξεπεσμένου τιμίου πατρὸς πρὸς ὕπαν-δρείαν τῆς μὲ πεντακόσια γρόσια, ὄχι ὁμως χωρὶς τὴν γνώμην τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν προεστῶν τῆς πόλεως, τὰ δὲ λοιπὰ

νά τὰ μοιράζουιν εἰς ἐνδεεῖς, προτιμῶντες τοὺς ἐκ τῆς συγγενείας μου.

Ν° 2. Ἐτι τῷ 1806 ἔτει τῆ α'. Αὐγούστου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν δώδεκα χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τῶν ρηθέντων ἐπιτρόπων τῶν αὐτῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἀγίων ἐκκλησιῶν, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς τῆς σοχράνας Καζνᾶς ὑπὸ τὸ Ν° 15422 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἐξακοσίων ρουβλίων τοῦ διαφόρου λαμβάνοντες τὰ ἐτησίως, νὰ τὰ μεταχειρίζονται τὰ μὲν ἥμισυ αὐτῶν εἰς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν τῶν εἰς φυλακὰς τῆς πόλεως εὐρισκομένων καὶ εἰς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ πληρώσωσι τὸ λεγόμενον χαράτσι ἢ ἄλλο τι χρέος, τὰ δὲ λοιπὰ ἥμισυ νὰ τὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὅχι ὁμως καθ' ὅλα ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν προεστῶν εἰς αὐτὴν.

Ν° 3. Ἐτι τῷ 1806. ἔτει τῆ αὐτῆ α'. Αὐγούστου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν ρούβλια χίλια ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς ἡγουμένων τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ἰωαννίνων μοναστηρίου τοῦ ἀγίου Νικολάου ἐπιλεγόμενου τοῦ Σπανοῦ, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 15423 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα ὁ κατὰ καιροὺς ἡγουμενεύων εἰς αὐτὸ, λαμβάνων ἐτησίως τὸ διάφορον αὐτῶν, νὰ γράψῃ εἰς τὴν προσκομιδὴν νὰ μνημονεύωνται αἰωνίως τὰ ὀνόματα Ἰωάννου, Μάνθου, Βασιλικῆς, Ἐλισαβέτας μοναχῆς, Ἀθανασίου μοναχοῦ καὶ Ἐλένης, καὶ τῇ 18ῃ Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν νὰ ψάλλῃ μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων τὸν νεκρόσιμον κανόνα μνημονεύοντες τὰ ρηθέντα ὀνόματα.

Ν° 4. Ἐτι τῷ 1807 ἔτει τῆ α'. Αὐγούστου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν ἐξ χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τῶν ρηθέντων ἐπιτρόπων τῶν αὐτῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἐκκλησιῶν, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 18786 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα ἐκ τῶν διαφόρων αὐτῶν, οἱ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, λαμβάνοντες τὸ κατ' ἔτος διά-

φορον, νὰ τὸ μοιράζωσιν ἐλεημοσύνην εἰς πτωχοὺς, προτιμῶν-
τες τοὺς ἐκ τῆς συγγενείας μου ἐνδεεῖς.

Ν° 5 καὶ 6. Ἐτι τῷ 1808 ἔτει τῆς 5 Αὐγούστου κατέθεσα
αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σογράναν Καζνὰν ρούβλια
χιλία πρὸς τοῦτοις τῷ 1813 τῆς 5 Αὐγούστου ἔτι χίλια
ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς προεστίων τοῦ ἐν τῷ
Ἄθωνι Μοναστηρίου τῶν Ἰδῆρων, ὡς τὰ δύο μπιλέτα ὑπὸ
Ν° 23251 καὶ Ν° 45240 παρ' αὐτῆς τῆς Καζνᾶς δοθέν μοι
μαρτυροῦσιν, ἵνα τὰ ἐκ τοῦ διαφόρου αὐτῶν λαμβάνοντές τα
ἐτησίως οἱ αὐτοὶ προεστοὶ, νὰ τὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὰς χρεῖας
τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ Μοναστηρίῳ νοσοκομείου ὑπὲρ ἀναπαύσεως
τῶν ψυχῶν Ἰωάννου καὶ Ἀθανασίου μοναχοῦ.

Ν° 7. Ἐτι τῷ 1810 ἔτει τῆς 17 Μαρτίου κατέθεσα αἰωνίως
καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σογράναν Καζνὰν ρούβλια δύο
χιλιάδας ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς κριτῶν τοῦ ἐν Νίζνη
Γραικικοῦ Μαγιστράτου καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐκκλησιῶν μας
ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 32743 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυ-
ρει, ἵνα ἐκ τοῦ διαφόρου αὐτῶν νὰ δίδωσιν ἀνὰ εἴκοσι πέντε
ρούβλια ἐκάστῳ τῶν δύο ἡμερῶν τῶν ρηθειςῶν ἐκκλησιῶν
μνημονεύοντάς εἰς τὴν προσκομιδὴν τὰ ὀνόματα Ἰωάννου,
Μάνθου, Ἐλισαβέτας μοναχῆς, Βασιλικῆς, Ἀθανασίου μονα-
χοῦ καὶ Ἐλένης, εὐγάζοντάς μερίδας κατὰ τὴν ἐκκλησιαστι-
κὴν διάταξιν, καὶ τῆς 18 Ἀπριλίου νὰ δοξολογοῦν τὸν ἅγιον
Ἰωάννην τῶν ἐξ Ἰωαννίνων μὲ φωτοχυσίαν, ἀνάπτοντες τὸν
πολυκάνδυλον καὶ πολυέλαιον, συλλειτουργοῦντες τρεῖς ἱερεῖς
μετὰ τοῦ ἱεροδιακόνου καὶ εἰς ἔλλειψιν Ῥωμαίου νὰ κράξουν
Ῥώσον ἱερέα, ψάλλοντες μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὸν νε-
κρόσιμον κανόνα μὲ κηροδοσίαν κατὰ τὴν συνήθειαν, δίδοντες
τοῖς ἱεροσίν ἀπὸ ἐν ρούβλι ὁμοίως καὶ τοῖς ψάλταις καὶ ἀπὸ
πενήντα καπίκια τοῖς παναμαραίοις, πληρόνοντες καὶ τὰ ἔξοδα
τῆς φωτοχυσίας καὶ τὰ περισσεύοντα νὰ τὰ δώσουν ἐλεημοσύ-
νην τοῖς πτωχοῖς. Ἐὰν ἡ ἡμέρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου θέλει τῷ

χει ἐξώπασγα, νὰ ἐπιτελῆται ἡ ἐορτὴ καὶ τὸ μνημόσυνον μετὰ τὸ Πάσχα ὅταν θελήσουν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἐπίτροποι.

Ν° 8. Ἐτι τῷ 1810 ἔτει τῆ 5 Ὀκτωβρίου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σογράναν Καζνὰν ρούβλια χίλια ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 35808 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα ὁ ἐτήσιος αὐτῶν τόκος νὰ δίδηται εἰς τὴν θέλησιν τῆς Μακαριότητός του καὶ ἐξ αὐτῆς νὰ στέλληται εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ἱερουσαλήμ. πρὸς τοὺς ἐκεῖ πατέρας διὰ νὰ γράψουν εἰς τὴν προσκομιδὴν εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τὰ ὀνόματα Ἰωάννου, Μάνθου, Βασιλικῆς, Ἐλισαβέτας μοναχῆς, Ἀθανασίου μοναχοῦ καὶ Ἐλένης.

Ν° 9. Ἐτι τῷ 1812 Ἰανουαρίου 5 κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σογράναν Καζνὰν δέκα χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τῶν ἄνω εἰρημένων ἐπιτρόπων τῶν αὐτῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἀγίων ἐκκλησιῶν, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 41412 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ὁ δὲ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν νὰ πέμπηται πρὸς αὐτοὺς εἰς Ἰωάννινα ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι ἐξ αὐτῶν νὰ μοιράζωσιν ἐξίσου εἰς ὅλους τοὺς ἱερεῖς ἐφημερίου τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἐκκλησιῶν τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως, τῆς Θεοτόκου τοῦ Ἀρχιμανδρείου, τῆς ἀγίας Μαρίας καὶ τῆς Περιβλέπτου ἐκάστῳ αὐτῶν ἀνὰ ἐξήντα γρόσια διὰ νὰ γράψωσιν εἰς τὴν προσκομιδὴν ἐκάστης ἐκκλησίας τὰ ὀνόματα Ἰωάννου, Μάνθου, Βασιλικῆς, Ἐλισαβέτας μοναχῆς, Ἀθανασίου μοναχοῦ καὶ Ἐλένης καὶ νὰ τὰ μνημονεύωσιν αἰωνίως, τὰ δὲ λοιπὰ διακόσια νὰ τὰ μεταχειρίζωνται τῆ 18 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους, προσκαλοῦντες τὸν Μητροπολίτην νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν νὰ ψάλληται ὁ νεκρόσιμος κανὼν μὲ κηροδοσίαν, μνημονευομένων τῶν ρηθέντων ὀνομάτων, προσφέροντες εἰς τὴν Πανιερότητά του τὸ ἀνήκον διὰ τὴν ἐνόχλησιν, δίδοντες εἰς τὴν συνοδίαν του καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς τὸ φαλτικὸν ἐκάστῳ, νὰ μοιράζωσι καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τὰ ἀνεπομέοντα.

Νο 10. Ἐτι τῷ 1816 ἔτει τῆ 4 Ἰανουαρίου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σογράναν Καζνὰν ρούβλια ἑκτῶ χιλιάδας ἐπ' ὄνοματι τῶν κατὰ κειροὺς εἰρημένων ἐπιτρόπων τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἐκκλησιῶν, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Νο . . . δοθέν μοι μπιλέτον διαλαμβάνει, ὃ δὲ τόκος αὐτῶν νὰ πέμπηται εἰς Ἰωάννινα πρὸς αὐτοὺς ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι νὰ τὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Νοσοκομείου.

8ον Ἐτι ἐδιώρισα τὸν ἐν Μόσχᾳ κύριον Νικόλαον Πατζημάδην ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὸν εὐρισκόμενα μετρητά μου νὰ καταθέσῃ ἀρχὰς Αὐγούστου·1817 αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν σογράναν Καζνὰν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφείου ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἐν Νίζνῃ Γραικικοῦ Μαγιστράτου τέσσαρας χιλιάδας ρούβλια μὲ τὸ μπιλέτον πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἐν Νίζνῃ Ἀλεξανδρινοῦ Γραικικοῦ Σχολείου, καὶ ἕτερα ρούβλια τέσσαρας χιλιάδας μὲ ἕτερον μπιλέτον ἵνα ὁ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν νὰ μεταχειρίζηται πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐν Νίζνῃ Γραικικῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἔταν θέλω λάβει τὰ αὐτὰ δύο μπιλέτα θέλω τὰ παραστήσει εἰς αὐτὸ τὸ Μαγιστράτον.

9ον Ταῦτα τὰ ἄνω καταστρωθέντα δέκα μπιλέτα τῆς σογράνας Καζνᾶς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφείου παρασταίνων σήμερον ἂμοσ μὲ τὴν παροῦσαν διαθήκην, παρακαλῶ θερμῶς τοὺς κυρίους κριτὰς τοῦ ἐν Νίζνῃ γραικικοῦ Μαγιστράτου ὡς πληρεξουσίου ἐπιτρόπους μου νὰ τὰ δεχθῶσιν εὐμενῶς καὶ νὰ φροντίζωσιν ἐν καιρῷ ἐκάστης διορίας αὐτῶν νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ αὐτὴν τὴν σογράναν Καζνὰν ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν κατατεθέντων παρ' ἂμοσ πενήντα τεσσάρων χιλιάδων ρούβλιων, ὁμοίως καὶ τῶν ἑκτῶ χιλιάδων τῶν μελλόντων ἐνδεκάτου καὶ δωδεκάτου μπιλετίων συμποσομένων ἔλων εἰς ἐξήκοντα δύο χιλιάδας τοὺς τόκους αὐτῶν εἰς τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν ρούβλια, τὰ ὅποια τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν ρούβλια χρεωστοῦσιν οἱ αὐτοὶ κριταὶ καὶ ἐπίτροποι μου νὰ μὲ τὰ δίδωσιν ἐνόσω ζῶ πρὸς ζωτροφίαν μου, ὡς καὶ τὰ αὐτὰ μπιλέτα διαλαμβάνουν, μετὰ δὲ

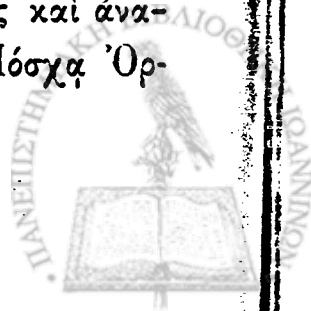

τὸν θάνατόν μου αὐτὰ τὰ ρούβλια τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν τῶν διαφόρων χρεωστοῦσι νὰ τὰ δίδουν εἰς τοὺς ὅσοι φανερωθοῦν εἰς αὐτὸ τὸ Μαγιστράτον μὲ ἐγγράφους καὶ ἐμμαρτύρους ἀποδείξεις τῶν ῥηθέντων ἐπιτρόπων τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἀγίων ἐκκλησιῶν ἐν δυνάμει τῶν ἄνω εἰρημένων μπιλέτων, καὶ νὰ στείλωσι πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν ἐν Ἰωαννίνοις τὸ ἴσον τῆς παρούσης διαθήκης μου καὶ τὰ δέκα μπιλέτα εἰς τὴν Γραικικὴν γλῶσσαν μεταφρασμένα καὶ ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Μαγιστράτου κατὰ τὴν τάξιν. Πρὸς τούτοις παρακαλῶ τοὺς αὐτοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου νὰ γράψουν καὶ νὰ παρακαλέσουν τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνάν. εἰ δυνατόν νὰ μεταφέρωσιν ὅλας τὰς διορίας τῶν τόκων εἰς μίαν διορίαν ἀρχᾶς Αὐγούστου.

Γ^{ον} Πρὸς τούτοις ἐδιώρισα τὸν ἐν Μόσχα κύριον Ἰωάννην Μπούμπα νὰ καταθέσῃ αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνάν τοῦ ἐν Μόσχα Ὀρφανοτροφείου δύο χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ ἐν Νίζνη Μαγιστράτου ἵνα ὁ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν νὰ δίδηται ἀναλόγως εἰς τοὺς Καντζελιάριστας τοῦ αὐτοῦ Μαγιστράτου.

Ζ^{ον} Μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου παρακαλῶ τοὺς αὐτοὺς κυρίους κριτὰς ἐπιτρόπους μου νὰ περιλάβωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν των καὶ διοίκησιν τὸ ἐν τῷ κομοδίῳ μου κατάστιχον καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ χαρτῖα μου καὶ μετρητὰ, ὁμοίως καὶ τὰ ὅσα ἔχω σφαιλισμένα εἰς τὸ ἐν τῇ αὐλῇ τῶν ἐκκλησιῶν μας Ν^ο 7 μαγαζίον καὶ ὅλα τὰ καλαμπαλίκια· πρὸς τούτοις νὰ παραλάβωσι τὰ ὅσα μοὶ χρεωστοῦν εἰς μετρητὰ, ὡς τὸ κατάστιχόν μου διαλαμβάνει, καὶ κάμοντες γενικὴν καταγραφὴν τῆς περιουσίας μου· ἐξ αὐτῶν θέλω καὶ διορίζω ἐν πρώτοις εἰς τὸν ἐνταφιασμόν μου μνημόσυρόν μου ὀλοκλήρου χρόνου νὰ ἐξοδιάζωσι δύο χιλιάδας ρούβλια.

η^{ον} Πρὸς τούτοις θέλω καὶ διορίζω καὶ παρακαλῶ αὐτοὺς τοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου νὰ καταθέσουν αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνάν τοῦ ἐν Μόσχα Ὀρ-

φανοτροφείου δύο χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ ἐν Νίζνη Γραικικοῦ Μαγιστράτου ἵνα ὁ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν εἰς ρούβλια ἑκατὸν νὰ πέμπηται ἀπὸ αὐτὸ τὸ Μαγιστράτον καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς τὸ ἐν Πετρούπολει ἱμπερατορικὸν κομμιτάτον τῶν ἱμβαλίδων πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν.

Ἔτι θέλω καὶ διορίζω ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποί μου νὰ πέμψωσι διὰ μίαν καὶ μόνον φορὰν εἰς τοὺς ἐν Ἰωαννίνοις ἐπιτρόπους τῶν ἄνω ῥηθειςῶν ἐκκλησιῶν ρούβλια χίλια πενήντα ὀκτῶ νὰ τὰ μοιράσουν εἰς τὰς περίξ τῆς πόλεως ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια.

Προσέτι παρακαλῶ νὰ ἐξαποστείλωσι πρὸς τοὺς ἰδίους κατὰ τὴν Νόταν μου τῷ 1806, 21 Σεπτεμβρίου γραφείσαν ρούβλια τετρακόσια εἴκοσι νὰ μεταπέμψωσιν αὐτοὶ εἰς τὰ μοναστήρια τῶν Μετεώρων Ἄθωνος καὶ Σινᾶ.

Πρὸς τούτοις θέλω καὶ παρακαλῶ νὰ μοιράσουν εἰς ἐδῶσε ἐκκλησίας ἐν Νίζνη καὶ εἰς τὰ περίχωρα διὰ σαρανταλείτουρον ρούβλια τριακόσια σαράντα.

Ἔτι νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς δούλους μου οἵτινες ἔσταν ἤθελον μὲ καλοκυτάξει εἰς τὸ γῆράς μου ρούβλια τριακόσια νὰ δώσωσι παρακαλῶ ταῖς ἀνεψιαῖς μου Ἰουλιανῆ καὶ Σοφία Κωνσταντίνου Κρομμύδη διὰ μίαν καὶ μόνον φορὰν ἀπὸ διακόσια πενήντα ρούβλια ἐκάστη.

Πρὸς τούτοις μετὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου θέλω καὶ διορίζω καὶ παρακαλῶ νὰ ἀγορασθῆ εἰς Μόσχαν ἐν μπιρλιαντάδο δακτυλίδι διὰ χίλια ρούβλια, τὸ ὁποῖον νὰ ἐγχειρισθῆ τῷ ἀγαπητῷ μοι ἀνεψιῷ κυρίῳ Εὐγενίῳ Κρομμύδη πρὸς μνήμην μου.

Θέλω καὶ διορίζω νὰ δοθοῦν εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἐξαδέλφης μου τῆς Βασιλικῆς Διαμαντίου Κονιτσιώτη διὰ μόνην καὶ μίαν φορὰν ρούβλια τετρακόσια, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν θέλησιν τῆς κυρίας Ζαμπέτας Κρομμύδη ρούβλια τετρακόσια.

Ἔτι ἀφίνω νὰ δώσωσι τῷ κυρίῳ Γεωργίῳ Κρομμύδη πέντε χρυσαῖς ντούπιαις καὶ φλωρία παλαιὰ τέσσαρα, τῷ κυρίῳ Ἀναστασίῳ Ζωσιμᾷ παλαιὰ φλωρία πέντε, τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ

Μπούμπα ἐν ζευγάρι μελεξίγια καὶ τῷ κυρίῳ Νικολάῳ Ζωσιμαῖ τρεῖς ντούπιαις φλωρένιαις, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ νὰ τὰ δεχθοῦν πρὸς μνήμην μου καὶ νὰ συνεπιστατήσουν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν μου.

Πρὸς τούτοις παρακαλῶ ἐκ τῶν φορεμάτων μου αἱ μὲν γούναι νὰ πωληθοῦν οἰκιακῶς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῶν νὰ τὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν δύο ἐκκλησιῶν μας πρὸς ἐλεημοσύνην, τὰς δὲ λοιπὰς ἐνδυμασίας μου νὰ μοιράσωσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

Τελευταῖον θέλω καὶ παρακαλῶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ὅσα μετρητὰ ἤθελον περισσεύσει νὰ δώσουν ἐν πρώτοις διὰ προικεῖον τῆς κόρης Πέτρου Τζάντας Μαρίας Πέτ διὰ μίαν καὶ μόνον φορὰν ρούβλια πενταχόσια, μέρος εἰς τὴν ἐν Νίζνη μολνίτζαν μας ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ εἰς ὑπανδρεῖαν ἐτέρων πτωχῶν κοροτσίων.

Ταύτην τὴν διαθήκην μου ὑποβεβαιῶ τῇ ἰδίᾳ μου χειρὶ καὶ μὲ τὴν ἰδίαν μου βούλαν ἐπὶ τῶν τιμίων καὶ ἀξιοπίστων παρακαλεσθέντων παρ' ἐμοῦ μαρτύρων καὶ θέλω νὰ ἔχη τὸ κῦρος εἰς τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ τῆς δικαιοσύνης.

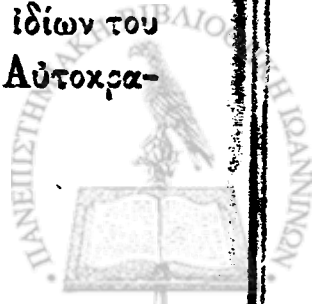
VI

ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΖΙΟΥΚΑ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου.)

Ἐν ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος.

Ἀποθανόντος ἐν Βουκουρεστίῳ τοῦ μακαρίτου θεοῦ μας Παναγιώτου Ζιούκα ἐξ Ἰωαννίνων τῷ 1814 ἔτει τῇ 30 Νοεμβρίου, εὐρέθησαν ἐκ τῆς ἰδίας του περιουσίας καὶ ἐξ ἰδίων του χρημάτων, κατατεθειμένα αἰωνίως εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ Αὐτοκρα-

τορικόν Ὀρφανοτροφεῖον ὄγδοηντα χιλιάδες ρούβλια εἰς ἀσιγνάτζιας τοῦ Βάγκου τούτέστι χάρτινα, λέγομεν ἀσιγνάτζιας ρούβλια 80000, διὰ τὰ ὅποια εἶνε δομένα παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀρφανοτροφείου μπιλέτα τρία, τούτέστι τρεῖς ὁμολογίαις κατὰ καιροὺς ὅπου κατέθεσαν, ἤτοι τὸ μὲν ἐν ἀπὸ ἀσιγνάτζιας ρ. 60000 τῷ 1808 ἔτει τῆς 6 Ἰουλίου· τὸ δὲ ἀπὸ ἀσιγνάτζιας ρ. 10000 τῷ 1812 τῆς 11 Ἰουλίου· τὸ δὲ τρίτον καὶ τελευταῖον ἀπὸ ἀσιγνάτζιας ρ. 10,000 τῷ 1815 κατὰ μῆνα Ἰανουάριον. Καὶ ἀγκαλὰ εἰς αὐτὰ τὰ μπιλέτα κατὰ τὴν ζήτησιν τοῦ μακαρίτου Θείου μας διαλαμβάνεται ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων, δηλαδὴ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, τῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου καλουμένης Τουρκοπάλουκο, τῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἀρχιμυδρείου καὶ τῆς τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, νὰ λαμβάνωσι τὸν τόκον αὐτῶν ἐτησίως πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον καὶ νὰ τὸν διαμοιράζωσι καὶ νὰ τὸν μεταχειρίζονται ἐκεῖ εἰς τοιαῦτα ἔργα, ὅποια ὁ ἴδιος διὰ διαθήκης του θέλει τοὺς σαφηνίσει καὶ διορίσει. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ αἰφνίδιος θάνατος ἐπρόλαβε τὸν μακαρίτην Θεῖόν μας, χωρὶς νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ κάμῃ τὴν διαθήκην του καὶ νὰ ἐνδιαθέσῃ τὰ μετ' αὐτοῦ ὑπάρχοντά του τακτικῶς, ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, μένουσιν καὶ αὐτὰ τὰ μπιλέτα εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ πρὸς ὄφελος τῶν συγγενῶν του νομικῶς καὶ δικαίως· νομικῶς μὲν, ἐν δυνάμει τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, διότι ἔμειναν ἀδιάθετα καὶ δὲν ἐφάνη ἡ διάθεσις καὶ θέλησις τοῦ μακαρίτου Θείου μας περὶ αὐτῶν, δικαίως δὲ, καθότι οἱ συγγενεῖς του ὑστερημένοι ὄντες προτιμῶνται τῶν ξένων, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα νομιζόμενον τὸ καλὸν δὲν ἐλαττοῦται. Ὑστεροῦνται δὲ οἱ συγγενεῖς του, καθότι εἶνε γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι τὰ ὄσα ἔλαβεν ἕκαστος εἰς κληρονομίαν ἀπὸ τὴν ἐπίλοιπον περιουσίαν ὅπου εὐρέθη εἰς Βουκουρέστιον δὲν ἀποπληροῦν τὰ ἔξοδά των ὄσα δι' αὐτὰ ἕκαμον εἰς πενταετὲς διάστημα, ἐξ αἰτίας τῆς διατρεξάσης ἐν τῷ

μεταξύ των άσυμφωνίας, και τῶν πολλῶν τὸ μερίδιον ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν τότε ἐξουσιαζόντων τὴν χώραν μας, προσέτι εἰς τὴν παντελεῆ φθορὰν καὶ πυρπολισμὸν τῶν Ἰωαννίνων, εἰς τελείαν καταστροφὴν τῆς ἐπαρχίας ὅλης, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ἔχασαν καὶ τὸ ὑστερινὸν καταφύγιον τῶν οἰκιῶν των καὶ πᾶν κινητὸν καὶ ἀκίνητον ἰδιὸν των, καὶ οἱ περισσότεροι ὑστεροῦνται τοῦ ἐπιουσίῳ ἄρτου, κατοικοῦντες εἰς κατώγαια τῶν τουρκικῶν ὀσπιτίων καὶ ὑπηρετοῦντες εἰς παρόμοια μέρη πρὸς οἰκονόμησιν τῶν ζωοτροφιῶν των. Μόλον τοῦτο διὰ νὰ μὴ ὑποπέσωμεν εἰς κατάκρισιν καὶ διὰ νὰ ἐπακουμβήσωμεν εἰς τὴν θέλησιν καὶ σκοπὸν τοῦ μακαρίτου θείου μας, ὅστις ἔμελλε νὰ τὰ διαθέσῃ, μέρος πρὸς ὄφελος τῶν συγγενῶν του καὶ μέρος πρὸς ἐνέργειαν θεαρέστων ἔργων ἐν τῇ Πατρίδι μας, καθὼς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐνὸς τελευταίου μπιλέτου διὰ ρ. 10000, τὸ ὁποῖον ρητῶς διαλαμβάνει ὅτι ὁ τόκος αὐτῶν νὰ δίδηται εἰς τοὺς συγγενεῖς του, καὶ προσέτι ἐκ τοῦ καταστίχου του ὅπου εἶνε γραμμένη ἡ θέλησίς του, διὰ τὰς 60000 ρ. μὲ τὸ ἰδιὸν του χέρι καὶ μὲ τὴν ὑπογραφήν του, περὶ ὧν προσδιορίζει ὅτι τὸ ἐν τεταρτημόριον τοῦ τόκου αὐτῶν νὰ δίδηται εἰς τοὺς συγγενεῖς του ὅπου θέλει σαφηνίσει εἰς τὴν διαθήκην του· μόλον τοῦτο, λέγομεν, χάριν τῆς κατακρίσεως καὶ δυνάμει τοῦ δικαιώματός μας, ἀποφασίζομεν οἱ κάτωθεν συγγενεῖς καὶ κτηρονόμοι τοῦ μακαρίτου θείου μας, ἀπόγονοι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τῆς ἀδελφῆς του (ἦτοι ἡ Χρυσῆ ἀνεψιὰ τοῦ μακαρίτου καὶ θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ του Χατζῆ Διαμαντίου Ζιούκα, ὁ Ἰωάννης καὶ Κυριάκης Ζιούκας ἐξανεψιοὶ του καὶ ἔγγονοι τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ του, ὁ Σπυρίδων Πεσᾶς ἐξανεψιὸς του καὶ ἔγγονος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ του, Λουκᾶς καὶ Δημήτριος Ἀναστασίου Λάμπρου ἐξανεψιοὶ του καὶ ἔγγονοι τῆς ἀδελφῆς του Βασιλικῆς Γκίκοβας, ἡ Χρυσῆ καὶ Ἑλένη ἐξανεψιὰ του καὶ ἔγγονος τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς του) ἀποφασίζομεν καὶ προσδιορίζομεν τὴν θέλησίν μας ἐν τῇ παρουσίᾳ διαθήκῃ μας διὰ τὸν τόκον τῶν ἄνωθεν διαληφθέντων 80000 ρουβλίων κα-

τατεθειμένων εις τὸ ἐν Μόσχᾳ Αὐτοκρατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον παρὰ τοῦ ἀοιδίμου Θείου μας, καὶ τῶν 15000 ρ. ὅπου ἐκ τοῦ δεδουλευμένου τόκου τῶν 80000 ρ. κατέθεσαν οἱ ἐν Μόσχᾳ ἐπίτροποι εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον αἰωνίως ὡς ἔπεται ἀκολουθῶς·εἰς τὰ 8 κεφάλαια.

Α^{ον} Ὁ τόκος τῶν διαληφθέντων 80,000 ρ. καὶ τῶν ἐκ τοῦ δεδουλευμένου τόκου κατατεθέντων ὡσαύτως αἰωνίως ρούβλια 15000 παρὰ τῶν προσωρινῶν ἐπιτρόπων, ὅπου μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Θείου μας Π. Ζιούκα μένει ἀσύνακτος μέχρι τοῦ 1825 ἔτους ἤτοι διὰ χρόνους 11, θέλει μένει πρὸς ὄφελος τῶν ἄνω ρηθέντων συγγενῶν καὶ κληρονόμων τοῦ μακρίτου, ἐκ τῶν ὁποίων ἀφαιροῦνται ὄσα παρ' αὐτῶν τῶν συγγενῶν εἶνε προσδιωρισμένα διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς ρούβλια καὶ γρόσια, ἤτοι ρούβλια πεντακόσια εἰς τὸ ἐν Νίζνῃ Γραικικὸν Μαγιστράτον, προσφορὰ τῆς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει γραικικῆς Σχολῆς, καὶ γρόσια πεντακόσια εἰς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ἰωαννίνων, καὶ γρ. ἑκατὸν εἰς τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων διὰ σαρανταλείτουργον, καὶ γρ. χίλια εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τοὺς πτωχοὺς, τὰ λοιπὰ θέλουν τὰ μοιράσει οἱ αὐτοὶ συγγενεῖς μεταξὺ των.

Β^{ον} Ὁ τόκος τῶν διαληφθέντων 80000 ρ. ὁμοίως καὶ τῶν ὑστερον κατατεθέντων Νο 15000 συνιστάμενος ἀπὸ 4750 ρ. ἀσιγνάτζιας καὶ Βάγκου ἤτοι χάρτινα, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ 1826 ἔτος, ἤγουν μετὰ δέκα χρόνους μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Θείου μας, θέλει μοιράζεται εἰς δύο μερίδια, καὶ τὸ μὲν ἐν ἴσον μερίδιον θέλει δίδεται εἰς ἡμᾶς τοὺς συγγενεῖς καὶ κληρονόμους τοῦ μακαρίτου Θείου μας εἰς διάστημα τεσσαράκοντα χρόνων, τὸ δὲ ἕτερον ἴσον μερίδιον θέλει τὸ λαμβάνουν αἰωνίως οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῶν προρηθεισῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα καὶ εἰς τὰ μπιλέτα διαλαμβάνονται, οἵτινες θέλει τὰ μεταχειρίζονται ὡς κάτωθεν εἰς τὸ δ'. ἄρθρον ρηθήσεται.

Γ^{ον} Τὸ ἐν ἴσον μερίδιον ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν 4750 ρ.

άσιγνάτζιας Βάγκου όπου θέλει λαμβάνεται από τὸ Ἰμπερατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον, συνιστάμενον ἀπὸ άσιγν. ρ. Βάγκου 2375 (ὡς εἰς τὸ β'. ἄρθρον δέδεικται), θέλουν τὸ λαμβάνει οἱ συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου Π. Ζιούκα μόνον εἰς διάστημα 40 χρόνων, ἤτοι ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ 1826 ἔτος καὶ τελειόνοντας εἰς τὸ 1865 ἔτος, καὶ μόνον εἰς αὐτὰ τὰ 40 χρόνια θέλουν τὰ ὠφελοῦνται, μοιράζοντές τα εἰς ἕξ ἴσα μερίδια χωρὶς μειώσεως ἢ προσθήκης κανενὸς μεριδίου· καὶ ἂν εἰς τὸ διάστημα τῶν 40 χρόνων ἤθελεν ἀποθάνει τις τῶν διαληφθέντων συγγενῶν, τὸ διορισθὲν μεριδίον του, ἂν δὲν θέλει εἶνε διωρισμένον διὰ διαθήκης του, θέλουν τὸ ὠφελοῦνται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἕως τέλους τῶν 40 χρόνων· ἕκαστος δὲ τῶν αὐτῶν συγγενῶν θέλει ἔχει τὴν φροντίδα διὰ νὰ διορίζῃ ἐπίτροπον νὰ λαμβάνῃ τὸ μεριδίον του ἀπὸ τοὺς ἐν Μόσχᾳ ἐπίτροπους τῶν ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων διὰ νὰ συνάξουν κατ' ἔτος ὄλον τὸ διάφορον τῶν ἐννενήκοντα πέντε χιλ. ρουβλίων.

Δ^{ον} Τὸ ἕτερον ἴσον μεριδίον ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν 4750 ρ. άσιγν. Βάγκου όπου θέλει λαμβάνεται ἐτησίως, ὡς εἰς τὸ β'. ἄρθρον εἴρηται, συνιστάμενον ἀπὸ ρ. 2375 θέλουν τὰ λαμβάνει οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων, οἵτινες μὲ τὴν εἶδησιν τοῦ Ἀρχιερέως τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἐγκρίτων γραικῶν τῆς πόλεως ταύτης θέλει τὰ μεταχειρίζονται εἰς θεάρεστα ἔργα, χωρὶς νὰ προσδιορίσωμεν ἡμεῖς πῶς καὶ ποῦ εἰμὴ ἐξ αὐτῶν θέλει δίδουν γρ. πενήντα κατ' ἔτος τῷ ἀρχιερεὶ διὰ νὰ λειτουργῇ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τῶν ἁγίων Πάντων καὶ νὰ μνημονεύῃ τὰ ὀνόματα Παναγιώτου γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ Παναγιώτου, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ κατάστιχον τοῦ μακαρίτου διαλαμβάνονται σημειωμένα τῇ ἰδίᾳ χειρὶ καὶ ὑπογραφῇ του· τὰ δὲ ἐπίλοιπα θέλει μεταχειρίζονται μέρος πρὸς βοήθειαν τῆς Σχολῆς ὅπου ἡμπορεῖ νὰ ξανασκευασθῇ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, μέρος δὲ καὶ ὄλον πρὸς βοήθειαν τοῦ ὀσπιταλίου, βοήθειαν πτωχῶν καὶ ξεπεσμένων ὀσπιτιῶν καὶ φυλακωμένων καὶ τὸ ἀνάπαλιν δηλαδὴ ὅπου

κατ' ἔτος φανῶσιν ἀναγκαιότερα καὶ χρησιμώτερα ἐκεῖ νὰ ἐξοδεύωνται, φθάνει νὰ γίνωνται μὲ ὀρθὴν κρίσιν καὶ καλὴν σκέψιν, ἀποβλέπουσαν εἰς καλὸν τοῦ γένους καὶ τῆς πολιτείας μας ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἐξεύρωμεν ὁποῖαν ἀνάγκην θέλει λάβει ἡ πολιτεία καὶ τὸ γένος μας.

Ε^{ον} Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν 40 χρόνων τὸν ἡμισυ τόκον ὁποῦ θέλουν ὠφελοῦνται οἱ ῥηθέντες συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ὡς ἐρρήθη, συνιστάμενον ἀπὸ ρ. 2375, θέλουν τὸν λαμβάνει καὶ αὐτὸν οἱ ῥηθέντες κατὰ καιρὸν ἐπιτροποι τῶν 4 ἐκκλησιῶν τῆς πατρίδος μας, καὶ θέλουν τὸν μεταχειρίζονται αἰωνίως καθὼς καὶ τὰ ἄλλα εἰς βοήθειαν τῆς πόλεώς μας, δηλ. εἰς δ,τι ἤθελε φανῶσι πλέον χρήσιμα καὶ ἀναγκαιότερα, προτιμῶντες ὁμῶς τὴν Σχολὴν ἐπειδὴ ἀποβλέπει πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀνόρθωσιν τοῦ γένους μας.

ς^{ον} Οἱ κατὰ καιρὸν ἐπιτροποι τῶν προρηθειῶν 4 ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων θέλει φροντίσουν νὰ διορίζωσιν ἐπιτρόπους εἰς Μόσχαν ἓνα ἢ δύο ἢ καὶ περισσοτέρους, ἐκλέγοντες τοὺς πλέον ἐγκρίτους καὶ ἀσφαλεῖς τῶν Ἰωαννιτῶν ἢ καὶ ἄλλους εἰς ἔλληψιν συμπατριωτῶν, στέλλοντες εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν ἀντιγραφὴν ἀπαράλλακτον τῆς παρούσης διαθήκης μαρτυρημένην καὶ ἐπικυρωμένην παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, οἵτινες δυνάμει αὐτῆς καὶ τοῦ πληρεξουσίου γράμματος νὰ φροντίσωσι νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ ἐν Νίζνη Γραικικὸν Μαγιστράτον τὰ μπιλέτα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ταμείου καὶ τὴν σαλθεῖσαν αὐτοῖς ἀντιγραφὴν τῆς παρούσης διαθήκης μας πρὸς ἀσφαλῆ διατήρησιν τῆς πέρνοντες ἀπόδειξιν τακτικὴν παρὰ τοῦ Μαγιστράτου, τὴν ὁποῖαν ἀπόδειξιν μαζὺ μὲ κόπιας ἤτοι ἀντιγραφὰς εὐγαλμένας ἀπὸ τὰ καθαυτὸ μπιλέτα ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Μαγιστράτου τῆς Νίζνης, θέλει στείλωσι μὲ ἀσφαλῆ τρόπον εἰς παραλαβὴν τῶν ἐπιτρόπων τῶν προρηθειῶν 4 ἐκκλησιῶν τῶν Ἰωαννίνων διὰ νὰ θάλωσιν εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν ἢ εἰς ἄλλο μέρος ὅπου εὐρίσκονται καὶ ἄλλα παρόμοια πρὸς ἀσφαλῆ διατήρησιν των.

Ζ^{ον} Οἱ ἐν Μόσχᾳ διωρισμένοι ἐπιτροποι θέλουν φροντίσωσιν

έν πρώτοις νά δώσωσι τὰ διορισθέντα ρούβλια 500 εἰς τὸ έν Νίζνη Γραικικόν Μαγιστράτον, έπομένως νά έμβάσωσι εἰς Ἰωάννινα γρ. έξακόσια εἰς τοὺς έπιτρόπους τῶν προρηθεισῶν 4 έκκλησιῶν, ἤτοι γρ. 500 διά τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων καὶ γρ. 100 διά τοὺς ιερεῖς Ἰωαννίνων, προσέτι δέ καὶ γρ. 1000 διά τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν· διά δέ τὰ έπίλοιπα θέλουν ακολουθήσει κατά τὴν διάληψιν τῆς παρούσης διαθήκης μας γνωρίζοντες τοὺς κληρονόμους μας καὶ τὸν γενικὸν έπίτροπόν των άντ' αὐτῶν διά τὸν τόκον τῶν 11 χρόνων καὶ τὸν έτήσιον μέχρι τῶν 40 έτῶν.

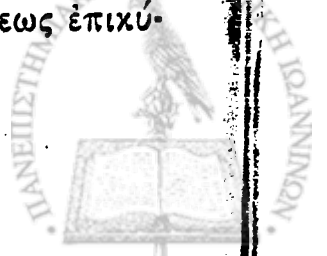
Ἡὸν Γενικὸν δέ έπίτροπόν μας οικειοθελῶς διορίζομεν τὸν συγγενῆ καὶ κληρονόμον μας κύριον Κυριάκην Ζιούκαν διά νά παραλάβη καὶ εξέτάση καθ' ὄλην τὴν έκτασιν τακτικὸν λογαριασμὸν ὅθεν άνήκει.

Αὕτη έστίν ἡ θέλησις καὶ απόφασίς μας, τὴν ὁποίαν αὐτοθελήτως έν δυνάμει τοῦ έκκλησιαστικοῦ δικαιώματός μας διατάττομεν έν τῇ παρούσῃ διαθήκῃ μας, έπιβεβαιούντες αὐτὴν διά τῆς ύπογραφῆς καὶ σφραγίδος μας· ἥτις διαθήκη θέλει θεωρεῖται ὡς ιερά καὶ άγία καὶ θέλει τηρεῖται άπαραλλάκτως κατά τὰ έν αὐτῇ διαλαμβανόμενα, χωρὶς νά τολμήση τις τῶν συγγενῶν καὶ κληρονόμων μας, ἢ καὶ τῶν έπιτρόπων, ἢ τῶν προϋχόντων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, ἢ άλλος τις μέ δυναστικὴν έξουσίαν ὅπωςδήποτε καὶ ποτέ νά τὴν άθετήση, ἢ μεταλλάξη τὸ παραμικρὸν από τὰ έν αὐτῇ διαλαμβανόμενα αἰσχροκερδεῖα φερόμενος· ὅστις δέ ποιήσει τοῦτο, έστω έπικατάρατος καὶ τῇ θεῖα δίκῃ ύπεύθυνος έν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ έν τῷ μέλλοντι.

Κων]πολις τῇ 14 Αὐγούστου 1825.

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΖΙΟΥΚΑΣ

(Έπεται εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν, αλλά κακῶς γεγραμμένην, ἢ ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς Καντζελαρίας Κων]πόλεως έπικύ-

ρωσίς τῆς ὑπογραφῆς Κυρίακῃ Ζιούκα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερο-
μηνίαν).

Βουκουρέστιον 7βρίου 21 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡ. ΓΚΙΚΚΑ
Κισνόβι τῆ 14 8βρίου 1825. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΟΥΚΑΣ
Βρασοβία ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΕΠΗΣ.

Ἡ ῥωσικὴ ἐπικύρωσις εἰς τὸ ῥωσικὸν ἰδίωμα τῆς ῥωσικῆς
Καντζελαρίας ἐν Βουκουρεστίῳ Ν° 419 μὲ τὴν αὐτοκρατορι-
κὴν ῥωσικὴν σημαίαν.

Ἰωάννινα 1827 Φεβρουαρίου 10
ΑΣΙΜΩ ΖΙΟΥΚΑ
ΧΡΥΣΗ καὶ ΕΛΕΝΗ ΓΚΙΚΑ

ΧΡΥΣΗ ΧΑΤΖΗ ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΖΙΟΥΚΑ βεβαιῶ καὶ μὴ ἤξεύ-
ροντας γράμματα, παρακαλεστικῶς τὴν ὑπέγραψα ἐγὼ ὁ ΝΙ-
ΚΟΛΑΟΣ ΤΖΙΝΗΣ καὶ μαρτυρῶ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ μαρ-
τυρῶ ὅτι εἶναι ἴδιαι ὑπογραφαὶ τῆς ΑΣΙΜΩΣ ΖΙΟΥΚΑ, ΧΡΥΣΗΣ
ΕΛΕΝΗΣ ΖΙΟΥΚΑ καὶ τῆς ΧΡΥΣΗΣ Χ. ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΖΙΟΥΚΑ,
τὴν ὁποίαν ὑπέγραψεν ὁ κύρ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΙΝΗΣ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΡΟΣΟΣ μαρτυρῶ ὁμοίως
ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ μαρτυρῶ ὁμοίως.

Ἡ παρούσα διαθήκη τῶν συγγενῶν καὶ κληρονόμων τοῦ
μακαρίτου Π. Ζιούκα ἐφάνη δεκτὴ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐπιτρόπους
τῶν 4 ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ὁμήγουριν τῶν προϋχόντων τῆς πό-
λεώς μας, καὶ εἰς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην μας, καὶ
ἐπικυροῦται μὲ τὰς ὑπογραφὰς μας καὶ μὲ τὴν τοῦ Ἀρχιερέως
διὰ νὰ ἔχῃσι τὸ δικαίωμα οἱ συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι τοῦ μα-
καρίτου Π. Ζιούκα ἐν αὐτῇ διαλαμβάνόμενοι νὰ λάβῃσι τοὺς
δεδουλευμένους τόκους ὑποὸ τοὺς ἐκαρτερεῖ ὄλων τῶν κεφα-
λαίων καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἐτησίως μέχρι 40 χρόνων ὄλα ἕως

τούς 1865, τὰ ἡμῖσι τοῦ ἐτησίου τόκου δλων τῶν κεφαλαίων
κατὰ τὴν διάληψιν τῆς Διαθήκης.

1830 Ἰουνίου 10 Ἰωάννινα

- » ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΖΗΣΗΣ ἐπίτροπος τῆς Μητροπό-
λεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.
- » ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΤΑΣ ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως τῆς ἐκ-
κλησίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.
- » ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΡΟΣΟΣ ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου
Νικολάου.
- » ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΟΓΑΣ ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου
Νικολάου,
- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΑΓΙΟΣ ἐπίτροπος τῆς Κοιμήσεως
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἀρχιμανδρείου.
- » ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΕΞΑΪΚΟΥΣΤΟΥ ἐπίτροπος τῆς αὐτῆς Ἐκ-
κλησίας.
- » ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἐπίτροπος τῆς ἁγίας Μαρίνης.
- » ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΑΖΟΥ ἐπίτροπος τῆς ἁγίας Μαρίνης.
ἡ σφραγὶς τοῦ Ἀρχιερέως (Γ. Σ.).

Ὁ Ἰωαννίνων Βενέδικτος κατὰ τὴν ὑποδοχὴν εὐχάριστον
ἦν ἐποιήσαντο οἱ ἀνωτέρω ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ
πρόκριτοι τῆς πόλεως ταύτης τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ἡ ταπεινό-
της ἡ ἐμὴ ὑποδεχομένη καὶ ὑποσφραγίσασα βεβαιοῖ τὴν τε
πραξίν καὶ τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν.

(ὑπογραφή τοῦ Ἀρχιερέως) καὶ ἀρχιμ. ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς ὑποβεβαιοῖ
ὅτι ἐστὶν ἴσον ἀπαράλλακτον ἐξαχθὲν ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Μη-
τροπόλεως Ἰωαννίνων.

VII

ΔΙΑΘΕΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΒΟΥΚΗΣ

(Αντίγραφον τοῦ Ὁρφανοτροφείου ἀριθμὸς 67081.)

Ἰσον
Ἀριθ. 637

Ἐν Μόσχᾳ 12 Δεκεμβρίου 1839

Ὁ ἐπίτροπος Βασίλειος Γεωργοβίδης Κολόνης Ἕλλην τῆς Νίζνης καὶ Μόσχας ἔμπορος ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ Νικόλαος ὁ τοῦ Μιχαὴλ Παξιμάδης ἐν ὀνόματι τῶν τεσσάρων ναῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων δηλ. τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ἡ Μητροπόλεως, τῆς ἀγίας Μαρίνης, τοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κοιμήσεως ἡ Ἀρχιμανδρείου καὶ Νοσοκομείου κατέθεσαν εἰς τὸν ἱερόσιον τοῦτον θησαυρὸν τῆς Μόσχας 1428 ρούβλια καὶ 56 καπίκια ἀργυρᾶ ἵνα μείνωσιν ἐν αὐτῷ ἐπὶ τοῦ παντὸς μὲ τόκον 4 τοις ο/ο, ἀρχίζοντα ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ παρόντος Γραμ. ὥστε νὰ λαμβάνωνται ἐτησίως ρούβλια 57 καὶ 14 καπίκια χωρὶς τινος ἀναβολῆς ἀπὸ τοὺς ἐπιφέροντας τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐπιτρόπων τῶν ρηθέντων ναῶν, τὰ ὅποια θὰ διαμοιράζωνται τοῖς πτωχοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νιζνίου Ἑλλήνος κυρίου Ἰωάννου Βουβούκη.

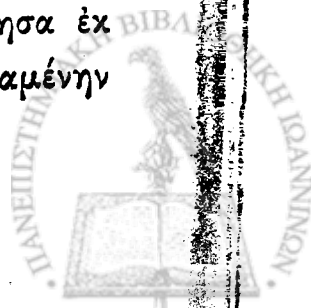
VIII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΟΥΣ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου.)

Ὁ ὑπογεγραμμένος Γεώργιος Ἰωάννου Μετάξος πρεσβεύων τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον θρησκείαν ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς γεννησεώς μου, γεννηθεὶς μὲν εἰς Ἰωάννινα, ἐγγραφείς δὲ δημότης Βονιτζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀκούων τῆς θείκης καὶ δεσποτικῆς διαταγῆς τοῦ ὑψίστου Θεοῦ μου καὶ Πλάστου μου τὸ «γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση» τὸ «γρηγορεῖτε ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὔτε τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ θάνατος ἔρχεται» καὶ τὸ «διάταξον τὰ σὰ, ἄνθρωπε, ἀσθενὴς μὲν ὢν, σώας δ' ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν» ἐν πρώτοις κατὰ τὴν θείαν ἐντολὴν «εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων καὶ τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς συγχωρεῖτε» συγχωρῶ καὶ γὼ ἐν ὅλῃ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ πάντας τοὺς ἀγαπῶντας καὶ μισοῦντάς με ἀδελφοὺς χριστιανοὺς, αἰτῶν ἀμοιβαίως καὶ παρακλητικῶς παρὰ πάντων, πρὸς οὓς ὡς ἄνθρωπος ἔπταισα καὶ ἐπλημμέλησα ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὴν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας αὐτῶν συγχώρησιν καὶ ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων μου ὅπως διὰ τῆς εὐχῆς καὶ συγχωρήσεως αὐτῶν τύχη ἡ ἀμαρτωλὴ ψυχὴ μου παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑψίστου καὶ ἐλεήμονος τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ δεχθῆ αὐτὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ ἐν χώρᾳ ζώντων τῆς οὐρανόου αὐτοῦ βασιλείας· καὶ δεύτερον διατάττω τὴν κάτω καταγεγραμμένην περιουσίαν μου, ἣν ἀπέκτησα ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας μου ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου μου συνισταμένην

κατὰ τὴν ἐνταῦθα τρεχομένην τιμὴν τῶν νομισμάτων εἰς γρόσια χιλιάδας ἑκατὸν δεκαοκτῶ καὶ ἐννεήκοντα δύο ἀριθ. 118092, καὶ μὴ ἔχων κληρονόμους κατιόντας, διότι εἰμι ἄγαμος, οὐδ' ἀνιόντας, διότι ἐτελεύτησαν, διορίζω ὡς ἀκολούθως:

Γρόσια 51200 ἤτοι γρόσια πενήντα μία χιλιάς καὶ διακόσια εἰς φλωρία καισαροβασιλικά χίλια ἑξα-
ἀριθ. 1600, λογιζόμενα πρὸς γρ. τριάντα
δύο ἀριθ. 32, νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἐν
Ἑλλάδι ἐθνικὸν Ταμεῖον σὺν τόκῳ, ἐξ ὧν
τῶν μὲν χιλίων φλωρίων ὁ ἐτήσιος τόκος
νὰ πέμπηται εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Νοσοκο-
μεῖον, τῶν δὲ ἑξακοσίων φλωρίων νὰ δίδη-
ται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν χά-
ριν ἐκπαιδεύσεως τῆς ἑλλην. νεολαίας.

» 32000 ἤτοι γρόσια τριάντα δύο χιλιάδες εἰς φλω-
ρία χίλια ἀριθ. 1000 λογιζόμενα ὡς ἄνω
διορίζω νὰ δοθῶσιν εἰς ἀγορὰν ἐνὸς κτή-
ματος διὰ τῶν ἐπιτρόπων μου, τὸ ὅποιον
νὰ μένη ἰδιοκτησία τοῦ γνησίου ἀυταδέλ-
φου μου Παναγιώτου Ἰωάννου καὶ κλη-
ρονόμων αὐτοῦ ἵνα νέμωνται τὰ εἰσοδή-
ματα αὐτοῦ.

» 3000 ἤτοι τρεῖς χιλιάδες γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς
τὴν ἐν Ἰωαννίνοις πρώτην ἑξαδέλφην μου
Ἑλένην σύζυγον τοῦ Ἰωάννου Μποροβίλη.

» 3000 ἤτοι τρεῖς χιλιάδες ἔτι νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν
ἐν Ἰωαννίνοις ἑτέραν πρώτην ἑξαδέλφην
μου Βασιλικὴν Ουγατέρα τοῦ Διαμαντῆ
Μαριάνου.

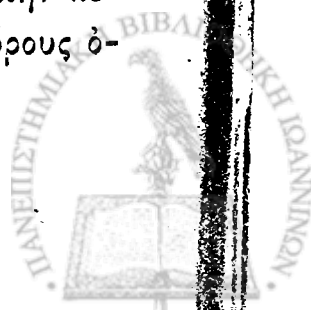
» 1000 ἤτοι χίλια γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐν
Ἰωαννίνοις ἀνεψιάν μου Παρασκευήν.

Γρόσια 70200

- Γρόσια 70200
- » 500 ἤτοι πεντακόσια γρόσια εἰς τὴν ἐν Ἰωαν-
νίνοις καλογραίαν Θεόνυμφον μετὰ τῆς ἀ-
δελφῆς τῆς.
- » 1000 ἤτοι χίλια γρόσια εἰς τέσσαρας ἀδελφούς
ἀνεψιούς μου υἱούς τοῦ Νικολάου Μπάρκα.
- » 6000 ἤτοι ἕξ χιλιάδες γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν
ὕπηρετριάν μου Εὐφροσύνην θυγατέρα τοῦ
Βλάδου Ῥάπτου διὰ τε τὸν ἑνδεκαετῆ μι-
σθὸν τῆς καὶ ἐνοίκιον ἑνδεκαετῆς τοῦ οἴκου
τῆς εἰς τὸν ὁποῖον κατώκησα ἄνευ ἐνοικίου
χρόνους ἑνδεκα.
- » 1500 ἤτοι χίλια πεντακόσια γρόσια νὰ δοθῶσιν
εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον τῆς φιλαν-
θρωπίας.
- » 3000 ἤτοι τρεῖς χιλιάδες γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς
τὸ ἱερὸν μοναστήριον τῆς Τσιερνίκης, εἰς
τὸ ὁποῖον θέλω νὰ ταφῶ δι' ἕξοδα τῆς ἐκεῖ
κηδείας μου καὶ τῶν μέχρι ἐπτὰ ἐτῶν μνη-
μοσύνων μου.
- » 7800 ἤτοι ἐπτὰ χιλιάδες ὀκτακόσια διορίζω διὰ
ἕξοδα τῆς τε ἐκφορᾶς μου κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τῆς τελευτῆς μου καὶ τῶν ἐνταῦθα εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Στεφάνου κειμέ-
νην εἰς τὴν Βαφὴν μαύρην μνημοσύνων
καὶ σαρανταλειτούργων, εἰς διαφόρους ἐκ-
κλησίας καὶ ἐλεῶν, εἰς διάφορα ἑνδεῆ ἄτομα
μέχρι τριῶν ἐτῶν, τῶν ὁποίων τὴν διανο-
μὴν ἐπιφορτίζω εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἐνός
τῶν ἐπιτρόπων μου κυρίου Θεοδώρου Δη-
μητρίου, τὴν δὲ λοιπὴν χρηματικὴν πε-
ριουσίαν ὅση εἰσπραχθῆ ἀπὸ διαφόρους ὀ-

Γρόσια 110000

Γρόσια 110000

φειλέτας μου και από τους τόκους των χρημάτων μου και από την πώλησιν των διαφόρων ένδυμάτων μου, σκευών και επίπλων του οικήματός μου, διορίζω να διανεμηθῆ από τους τέσσαρας έπιτρόπους μου εις ένδεῆ άτομα κατά την έγκρισιν αὐτῶν.

110000, ἤτοι γρόσια εκατὸν δέκα χιλιάδες.

Ἐπί τῆς εἰρημένης οὖν περιουσίας μου τῆς καταγεγραμμένης ἐν περιλήψει εις ἰδιαιτέραν καταγραφὴν, χρονολογουμένην ἀπὸ τῆν εἰκοστὴν τοῦ παρόντος μηνός, ἐπιβεβαιωμένην τῇ ἰδιοχείρῳ μου ὑπογραφῇ καὶ τῇ μαρτυρίᾳ τῶν συνυπογεγραμμένων ἐν τῇ παρούσῃ μου τριῶν μαρτύρων, καὶ κατὰ πλάτος εἰς τὸ ἰδιαιτέρον βιβλίον μου τὸ ἐσφραγισμένον προσηκόντως τῇ σφραγίδι τοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ ὑπογραφῇ μου καὶ ὑπογραφῇ τῶν τριῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων τὸ γνήσιον ἐπιβεβαιοῦται κατ' αἰτησίαν μου παρὰ τοῦ εἰρημένου Γενικοῦ Προξενείου, ἀποκαθίστημαι διὰ τῆς παρουσίας μου διαθήκης ἐπιτρόπους τοὺς ἐνταῦθα διαμένοντας κυρίους ἄρχοντα Πιτάρην, Χριστόδουλον Ἐμμανουήλ Μπουτάτην, Παναγιώτην Ζέρβαν, Παναγιώτην Σορδώνην καὶ Θεόδωρον Δημητρίου ἐνηλίλους καὶ τιμίους ἀσχέτους μετ' ἐμοῦ, οὓς παρακαλῶ ὅτι ἀφοῦ ἡ ψυχὴ μου ἐξέληθ' ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτῆς τούτου τοῦ γήενου σώματός μου, νὰ φροντίσωσι πρῶτον τὰ τῆς κηδείας μου ἵνα δώσωσι τῇ κοινῇ ἡμῶν μητρὶ τῇ γῆ τὸ σῶμά μου, καὶ ἔπειτα διὰ τῆς κηδεμονίας καὶ προστασίας τοῦ ἐνταῦθα Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος νὰ φροντίσωσι τῆς εἰσπράξεως τῆς εἰρημένης περιουσίας μου ὅπως ἐκπληρώσωσι τὰ ὡς ἄνω ἔξοδα τῆς κηδείας μου καὶ ἀποδώσωσιν ὅσον τάχιστα τὰ ὅσα χρήματα διορίζω ὡς ἄνω διὰ τὴν τῆς ψυχῆς μου σωτηρίαν νὰ πέμψωσι διὰ τοῦ εἰρημένου γενικοῦ Προξενείου εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον τῆς Ἑλλάδος τὰ ὅσα χρήματα ἐπίσης ὡς ἄνω διορίζω νὰ δια-

νέμωσι πρὸς τοὺς εἰρημένους συγγενεῖς μου, τὰ ὅσα χρήματα ὁμοίως πρὸς ἕνα ἕκαστον διατάττω. Ἡ παρούσα διαθήκη μου συνταχθεῖσα ἐπὶ παρουσίᾳ μου, ἔχοντας ὡς ἄνω λέγω σώας τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν, ἐπιβεβαιούται τῇ ἰδιοχείρῳ ὑπογραφῇ μου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτω συνυπογεγραμμένων τριῶν μαρτύρων κυρίων Κωνσταντίνου Κ. Δόνκου, Νικολάου Θ. Σταμματιάδου καὶ Μιχαήλ Ξανθοῦ κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, τιμίων καὶ ἐνηλίκων, ἀσχέτων μετ' ἐμοῦ, μετὰ τῶν εἰρημένων συγγενῶν μου καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τῇ παρούσῃ μου καὶ τῇ ὑπογραφῇ τῶν ἄνω μνησθέντων μαρτύρων κατὰ τὴν αἴτησίν μου. Πρὸς δὲ πλείονα ἐπιβεβαίωσιν καὶ κύρος ἐπιχυροῦται ἐπίσης κατ' αἴτησίν μου τὸ γνήσιον τῆς τε ὑπογραφῆς μου καὶ τῶν μαρτύρων παρὰ τοῦ εἰρημένου γενικοῦ Προξενείου, ἐναποτίθεται πρὸς τὸ γενικὸν τοῦτο Προξενεῖον καὶ ἐπιδίδεται ἀντίγραφον ταύτης πρὸς τοὺς ἄνω διωρισμένους ἐπιτρόπους μου, ἡ δὲ μνησθεῖσα καταγραφή καὶ βιβλίον τῆς περιουσίας μου μένουν εἰς τὸ ἐν τῷ οἰκήματί μου τούτῳ κιβώτιόν μου μέχρι τῆς ὥρας τῆς τελευτῆς μου.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ ἔτει τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ παρόντος μηνὸς Αὐγούστου ἡμέρα Παρασκευῆ.

Πρὸς τούτοις ἀπὸ τὴν περισσεύοντα περιουσίαν μου διατάττω νὰ δοθῶσι τῆς Μαριούτζας συζύγου τοῦ Δημήτρη Ὀπρὰν Γούναρη, τὴν ὁποίαν ἐστεφάνωσα, φλωρία καισαροβασιλικὰ δέκα ἀριθ. 10.

Ἐπειδὴ ὁ ἀναφερόμενος τρίτος μάρτυς κύριος Νικόλαος Θεοδώρου Σταμματιάδης δὲν εὑρέθη σήμερον εἰς τὴν πόλιν ταύτην διὰ νὰ ὑπογράψῃ ὡς μάρτυς καὶ ὁ χρόνος δὲν συγχωρεῖ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐπιστροφῆς του, κατὰ θέλησίν μου καὶ αἴτησίν μου ὑπογράφει μάρτυς ἀντ' ἐκείνου ὁ κύριος Νικόλαος Μιχαήλ ὁ εὑρεθεὶς παρὼν καὶ συνυπογράφας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΟΥΣ βεβαιῶνω τὴν διαθήκην μου ταύτην μὲ σώας τὰς φρένας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΔΟΝΚΟΣ εύρεθείς αὐτόπτης τῆς ἄνω
ὕπογραφῆς μαρτυρῶ.

ΜΙΧΑΗΛ ΞΑΝΘΟΣ εύρεθείς παρομοίως αὐτόπτης τῆς ἄνω
ὕπογραφῆς μαρτυρῶ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΗΛ εύρεθείς αὐτόπτης τῆς ἄνω ὕπογρα-
φῆς μαρτυρῶ.

Ἄριθ. 127. Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἄνω ὕπογραφῶν
τοῦ τε Γεωργίου Ἰωάννου Μετάξους Ἑλληνοσ καὶ τῶν τριῶν
μαρτύρων Κωνσταντίνου Κ. Δόνκου, Μιχαήλ Ξανθοῦ καὶ Νι-
κολάου Μιγαήλ.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 23 Αὐγούστου 1841

Ὁ Ἑλληνικὸς Γεν. Πρόξενος
(Τ Σ) Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

Ὅτι ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν
23 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Ἑλληνικὸς Γεν. Πρόξενος
(Τ. Σ) Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

Ἄριθ. 2663

ΟΘΩΝ

Ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Γραμματείας ἀριθ. 15527, 15561 διατάττομεν νὰ κατατε-
θῶσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰ παρὰ τοῦ ἐν Βλαχία ἀπο-
θανόντος μακαρίτου Γ. Μετάξα κληροδοτηθέντα 1600 καισα-
ρικὰ (φλωρία), καὶ τῶν μὲν 1000 ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης ὁ
τόκος νὰ στέλληται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμα-

τείας κατ' ἔτος καὶ διὰ παντός εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Ἰωαννίνων, τῶν δὲ 600, λαμβανόμενος παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νὰ δίδωται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον χάριν ἐκπαίδευσως τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου. Ἡ γραμματεία θέλει κοινοποιήσει ταῦτα πρὸς οὓς ἀνήκει· ὁ δὲ τόκος θέλει ἐκάστοτε πληρόνεσθαι κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρὰ τῶν εἰς τὸ Δημόσιον χρεωφειλετῶν διδομένου τόκου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου (1 Νοεμβρίου) 1842.

ΟΘΩΝ

(Τ Σ)

I. ΡΙΖΟΣ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1842.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
(ὑπογρ.) I. ΡΙΖΟΣ

Ἀντίγραφον

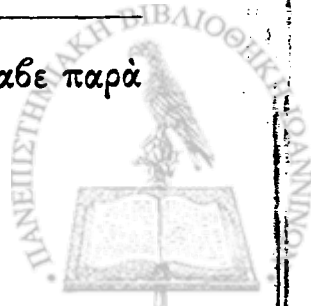
Χρῆσις τοῦ 1842

Γραμμάτιον παραλαβῆς ἀριθ. 3106 τῶν παραδοθέντων εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον.

Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους τίτλος Κεφ. - ἄρθρον - Κληροδοτήματα.

Μετρητὰ ἢ ἀντίτιμον	ἀξία εἰς δραχ.	Αἰτία παραδόσεως.
Φλωρία Αὐστριακά 1000 ἀνά δρ. 13 6]00	13060	Κληροδότημα τοῦ ἐν Βλαχία ἀποθανόντος Γ. Μιτάξα, τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ ἔτῃσιος τόκος θέλει στέλλεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Ἰωαννίνων κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου.
τὸ ὅλον	13050	

Ὁ ὑποφαινόμενος Γενικὸς Ταμίας δηλοποιεῖ ὅτι ἔλαβε παρὰ

τοῦ κυρίου Δ. Σούτσου Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν ποσότητα δραγμῶν δέκα τριῶν χιλιάδων ἐξήκοντα, ὡς ἄνω, συμφώνως μὲ τὸ γραμματίον τῆς παραδόσεως ἀριθ. 3106.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Ὀκτωβρίου 1842.

Ὁ Γεν. Ταμίας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ

Ὁ Ἐλεγκτῆς
Β. ΦΩΤΟΥ

Ἐθεωρήθη τῆ 28 Ὀκτωβρίου 1842
Ν. ΟΛΛΑΝΔΗΣ

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν.

Ὁ Γεν. Ταμίας
ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ. Κατὰ τὸν § 42 τοῦ ἀπὸ 6/18 Φεβρουαρίου Β. Διατάγματος κανὲν γραμματίον παραλαβῆς δὲν ἔχει κῦρος ἂν δὲν θεωρηθῆ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν.

IX

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΛΙΚΑ

(Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

Ὁ Ἰωαννίνων καὶ Βελᾶς Ἰωαννίχιος ἐπιβεβαίωσι.

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν.

Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ 1845 21 Ἰουνίου ἐγὼ ὁ Κωνσταντι-

νος Ἀποστόλη Τολλίκα ἐκ τῆς κωμοπόλεως Συρράκου τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, κατοικῶν ἐν Ἰωαννίνοις πόλει πρωτευούσῃ ἐν Ἠπειρῷ, καὶ ἔχων θείῳ ἐλέει σῶν τὸν νοῦν μου, ὑγιεῖς τὰς φρένας μου καὶ ἀπάσας μου τὰς αἰσθήσεις, φοβούμενος δὲ τὸ ἄδηλον καὶ ἀπρόοπτον τοῦ θανάτου, ἀπεφάσισα ἰδίᾳ καὶ αὐτοπροαιρέτῳ γνώμῃ ἵνα διὰ τῆς παρούσης μου διαθήκης διατάξω ἅπασαν τὴν ὀλίγην μοι περιουσίαν, χαρισθεῖσαν ἐμοὶ παρὰ τῆς τοῦ παναγάρχου Θεοῦ ἀπείρου εὐσπλαχνίας ἐν τῷδε τῷ ματαίῳ βίῳ διὰ τῶν ἰδίων μοι κόπων καὶ ἰδρώτων, τῆς ὁποίας περιουσίας εἶμαι κύριος ἐγὼ μόνος καὶ καθολικὸς ἐξουσιαστής. Δέομαι οὖν τῆς θείας αὐτοῦ ἀγαθότητος ἵνα μὲ καθοδηγήσῃ διατάξαι αὐτὴν κατ' ἀρέσκειαν τοῦ παναγάρχου αὐτοῦ θελήματος πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τῶν μακαρίτων γονέων μου, ἀταδέλφων μου, συζύγου μου καὶ ἐμοῦ.

Ἐν πρώτοις λοιπὸν συνιστῶ τὴν ταπεινὴν μου ἀμαρτωλὴν ψυχὴν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ εὐσπλαχνίαν διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ φύλακός μου Ἀγγέλου καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῆς οὐρανόου βασιλείας. Ἐπειτα δίδωμι τὴν ὀφειλομένην συγχώρησιν πρὸς ἅπαντας κοινῶς τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανούς καὶ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες λόγῳ ἢ ἔργῳ μὲ ἠδίκησαν ἢ παρεπίκραναν, παρακαλῶν αὐτοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ἵνα συγχωρήσωσι καὶ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ ὅτι ὡς ἄνθρωπος εἶτε ἐν λόγῳ εἶτε ἐν ἔργῳ ἤμαρτον πρὸς αὐτούς.

Α^{ον} Τὰς ὄσας μου ἰδιοκτησίας εἰς Ἄρταν σπίτια μου καὶ μπαξέν μου μέσα εἰς Ἄρταν καὶ ἔξω εἰς τὸ χωριὸν Ἄρτης καλούμενον Γκερμενζάτης, χοράζια μου, ἐλαιόνας, ἄμπελον καὶ περιβόλι μου, τὰ πάντα φανερούμενα ὑπὸ τῶν τακτικῶν των ταπιῶν καὶ γοτζετιῶν, σωζομένων εἰς τὰ ἔγγραφα μου, καὶ σπίτια των μαζύ, καὶ ὄσα ἔτι πρὸς ἐν τούτοις κατεσκευάσα, πωληθέντα ἄνευ βίας καὶ μὲ καλὴν τιμὴν, ἂν ὄχι μὲ περισσοτέραν, τοῦλάχιστον εἰς τὸ κόστος των, ὡς ἀκολούθως ὀνομαστὶ καταγράψω μὲ τὰς τιμὰς των ὅπου τὰς ἠγόρασα καὶ ἔφτιασα, καὶ ἅπασαι εἰς χρήματα γενόμεναι, νὰ ἀσφαλισθῶσιν ἐν τόκῳ

εις ἐλευθέρας πολιτείας κάσαν καὶ ὑπὸ νόμων διοικουμένης, καὶ ὁ κατ' ἔτος αὐτῶν τόκος θέλει χρησιμεύσει εἰς τροφήν καὶ ἐνδύματα τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν Ἰωαννίνων ἀπόρων ἀδελφῶν μας χριστιανῶν. Ἐπιτρόπους καὶ συνεργοὺς τῶν τοιούτων ἀποκαθιστημι τὸν τυχόντα Σεβασμιώτατον Ἀρχιερέα Μητροπολίτην Ἰωαννίνων μετὰ τῶν τυχόντων ἐντίμων ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων Ἀρχιμανδρείου, ἀγίου Ἀθανασίου, ἀγίου Νικολάου καὶ ἀγίας Μαρίνης, οὓς τινὰς παρακαλῶ ἵνα προθύμως καὶ ἀόκνως ἐπαγρυπνήσωσι μὲ ζῆλον χριστιανικὸν καὶ μὲ πατριωτισμὸν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος σκοποῦ μου· ζητῶ ὁμῶς παρ' αὐτῶν ἀνά καθέκαστον ἔτος ἐν ἡμέρᾳ ἑορτασίμῳ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀπὸ μίαν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν διὰ ὄνομά μου, ἐν ἣ ὁ παρευρεθέντες ἀδελφοί μας χριστιανοὶ θέλουσι δεηθῆ πρὸς τὴν ἄπειρον τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνίαν ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλῆς μου ψυχῆς.

Βον Ἄν οἱ ἄνω ἐπίτροποι μου ἀμελεία καὶ ραθυμία ἐμποδίσθοντες δὲν ἐκτελέσωσιν οὕτω κατὰ τὴν θέλησίν μου, τότε οἱ πατριῶταί μου Συρρακιῶται δυνάμει τῆς παρούσης μου ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ τὰς κάμουν εἰς χρήματα καὶ νὰ τὰ ἀσφαλίσωσιν ὡς ἄνωθεν, καὶ ὁ κατ' ἔτος αὐτῶν τόκος θέλει χρησιμεύσει εἰς εὐτρεπισμὸν τῆς ἐλληνικῆς σχολῆς τῆς πατρίδος μου Συρράκου καὶ εἰς μισθὸν ἐμπείρου καὶ ἀξίου διδασκάλου τῆς σχολῆς ταύτης· ζητῶ ὁμῶς καὶ παρ' αὐτῶν ἀπὸ μίαν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν εἰς τὸ καθ' ἑκάστου ἔτους ἀπέρασμα τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐπαρχίας μας, ὡς συνήθεια ἐπικρατεῖ. εἰς δέησιν πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλῆς μου ψυχῆς.

Καταγραφή τῶν εἰς Ἄρταν ἰδιοκτησιῶν μου μὲ τὰς τιμᾶς των, κόστος ἀγορᾶς των καὶ ἔτι πρὸς ἔξοδα κατασκευῆς καὶ εὐτρεπισμοῦ των ὡς ἀκολουθῶς μὲ τὰ συνόρατά των.

1 εἰς 60 δηλ. ἓνα κομμάτι χοράφι εἰς ἐξήντα στρέματα εἰς Γκεργχεζάταις εἰς τὴν Φτέρην ὀνομαζόμενον, ἔχω κληρονομίαν ἐκ τοῦ μακαρίτου υἱοῦ μου Δημητρίου, ἀποθανόντος μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς μακαρίτισσας μητρὸς του πρώτης γυναικὸς μου Αἰ-

κατερίνης τὰ στρέματα 50, τὰ δὲ στρέματα 10 ἔχω πληρωμένα τοῦ γυναικαδέλφου μου Γεωργάκη Χρόνη εἰς τοὺς 1829 τὸν Μάρτιον πρὸς γρ. 50 τὸ στρέμα, καὶ συνορεύει μὲ χοράφι τοῦ Μούστου Λιάσκου Ἄρτινοῦ καὶ Μητροπόλεως Ἄρτης καὶ Ἰμπλιάκι καὶ στράτα κοινή, ὡς καὶ τὸ ταπί του διαλαμβάνει καὶ ὅθεν τὰ στρέματα 10 πληρωμένα τοῦ Γ. Χρόνη πρὸς γρ. 50

καὶ τὰ στρέματα 50 κληρονομίας	»	500
		2,500
	Γρ.	3,000
ἔξοδα ταπιοῦ του	»	300
ἔτι εἰς χαντάκια χάρισμα συνόρων	»	250
	Γρ.	3,550

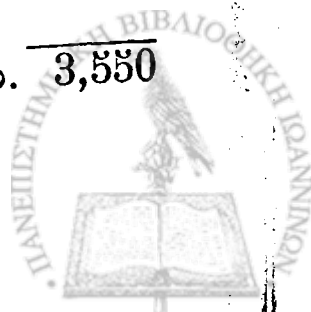
8 εἰς 157 δηλ. ὀκτὼ κομμάτια χοράφια εἰς στρέματα ἑκατὸν πενήντα ἑπτὰ εἰς Γκεργκεζάταις ἀγορασμένα ἀπὸ τὸν Ἄρτινὸν Κάλλιον Σαρῆν εἰς τοὺς 1833 τὸν Αὐγούστον πρὸς γρ. 40 τὸ στρέμα, ὡς κάτωθεν ὀνοματικὰ μὲ τὰ συνόρατά των.

1 κομμάτι εἰς στρέματα δώδεκα ἡμισυ τὸ λεγόμενον Γιουῤῥτι, καὶ συνορεύει ἀπὸ βορεάν μὲ χοράφι Μούστου Λιάσκου καὶ ἀπὸ τᾶλλα μέρη μὲ στράταν κοινήν τοῦ χωριοῦ.

$\frac{1}{2}$ κομμάτι εἰς στρέματα δέκα εἰς τὰ Λιανόβατα στάμπελια λεγόμενον, καὶ συνορεύει ἀπὸ βορεάν μὲ χοράφι Μούστου Λιάσκου, ἀπὸ τραμουντάναν μὲ Ἰμπλιάκι, ἀπὸ μαίστρον στράτα κοινή καὶ ἀπὸ λεβάντην μὲ χοράφι τοῦ Τζεκούρα.

$\frac{2}{4}$ κομμάτια εἰς στρέματα τριάντα πέντε λεγόμενα εἰς τοῦ Λευκοπούλαις, καὶ συνορεύουν ἀπὸ βορεάν μὲ χοράφι τοῦ Χαφούζ Ἐφέντη, ἀπὸ τραμουντάναν μὲ Ἰμπλιάκι καὶ χοράφι ἐκκλησίας, ἀπὸ μαίστρον μὲ χοράφι τοῦ Λιάσκου καὶ ἀπὸ λεβάντην μὲ τοῦ Γεωργάκη Χρόνη καὶ τῆς ἐκκλησίας.

Εἰς μεταφορὰν. . . Γρ. 3,550

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Γρ. 3,550

$\frac{2}{6}$ κομμάτια εἰς στρέματα σαράντα ἓνα ἡμισυ εἰς τὸν Φτελιᾶν λεγόμενον, καὶ συνορεύουν ἀπὸ τραμουντάναν μὲ Ἰμπλιάκι, ἀπὸ βορέαν καὶ μαίστρον μὲ τοῦ Χαφούζ Ἐφέντη καὶ ἀπὸ λεβάντην μὲ Χασάν Ἰσοῦφη Πόρου καὶ τοῦ Τζεκούρα.

$\frac{1}{7}$ κομμάτι εἰς στρέματα σαράντα εἰς τὴν Λάκαν τὴν Μεγάλην καὶ συνορεύει ἀπὸ βορέαν μὲ Ῥουσίδα, ἀπὸ τραμουντάναν μὲ τοῦ Χαφούζ Ἐφέντη καὶ Γεωργάκη Χρόνη καὶ ἐκκλησίας, ἀπὸ μαίστρον μὲ Ἰμπλιάκι καὶ τοῦ Καλλιόμπεγη καὶ ἀπὸ λεβάντην μὲ Ῥουσίδα.

$\frac{1}{8}$ κομμάτι εἰς στρέματα δέκα ὀκτώ εἰς τὴν Γχορτζιᾶν λεγόμενον, καὶ συνορεύει ἀπὸ βορέαν μὲ τοῦ Λιάσκου, ἀπὸ λεβάντην μὲ τοῦ Γεωργάκη Χρόνη, ἀπὸ μαίστρον καὶ τραμουντάναν μὲ Ἰμπλιάκι.

8θεν στρέματα 157 πρὸς γρ. 40. . Γρ. 6,280
τοῦ Μαχμούταγα Λιβικτάρη Βόιβοντα

διὰ τὸ ταπί των » . 628

διὰ τὰ σπίτια ζευγίτων ὀποῦ ἔφτιασα » 5,460

διὰ μάνας ἀνοιξα καὶ ἐλαιόδενδρα στὸ

Γιοῦρτι ἔβαλα » 640

» 13,008

2 εἰς 20 δηλ. δύο κομμάτια χοράφια εἰς εἴκοσι στρέματα ἀγορασμένα ἀπὸ Γεωργάκη Χρόνη τὸν Ὀκτώβριον 1837 κατὰ τὸ ταπί των ἐξῶν τὰ $3 \frac{1}{2}$ στρέματα Γιοῦρτι στοῦ Γκίκα ὀνομαζόμενα καὶ συνορεύει ἀπὸ βορέαν μὲ Γιοῦρτι τοῦ Γεωργ. Χρόνη, ἀπὸ τραμουντάναν καὶ λεβάντην μὲ χοράφια τοῦ Χαφούζ Ἐφέντη καὶ ἀπὸ μαίστρον μὲ τὸ ἀκόλουθον χοράφι μου στοῦ Γκίκα, καὶ τελειόνοντας τὰ αὐτὰ $3 \frac{1}{2}$ στρέματα, ἀκολουθοῦν τὰ ἄλλα στρέματα $16 \frac{1}{2}$

Εἰς μεταφορᾶν. . . Γρ. 16,558

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Γρ. 22,420

καὶ συνορεύει ἀπὸ μαῖστρον μὲ στραταν κοινήν τοῦ χωριοῦ, ἀπὸ λεβάντην Νούρη Μπεχλή καὶ βάκφι, ἀπὸ τραμουντάναν καὶ βορέαν πάλιν στρατα καὶ βάκφι περιβόλι, ἐκ τοῦ οὐοίου τὸ ἥμισυ ἔχω κληρονομίαν ἐκ τοῦ υἱοῦ μου Δημητρίου καὶ τᾶλλο ἥμισυ ἀγορασμένον παρὰ τῆς πρώτης πενθερᾶς μου Σοφίας Ἀναγνώστη Χρόνη καὶ γυναικαδέλφης μου Ἀναστασίας εἰς τὰς 16 Σεπτεμβρίου 1835 διὰ. . . Γρ. 1615

καὶ ἄλλα τόσα τὸ ἥμισυ τῆς κληρονομίας. . . » 1615

Γρ. 3230

καὶ διὰ τὸ γοτζέτι του . . . » 323

ἔξοδα τῆς μάνας ὀλόγυρα. . . » 185 » 3,738

1 περιβόλι μου εἰς Γκεργκιζάταις ἀγορασμένον εἰς τὰς 24 Ἰανουαρίου 1835 ἀπὸ Πέτρον Ἀναστασίου Μεῖλᾶ Ἰωαννίτην στρέμματα 14, καὶ συνορεύει ἀπὸ ἓνα μέρος μὲ περιβόλι Μουσταφᾶ Ἐφέντη Μουλαλή καὶ ἀπὸ ἄλλο μὲ Φειζουλᾶ Ἐφέντη Μπέλου καὶ Ἰμπραῖμ Κουρκουτᾶ καὶ Ὀσμᾶν Μπεράτι καὶ Γεώργη Τρούπη περιβόλι καὶ στρατα κοινή διὰ. Γρ. 4,110

ἔξοδα γοτζετιοῦ του . . . » 410

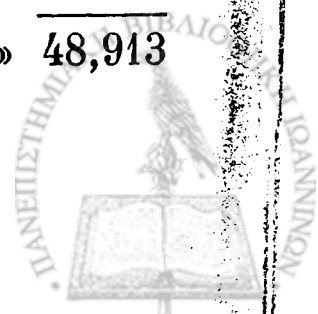
ἔξοδα ἔτι οὐοῦ ἔφτιασα σπίτι μέσα καὶ αὐλόπορταν καὶ ξελάκωμα λόγκου καὶ ἔβαλα 100 ρίζαις ἐλαιόδενδρα μέσα πρὸς γρ. 12 καὶ τὸ μπογάζι λευτοκαρυαῖς καὶ μάναν ὀλόγυρα, ὄλα ὁμοῦ συμποσούμενα εἰς . . . Γρ. 3,710 » 8,220

1 ἀμπέλι μου εἰς Γκεργκιζάταις στρέμματα δύο εἰς τὴν δραγάτην ὀνόματι Σουλιώτικα, καὶ συνο-

εἰς μεταφορᾶν. . . Γρ. 34,378

Ἐκ μεταφορᾶς. . . . Γρ. 34,378	
ρεύει με ἀγρίδι Γιαννάκη Γιαννούλη καὶ ἀμπέλι ἀδελφῆς Παππακώστα πνευματικοῦ καὶ ἄλλων με τρεῖς ρίζαις ἐλαιόδενδρα μέσα διὰ » 1,000	
1 μπαξές μου εἰς τὴν Ἄρταν μέσα εἰς τὸ λεγόμενον Φιζοῦλι ἀγορασμένος ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδραν θυγατέρα Κωνσταντῆ Δεγμάνη εἰς τὰς 12 Ὀκτωβρίου 1835 με μόνον τέσσαρας πορτοκαλλαῖς διὰ Γρ. 1,800	
εἰς στρέματα σχεδὸν δύο καὶ συνορεύει ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος στράτα, ἀπὸ τὸ ἄλλο αὐλακόμυλον, ἀπὸ τὸ ἄλλο χωράφι Γιαννάκη Ῥάγκου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο χωράφι Αἰσέκως	
εἰς τὸ χοτζέτι του. Γρ. 180	
ἔξοδα περιοχῆς σπιτιοῦ ὁποῦ μέσα ἔφτιασα καὶ πορτοκαλλοδένδρων καὶ ἐλαιοδένδρων καὶ ἄλλων ὁποῦ ἔβαλα Γρ. 2,110	
πρὸς τούτοις εἰς τοὺς 1843 16 Ἰουνίου ἀγόρασα καὶ ἀπὸ τὸ γειτονικὸν χωράφι τῆς Αἰσέκως ἓνα στρέμμα καὶ αὐγάτησα τὸν ἴδιον μπαξέν μου διὰ Γρ. 600	
ἔξοδα τοῦ Κατῆ διὰ τὸ χοτζέτι καὶ ἔτι πρὸς, ἐπειδὴ τὸ ἐγύρισεν ἡ Αἰσέκω καὶ δὲν τὸν ἔδιδε καὶ ἐξοδεύθησαν κάμποσα. . . . Γρ. 400	
1,000 » 5,090	
1 σπίτι μου εἰς Ἄρταν εἰς ἐνορίαν ἀγίας Θεοδώρας ἀγορασμένον εἰς τὰς 15 Ἰουλίου 1831 ἀπὸ Ζώην Σιόμπολον ἐρείπιον διὰ . . . Γρ. 1,850	
διὰ τὸ χοτζέτι του » 185	
φτιαστικὰ με τρεῖς ὄντάδες καὶ τὰ κατώγιά τους μαγειρεῖον καὶ λοιπά. » 6,410	
» 8,445	
» 48,913	

ἤτοι σαράντα ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἔννεακόσια δεκατρία γρόσια τὸ κόστος τῶν ἄνωθεν ἰδιοκτησιῶν μου, καὶ παρακαλῶ μὴ κατηγορηθῶ διὰ τὴν ὀλιγότητα τοῦ λάσου μου ἐπειδὴ τόσα ἦτον τῆς δυνάμεώς μου, ἀλλ' ἄμποτε νὰ μὲ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι καὶ μὲ ὀλιγώτερα.

Ἐξηγοῦμαι ὅτι εἰς τὰς εἰρημένας ἰδιοκτησίας μου ἐσημείωσα τὰ ἐνόματα τῶν τότε συνορευόντων γειτόνων, ὅταν τὰς ἠγόρασα, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα μερικοὶ αὐτῶν ἔκαμαν πώλησιν τινων πρὸς ἄλλους καὶ ἀκόμη ἐμποροῦν νὰ κάμουν, ἀλλ' ἄς ζητηθοῦν τῶν τότε διαδοχικῶς.

Γον Τὰ εἰς Παλαιοχωρί, Συρράκου, εἰς Χοτομίσταν Σιαγκοῦνι πατρικά μου χωράφια ὁμοῦ μὲ τὰ σπίτια των, ἀλῶνι καὶ δένδρα κάρπιμα καὶ ἄκαρπα, εὐρισκόμενα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου κατὰ τὰ σωζόμενα ταπία των εἰς τὴν ἐγγραφήν μου, αὐτὰ τὰ ἀφίνω τῆς ἀνεψιᾶς μου Μαρίνης θυγατρὸς τῆς αὐταδέλφης μου Βασιλικῆς, ἡ τιμὴ τῶν ὁποίων ὑπερβαίνουν τὰς δέκα χιλιάδας γρόσια μαζὺ μὲ τὰλλα ὅπου ἐγὼ ἔχω ἀγορασμένα ἐκεῖ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς μου, τὰ ἀφίνω λέγω τῆς Μαρίνης ἐπιλόγῳ διὰ νὰ γεροκομήσῃ τὴν αὐταδέλφην μου Βασιλικὴν μητέρα της, ἡ ὁποία δὲν ἐλπίζει ἀπὸ τὸν ἄτακτόν της υἱὸν Μιχαήλ γηροκομεῖα, καὶ κατὰ χρέος τὴν ἐπιφορτίζω τὴν Μαρίναν, ἐπειδὴ ἐγὼ τὴν ἐφύλαξα νηπιόθεν, τὴν ἀνέθρεψα, τὴν ὑπάνδρευσα καὶ ἐξ ἰδίων μοι ἐπροίκισα αὐτήν.

Αον Τὰ εἰς Βένιτσαν πατρικά μας χωράφια εἰς Παλαιοχωρί καὶ τὰ εἰς ἅγιον Γεώργιον Συρράκου μητρικά μας χωράφια κατὰ τὰ ταπία των σωζόμενα εἰς τὰ ἐγγραφά μου, ὄντα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου πρὸς τούτοις καὶ τὸ εἰς Συρράκον πατρικόν μας σπίτι μὲ τὸν τόπον του καὶ τὸν κηπόν του, ὄντα καὶ αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, ἔλα αὐτὰ τὰ ἀφίνω τῆς αὐταδέλφης μου Βασιλικῆς ὡς πατρικά της καὶ μητρικά της, νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει ὡς ἴδια κτήματά της, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν παραμικρὰν ἀνθίστασιν ὑπὲρ τινος ἄλλου συγγενοῦς μας.

Εον Ὅσα μετρητὰ εὗρεθῶν εἰς τὴν κάσαν μου μετὰ τὴν θα-

νήν μου και ὄσα πρὸς τούτοις εἰς ὁμολογίας και λογαριασμοὺς, ὡς τακτικὰ εἰς τὸ κατάστιχόν μου καθαρὰ φαίνονται, αὐτὰ νὰ τὰ μεριστοῦν ἐξ ἡμισείας ἢ συμβία μου Ζωήτζα και ἡ αὐταδέλφη μου Βασιλική, καθὼς και ὄσα ἄλλα πράγματα μου κινητὰ και ἀσιμικὰ, ἐξαιρουμένου τοῦ χρυσοδαμαντίνου περιτραχείλου και δακτυλιδίων ἀδαμαντίνων και χρυσοῦ ὠρολογίου, ἅτινα ἀφίνω μόνης τῆς συμβίας μου Ζωήτζας· πρὸ τῆς διανομῆς ὅμως ταύτης νὰ δώσουν τοῦ ἀνεψιοῦ μου Μιχαήλ υἱοῦ τῆς αὐταδέλφης μου Βασιλικῆς γρόσια διακόσια πενήντα 250, και τοῦ ἐξαδέλφου μου Κοντοκώστα και τῆς ἐξαδέλφης μου Μαρούσιως γυναικός του ἀπὸ γρ. ἑκατὸν 100, και τοῦ ἐξαδέλφου μου Γκόγκα Τζαλογιάννη γρ. πενήντα 50, και τῶν ἀνεψιῶν μου παιδιῶν Τόλη Κουκούλη Ζήκα και Κωνσταντῆ ἀπὸ γρόσια πενήντα 50, και τῶν ἐξαδέλφων μοι υἱῶν Σιόντη Δούλη Γιάννη, Κωσταντῆ, Γκόγκα και Ἑλένης ἀδελφῆς των ἀπὸ γρ. σαράντα 40, και τῶν ἐξαδέλφων μου παιδιῶν τῆς θείας μου Χαίδως, Πάνου και Σπύρου ἀπὸ γρ. πενήντα 50.

7^{ον} Τὸ εἰς Ἰωάννινα σπιτι μου εἰς Σαράγι μαχαλᾶν, τὸ ὁποῖον κατὰ κληρονομίαν ἐπωλήθη ἀπὸ τὰς πέντε θυγατέρας τοῦ ποτὲ Θεοδώρου Τζίρου πενθεροῦ μου, δηλ. Αἰκατερίνην, Ἑλένην, Στασινήν, Εὐφροσύνην και Ζωήτζαν τὴν συμβίαν μου, και τέλος τὸ ἀγόρασα ἐγὼ μὲ τρία μερίδια τοῦ μποστανιοῦ ἰδίου σπιτιοῦ, δηλ. τῆς Ἑλένης, Στασινῆς και Ζωήτσας (ἐπειδὴ τὸ τῆς Εὐφροσύνης τὸ ἐκράτησεν ἡ ἰδία Εὐφροσύνη, ἀφοῦ ἠγόρασε και τὸ τῆς Αἰκατερίνης, ἅτινα δύο μερίδια και ἤνωσε μὲ τὸ παρακείμενον μποστάνι τοῦ ἀνδρός της Ἀθανασίου Στούπη ὁποῦ εἶχεν ἀγοράσει ὁ Στούπης ἀπὸ τὴν Στασινήν Ντρίτζη) αὐτὰ τὰ πέντε μερίδια τοῦ σπιτιοῦ τούτου, δηλ. ὅλον αὐτὸ τὸ σπιτι μαζὺ μὲ τὰ ἄνωθεν τρία μερίδια μποστανιοῦ του, τᾶχω ἐνοικιασμένα τῆς συμβίας μου Ζωήτζας μέχρι τέλους τῆς ζωῆς της, και τὸ ἐνοίκιον τᾶχω λάβει, διὰ νὰ καθῆσῃ μέσα και νὰ τᾶχη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν της μέχρι θανάτου της χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ ὑπὸ τινος εἰς τὸ παραμικρόν, και μετὰ τὴν θανήν

της προσθέτω και αυτά εις τὸ ἄνωθεν ὀλίγον λάσον μου εις τὸ αὐτὸ Νοσοκομεῖον τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ὁ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτης τῶν Ἰωαννίνων μετὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν ὡς ἄνωθεν θέλουσι λάβει τὴν φροντίδα καὶ δι' αὐτὰ νὰ τὰ κάμουν εις χρήματα, ἅτινα θέλουν προσθέσει εις τὰλλα τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν ἰδιοκτησιῶν μου.

Ἐπεξήγησις διὰ τὸ ἄνωθεν σπιτί μετὰ τὸ μπιστάνι του.

Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει Μαρτίου πρώτη ἡγόρασα τὰ τρία μερίδια τοῦ πενθερικοῦ μου τοῦτου σπιτιοῦ ὁμοῦ μετὰ τὰ τρία μερίδια τοῦ μπιστανιοῦ του παρὰ τῶν τριῶν ἀδελφῶν, θυγατέρων τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου Τζίρου πενθεροῦ μου, Ἑλένης, Στασινῆς καὶ συμβίας μου Ζωήτζας διὰ γρόσια πέντε χιλιάδας καὶ τετρακόσια 5400 κατὰ τὸ ἀνά χειρὰς μου πωλητήριον ἔγγραφόν των ἐμμάρτυρον καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ Μεγχεμέν χοτζέτι, σωζόμενα εις τὰ ἔγγραφα μου. Τῷ δὲ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδῶν ἔτει 24 Αὐγούστου βιασμένος ἐπώλησα τῆς συμβίας μου Ζωήτζας τὰ αὐτὰ τρία μερίδια σπιτιοῦ καὶ μπιστανιοῦ διὰ γρόσια ἕξ χιλιάδας 6000 ἕξ αἰτίας τοῦ κυρ Ἀθανασίου Στούπη, ὅστις ἐμπόδιζε νὰ ἀγοράσωμεν καὶ τὰλλα δύο μερίδια τοῦ ἰδίου σπιτιοῦ, δηλ. τὸ τῆς Αἰκατερίνης καὶ Εὐφροσύνης, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἐφοβεῖτο μήπως, περνοντάς το ἐγὼ ὄλον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, κακίᾳ φερόμενός, τὸ πωλήσω τινὸς κακοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ βάλω κακὸν γείτονα, καὶ ἀπὸ τὴν συμβίαν μου δὲν ἐφοβεῖτο κανένα τοιοῦτον τάχατος, ἀλλ' οἱ σκοποὶ του ἀπέβλεπον ἄλλου, δὲν μᾶς πειράζει· τῷ δὲ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδῶν ἔτει 26 Αὐγούστου ἐπώλησεν ἡ Εὐφροσύνη πρὸς τὴν συμβίαν μου Ζωήτζαν καὶ τὰ δύο μερίδια τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ τότε ἐδικὸν τῆς καὶ τὸ τῆς Αἰκατερίνης (τὸ ὅποιον πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀγορασμένον ἀπὸ τὴν Αἰκατερίνην) διὰ γρόσια χιλιάδας τρεῖς 3000 μόνον τὰ δύο μερίδια τοῦ σπιτιοῦ χωρὶς τὸ μπιστάνι τους, ἐπειδὴ τὰ δύο μερίδια τοῦ μπιστανιοῦ τὰ ἤνωσεν, ὡς

ἄνω εἶπαμεν, μὲ τὸ παρακείμενον μπιστάνι τοῦ ἀνδρός της κατὰ τὸ πωλητήριον ἔγγραφόν τῆς Εὐφροσύνης πρὸς τὴν Ζωήτσαν ἐμμάρτυρον, σωζόμενον εἰς τὰ ἔγγραφα μου· τῷ δὲ γιλιουστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ ἔτει Ἰανουαρίου 15 μου ἐπώλησεν ἐμένα ἢ συμβία μου Ζωήτσα ὄλον τὸ αὐτὸ σπίτι, δηλ. τὰ πέντε μερίδια καὶ τὰ τρία μερίδια μπιστανίου, διὰ γρόσια δεκαπέντε χιλιάδας 15000 κατὰ τὸ πωλητικόν της πρὸς ἐμὲ ἔγγραφον ἐμμάρτυρον καὶ κατὰ τὸν τουρκιστὶ σουγουτναμέν της, τὰ ὅποια εἰς τὰ ἔγγραφα μου σώζονται, καὶ μὴ παραξενευθῆτε διὰ τὴν πολλὴν ποσότητα τῆς ἀγορᾶς μου ὅτι ἔγειναν ἔξοδα ἀνακαινίσεως· ἰδοὺ λοιπὸν σωστὴ πληροφορία ὅτι τὸ σπίτι αὐτὸ μὲ τὰ τρία μερίδια τοῦ μπιστανίου του εἶνε κύρια ἰδικά μου, χωρὶς νὰ μεθέξῃ τινος οὔτε καὶ ἡ συμβία μου Ζωήτσα εἰς τὸ παραμικρόν, ὅτι τᾶχῳ ἀγορασμένα μὲ τὰ μετρητά μου καὶ εἶνε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου.

Ἡ λέξις διαθήκη ἐξάγεται ἐκ τοῦ διατίθημι δηλ. διαθέτω καὶ διορίζω· καὶ καθὼς τινὰς ζῶντας εἶνε κύριος εἰς τὰ ἑαυτοῦ νὰ τὰ διαθέσῃ καὶ νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει καὶ κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ νὰ τοῦ εἴπῃ διατὶ τᾶκαμες οὕτως; ἢ ἀλλέως; ὡσὰν ὁποῦ καθεὶς ἐξουσιάζει τὰ ἑαυτοῦ· οὕτω καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του δὲν ἐμπορεῖ τινὰς νὰ ἀναιρέσῃ τὴν διαθήκην του, ὡσὰν ὁποῦ ὁ αὐτὸς ὁ πρώην ζῶν οὗτος αὐτὸν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του διὰ τῆς διαθήκης του φωνάζει ὅτι οὕτως ἠθέλησε καὶ οὕτω διέταξε τὰ ἑαυτοῦ καὶ εἶνε καλὰ διατεθειμένα διὰ πάντα. Ὅθεν καὶ ἡ παροῦσά μου διαθήκη ἔχει τὴν δύναμιν ἐν παντὶ κριτηρίῳ, καιρῷ καὶ τόπῳ ὡς συντεθειμένη ἐξ ἐμοῦ τοῦ ἰδίου μὲ σώας τὰς φρένας μου καὶ καθαρόν νοῦν· μάρτυρες καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι καὶ ἰδίαις μου χερσὶ ταύτην κατέγραψα.

Διαθήκας ὁμοίας κατέγραψα δύο, ἐξ ὧν τὴν μὲν νὰ βαστᾷ ἡ συμβία μου Ζωήτσα, τὴν δὲ ἡ αὐταδέλφη μου Βασιλικὴ δι' αἰτίας τινὰς· διὰ δὲ τὰ μνημόσυνά μου ἀφίνω τὴν συμβίαν μου Ζωήτσαν καὶ λοιποὺς κληρονόμους μου εἰς τὴν διάκρισίν των, καὶ ἅς κάμουν ὅ,τι ὁ θεὸς τοὺς φωτίσει.

Ἐν τέλει παρακαλῶ τοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου ἵνα λάβωσι τὴν φροντίδα νὰ παρασταθῶσι μετὰ χριστιανικοῦ ζήλου καὶ φιλαρέτου προθυμίας ἵνα ἐκτελεσθῶσιν ἀπαραλλάκτως καὶ ἀνελλιπῶς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ μου διορισθέντα καὶ ἀποφασισθέντα παρ' ἐμοῦ. Πρὸς τούτοις ἀφίνω πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀπανταχοῦ ἄνευ ἐξαιρέσεως τὴν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας συγχώρησιν, παρακαλῶν τοὺς ἅπαντας ἀπανταχόθεν ἵνα μοὶ δώσωσι τὴν τελείαν συγχώρησιν εἰς ὅ,τι τοὺς παρεπίκρανα ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ καὶ ἵνα δέωνται ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλῆς μοὶ ψυχῆς πρὸς Κύριον, ᾧ ἡ δύξαι καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Τῆ 21 Ἰουνίου 1845 Ἰωάννινα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΛΛΙΚΑΣ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ἱερεὺς ὁ Σκευοφύλαξ καὶ ἐφημέριος αὐτοῦ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ἱερεὺς ὁ σακελλεῖων ἐφημέριος τοῦ Ἀρχιμανδρείου μαρτυρεῖ.

Ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Παλιορῆς ΗΛΙΑΣ μαρτυρεῖ.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ἱερομόναχος ἐφημέριος τοῦ Ἀρχιμανδρείου μαρτυρεῖ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ μαρτυρῶ.

X

ΔΙΑΘΗΚΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΧΑΤΖΗ ΚΩΣΤΑ

*Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Γεωργίου
Κωνσταντίνου Χατζῆ Κώστα ὅσων διατάξεων ἀναφέρονται
εἰς τὴν πόλιν Ἰωαννίνων καὶ εἰς τὰ αὐτῆς περίχωρα.*

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας, ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν.

Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ
πέμπτῳ (1845) ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ἐνδεκάτῃ ἐγὼ ὁ Γεώργιος
Κωνσταντίνου Χατζῆ Κώστα ἐκ τῆς ἐν Ἠπείρῳ πόλεως τῶν
Ἰωαννίνων, εὐρισκόμενος ἐν τῇ καθεδρεύουσα πόλει Μόσχᾳ τοῦ
Ῥωσικοῦ Ἰμπερίου καὶ ἔχων θείῳ ἐλέει σῶον τὸν νοῦν μου,
ὕγιεις τὰς φρένας μου καὶ ἀπάσας τὰς αἰσθήσεις μου, φοβού-
μενος δὲ τὸ ἄδηλον καὶ ἀπρόοπτον τοῦ θανάτου, ἰδίᾳ βουλῇ καὶ
αὐτοπροαιρέτῳ γνώμῃ ἀπεφάσισα ἵνα διὰ τῆς παρούσης μου
διαθήκης διατάξω ἅπασαν τὴν περιουσίαν μου κινήτην καὶ ἀκί-
νητον χαρισθεῖσάν μοι παρὰ τῆς τοῦ παναγάθου θεοῦ εὐσπλαγ-
χνίας διὰ τῶν ἰδίων μου κόπων καὶ ιδρώτων.

Ἄρθρον 1.

Ἀποκαθιστῶ ἐπιτρόπους μου πληρεξουσίου καὶ αὐτοὺς μό-
νους διοικητὰς καὶ ἐκπληρωτὰς τῆς παρούσης διαθήκης μου
τοὺς ἐν Μόσχᾳ διατρίβοντας τῆς Νίζνης Γραικοῦς Κυρίου Μι-

χαήλ Ἰωάννου Μποσταντζόγλου, Ἀντώνιον Παύλου Κομιζόπουλον, Μιχαήλ Παύλου Σταμέροβ καὶ τὸν υἱόν μου Ἀναστάσιον Γεωργίου Χατζῆ Κώνστα, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ ἵνα μετ' εὐδιαθέτου καρδίας ἀναδεχθῶσι ταύτην τὴν ἐπιτροπείαν μου, ἐκτελέσουν καὶ ἐκπληρώσουν πᾶν ὅ,τι διορίζω εἰς τὴν παρῶσαν διαθήκην μου, χωρὶς νὰ ἔχουν χρέος νὰ δώσουν εἰς κανένα λογαριασμὸν τῶν πραττομένων τους οὔτε εἰς τινὰ τῶν υἱῶν μου, θυγατρῶν μου ἢ συγγενῶν μου, ὡσαύτως εἰς κανένα κριτήριον νὰ μὴ ἔχη δικαίωμα νὰ τοὺς ζητήσῃ λογαριασμὸν δι' ὅποιανδήποτε αἰτίαν, ἀλλ' ὅ,τι πράξουν θέλει μετροῦνται ὡς παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου πεπραγμένα. Μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου οἱ ρηθέντες ἐπίτροποί μου θέλει περιλάβουν εἰς πλήρη καὶ ἀνεμπόδιστον ἐξουσίαν ἅπασαν τὴν περιουσίαν μου εἰς ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελεν εὐρεθῆ, καὶ θέλει ἐνεργήσουν καθὼς διατάττω.

Ἄρθρον 2.

Ἐπειδὴ ἡ θέλῃσίς μου ἦτο καὶ εἶνε νὰ ἀνεγείρω εἰς τὴν πατρίδα μου Ἰωάννινα ἐν Νοσοκομεῖον διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀσθενεῖς εἰς μνημόσυνον ἐμοῦ καὶ τῶν γονέων μου, διατάζω διὰ τῆς παρούσης μου διαθήκης τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ τοῦ Νοσοκομείου εἰς τὴν πατρίδα μου Ἰωάννινα ὡς ἐπομένως·

Διατάζω διὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ τοῦ Νοσοκομείου ἀργυρᾶ ρούβλια 2,857.14 ἀργυρᾶ ρούβλια δύο χιλιάδας ὀκτακόσια πενήντα ἑπτὰ καὶ δεκατέσσαρα καπίκια, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ οἰκοδομηθῇ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον κάτω εἰς τὰ μποστάνια ὅπου ἦτο τὸ παλαιὸν Νοσοκομεῖον, εἰς τὸ ἐναντίον δὲ καὶ ἐκεῖ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κτισθῇ, τότε νὰ κτισθῇ εἰς τὸ ὀσπίτιόν μου ὅπου εἶνε κοντὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιμανδρείου ἀναμεταξὺ Καλαμένη καὶ Κατζιούλα. Ἡ οἰκοδομὴ νὰ γείνη εὐρύχωρος καὶ στερεά, νὰ εἰσχωροῦν εἴκοσιν ἢ εἰκοσιπέντε κρεβάτια ἀσθενῶν· πρὸς τούτοις νὰ κτισθῇ καὶ ἓνας ὄντας διὰ τὸν ἐπιστάτην ὅπου θέλει ζῆ μέσα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον νὰ ἐπιστατῇ διὰ τὰ χρειαζόμενα τῶν ἀσθενῶν· νὰ κτισθῇ καὶ ἓνα μαγει-

ρεϊον. Συνιστῶ ἐπιτρόπους καὶ φροντιστὰς αὐτοῦ τοῦ Νοσοκομείου τοὺς κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπους τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπονομαζομένης τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ ἐπιτηρητὴν τὸν κατὰ καιρὸν ἅγιον Οἰκονόμον τῆς Μητροπόλεως, καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ δεχθοῦν τὴν ἐπιστάσιαν.

Διὰ κεφάλαιον αὐτοῦ τοῦ Νοσοκομείου διατάζω ἀργυρᾶ ρούβλια 28,571.43 ρούβλια εἰκοσιοκτῶ γιλιάδας πεντακόσια ἑβδομήκοντα ἓν καὶ καπίκια σαράντα τρία, τὰ ὁποῖα οἱ ἐνταῦθα κύριοι ἐπίτροποί μου θέλει τὰ καταθέσουν εἰς τὸ ἐδῶ τῆς Μόσχας Ἰμπερατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον αἰωνίως καὶ ἀμεταθέτως, πέρνοντες μπιλέτον ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων τῶν ἄνω μνισθέντων τριῶν ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖον μπιλέτον νὰ διαλαμβάνη οὕτως «ὅτι αὕτη ἡ ποσότης κατετέθη παρ' ἐμοῦ, καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁποίων νὰ συνάζωνται ἑτησίως μὲ ἐπιτροπικὸν τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν καὶ νὰ στέλνωνται διὰ τὰ Ἰωάννινα πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ τοῦ Νοσοκομείου»· ἀπὸ τοὺς ὁποίους τόκους θέλει γίνονται τὰ ἐτήσια ἀναγκαῖα ἔξοδα τῶν ἀσθενῶν ὅσον ἡ ποσότης τῶν ληφθέντων τόκων ἐξαρκεῖ, καὶ ἂν τὸ ἐγκρίνουν εὐλογον νὰ δίδουν εἰς τὸν ἐπιτηρητὴν ἅγιον Οἰκονόμον τὸν καθέκαστον χρόνον ἓνα δῶρον διακοσίων τουρκικῶν γροσίων διὰ νὰ ἐπιστατῇ πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἐν αὐτῷ πτωχῶν ἀσθενῶν. Πρὸς τούτοις ἐπιθυμῶ καὶ θέλω νὰ διορισθῇ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ ἐπιτρόπους ἓνας ἱερεὺς νὰ κατοικῇ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, καὶ ἂν ἦνε δυνατὸν νὰ τὸν συμφωνήσουν ἐτήσιον πληρωμὴν τουρκικὰ γρόσια πεντακόσια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χριστιανικῶν χρεῶν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς. Ἀνίσως δὲ καὶ μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν 500 γροσίων εἶνε δύσκολον, τότε ἂν κτισθῇ τὸ Νοσοκομεῖον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου νὰ δίδωνται ἑτησίως εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἁγίου Νικολάου τὰ γρόσια πεντακόσια, καὶ αὐτοὶ νὰ ἦνε εἰς χρέος νὰ ἐκπληροῦν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τὰ χριστιανικὰ χρέη εἰς τοὺς ἀσθενεῖς. Εἰ δὲ καὶ κτισθῇ πλησίον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχιμανδρείου, τότε

οί ιερείς αὐτῆς νὰ ἐκτελοῦν τὰ χρέη εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ πέρνουν καὶ τὰ πεντακόσια γρόσια. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐπίτροποι τοῦ Νοσοκομείου νὰ δίδουν τὸν καθέκαστον χρόνον λογαριασμὸν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως δι' ὅσα ἔλαβον καὶ ἐξώδευσαν. Μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου οἱ ἐνταῦθα ἐπίτροποί μου θέλει συναγροικηθοῦν μὲ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Ἰωαννίνων, καὶ θέλει τοὺς ἐμβάσουν τὰ χρήματα ὅπου διατάζω διὰ τὴν οἰκοδομήν, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν ἐπιφορτίζω νὰ λάβουν τὴν φροντίδα νὰ παρασταθοῦν νὰ κτισθῇ τὸ κτίριον.

Ἄρθρον 3.

Διατάζω τοὺς ἐνταῦθα πληρεξουσίους ἐπιτρόπους μου νὰ καταθέσουν εἰς τὸ τῆς Μόσχας Ἰμπερατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον αἰωνίως καὶ ἀμεταθέτως ἀργυρᾶ ρούβλια 28571.43 ἤτοι ρούβλια εἴκοσι ὀκτὼ χιλιάδας πεντακόσια ἑβδομήντα ἓνα καὶ καπίκια σαράντα τρία, πέρνοντες μπιλέτον ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων τῶν ἄνω τριῶν ἐκκλησιῶν, τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, τοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ Ἀρχιμανδρείου, νὰ διαλαμβάνη οὕτως· « ὅτι αὕτη ἡ ποσότης κατετέθη παρ' ἑμοῦ καὶ τοὺς ἐτησίους τόκους μὲ ἐπιτροπικὸν τους νὰ τοὺς συνάζουν καὶ νὰ τοὺς διανέμουν εἰς τὴν πατρίδα μου Ἰωάννινα ἐν συνειδήσει καὶ ἀφιλοπροσώπως ἐτησίως νὰ διανέμονται εἰς ὑπανδρείαν πτωγῶν καὶ τιμίων κορασιῶν τουρκικὰ γρόσια ὀκτὼ χιλιάδες εἰς πληρωμὴν χαρατσίων, εἰς ἐξαγορὰν πτωγῶν φυλακωμένων ἀπὸ χρέη τουρκικὰ γρόσια ἑπτὰ χιλιάδας, εἰς τὸ Κοινὸν τῆς πόλεως Νοσοκομεῖον τουρκικὰ γρόσια χίλια, καὶ τὰ ἐπίλοιπα νὰ διαμοιράζονται εἰς ξεπεσμένα ὀσπῆτια, γήρας καὶ πτωγούς. Ἡ διανομὴ θέλει γίνεσθαι ἀπαξ τοῦ χρόνου πρὶν τοῦ Πάσχα.

Ἄρθρα 4-7 δὲν ἀνήκουν.

Ἄρθρον 8.

Διατάζω ἅπαξ νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς ἀκολούθους·

Εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου Αἰκατερίνην Ν. Μίχου ἀργυρᾶ ρούβλια 400 τετρακόσια.

Εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου τοῦ Μπουρέλα ἀργυρᾶ ρούβλια 400 τετρακόσια.

Εἰς τὰς τρεῖς ἀδελφὰς τοῦ μακαρίτου Χριστοδούλου Τζίρου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἐνθυμοῦμαι, εἰς τὴν κάθε μίαν ἀπὸ ἀργυρᾶ ρούβλια 150 ἑκατὸν πενήντα.

Ἄρθρον 12.

Ἀφίνω ἀπὸ ἀσιγνάτσιας ρούβλια 5000 ἤτοι ἀργυρᾶ ρούβλια 1428.57 χίλια τετρακόσια εἴκοσιν ὀκτῶ καὶ καπίκια πενήντα ἑπτὰ διὰ νὰ κτίσουν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡλιοῦ ὁποῦ εἶνε εἰς τὰ Λακώματα εἰς Ἰωάννινα, καὶ διὰ τὸ κτίριον νὰ ἐπιστατήσῃ τὸ ἐσυνάφι τῶν γουναράδων.

Πρὸς τούτοις ἀφίνω ἀπὸ ἀσιγνάτσιας ρούβλια 2500 ἤτοι ἀργυρᾶ ρούβλια 714.29 ἑπτακόσια δεκατέσσαρα καὶ καπίκια 29, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμῶ νὰ δεχθῇ τὸ ἐσυνάφι τῶν γουναράδων, καὶ δι' αὐτὰ νὰ πληρώνη κατ' ἔτος τόκον δέκα ἢ καὶ ὀκτῶ τὰ ἑκατὸν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐτήσιον τόκον νὰ βαστάζουεν ἕνα ἱερέα διὰ νὰ ἐκπληροῦται ἡ θεία λειτουργία, καὶ θέλει εἶνε κοινὸς ὁ μισθὸς παρὰ Θεοῦ.

Ἐπειδὴ οἱ χωριανοὶ τοῦ χωρίου Νεοτόριδος τοῦ νομοῦ Μαλακάσι τοῦ τμήματος Ἰωαννίνων μὲ ἕνα γράμμα τοὺς ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1843 μὲ ἔγραφον νὰ γείνω συνδρομητὴς εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκεῖ ὑπαρχούσης ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ὅταν λοιπὸν πάρουν τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς διοικήσεως διὰ νὰ κτίσουν αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν, τότε νὰ στείλουν πρὸς τοὺς ἐδῶ κυρίους ἐπιτρόπους μου γράμμα μαρτυρημένον ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα τῶν Ἰωαννίνων ὅτι τῶντι ἐδόθη ἡ ἄδεια παρὰ τῆς διοικήσεως διὰ νὰ κτισθῇ ἡ ἐκκλησία, καὶ οἱ ἐπίτροποί μου θέλει

τούς ἐμβάσουν τὸ ἰσότιμον ἀσιγνάτσιων ρουβλίων 5000 ἤτοι ἀργ. ρούβλ. 1428.57 χίλια τετρακόσια εἰκοσιν ὀκτώ καὶ καπίκια 57 διὰ νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὸ κτίριον ταύτης τῆς ἐκκλησίας.

Ἀφίνω ἅπαξ ἀσιγνάτσιας R. 500 ἤτοι ἀργυρᾶ ρούβλια 142.86 ἑκατὸν σαράντα δύο καὶ καπίκια 86 νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς κατόικους τοῦ χωρίου Δερβίτζανη Λάκα Σουλιου τῆς περιοχῆς τῶν Ἰωαννίνων πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐκεῖ σχολείου των.

Ἀφίνω νὰ δοθοῦν εἰς τὸν Μητροπολίτην τῶν Ἰωαννίνων ἅπαξ χίλια γρόσια τουρκικά, καὶ νὰ κάμη εἰς τὴν πατρίδα μου ἓνα συλλεΐτουργον, μνημονεύοντας τὸ ὄνομα τοῦ ἀυταδέλφου μου Ἀναστασίου καὶ τῶν γονέων μου.

Ἐν Μόσχᾳ τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ ἔτει (1845) Αὐγούστου εἰκοσι τρεῖς (23 Αὐγούστου) βεβαιώνοντας τὴν πρὸ ὀλίγου γενομένην διαθήκην μου εἰς τὰς ἑνδεκα τοῦ παρόντος Αὐγούστου 1845 ἔτει, ὑπογεγραμμένην ἰδιοχείρως μου καὶ μεμαρτυρημένην παρὰ τοῦ πνευματικοῦ μου πατρὸς καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων, καὶ διὰ ταύτης μου ἐπικυρῶ αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν δύναμιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπεριεχομένων θελήσεων καὶ διατάξεών μου.

Διατάζω νὰ δοθοῦν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Παρασκευῆς τοῦ Κατσικᾶ εἰς Ἰωάννινα ἅπαξ τουρκικά γρόσια τρεῖς χιλιάδες 3000 γρόσια· ὡσαύτως νὰ δοθοῦν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Νικολάου Κοπάνους ἅπαξ τουρκικά γρόσια τρεῖς χιλιάδες 3000 γρόσια· ὡσαύτως νὰ δοθοῦν καὶ εἰς τὸν Σωτῆρα, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Βαρβάρας ἅπαξ γρόσια 10000 γρόσια τουρκικά δέκα χιλιάδες.

Διατάζω τοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου ἀσιγνάτσιας ρούβλια πέντε χιλιάδας ἤτοι ἀργυρᾶ ρούβλια 1428.57 χίλια τετρακόσια εἰκοσιν ὀκτώ καὶ 57 νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τὸ ἐνταθα Ἰμπερατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως πέρνοντες μπιλέτον ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Νικολάου εἰς Ἰωάννινα· τοὺς ἐτησίους

τόκους οἱ ἐπίτροποι ταύτης τῆς ἐκκλησίας νὰ τοὺς συνάζουν κατ' ἔτος μὲ ἐπιτροπικόν τους καὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς ἐτησίους τόκους νὰ ἀγοράζουν ἐλαιόλαδον, νὰ κτίσουν εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων μου εἰς τὸ μνημεῖον τους τριγύρω μὲ τοῦβλα ἓνα λεπτὸν τοῖχον διὰ νὰ κρεμνοῦν μέσα μίαν κανδύλαν, τὴν ὁποίαν νὰ ἀνάπτουν καὶ νὰ καίη πάντοτε εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων μου ἀπὸ τὸ λάδι ὁποῦ θέλουν ἀγοράζει ἀπὸ τὰ χρήματα τῶν κατ' ἔτος τόκων· ὡσαύτως αἰωνίως νὰ ἀνάπτουν καὶ τὴν κανδύλαν τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁποῦ εἶνε εἰς τὴν πόρταν· ὡσαύτως καὶ τὴν κανδύλαν νὰ ἀνάπτουν ὁποῦ εἶνε εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ ἴδιον ἐλαιόλαδον ὁποῦ θέλει ἀγοράζεται ἀπὸ τοὺς ἐτησίους τόκους.

Διατάζω νὰ καταθέσουν τοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἰμπερατορικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀπροσδιορίστως ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια τετρακόσια εἴκοσιν ὀκτῶ καὶ πενήντα ἑπτὰ καπίκια 1428,57, τῶν ὁποίων τοὺς τόκους νὰ μὴν ἔχη τὴν ἄδειαν οὐδεὶς νὰ σηκώσῃ εἰς διάστημα δέκα χρόνων· ἀφοῦ δὲ ἀπεράσουν οἱ δέκα χρόνοι, ἀνίσως εἶνε χρεία νὰ φτιασθῇ τὸ τέμπλον τῆς ἰδίας ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς Ἰωάννινα, τότε νὰ σηκώσουν αὐτὰ τὰ χρήματα τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν δέκα χρόνων, τὰ ὁποῖα νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὸ φτιάσιμον τοῦ τέμπλου αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ καρυδόξυλον· ἀνίσως δὲ ἢ τὰ χρήματα δὲν ἐξαρκοῦν διὰ τὸ φθιάσιμον τοῦ τέμπλου ἀπὸ καρυδόξυλον ἢ δὲν εἶνε χρεία νὰ φθιασθῇ τὸ τέμπλον, τότε τὸ κεφάλαιον τῶν ἀργυρῶν ρουμπλίων χιλίων τετρακοσίων εἴκοσιν ὀκτῶ καὶ 57 καπ. καὶ τοὺς τόκους τῶν δέκα χρόνων νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τὸ ἴδιον Ὀρφανοτροφεῖον αἰωνίως ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ μὲ ἐπιτροπικόν τους νὰ συνάζουν τοὺς κατ' ἔτος τόκους καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζονται εἰς μερεμέτισμα καὶ καλλωπισμὸν ταύτης τῆς ἐκκλησίας.

Διατάζω τοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου τὸ ἰσότιμον ἄσιγνάτσιας ρουβλίων πέντε χιλιάδων νὰ στείλουν εἰς τὴν πατρίδα

μου Ἰωάννινα νὰ μοιρασθοῦν ἐλεημοσύναις εἰς τοὺς πτωχοὺς,
νὰ κάμουν καὶ δύο μνημόσυνα μὲ τὸν ἀρχιερέα.

Ν. Β, Ἐγκαιρῶ τῆς ἐπικυρώσεως παρὰ τοῦ ἐδῶ πολιτικοῦ
δικαστηρίου τῆς διαθήκης, ὁ εἰς τὸ Α' ἄρθρον διοριζόμενος
συνεπιτροπὸς μας κ. Μιχαὴλ Ἰωάννου Μποσταντζόγλου,
ἐπειδὴ δὲν τῷ ἐσυγχώρουν αἱ ὑποθέσεις του, διὰ μέσον τοῦ
ιδίου κριτηρίου ἐζήτησε τὴν παραίτησίν του, τὴν ὁποίαν καὶ
ἔλαβε, διὰ τοῦτο ἐπικυρώθημεν οἱ ὑπογραφόμενοι τρεῖς μόνοι
πληρεξούσιοι ἐκπληρωταὶ τῶν διατάζομένων εἰς τὴν διαθήκην.

Οἱ πληρεξούσιοι ἐπίτροποι τοῦ μακαρίτου
Γεωργίου Κωνσταντίνου Χατζῆ-Κώνστα
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΜΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΜΕΡΟΦ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. Χ.-ΚΩΝΣΤΑ.

XI

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἐν ἔτει χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ τεσσαρακοστῶ ἕκτῳ, ἡμέρα
τῆς ἐβδομάδος Σαββάτῳ τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐν
Ἀθήναις. Ὁ ὑποφαινόμενος Χριστόδουλος Εὐθυμίου κάτοικος
Ἀθηνῶν, γεννηθεὶς εἰς Ἡπειρον εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων,
σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὀγιῆ καθὼς καὶ τὸ σῶμα,

λαβὼν κατὰ νοῦν τὸ βέβαιον τοῦ θανάτου καὶ τὸ ἀβέβαιον τῆς ὥρας αὐτοῦ, μὴ ἔχων οὔτε κατιόντας οὔτε ἀνιόντας συγγενεῖς καὶ θέλων νὰ διαθέσω τὰ κατ' ἐμὲ μετὰ τὸν θάνατόν μου· οἰκεία βουλῆ ἀπεφάσισα νὰ διαθέσω τὴν τε κινήτην καὶ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν μου καὶ διαθέτω αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης μου μυστικῆς καὶ ἰδιοχείρου διαθήκης μου, ὡς ἔπεται·

Πρῶτον ἐγκαθιστῶ κληρονόμους μου τὴν ἀδελφὴν μου Ἑλένην ποτὲ Γεωργίου Μανοβάρδα καὶ τὴν ἀνεψιάν μου Ἄννην Σωτηρίου Σταύρου καὶ ὀρίζω τὴν κληρονομικὴν μου μερίδα τῆς μὲν ἀδελφῆς μου Ἑλένης εἰς δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας, ἀριθμὸς Δρ. 12,000

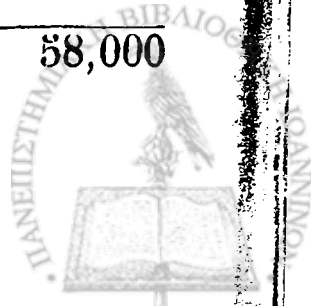
Τῆς δὲ ἀνεψιάς μου Ἄννης Σωτηρίου Σταύρου εἰς δραχμὰς δέκα ἑξ ἑκατομμυρίων, ἀριθμὸς » 16,000

Πρὸς τούτοις καταλείπω εἰς αὐτὰς λόγῳ κληρονομίας καὶ τὴν μεγαλητέραν ἐκ τῶν δύο ἐν Ἀθήναις ὑπαρχουσῶν οἰκιῶν μου διὰ νὰ τὴν ἔχωσιν ἐξ ἀδαιρέτου κατὰ δύο ἴσα μερίδια, χωρὶς ὅμως νὰ δύνανται νὰ τὴν ἀπαλλοτριώσωσι καὶ εἰ μὲν ἡ ἀδελφὴ μου Ἑλένη δὲν δυνηθῆ ἔνεκα ἀποβιώσεως ἢ ἄλλου λόγου δὲν θελήσῃ νὰ ἀναδεχθῆ τὴν κληρονομίαν ταύτην, ἀντικαθιστῶ αὐτῆς κληρονομίας μου εἰς τὴν εἰρημένην μερίδα τῆς τὸν υἱὸν τῆς Πέτρον Γεωργίου Μανοβάρδα· ἐὰν δὲ ἡ ἀνεψιά μου Ἄννα δὲν δυνηθῆ ἔνεκα ἀποβιώσεως ἢ ἄλλου λόγου ἢ δὲν θελήσῃ νὰ ἀναδεχθῆ τὴν ὁποῖαν τῇ καταλείπω κληρονομίαν, ἀντικαθιστῶ ἀντ' αὐτῆς κληρονόμον μου εἰς τὴν εἰρημένην μερίδα τῆς τὴν θυγατέραν τῆς Φεναρέτην Σωτηρίου Σταύρου.

Διατάττω νὰ κατατεθῶσιν ἐκ τῆς ὅλης περιουσίας μου δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας ἀριθμὸς » 30,000

εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Χρηματικὴν Τράπεζαν ἐπὶ

Εἰς μεταφορὰν. Δρ. 58,000

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 58,000

τόκῳ, ὁ δὲ τόκος αὐτῶν νὰ δαπανᾶται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν δύο χρηστῶν νέων συμπατριωτῶν μου Ἰωαννιτῶν, ἣ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν δύο χρηστῶν νέων ἐκ τῶν περίξ τῶν Ἰωαννίνων μερῶν, ἀναδεχομένων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μετέλθωσιν τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὴν πατρίδα μου Ἰωάννινα· ἣ δὲ ἐκλογή των διατάσσω νὰ γίνετε ὡς ἐφεξῆς. Προεδρεύοντος τοῦ Γυμνασιάρχου τῆς πατρίδος μου καὶ συνεδριαζόντων τῶν Καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου τῆς καὶ τῶν προκρίτων τῆς εἰρημένης κοινότητος θέλει γίνεσθαι ἡ ἐκλογή δύο νέων ἐκ τῶν θελόντων νὰ μετέλθωσιν τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα μεταξὺ τῶν χρηστοθησεστέρων, οὗτοι δὲ νὰ στέλλωνται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ῥιζάριον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν φέροντες τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐκλογῆς των καὶ νὰ ἐκπαιδεύωνται κατὰ τὸν ὠρισμένον τῆς ἐν τῷ καταστήματι σπουδῆς χρόνον· ἐξεργόμενοι δὲ νὰ ἐπανέρχωνται εἰς Ἰωάννινα νὰ χειροτονῶνται καὶ νὰ μετέρχωνται αὐτόθι τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα· μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των νὰ ἐκλέγωνται κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον δύο ἕτεροι καὶ οὕτω καθεξῆς· ἐπαναλαμβάνω δὲ ὅτι μόνον ὁ τόκος τῆς εἰρημένης ποσότητος πρέπει νὰ δαπανᾶται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δύο τούτων νέων, οὐδέποτε δὲ τὸ κεφάλαιον, ὅπερ διατάσσω νὰ μένη διὰ παντὸς ἄθικτον.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον Ὅθωνος ἰδίαν περιουσίαν καὶ νὰ διαμένῃ ἀνεξάρτητον πρὸς φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἐλπίζων ὅτι καὶ ἄλλοι φι-

Εἰς μεταφορᾶν. . . Δρ. 58,000

Ἐκ μεταφορᾶς. . .	Δρ.	58,000
λογενεῖς θέλουσιν ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμά μου τοῦτο. Καταλείπω ὡς κληροδότημα εἰς τὸ ῥηθὲν Πανεπιστήμιον πρὸς φωτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας, ἀριθμὸς αἱ ὁποῖαι διατάσσω νὰ κατατεθῶσιν ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Χρηματικὴν Τράπεζαν, καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τοῦτο διατάσσω νὰ μένη ἄθικτον, μόνον δὲ ὁ τόκος αὐτοῦ νὰ ἐξοδεύεται εἰς χρῆσιν τοῦ Πανεπιστημίου· καὶ τὴν μὲν πρώτην διάθεσιν τοῦ κεφαλαίου τούτου θέλουσιν ἐνεργήσει οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου, μετὰ δὲ τοῦτο θέλει φροντίζει περὶ τῆς διαθέσεως τοῦ εισοδήματος ἢ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου.	»	20,000
Καταλείπω εἰς τὸν ἀνεψιὸν μου Πέτρον Γεωργίου Μανοβάρδα ὡς κληροδότημα δραχμὰς ἕξ χιλιάδας, ἀριθμὸς . . .	Δρ.	6,000
Καταλείπω εἰς τὸν ἀνεψιὸν μου Δημήτριον Ἰωάννου Ποντίκην ὡς κληροδότημα δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας, ἀριθμὸς . . .	»	3,000
Καταλείπω εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Βασιλικὴν Ἀστρινουῦ Στρούμπου ὡς κληροδότημα τέσσαρας χιλιάδας, ἀριθμὸς . . .	»	4,000
Καταλείπω ἐπίσης εἰς τὴν Ἑλένην Ἀστρινουῦ Στρούμπου ὡς κληροδότημα δραχμὰς χιλίας, ἀριθμὸς . . .	»	1,000
Καταλείπω εἰς τὰ τέσσαρα κοράσια τοῦ ἀνεψιοῦ μου Πέτρου Μανοβάρδα δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας		
Εἰς μεταφορὰν. . .	Δρ.	14,000
	Δρ.	78,000

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 14,000	Δρ. 78,000
δας ἀνά δραχμὰς χιλίας εἰς ἐκάστην ὡς κληροδότημα, ἀριθμὸς. . . » <u>4,000</u>	» 18,000
	Δρ. <u>96,000</u>

Καταλείπω εἰς τὴν θυγατέραν τῆς ἀνεψιᾶς μου Ἄννης, Φεναρέτην θυγάτηρ Σωτηρίου Σταύρου δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας, ἀριθμὸς Ἐπὶ τῇ ῥητῇ διαταγῇ μου νὰ καταθέσουν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Χρηματικὴν Τράπεζαν καὶ ἐκ τοῦ τόκου αὐτοῦ νὰ δίδωνται κατ' ἔτος δραχμὰς πεντακοσίας ἀριθμὸς 500 εἰς τὴν μητέραν τῆς Ἄννης διὰ νὰ δαπανῶνται εἰς τὴν τροφήν τῆς εἰρημένης Φεναρέτης· τὸ δὲ περισσεύμα τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου νὰ κατατίθεται ὡς κεφάλαιον εἰς ἀσφαλὲς μέρος ἐπὶ τόκῳ, ὥστε ἐν καιρῷ τῆς ὑπανδρείας τῆς αὐτῆς Φεναρέτης νὰ προστεθῇ τὸ ὅλον τοῦ περισσεύματος τούτου εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν καὶ νὰ χρησιμεύσῃ μετ' αὐτοῦ πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς προικὸς τῆς· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ὑπανδρείας τῆς τὸ εἰρημένον κεφάλαιον τῶν 12000 δραχμῶν νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀπεριόριστον ἐξουσίαν τοῦ συζύγου τῆς.

Δρ. 108,000

Καταλείπω εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὁποῦ ἐκκλησιάζω λόγῳ κληροδοτήματι διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν δραχμὰς χιλίας, ἀριθμὸς » 1,000

Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 109,000

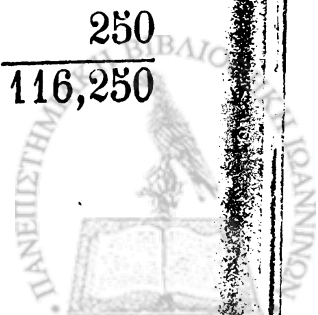
Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 109,000

Ἀφίνω νὰ καταθέσουν οἱ ἐπιτρόποι μου εἰς τὴν ἐδῶ Χρηματικὴν Τράπεζαν δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας ἀριθμὸς 7000 σὺν τόκῳ χωρὶς ποτὲ νὰ σηκοθῶσιν ἐν ὄσῳ ἡ Ἐθνικὴ Χρηματικὴ Τράπεζα διαρκεῖ ἐδῶ καὶ λαμβάνωντας τὸν τόκον αὐτῶν νὰ στέλνουν οἱ ἐπιτρόποι μου εἰς τὴν πατρίδα μου εἰς Ἰωάννινα τοῦ κατὰ καιρὸν ἐκεῖ Ἀρχιερέως δραχμὰς ἑκατὸν ἀριθμὸς 100 διὰ νὰ ἐκτελεῖ μίαν Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν κατ' ἔτος εἰς τὰς τέσσαρας 4 Δεκεμβρίου ὅπου εἶναι καὶ ἡ ἑορτὴ μου τοῦ ἀγίου Χριστοδοῦλου καὶ νὰ συνλειτουργῇ καὶ μὲ πέντε ἱερεῖς πληρώνωντάς τους ὁ ἴδιος ἐκ τῶν εἰρημένων δραχμῶν ἑκατὸν· τὰ δὲ ἐπόλοιπα τοῦ τόκου τῶν δραχμῶν ἑπτὰ χιλιάδων ὅπου τὸν καθέκαστον χρόνον θέλει ἐμβαίνουν νὰ τὰ συναζοῦν οἱ ἐδῶ ἐπιτρόποι μου καὶ νὰ τὰ ἐμβάζουν ἀσφαλῶς εἰς τὸν ἐπίτροπόν ἢ ἐπιτρόπους τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Νικολάου εἰς Ἰωάννινα, αὐτοὶ δὲ μὲ τὰ αὐτὰ χρήματα νὰ ὑπανδρεύουν κατ' ἔτος ἐν πτωχὸν κοράσιον εἰς πατρίδαν μου εἰς Ἰωάννινα, ἀφιλοπροσώπως καὶ οὐχὶ χατηρικῶς καὶ λαμβάνοντας τακτικὴν ἀπόδειξιν ἐμμάρτυρον νὰ τὴν πέμπουν πρὸς τοὺς ἐδῶ κυρίους ἐπιτρόπους μου, ὡς εἴρηται δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας

» 7,000
Δρ. 116,000

Ἀφίνω διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν τῆς ὑπηρετήσας καὶ ὑπηρετέου μου ὅπου θέλουσιν μὲ περιποιηθῆ εἰς τὴν ἀσθένειάν μου εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου ἀνά δραχμὰς ἑκατὸν εἰκοσιπέντε ἀριθμὸς 125 εἰς τὸν καθένα

» 250
Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 116,250

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 116,250

Ἀφίνω διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν νὰ δοθῶ-
σιν εἰς πέντε πτωχὰς φαμηλίας ἢ ἐδῶ εἰς Ἀθή-
νας ἢ νὰ σταλθῶσιν εἰς τὴν πατρίδα μου εἰς
Ἰωάννινα δραχμὰς πεντακοσίας, ἀριθμὸς . . . » 500

Δρ. 116,750

Ἀφίνω καὶ παρακαλῶ τοὺς κυρίους ἐπιτρό-
πους μου ὅπου εἰς τὴν κηδεῖαν μου εἰς τὰ σα-
ράντα καὶ εἰς τὸν χρόνον νὰ μοῦ γίνουν μετρίως
τὰ ἀναγκαῖα μνημόσυνα· κατὰ δὲ τὸ τρίτον
ἔτος τῆς ἀποβιώσεώς μου νὰ εὐγουν τὰ ὠστά
μου ἀπὸ τὸν τάφον καὶ νὰ σταλθῶσιν εἰς τὴν πα-
τρίδα μου εἰς Ἰωάννινα· καὶ γενομένης ἐκεῖ ἀρ-
χιερατικῆς λειτουργίας νὰ κατατεθῶσιν τὰ αὐτὰ
ὠστά μου εἰς τὸν ἐκεῖ πατρικόν μου τάφον· εἰς
δὲ τὸ ἐδῶ μνημεῖον μου νὰ βαλθῆ μάρμαρον
μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ὀνόματός μου καὶ γεν-
νήσεώς μου 1776 Ἰανουαρίου 11 καὶ κοιμή-
σεώς μου, καὶ δι' ὅλα τὰ ἄνωθεν παρακαλῶ τοὺς
κυρίους ἐπιτρόπους μου νὰ μὴν ἐξοδεύσουν πε-
ρισσότερον ἀπὸ δραχμὰς δύο χιλιάδας, ἀριθ.

» 2,000

Δρ. 118,750

Ἐκ τῶν ἀδαμάντων ὅπου ἔγω ἰδιοκτησία
μου ἀφίνω ταῖς δύο καρφίτζαις ἢ σπηλώνια
ὅπου εἶναι συνθεμένα ἀπὸ ἀδάμαντας κεκοσμη-
μένα τὸ μὲν ἐν τῆς ἀδελφῆς μου Ἐλένης ποτὲ
Γεωργίου Μανοβάρδα, τὸ δὲ ἄλλον τῆς ἀνε-
ψιᾶς μου Ἄννης Σωτηρίου Σταύρου διὰ νὰ μὲ
ἐνθυμοῦνται καὶ συγχωροῦν, ἅτινα καὶ μοῦ
ἐχόστησαν περίπου ἀπὸ δραχμὰς τριακοσίας
300 τὸ ἐν καὶ τὰ δύο σχεδὸν τῆς ἰδίας τιμῆς

Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 118,750

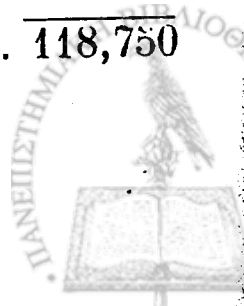
Ἐκ μεφορᾶς. . . Δρ. 118,750

καὶ διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον νὰ τὰ λάβωσιν βάνοντες κλήρους.

Ἐπειδὴ ἔχω καὶ ἄλλα διαμαντικά, χρυσαφικά καὶ ἀσημικά τὰ ὁποῖα σκοπεύω νὰ πωλήσω, διατάσσω ὅσα μετὰ τὸν θάνατόν μου εὐρεθῶσιν (διότι ἐνδεχόμενον καὶ νὰ μένουν ἀπώλητα) διατάσσω λέγω, οἱ ἐπιτρόποι μου νὰ φροντίσουν τὴν πώλησιν αὐτῶν τὰ δὲ συναχθησόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα νὰ προστεθῶσιν ἀναλόγως εἰς τὰ ἀναφερόμενα προειρημένα διάφορα κληροδοτήματα.

Ἐπειδὴ ὁμοίως εἶμαι ἰδιοκτῆτης δύο οἰκῶν σκοπεύω νὰ πωλήσω αὐτάς, εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ αὐξήσῃ ἢ περισυία μου πολὺ περισσότερον τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ἄνω προσδιορισθέντων κληροδοτημάτων, ἐπομένως διατάσσω τὸ περίσσευμα τοῦτο τὸ ὑπερτεροῦν δηλαδὴ τὴν προσδιορισθεῖσαν ποσότητα τῶν κληροδοτημάτων νὰ διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰ διάφορα κληροδοτήματα. Ἐὰν ὅμως αἱ οἰκίαι μείνουν ἀπούληται, τὴν μὲν μεγαλύτεραν νὰ ἀπολαύσουν λόγῳ κληρονομίας ὡς εἴρηται ἡ ἀδελφή μου Ἑλένη Γεωργίου Μανοβάρδα καὶ ἡ ἀνεψιά μου Ἄννα Σωτηρίου Σταύρου ἐξ ἡμισείας χωρὶς νὰ δύνανται νὰ τὴν πωλήσουν, τὴν δὲ μικροτέραν διατάσσω νὰ δοθῇ εἰς τὸ ἐδῶ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ ἐνοίκια νὰ χρησιμεύουν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημίου νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ πωληθῇ· εἰ δὲ καὶ μόνον μία οἰκία μου μείνῃ ἀπώλητος ταύτην ἀφίνω εἰς τὴν ἀδελφὴν μου Ἑλένην

Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 118,750

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 118,750

Γεωργίου Μανοβάρδα καὶ ἀνεψιῶν μου Ἄννην
Σωτηρίου Σταύρου ἐξ ἡμισείας, χωρὶς νὰ δύ-
νανται νὰ τὴν πωλήσουν.

Προσδιορίζω ἐπιτρόπους μου καὶ ἐκτελεστὰς
τῆς παρούσης διαθήκης μου τοὺς κυρίους·

Γεώργιον Σταύρου.

Ἀλέξιον Πάλην.

Λέοντα Μελᾶν.

Ἀνδρέαν Κομπατὴν.

Πέτρον Μανοβάρδα τὸν ἀνεψιῶν μου.

Καὶ ἀφίνω εἰς ἓνα ἕκαστον αὐτῶν ἀνὰ δια-
κοσίας πενήκοντα δραχμὰς καὶ τοῦτο διὰ τοὺς
κόπους ὅπου θέλει δοκιμάσουν διὰ ἐμέ, καὶ τοὺς
παρακαλῶ νὰ μὴν ἀποβλέψουν εἰς τὴν σμικρό-
τητα τοῦ προσφερομένου, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν
τοῦ προσφέροντος, τὸ ὅλον δραχμὰς χιλιάδας δια-
κοσίας πενήκοντα, ἀριθμὸς » 1,250

Τὸ ὅλον δραχμὰς ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδας,
ἀριθμὸς Δρ. 120,000

Αὕτη εἶναι ἡ παροῦσα μου Διαθήκη ἢ ὅποια ἐὰν τυχὸν διδ-
ποιον δῆποτε λόγον δὲν ἰσχύσει ὡς διαθήκη, διατάσσω νὰ
ἰσχύσῃ τοῦλάχιστον ὡς Κωδίκηλλος.

Νομίζω ὅτι ἔπραξα τὸ καλὸν ὡς συγγενῆς καὶ ὡς τέκνον τῆς
ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ὡς τέκνον τῆς πολλὰ ἀγα-
πητοῦς ἀνδρας γεννησάσης Πατρίδος μου Ἰωάννινα καὶ τέλος
πάντων ὡς Ἕλληνα. Εὐχόμαι δὲ οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης
διαθήκης μου νὰ μὴ παραβοῦν οὔτε κεραΐαν αὐτῆς.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ.

Ἵτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, παραρτωμένου

εις τὴν ὑπ' ἀριθ. 2621 (8 Μαρτίου 1872) πράξιν τοῦ Γραφείου μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Φεβρουαρίου 1885.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Γ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ.

XII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΥΛΗ

Ἴσον τοῦ ὀγδόου ἄρθρου τῆς ἀπὸ 1848 Μαΐου 23 διαθήκης τοῦ μακαρίτου Παναγιώτου Παυλῆ.

Ν' ἀφαιρεθῶσι προσέτι ἀπὸ τὴν περιουσίαν μου φλωρία Καισαροβασιλικὰ χίλια ἤτοι ἀριθ. 1000, τὰ ὅποια νὰ διανεμηθῶσι πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν ἐμοῦ τε καὶ τοῦ μακαρίτου Σπύρου ὡς ἀκολούθως, δηλ. μέρος νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν πατρίδα μου τὰ Ἰωάννινα, πόλιν τῆς Ἠπείρου, νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς δυστυχοῦντας συγγενεῖς μου· μέρος ν' ἀφιερῶσιν εἰς ἓν σχολεῖον ὡσαύτως τῶν Ἰωαννίνων, τὸ ὅποιον εἰς τὰ πατρικά μας ἐκεῖ ὀσπήτια εἶχαμεν διατάζει τοὺς συμπολίτας μας νὰ καταστήσουν. Τὸ ἀφιέρωμα τοῦτο νὰ τὸ ἀσφαλίσουν οἱ ἐκεῖ συμπολίται μας, ἀγοράζοντες κτῆμά τι, τοῦ ὁποίου αἱ πρόσοδοι νὰ

χρησιμεύσουν πρὸς διατήρησιν τοῦ σχολείου, καὶ μέρος νὰ διανεμηθῇ ἐνταῦθα εἰς Κραϊόβαν εἰς ἀπόρους οἰκογενείας.

Κραϊόβα τῆ 22 Μαΐου 1850

Ἄρ. 34. Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τοῖς πρωτοτύποις, ἐξαχθέντος παρ' ἡμῶν τοῦ Πράκτορος κατὰ λέξιν, ἀφίεται δὲ τῷ κυρίῳ Διαμαντῇ Ἀναστασίῳ κατ' αἰτησίην του.

Τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ καὶ χρονολογίᾳ

(Τ. Σ.) Ὁ Προξ. Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος
Α. ΜΑΛΛΑΝΙΔΗΣ.

· XIII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΣΧΟΥ

Νικόλαος Πάσχος τις ἀποβιώσας ἐν Κερκύρα, ὅπου πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπῆρχεν ἐγκατεστημένος, ἐγκατέλιπε μικράν τινα περιουσίαν, τῆς ὁποίας μέρος διὰ διαθήκης του διένειμεν εἰς τοὺς συγγενεῖς του, τὸ δὲ λοιπὸν ἀφιέρωσεν ὑπὲρ τῆς ἐν Ἰωαννίνοις σχολῆς ἵνα διὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ σπουδάζωσι τρεῖς ἢ τέσσαρες μαθηταί.

Μεταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ μακαρίτου αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ ἡ χήρα ἤδη σύζυγος τοῦ Ἀναστασίου Κυριάκη καλουμένη, ἣτις μὴ εὐχαριστηθεῖσα εἰς ὅ,τι ὁ μακαρίτης σύζυγός της ἐν τῇ διαθήκῃ του τῇ ἄφησε, προσέβαλε διὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν

διαθήκην του επί σκοπῷ τοῦ νὰ οικειοποιηθῆ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν. Κατὰ συνέπειαν τούτου ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων ἀποκατέστησεν εἰς Κέρκυραν ἐπίτροπον ἵνα ἐμφανισθῆ εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ κύρους τῆς διαθήκης. Ἐσχάτως λοιπὸν ὁ ἐπίτροπος οὗτος ἀπέστειλεν εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ἰωαννίνων τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον, ὅπερ διαλαμβάνει τὰς ἰσχυροτέρας κατὰ τῆς διαθήκης προσβολὰς τῆς κυρ Ἀναστασίας.

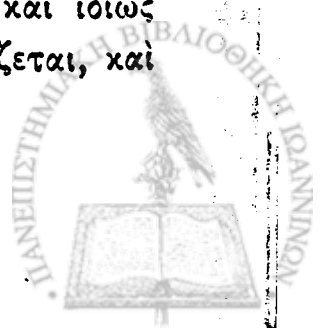
Ἐπεταὶ τὸ ἔγγραφον.

« Κατὰ τὸ 807 ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ κώδικος ὁ ὑπήκοος Ἴόνιος δύναται νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἀλλοδαποῦ ἂν μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν ὑπάρχῃ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος, ἐπιφυλαττομένων δὲ τῶν ἐξαιρέσεων ὅσαι διὰ διπλωματικῶν συνθηκῶν δυνατὸν νὰ λάβωσι χώραν.

Τοιαύτη διάταξις δὲν συμμορφοῦται μὲ τὸ 608 ἄρθρον τοῦ ἰδίου κώδικος τὸ ἀποβλέπον τὴν ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴν, δι' οὗ ὁ ἀλλοδαπὸς δύναται νὰ κληρονομήσῃ τὴν περιουσίαν τὴν ὁποίαν ἀλλοδαπὸς τις ἢ ἡμεδαπὸς διακατεῖχεν εἰς τὴν Ἴονιον Ἐπικράτειαν κατὰ τὸ ἄρ. 17, 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος κώδικος, τοῦτέστιν ὅταν ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει διαδηλώσῃ ἐπισημῶς ὅτι παραχωρεῖ τὴν ἀμοιβαιότητα εἰς τοὺς Ἴονίους· ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἄρθρων συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δύναται τις νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἀλλοδαποῦ ὅταν πραγματικῶς ὑπάρχῃ ἀμοιβαιότης, ἀλλ' ὁ ἀλλοδαπὸς δὲν ἀποδέχεται κληρονομίαν ἐξ ἀδιαθέτου εἰμὴ ὑπαρχούσης τῆς ἐπισήμου διαδηλώσεως τοῦ κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει.

Αὐτὸς εἶνε ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον δύναται ν' ἀντιταχθῆ ἡ ἀγωγή τῆς κυρίας Κυριάκη κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν τὴν κάμει τῆς διαθήκης, ὡς πρὸς τὴν ποσότητα δηλαδὴ τῶν κληροδόχων.

Ἀνάγκη ὅθεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι πραγματικῶς ἡ ἀμοιβαιότης ὑπάρχει, δηλ. ὅτι εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ ἰδίως εἰς Ἰωάννινα τὸ δικαίωμα ξενοκληρίας δὲν ἀναγνωρίζεται, καὶ

ἕκαστος δύναται νὰ διαθέσῃ τῶν πράγματων του ἔνεκα διαθήκης ἢ δωρεᾶς εἴτε εἰς ἡμεδαπούς εἴτε εἰς ἀλλοδαπούς ἀδιαφόρως.

Τοῦτο δύναται ν' ἀποδειχθῇ καὶ μὲ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῶν ἐκείσε ἀρχῶν καὶ τῆς πρεσβείας ἢ προξενείου· πρέπει δὲ νὰ γείνη ἔρευνα περὶ ὄλων τῶν πράξεων ἀμοιβαιότητος μεταξὺ τοῦ Ἰονίου Κράτους καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ.

Τὸ δεύτερον μέσον δι' οὗ προσβάλλεται ἡ διαθήκη τοῦ κυρ Πάσχου στηρίζεται εἰς τὸ 805 ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ κώδικος, ὡς πρὸς τὴν ἀνικανότητα δηλαδὴ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἀνεξαρτήτως πάσης δικαιοματικῆς συζητήσεως πρέπει ν' ἀποδείξωμεν ὅτι οἱ εἰς Ἰωάννινα διαμένοντες ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ καὶ ἐν γένει οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπόκοοι δύνανται ἐλευθέρως καὶ ἀδιακρίτως νὰ διαθέσωσιν ὑπὲρ ἐκκλησιῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Τοιαῦτα λοιπὸν ἐπίσημα ἔγγραφα εἶνε ἀνάγκη νὰ προσαχθῶσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ εἰς διεκπεραίωσιν τῆς δίκης.

ΔΙΑΘΗΚΗ

Τὴν ἡμέραν 19 Ἰουνίου ε. π. 1 πρώτην Ἰουλίου ε. ν. 1853 πενήτα τρεῖς Κερκύρα ὥρα μία μετὰ μεσημβρίαν· ἐπειδὴ καὶ διὰ τῆς χθесινῆς πράξεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, σημειωμένη εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐπίσης χθесινῆς ἰκετηρίου, ἀντικατεστάθην ἐγὼ ὁ ὑπογεγραμμένος συμβολαιογράφος εἰς τὴν τοῦ συμβολαιογράφου Κ. Σπυρίδωνος Κουλλούρη θέσιν ὡς μοὶ παρεδόθησαν αἱ δύο μυστικαὶ διαθήκαι τοῦ ἀποβιώσαντος Κ. Νικολάου Πάσχου, ἡ μὲν ἡμερολογημένη τῇ 26 Ὀβρίου 1846, ἡ δὲ 23 Ἀπριλίου 1847, ἵνα ἀναγράψω αὐτάς, διὰ τοῦτο εἰς τὴν παρουσίαν τῶν ὑποσημειωμένων γνωστῶν μοι μαρτύρων ἐπιταὶ ἡ ἀναγραφὴ τῶν ἰδίων, ἀρχίζων ἀπὸ τὴν πρώτην ἄνω σημειωμένην.

Τῇ 30 Αὐγούστου 1852 ὤφθη Χ. Κογεβίνας τοῦ πρωτοδικείου· ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον, πάσης γὰρ ἀπολογίας

ἀποροῦντας, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότης οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰς 26 Ὀβρίου ε. α. 1846 Κορφοῦς.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς ἀπεράντους αἰῶνας, ἀμήν.

Πρῶτον καὶ κατ' ἀρχάς, μυριοπόθητοί μοι συγγενεῖς καὶ ὁμοιοπαθεῖς ἀδελφοί, ἀνοικταῖς ταῖς ἀγκάλαις δεόμενος, εὐχομαι καὶ ὄλη μου τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ ἱκετεύω καὶ ἐκτενῶς παρακαλῶ τὸν πανοικτίρμονα, φιλόανθρωπον καὶ πολυεύσπλαγχνον δημιουργὸν καὶ πλάστην ἡμῶν Θεὸν ὅπως ἴλεως, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος γένοιτο, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῆς ἀπείρου αὐτοῦ ἀγαθότητος δώσῃ καὶ παρέξῃ μικράν τινα ἄνεσιν καὶ παραμυθίαν εἰς τὰ πλημμελήματα καὶ ἀπειροπληθῆ παραπτώματα ἐμοῦ τοῦ οἰκείᾳ θελήσει ἡμαρτηκότος καὶ πταίσαντος, ὁ ὁποῖος ἐγὼ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ὄλος τῇ ἀμαρτίᾳ βεβυθισμένος μετὰ πολλῶν δακρύων προστρέχω, καταφεύγω εἰς τὴν θείαν δέησιν καὶ κοινὴν παράκλησιν ἀπάντων τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, προφητῶν, Ἀποστόλων, ὁμολογητῶν, ἀσκητῶν, μαρτύρων, πατριαρχῶν, ἱεραρχῶν καὶ ἀγίων διδασκάλων, ὅπως ἔντευξιν καὶ ἔντονον παράκλησιν ποιήσωσιν εἰς τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεὸν δι' ἐμὲ τὸν ἐν πολλαῖς καὶ ἀμετρήτοις ἀμαρτίαις ἀπειράκις παραπεσόντα· ταυτοχρόνως δὲ δυσωπῶ γονυκλιτῶς καὶ γονυπετῶς δέομαι τὴν ὑπερευλογημένην δέσποιναν ἡμῶν θεογεννήτριαν καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν, τὴν κοινὴν ἡμῶν ἀλάθητον μεσίτρειαν καὶ κατὰ μεγίστην χάριν μητέρα, ὅπως τὸ κοκκίνωπον αὐτῆς χεῖλος μόνον κινήσῃ καὶ εἴπῃ πρὸς τὸν φιλοστοργώτατον, γλυκύτατον καὶ ἐρασμιώτατον αὐτῆς μονογενῆ υἱὸν «χορήγησον, δὸς τῷ νῦν προσπεσόντι ἀσώτῳ υἱῷ καὶ ἐκ βάθους ψυχῆς τε καὶ καρδίας μετανοοῦντι ἄφεσιν καὶ ταχεῖαν συγχώρησιν», καὶ ἀρκεῖ μοι φθάνει μοι αὐτὸ τοῦτο διὰ τὴν ἐμὴν σωτήριαν, τὴν ὁποίαν ἂν καὶ ἀναξίως δακρυρροῶν ζητῶ καὶ τὰ λοιπὰ σιωπῶ, φωνάζων τρεῖς ἄχ! ἀδελφοί, ἄχ! μυριάκις ἄχ! καὶ ὄχι τρεῖς.

Βον Κατὰ χρέος δ' ἀπαραίτητον ἔρχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐ-
τοὺς τοὺς διαμένοντας ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ παρόντος ματαίου,
βραχυβίου καὶ ὠχυμόρου κόσμου· ζητῶ ὄχι μόνον τὴν ἄφεσιν
καὶ συγχώρησιν τῶν πλημμελημάτων μου ὅπου λόγῳ ἢ ἔργῳ
ἢ διανοίᾳ ἤμαρτον καὶ ἔσφαλα πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους
ἐκὼν καὶ ἄκων, ἀλλ' ἀπαξάπαντες μὲ συντριβὴν ἐκούσιον καὶ
θέλῃσιν ψυχῆς τε καὶ καρδίας νὰ ἰκετεύσητε καὶ παρακαλέσητε
τὸν παραδεχόμενον κάθε ἀμαρτωλὸν πλάστην καὶ δημιουργὸν
κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐρχόμενον καλέσαι κατὰ τὴν εὐαγ-
γελικὴν αὐτοῦ ῥῆσιν ἀμαρτωλοὺς ἵνα δώσῃ μοι τὴν ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν, ἀνομιῶν, ἀπείρων βλασφημιῶν, ἀνοσιουργημάτων
μου κτλ. κτλ. παρ' ἐμοῦ δὲ τοῦ νῦν ἀφώνου καὶ βεβυθισμένου
ποτὲ τῇ ἀμαρτία ἐστάθητε καὶ εἴσθε συγκεχωρημένοι, καὶ ἐξε-
φώνησα αὐτὸ τοῦτο ἐν καιρῷ ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς καὶ ἀπὸ
τὸ βάθος τῆς καρδίας μου. ΝΟΥΘ ΠΑΣΧΟ » Ἱερεὺς ΑΝΑΣΤΑ-
ΣΙΟΣ ΒΡΑΧΛΙΩΤΗΣ » Κ. ΜΠΑΛΤΑΣ » ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Κ. ΠΑ-
ΣΧΟΥ » ΣΗΥΡΙΔΩΝ ΒΑΛΣΑΡΑΚΗΣ μάρτυρας » ΣΗΥΡΙΔΩΝ
ΑΒΡΑΜΗΣ μάρτυρας..

13/25 Αὐγούστου 1852 ἰδὲ ὑπογραφή εἰς τὰς πράξεις μου
ὁ συμβολαιογράφος ΣΗΥΡΙΔΩΝ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΚΟΥΛΛΟΥΡΗ.

Γον Κατὰ πολλῆς καὶ μεγάλης καθυποχρεώσεως δέομαι καὶ
παρακαλῶ τοὺς ἐντίμους κυρίους Κ. Μπαλτᾶν καὶ Δημ. Δη-
μολίτζαν νὰ λάβωσι σπλάγγνα φιλανθρωπίας, εἶχον ὅμως πρὸς
ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους παρομοίαν διάθεσιν καὶ θέλησιν ἀπρο-
φάσιστον διὰ τὸν φθαρτὸν τοῦ χαμένου τούτου κόσμου καὶ ἄδη-
λον τοῦ φοβεροῦ δράκοντος, λέγω τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου καὶ
ἀδυσωπήτου θανάτου μου κοινοῦ ἡμῶν φορέως, νὰ ἐπιστατή-
σωσι τῶρα εἰς τὴν ταφὴν μου, ποιοῦντες ὅλα τὰ χριστιανικὰ
χρέη ὡς δεῖ καὶ προσήκει· κοινῇ δὲ γνώμῃ καὶ εὐχαριστήσῃ
ἔπειτα νὰ κοπιᾶσωσι δι' ὀλίγας ἡμέρας νὰ πληρώσωσι καὶ δι-
καιώσωσιν ὅλους τοὺς γλυκυτάτους μου δανειστάς κατὰ τὰ ἔγ-
γραφέ μου ἀνά χεῖρας αὐτῶν ἔχουσι κτλ. ἂν δὲ ὑπάρχη καὶ

λ/μός τις μικρός, να πληρωθῆ· εὑρίσκεται αὐτός ὁ λ/μός εἰς τι φύλλον χαρτί σημειωμένον ἔξωθεν « προβλέψεις πραγματειῶν ». Παρακαλῶ δὲ προσέτι ὑμᾶς αὐτούς τοὺς δι' ὀλίγον διάστημα φιλτάτους μοι ἐπιτρόπους νὰ μὴ ζητήσητε οὐδὲν τίποτε ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας μου, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων φαίνονται εἰς τὸν γενικὸν λ/μὸν τῷ τίτλῳ « Κάσσα μετρητῶν », τὰ χρέη, δ' αὐτῶν εἶνε περὶ τὰ τάλληρα τετρακόσια ἀριθ. 400. Οἱ χρεῶσταί μου ὅπου εἶνε εἰς θέσιν νὰ πληρώσωσιν εἶμαι βέβαιος ὅτι μόνοι των θέλει λάβωσι τὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν νὰ δώσωσι τὸ χρέος των, τὰ ὀνόματα δ' αὐτῶν εὑρίσκονται τακτικῶς γεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία ὀνομαζόμενα « ληψοδοτικὸν » καὶ « πρόχειρον », τὰ λοιπὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀμέλειάν των ὅπου δὲν πιστεύω μένουσιν εἰς τὴν ἀπὸ μεγίστην καλοσύνην φροντίδα σας κτλ.

Δ^{ον} Διατίθεμαι καὶ διορίζω νὰ δοθῶσι τῇ Κ^η Βασιλικῇ ἐκ μητρὸς ἐξαδέλφης μου γρ. τουρκικὰ 3000 τρεῖς χιλιάδες, ὅλα τὰ φορέματά μου καὶ βιβλία μου ἐν γένει ὅλα διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς. Νὰ δοθῶσι προσέτι γρ. τουρκικὰ πεντακόσια ἀριθ. 500 εἰς τὴν ἔγγονον, τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀγνοῶ, τῆς κυρίας Ζωήτζας ἐκ μητρὸς θείας μου, ἣ ὁποία ἂν ζῆ, νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία γρ. τουρκικὰ ἀριθ. 1000 χίλια· ὁμοίως νὰ δοθῶσιν εἰς δέκα, εἴκοσιν ἢ καὶ τριάκοντα συγγενεῖς — δὲν γνωρίζω ὅμως κανένα — ἀφοῦ ἤθελε παρουσιασθῶσι τακτικῶς εἰς διάστημα χρόνον ἓνα ἀνὰ χρόσια τουρκικὰ ἀριθ. 50 πενήντα, δι' ὅσους δὲν ἔχουν ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, νὰ δοθῶσι γρ. τουρκικὰ ἀρ. 20 νὰ μὴ ἀγανακτήσωσι κατ' ἐμοῦ ἔχοντας ἄδικον· ὅλοι δὲ οἱ ἀγνωστοί μου συγγενεῖς τακτικῶς καὶ μὴ παρουσιασθέντες νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸν τελευταῖον ἀνέφερα ἀριθμὸν 30, καὶ ἂν τυχόν φανῶσι καὶ ἄλλοι, νὰ μὴ λάβωσιν οὐδὲν τίποτε. Νὰ δοθῶσι δ' ἀκόμη τῇ φιλτάτῃ μου καὶ ἀξιεράστῳ μου συζύγῳ Ἀναστασίᾳ Κυριακῇ ποτὲ Πέτρου-τάλληρα ἀρ. 500 πεντακόσια ὅπου εἶνε τὸ προικεῖόν της καὶ ἕτερα πεντακόσια ἀρ. 500 νὰ χρησιμεύσωσι καὶ αὐτὰ διὰ προικεῖόν της ἢ

δι' ὅτι ἄλλο εὐαρεστηθῆ, ὁμοῦ τάλληρα Βεν. χίλια, ὅλα τὰ φορέματά της ὡς εἶνε καὶ εὐρίσκονται, ὅλα τὰ κινητὰ της οἰκίας παρ' ἐμοῦ προτοῦ καὶ τώρα νεωστὶ ἠγορασμένα καὶ ὅσα ἄλλα της ἐχαρίσθησαν νὰ ἦνε ἴδια ἰδικά της ἐκτὸς τῶν βραχιολίων λεγόμενα. « Νίκος Πάσγου ».

Τῆ 28 Αὐγούστου 1852 μονομελεῖ Πρωτοδικεῖω Σπυρ. Κουλλούρης συμβολαιογράφος μανίκια ἢ μπελεζίκια, τὰ ὅποια εἶνε τῷ Εὐγ. Κωνστ. Στέργιω Χατζῆ Μάνθου καὶ ἐκράτησα ἐνέχυρον ταλ. 102.20 χρεωστεῖ καὶ ὡς εἰς τὸν τρίτον παράγραφον εἶπον τῷ ἐχαρίσθησαν, καὶ ἂν αὐτὸς ὁ ἴδιος ζῆ καὶ ὑπάρχη, νὰ τῷ δοθῶσι καὶ ἐπιστραφῶσι χωρὶς τῆς παραμικρᾶς δυσκολίας καὶ αἰτιολογίας, ἄλλως πως ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τῶν ταλλήρων πεντακοσίων ὑμετέρων ἐχαρίσθησαν ὡς ἀντικρυ τῆ Κ^η Ἀναστασία τάλληρα ἑκατόν, καὶ νὰ μείνωσι τάλληρα τετρακόσια διὰ τὴν Κ^{αν} Ἀναστασίαν καὶ ἑκατόν διὰ τὸν Κ^{ον} Στέργιον Χατζῆ Μάνθου ἀξιασμὸς τῶν μπελεζικίων του. Ἐὰ δὲ λοιπὰ χρήματά μου ἂν καὶ ὀλίγα καὶ σχεδὸν τίποτε ὡς πρὸς τὰς προσφοράς τῶν κατὰ καιροὺς γενναίων πατριωτῶν ἡμῶν, μ' ὄλον τοῦτο παρακαλῶ θερμότατα ἅπαντας τοὺς κατὰ καιρὸν ἐφόρους καὶ ἐπιτρόπους τῆς Γενικῆς Σχολῆς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν λοιπῶν καταστημάτων ἐν Ἰωαννίνοις τῆ φιλτάτη μου πατρίδι νὰ ἐπιμελῶνται ὅπως ἀσφαλῶς νὰ τοκίζωνται τώρα, διὸ ἐπιφορτίζονται καὶ οἱ ρηθέντες κύριοι Μπαλντᾶς καὶ Δημολιτῆς νὰ συμμεθέξωσι μετὰ τῆς ἐντιμότητος ἡμῶν ὅπως κατατεθῶσιν αὐτὰ τὰ ὀλίγα μετρητὰ ὁμοῦ μὲ ἐκεῖνα τῶν χρεωφειλέτων μου, συμποσούμενα περίπου Μουχουδιέδες ἀριθ. 3000 τρεῖς χιλιάδες ἢ καὶ περισσότερα, ὅσα δηλαδὴ μείνωσι καθαρὰ, ἀσφαλέστατα· τώρα δὲ γνωμοδοτῶ καὶ παρακαλῶ νὰ ἐγκρίνητε τὴν θέλησίν μου, νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Ἀθηνῶν· μετὰ παρέλευσιν δὲ χρόνων μένει μόνη ἡ φροντίς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀγαθῆς διευθύνσεως ὑμῶν τῶν κατὰ καιροὺς ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων εἰς τὰ γενικά καταστήματα τῆς γλυκυτάτης μου πατρίδος, λέγω τὰ Ἰωάννινα. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἤτοι τὸ

χρονικόν διάφορον καὶ ὄχι ποτὲ τὸ κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον διατίθῃμι νὰ ἦνε αἰώνιον καὶ ἕως οὗ ὁ φθαρτὸς κόσμος εἶνε καὶ εὐρίσκειται, νὰ δίδηται εἰς δύο ἢ καὶ τρία πτωχὰ παιδιά, ὅταν ἔχωσι τὴν θέλησιν νὰ σπουδάσωσι, τὰ ὁποῖα καὶ πάντοτε νὰ λαμβάνητε τὴν καλοσύνην νὰ εὐρίσκωνται καὶ ὅταν ἦνε περισσότερα τῶν τριῶν, νὰ ψηφοφορῆτε, καὶ ὁποιοῦδήποτε τύχη· ὅταν ὑπάρχη ὁμως νέος τις ἐκ τῆς συγγενείας μου ὅσον μακρὰ καὶ ἂν ἦνε ἡ συγγένεια, μὲ ὑποχρεοῖτε τὰ μέγιστα νὰ ἐμπεριέχεται ἤτοι νὰ ἦνε εἷς ἐκ τῶν δύο ἢ τῶν τριῶν παντοτεινῶς καὶ αἰωνίως. Πρὸς ἀνακούφισιν δὲ καὶ ἐλάττωσιν, ὡς δογματίζει ἡ ἱερὰ ἡμῶν θρησκεία, ἣν καὶ μετὰ πολλῆς κατανύξεως λατρεύων ὑμνολογῶ, νὰ γίνηται κατ' ἔτος εἰς κάθε χρόνον τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν συλλείτουργον διὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπάσης τῆς φαμιλίας αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ἀρμονίαν (καὶ μὲ λογίδριον ἂν ἦνε ἱεροκῆρυξ, ὅστις νὰ κηρύττῃ στεντωρία τῇ φωνῇ τὰ περὶ τῆς βραχυβιότητος τοῦ παρόντος φθαρτοῦ καὶ μηδενικοῦ κόσμου καὶ λοιπὰ ἀποβλέποντα τὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς, τὸ ἀθάνατον κειμήλιον καὶ θησαυρὸν παντοτεινὸν κτλ. κτλ. Νὰ μνημονεύωνται δὲ εἰς αὐτὴν τὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν τελετὴν τὰ ἀκόλουθα ὀνόματα: Νίκος Πάσχος· τεθνεῶτα: Ἰωάννης καὶ Παναγῆς γονεῖς μου, Κωνσταντῖνος καὶ Ἀθανάσιος διδάσκαλοί μου, Νικολάου δούλου σας τοῦ ἀμαρτωλοῦ· ζῶντα: τὰ ὀνόματα τῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων κατὰ καιροὺς ὑπαρχόντων, οἱ ὁποῖοι ἔφοροι καὶ ἐπιτροποὶ θερμοπαρακαλοῦνται ν' ἀφαιρῶσι τάλληρα 20 ἢ 25 εἰκοσιν ἢ καὶ εἰκοσιπέντε ὄσα ἐξαρκέσωσιν ἀπὸ τὸν τόκον τῶν χρημάτων μου ἣθελε κάθε χρόνον λαμβάνουσιν, ὥστε πλουσιοπαρόχως τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου νὰ ἐξοδεύωνται εἰς κόλυβα καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

Κατὰ τὸν ὀπισθεν διορισμὸν μου ἀδικοῦνται τὰ πτωχὰ παιδιά, παρακαλῶ ὁμως αὐτὰ θερμῶς καὶ μὲ πολλήν μου ὑποχρέωσιν νὰ μὲ συγχωρήσωσι διὰ νὰ στοχάζωμαι νὰ ἦνε ὠφέλιμον εἰς τὴν ψυχὴν, ἀποβλέπων τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν συλλείτουρ-

γον, τὸ ὅποτον νὰ γίνηται ἀνὰ ἕκαστον χρόνον εἰς κάθε ἐκκλησίαν, δηλαδή τῆς Μητροπόλεως ἀγίου Ἀθανασίου, ἀγίου Νικολάου, τοῦ Ἀρχιμανδρείου, ὅπου ἡ γλυκυτάτη μου μήτηρ ἐνεταφιάσθη, τῆς ἀγίας Μαρίνης, καὶ ὅποτε ἀξιολογηθῆ, νηνεμίας οὔσης, καὶ εἰς τοῦ ναοῦ τῆς Περιβλέπτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ εἰς καθ' ἕκαστον χρόνον αἰωνίως ὥστε ὁ κόσμος ὑπάρχει νὰ γίνωνται τὰ ἴδια καὶ ἀπαράλλακτα καὶ τῆς ρηθείσης ἀγίας ἐκκλησίας. Φίλτατοί μοι πατριῶται, μὴ ἀμελήσητε διὰ τὴν ὀλίγην ποσότητα νὰ ἐκπληρώσητε τὴν θερμὴν μου δέησιν καὶ ἐκτενῆ ἱκεσίαν μου, διότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐνῶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλον εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον ἄπειρον καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἐκίνησε περισσότερον τὴν προσφορὰν τῆς χήρας (Μάρκου ψ. Β): πάντες ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον, αὐτὴ δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς, ὅπου ἦτο, ὡς καλῶς γινώσκετε, λεπτὰ ὄλα δύο· ἐκ τούτου τοῦ θεοῦ ρήτου κινούμενος καὶ ὁ μὲ βαθύ σέβας καὶ μεγίστην ἀγάπην ὑποσημειωμένος ποτὲ πατριώτης σας. νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω καὶ ὄχι νὰ δικαιολογήσω νὰ συντάξητε καὶ μὲ τὴν ἀνήκουσαν προσοχὴν νὰ ἐξετάσητε τὴν μεγίστην μου ἔφεισιν καὶ ἄμετρον θέλησίν μου καὶ ὄχι τὴν ὀλιγότητα τῆς προσφορᾶς μου· διότι ἐπεθύμουν καὶ ἤθελον μὲ πολλαπλάσιον χρηματικὴν ποσότητα καὶ ὄχι μὲ μηδενικὰ νὰ φανῶ ὠφέλιμος, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιωμακάριστοι πατριῶται, καὶ εὐεργετικὸς τῆ τερπνοτάτη μου γῆ καὶ πατρίδι, τὰ Ἰωάννινα καὶ τὰ λοιπὰ ἀφαιρούμενα τῆ οἰκείᾳ τῆς μεγάλης ἡμῶν ἀγαθῆς διαθέσεως καὶ ἀπείρου καλοσύνης κτλ. κτλ. ἡ παροῦσα μου διαθήκη νὰ τυπωθῆ καὶ διαμοιρασθῆ εἰς ὄλας τὰς ἱερὰς ἐκκλησίας Ἰωαννίνων, σχολεῖα καὶ λοιπὰ καταστήματα, ὥστε κατ' ἔτος ὄλοι κοινῶς νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ προσέχωσι τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς, πρὸς τὸ παρὸν δὲ νὰ τυπωθῶσι φύλλα πενήντα ἀρ. 50 καὶ νὰ διαμοιρασθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἐπιτρόπους μου ΚΚ. Μπαλντᾶν καὶ Δήμ. Δημολίτζαν, καὶ μετὰ παρέλευσιν χρόνων δέκα ἀπὸ τοὺς κατὰ καιρὸν ἐφόρους καὶ ἐπι-

τρόπους τῶν Ἰωαννίνων ἄλλα φύλλα 50, καὶ αὐτὸ νὰ ἐξακολουθῇ πάντοτε χωρὶς ἀμέλειαν· εἰς ἔλλειψιν δὲ ἱεροκήρυκος ἀναγινώσκονται τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐπ' ἐκκλησίᾳ ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου κάθε χρόνον, καὶ νὰ φυλάττωνται σῶα καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας, ὥστε κάθε ἀγαθὸς πατριώτης νὰ καταθέτῃ ἀδιστακτικῶς τὴν μεγάλην.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΣΧΟΣ.

Τῇ 30 Αὐγούστου 1852 ὄφθῃ Χρ. Κογεβίνας τοῦ Πρωτοδικείου.

Τῇ 28 Αὐγούστου 1852 Μονομ. Πρωτοδικεῖον.

Τὰς 23 Ἀπριλίου 1847 Κορφοῦς.

ΣΠ. ΚΟΥΛΛΟΥΡΗΣ
Συμβολαιογράφος.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πρῶτον καὶ κατ' ἀρχὰς μυριοπόθητοί μοι γονεῖς καὶ ὁμοιοπαθεῖς ἀδελφοί, ἀνοικταῖς ταῖς ἀγκάλαις δεόμενος εὐχομαι καὶ ὀλη μου τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ ἱκετεύω ἐκτενωῶς, παρακαλῶ τὸν πανοικτήρμονα, φιλόανθρωπον καὶ πολυεύσπλαχνον δημιουργὸν καὶ πλάστην ἡμῶν Θεὸν ὅπως ἴλεως, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος γένοιτο, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῆς ἀπείρου αὐτοῦ ἀγαθότητος δώσῃ καὶ παρέξῃ μικράν τινα ἄνεσιν καὶ παραμυθίαν εἰς τὰ πλημμελήματα καὶ ἀπειροπληθῆ παραπτώματα ἐμοῦ τῇ οικείᾳ θελήσει ἡμαρτηκός καὶ πταίσαντος· ὁ ἁμαρτωλὸς δ' ἐγὼ καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ ὄλος βεβυθισμένος μετὰ πολλῶν καὶ θερμῶν δακρύων προστρέχων καταφεύγω καὶ εἰς τὴν οικείαν δέησιν καὶ κοινὴν παράκλησιν ἀπάντων τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων, προφητῶν, ἀποστόλων, ὁμολογητῶν, ἀσκητῶν, μαρτύρων, πατριαρχῶν, ἱεραρχῶν καὶ ἁγίων διδασκάλων ὅπως ἔντευξιν καὶ ἔντονον παράκλησιν ποιήσωσιν εἰς τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεόν

δι' ἐμέ τὸν ἐν πολλαῖς καὶ ἀμετρήτοις ἀμαρτίαις ἀπειράκις πα-
ραπεσόντα· ταυτόχρονως δ' οὖν δυσωπῶ γονυπετῶς καὶ δέομαι
γονυκλιτῶς τὴν ὑπερευλογημένην δέσποιναν ἡμῶν θεογεννή-
τριαν καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν, τὴν κοινήν ἡμῶν ἀληθινὴν μη-
τέρα καὶ κατὰ μεγίστην χάριν μητέρα, ἵνα τὸ κοκκίνωπον αὐτῆς
χεῖλος μόνον κινήσῃ καὶ εἰπῇ πρὸς τὸν φιλοστοργότατον, γλυ-
κύτατον καὶ ἐρασμιώτατον μονογενῆ αὐτῆς υἱὸν «χορήγησον,
δὸς τῷ νῦν προσπεσόντι ἀσώτῳ υἱῷ καὶ ἐκ βάθους ψυχῆς τε
καὶ καρδίας μετανοοῦντα τὴν ἄφεσιν καὶ τελείαν συγχώρησιν»
καὶ ἄρκει μοι, φθάνει μοι αὐτὸ τοῦτο διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν,
τὴν ὅποιαν ἂν καὶ ἀναξίως δακρυροῶν ζητῶ καὶ τὰ λοιπὰ
σιωπῶ, φωνάζων τρεῖς ἄχ! ἀδελφοί, ἄχ! μυριάκις ἄχ! καὶ ὄχι
τρεῖς.

Βον Κατὰ γρέος δ' ἀπαράιτητον ἔρχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐ-
τούς τοὺς διαμένοντας ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ παρόντος ματαίου,
βραχυβίου καὶ ὠκυμόρου κόσμου· ζητῶ ὄχι μόνον τὴν ἄφεσιν
καὶ συγγνώμην τῶν πλημμελημάτων μου δι' ὅσων λόγῳ, ἔργῳ
ἢ διανοίᾳ ἤμαρτον καὶ ἔσφαλον πρὸς ὑμᾶς αὐτούς τοὺς ἰδίους
ἐκὼν ἢ ἄκων, ἀλλ' ἀπαξάπαντας μὲ συντριβὴν ἐκούσιον καὶ θέ-
λησιν ψυχῆς τε καὶ καρδίας νὰ ἰκετεύσητε καὶ παρακαλέσητε
τὸν παραδεχόμενον κάθε ἀμαρτωλὸν καὶ πταίστην πλάστην καὶ
δημιουργὸν Κύριον καὶ θεὸν ἡμῶν τὸν ἐρχόμενον καλέσαι κατὰ
τὴν εὐαγγελικὴν αὐτοῦ ῥῆσιν ἀμαρτωλοὺς καὶ πταίστας ἵνα
δῶμοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, ἀνομιῶν, ἀπείρων βλασφη-
μιῶν καὶ ἀνοσιουργημάτων μου κτλ. κτλ. κτλ. παρ' ἐμοῦ δὲ
τοῦ νῦν ἀφώνου καὶ βεβυθισμένου ποτὲ τῇ ἀμαρτίᾳ ἐστάθητε
καὶ εἴσθε συγκεχωρημένοι, καὶ ἐξεφώνησεν αὐτὸ τοῦτο ἐν καιρῷ
ἐξ ἔλης μου τῆς ψυχῆς καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου.

Γον Μετὰ πολλῆς καθυποχρεώσεως δέομαι καὶ παρακαλῶ
τὸν ἐντιμότετον Κον Ἰ. Ἀθανασίου Κεφαλαῖ καὶ τοὺς ἐντίμους
κυρίους Ἀπέστολον Δάραν καὶ Κον Σπυρ. Πριμικίρην νὰ λά-
βωσι σπλάγγνα φιλανθρωπίας, ἐνθυμούμενοι τὸ φθαρτὸν τοῦ
ματαίου τούτου κόσμου, νὰ ἐπιστατήσωσι τῶρα εἰς ταφήν μου,

ποιούντες όλα τὰ χριστιανικά χρέη ὡς δεῖ καὶ προσήκει. Νίκος Πάσχου. Κοινῇ θελήσει καὶ εὐχαριστήσῃ ἔπειτα νὰ κοπιάσωσι δι' ὀλίγας ἡμέρας νὰ πληρώσωσι καὶ νὰ δικαιώσωσιν ὅλους τοὺς γλυκυτάτους μου δανειστάς κατὰ τὰ ἔγγραφα μου ἀνά χεῖρας αὐτῶν ἔχουσι κτλ. ἂν δὲ ὑπάρχη καὶ λ/μὸς τις μικρὸς, νὰ πληρωθῇ. Εὐρίσκεται αὐτὸ τὸ χρέος μου εἰς κόλλαν μίαν ἔξωθεν σημειωμένον «προβλέψεις πραγματειῶν»· παρακαλῶ δὲ προσέτι ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς δι' ὀλίγον διάστημα φιλτάτους μοι ἐπιτρόπους νὰ μὴ ζητήσωσιν οὐδὲν τίποτε ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα φαίνονται εἰς τὸν γενικὸν λ/μὸν παρόντος χρόνου τῷ τίτλῳ κάσσα μετρητῶν· τὰ χρέη δ' αὐτῶν εἶνε τὰλληρα 359 καὶ $\frac{19}{100}$ · οἱ χρεωστικαὶ μου δὲ ὁποῦ εἶνε εἰς καλλίστην θέσιν νὰ πληρώσωσιν, εἶμαι βέβαιος διὰ τὴν καλὴν ἀρμονίαν ὁποῦ πάντοτε ἐρυλάξαμεν ὅτι μόνοι μοναχοὶ τῶν θέλει λάβουσι τὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν καὶ δώσωσιν τῇ πέμψωσιν ἐν καιρῷ τὰ χρέη τῶν· τὰ ὀνόματα δ' αὐτῶν εὐρίσκονται τακτικῶς γεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία ὀνομαζόμενα «ληψοδοτικὸν καὶ πρόχειρον»· ἂν τυχόν δὲ καὶ ἀμελήσωσιν οἱ τίμιοι χρεωστικαὶ μου, ὁποῦ ποτὲ δὲν πιστεύω νὰ ἐξαποστείλωσι τὰ χρέη τῶν, τότε μένει νὰ λάβητε, τιμιώτατοι καὶ σεβασμιώτατοι ἐπίτροποι, ὀλίγην ὀλιγωτάτην φροντίδα νὰ ζητήσετε κτλ.

Δ^{ον} Διατίθῃμι καὶ διορίζω νὰ δοθῶσι τῇ Κ^η Βασιλικῇ ἐκ μητρὸς ἐξαδέλφῳ μου γρόσια τουρκικὰ ἀρ. 4000 τέσσαρας χιλιάδας, ὅλα τὰ φορέματά μου καὶ βιβλία μου, ἐν γένει ὅλα νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως τῇ φανῇ καταλληλότερον κτλ.

Νὰ δοθῶσι προσέτι γρόσια τουρκικὰ ἀρ. 500 πεντακόσια εἰς τὴν ἔγγονον, τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀγνοῶ, τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει οὔσης Κ^{ης} Ζωήτσας ἐκ μητρὸς θείας μου.

Ὅμοίως νὰ δοθῶσιν εἰς ὅσα τῇ εἰκοσι συγγενεῖς, δὲν γνωρίζω ὅμως κανένα, ἀφοῦ ἤθελον παρουσιασθῶσι τακτικῶς εἰς διάστημα χρόνου ἓνα, ἀνά γρόσια τουρκικὰ ἀρ. 50 πενήντα εἰς καθ' ἕναστον αὐτῶν, καὶ ἂν τυχόν φανῶσι περισσότεροι συγγε-

νετς ἀπό τόν ἀριθμόν 20 εἴκοσι ἀνωτέρω ἀνέφερα, νά μὴ λάβωσιν οὐδέν τίποτε τακτικῶς καί μὴ παρουσιασθέντες.

Νά δοθῶσι δ' ἀκόμη τῇ φιλτάτῃ μοι καί ἀξιεράστῳ μοι συζύγῳ Ἀνχστασία Κυριάκη ποτέ Πέτρου τάλληρα ἀρ. 500 ὅπου εἶνε τὸ προικεῖον της, καί ἐκ τῶν ἡμετέρων ἕτερα τάλληρα 500, τάλληρα 1000 χίλια δλα, δλα τὰ φορέματά της ὡς εἶνε καί εὐρίσκονται, δλα τὰ κινητὰ τῆς οἰκίας παρ' ἐμοῦ προτοῦ καί τώρα νεωστὶ ἠγορασμένα, καί ὅσα ἄλλα τῇ ἐχαρίσθησαν, νά ἦνε ἴδια ἰδικά της καί νά μεταχειρισθῇ ὡς βούλεται καί θέλει.

Νά δοθῶσι προσέτι καί τῷ εὐγ. Κ^ω Στεργίῳ Χ. Μάνθου ὅταν οὗτος ὑπάρχη, ἄλλως πως νά μὴ δοθῇ οὐδέν τίποτε εἰς ἄλλον τινά, Βενέτικα τάλληρα ἀρ. 100 ἑκατόν, τιμὴ τῶν βραχιολίων των (μανίγια ἢ καί μπελεζίκια λεγόμενα), ἐπειδὴ καί τὸ πρὸς με γρέος του τάλληρα 102 ²⁰/₁₀₀ ἐχαρίσθη εἰς τὸν τρίτον παράγραφον ἐξηγήθη. Ἐν ζεύγος κειμέρια μὲ μικρὰ πετράδια καί ταμβακέλα μία (ἀσιμένα καί χρυσωμένα) εἶνε ἰδικά του καί μὲ τὰ εἶχε ἀφήσει ἐδῶ ἵνα διὰ νά μοι στείλῃ τὸ γρέος του ἀνωτέρω ἐσημείωσα. Ἦὰ δὲ λοιπὰ γρήματά μου ἂν καί ὀλίγα καί σχεδὸν τίποτε ὡς πρὸς τὰς προσφοράς τῶν κατὰ καιροὺς γενναίων πατριωτῶν ἡμῶν, μ' ὅλον τοῦτο παρακαλῶ θερμότατα ἅπαντας τοὺς κατὰ « Νίκος Πάσχου » καιροὺς ἐφόρους καί ἐπιτρόπους τῆς Γενικῆς Σχολῆς, τῶν ἐκκλησιῶν καί τῶν λοιπῶν καταστημάτων ἐν Ἰωαννίνοις τῇ φιλτάτῃ μοι γῆ καί ποινοτοτάτῃ μοι πατρίδι νά ἐπιμελῶνται ὅπως ἀσφαλῶς νά τοκίζονται, ταύτην δὲ τὴν φορὰν ἐπιφορτίζονται καί οἱ ῥηθέντες ἐπίτροποί μου Κυρ. Κεφαλάς, Δάρας καί Πριμικίρης νά συμμεθέξωσι μετὰ τῆς ἐντιμότητος ὥστε νά κατατεθῶσιν αὐτὰ τὰ ὀλίγα μετρητὰ ὅμοῦ μὲ ἐκεῖνα τῶν γρεωφειλετῶν μου, συμποσούμενα περίπου εἰς Ἀμερικῆς Κολ. ἀριθ. 3000 τρεῖς χιλιάδας ἢ καί περισσότερον, ὅσα ὀηλαδή μείνωσι καθαρά, εἰς μέρος καί τόπον ἀσφαλέστατον.

Ἦώρα δὲ γνωμοδοτῶ καί παρακαλῶ ἀφοῦ συσκεφθῆτε καί

ἐγκρίνητε τὴν γνώμην μου, νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Ἀθηνῶν, ἢ ὅταν σταθῇ εὐκολον καὶ ὅπου εἶνε ὅλη ἡ θέλησίς μου καὶ ἡ ἀπόφασίς μου νὰ κατατεθῶσιν αἰώνια εἰς ἓν τῶν χωρίων Ζαγορίου ἢ καὶ εἰς δύο ἢ καὶ τρία χωρία τοῦ Ζαγορίου, καὶ ὅταν δὲν ἐπιτύχητε αὐτὸ τοῦτο, κοινῇ τῇ γνώμῃ καὶ εὐχαριστήσῃ καταθέσατε ὅπου εὐαρεστηθῆτε καὶ ἀσφαλέστερα στοχασθῆτε. Μετὰ παρέλευσιν δ' ὀλίγων ἢ πολλῶν ἐτῶν μένει ὅλη ἡ φροντίς καὶ ἡ θέλησις εἰς τὴν διάθεσιν τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς διευθύνσεως ὑμῶν τῶν κατὰ καιροῦς ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων εἰς τὰ γενικὰ καταστήματα τῆς γλυκυτάτης μου πατρίδος τὰ Ἰωάννινα, τὰ πολὺ παρὰ πολὺ ποθεινά μοι.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν τῶν χρημάτων μου ἦτοι τὸ χρονικὸν διάφορον καὶ ὄχι ποτὲ τὸ κεφάλαιον, διατίθημι νὰ ἦνε αἰώνια καὶ ὥστε ὁ φθαρτὸς κόσμος εἶνε καὶ εὐρίσκεται, νὰ δώσητε εἰς δύο ἢ καὶ τρία πτωχὰ παιδιά, ὅταν ἔχουν τὴν θέλησιν νὰ σπουδάζωσι, τὰ ὅποια νὰ λαμβάνωσι πάντοτε τὴν καλοσύνην κατὰ καιροῦς εὐγ. ἐπίτροποι νὰ εὐρίσκωσι, καὶ ὅταν ἦνε περισσότερα τῶν τριῶν, νὰ ψηφοφορῶσι τὰ ὀνόματα καὶ ὁποιοῦδήποτε τύχωσιν· ὅταν ὑπάρχη ὁμως νέος τις ἐκ τῆς συγγενείας μου, ὅσον μακρὰν καὶ ἂν ἦνε ἡ συγγένεια, μὲ ὑποχρεόνετε τὰ μέγιστα νὰ ἐμπεριέχεται ἦτοι νὰ ἦνε εἰς ἓκ τῶν δύο ἢ τῶν τριῶν νέων πάντοτε καὶ αἰωνίως· πρὸς ἀνακούφισιν δὲ καὶ ἐλάττωσιν τῶν πολλῶν μου καὶ ἀπείρων ἀμαρτημάτων ὡς καὶ δογματίζει ἢ παραινεί ἡ ἱερὰ ἡμῶν ἐκκλησία (ἦν μετὰ ἐδαφιαίας μου κατανύξεως λατρεύων ὁμολογῶ) νὰ γίνηται εἰς καθέκαστον χρόνον τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου Νικολάου συλλειτουργῶν ἐν διὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπάσης τῆς φαιμιλίας αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ἀρμονίαν, καὶ μὲ λογίδριον ἂν ἦνε ἱεροκῆρυξ, ὅστις διὰ παντὸς στενωρίᾳ τῇ φωνῇ νὰ κηρύττῃ τὰ περὶ τῆς βραχυβιότητος τοῦ παρόντος φθαρτοῦ καὶ μηδενικοῦ κόσμου κτλ. ἀποβλέποντα τὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς ὅπου εἶνε τὸ ἀθάνατον κειμήλιον καὶ ὁ αἰώνιος καὶ ἀτελείωτος θησαυρὸς καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπὰ· εἰς αὐ-

τὴν δὲ τὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν τελετὴν νὰ μνημονεύωνται τὰ ἀκόλουθα ὀνόματα, τεθνεώτων·

- » Ἰωάννης καὶ Πανάγιω γονεῖς μου,
- » Πάσχος καὶ Λάμπρος πάπποι μου,
- » Κωνσταντῖνος καὶ Ἀθανάσιος διδάσκαλοί μου,
- » Νικολάου δούλου σας τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ζώντων, τὰ ὀνόματα τῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων κατὰ καιροὺς ὑπαρχόντων, οἱ ὁποῖοι ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι θερμοπαρακαλοῦνται ν' ἀφαιρῶσι τὰ ἄλλα εἴκοσιν ἢ καὶ εἰκοσιπέντε 25, ἴσως ἐξαρκέσωσι δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, ἀπὸ τὸν τόκον τῶν χρημάτων μου ἤθελε κάθε χρόνον λαμβάνουσι, ὥστε πλουσιοπαρόχως τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου νὰ ἐξοδεύωνται εἰς κόλυβα, εἰς ἱερὰν λειτουργίαν « Νίκος Πάσχος ». Κατὰ τὸν ὀπισθεν διορισμὸν μου ἀδικοῦνται ὀλίγον τὰ πτωχὰ παιδιά· παρακαλῶ ὁμως αὐτὰ θερμῶς καὶ μὲ πολλὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὲ συγχωρῶσι πάντοτε διὰ νὰ ἐστοχάσθην πολὺ ἀναγκαῖα πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἁμαρτωλῆς μου ψυχῆς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν συλλείτουργον, τὸ ὁποῖον νὰ γίνηται ἀνὰ ἕκαστον χρόνον εἰς κάθε ἐκκλησίαν, δηλαδὴ τῆς Μητροπόλεως ἁγίου Ἀθανασίου, ἁγίου Νικολάου, τοῦ Ἀρχιμανδρείου, ὅπου ἡ γλυκυτάτη μου μήτηρ ἐνταριάσθη, τῆς ἁγίας Μαρίνης καὶ ὅποτε ἀξιωθῆ νηνεμίας οὔσης καὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς Περιβλέπτου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ εἰς καθ' ἕκαστον χρόνον αἰωνίως ὥστε ὁ κόσμος ὑπάρχει νὰ γίνωνται τὰ ἴδια καὶ ἀπαράλλακτα εἰς τὰς ῥηθείσας ἁγίας ἐκκλησίας.

Φίλτατοί μοι πατριῶται! μὴ ἀμελήσητε διὰ τὴν ὀλίγην ποσότητα τῆς συνεισφορᾶς μου ν' ἀναπληρώσητε τὴν θερμὴν μου δέησιν καὶ ἐκτενῆ ἱκεσίαν μου, ὡς καθότι, χωρὶς νὰ ἐκταθῶ εἰς ἄλλα παραδείγματα, λέγω τὸ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλον εἰς τὸ Γαζοφυλάκειον ἄπειρον χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἐπήνεσε περισσότερον τὴν προσφορὰν τῆς χήρας (Μαρκ. ψ. Β)· πάντες ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον, αὐτὴ δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα

ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς, ὅπου ἦτο, ὡς καλῶς γινώσκετε, ὅλα λεπτὰ δύο· ἐκ τούτου τοῦ θείου ῥητοῦ κινούμενος καὶ ὁ μὲ βαθύ σέβας καὶ μεγίστην ἀγάπην ὑποσημειούμενος ποτὲ πατριώτης σας (τανῦν δὲ γῆ καὶ σποδός, μηδέν, τίποτε) νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, καὶ ὄχι νὰ δικαιολογήσω, νὰ συντάξητε καὶ μὲ τὴν ἀνήκουσαν προσοχὴν νὰ ἐξετάσητε τὴν μεγίστην μου ἔφεισιν καὶ ἄμετρον θέλησίν μου καὶ ὄχι τὴν ὀλιγότητα τῆς προσφορᾶς μου· διότι βέβαιον ἦτο ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἤθελα μὲ πολλαπλάσιον χρηματικὴν ποσότητα καὶ ὄχι μὲ μηδενικὰ νὰ φανῶ ὠφέλιμος, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιομακάριστοι πατριῶται καὶ εὐεργέται, τῇ τερπνοτάτῃ μοι γῆ καὶ πατρίδι, τὰ Ἰωάννινα, κτλ. ἀφιερούμενα τῇ αἰσίᾳ τῆς μεγίστης ὑμῶν ἀγαθῆς διαθέσεως καὶ ἀπειροῦ καλοσύνης κτλ. κτλ.

Ἡ παροῦσα διαθήκη νὰ τυπωθῆ καὶ διαμοιρασθῆ εἰς ὅλας τὰς ἱεράς ἐκκλησίας τῶν Ἰωαννίνων, σχολεῖα καὶ λοιπὰ καταστήματα, ὥστε κατ' ἔτος ὅλοι κοινῶς νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ προσέχωσι τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς.

Διὰ ταύτην τὴν πρώτην φορὰν θερμοπαρακαλοῦνται οἱ ἐδῶ φίλτατοί μου ἐπίτροποι Κ. Κεφαλᾶς, Δάρας καὶ Πριμικίρης νὰ τυπώσωσι φύλλα πενήντα 50 καὶ νὰ διαμοιρασθῶσιν ὡς ἀνωτέρω εἰς τὰς ἀγίας καὶ ἱεράς ἐκκλησίας καὶ λοιπὰ καταστήματα καὶ μάλιστα εἰς κάθε ἓνα τῶν ἱερέων, ὥστε νὰ ἐπαγρυπνήσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἐκτελοῦνται μὲ ὄλην τὴν ἀνήκουσαν ἀκριβειαν αἱ θερμαὶ δεήσεις μου.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ χρόνων δέκα θερμοπαρακαλοῦνται οἱ κατὰ καιρὸν ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι τῶν Ἰωαννίνων νὰ τυπώσωσιν ἄλλα φύλλα 20, καὶ αὐτὸ τοῦτο νὰ ἐξακολουθῆ πάντοτε καὶ χωρὶς νὰ βαρύνωνται οἱ εὐγ. καὶ γλυκύτατοί μοι ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι, ὅτι θνητοὶ καὶ ἀγαθοεργοῦντες μεγάλως εὐεργετηθήσονται παρὰ Κυρίου Παντοκράτορος, ὃν καὶ ἐπικαλεῖμαι συνεργὸν ἡμῶν.

Εἰς ἔλλειψιν δὲ ἱεροκήρυκος νὰ ἀναγινώσκωνται ἐπ' ἐκκλησίας τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου κάθε χρόνον

καὶ νὰ φυλάττωνται σῶα καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας, ὥστε
κάθε ἀγαθὸς πατριώτης νὰ καταθέτῃ ἀδιστακτικῶς τὴν μεγάλην
ἢ μικρὰν κατάστασίν του εἰς τὴν διεύθυνσιν τοιούτων εὐγενῶν
καὶ εὐσυνειδήτων πατριωτῶν κτλ.

ΝΙΚΟΣ ΠΛΕΧΟΥ.

- » Ἱερεὺς ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΡΑΧΛΙΟΤΗΣ.
- » ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΛΕΧΟΥ.
- » Κ. ΜΠΑΛΝΤΑΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΛΣΕΜΑΤΖΗΣ μάρτυρας.
- » ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΥΡΑΜΙΟΣ μάρτυρας.

13/25 Αὐγούστου 1852 ἰδίου ἀπογραφῆ εἰς τὰς πράξεις μου

Ὁ συμβολαιογράφος
ΣΠΥΡΙΔΩΝ π. ΣΤΑΜ. ΚΟΥΛΛΟΥΡΗΣ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ περίληψις τῶν μνησθέντων δύο μυστικῶν δια-
θηκῶν ὅπου ἐγὼ ὁ συμβολαιογράφος ἀνέγραψα ὡς ἔφημεν καὶ
ὅπου ἐπιφυλάττονται εἰς δεσμίδα 1^η πρώτην τῶν συναπτομέ-
νων ἐγγράφων ἀφορῶντα διαθήκας.

Ἐγενε καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κεί-
μενον πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Βασιλικῆς πύλης ταύτης τῆς πόλεως,
παρόντων τῶν μαρτύρων κυρίων Ἀγγέλου Βεντούρα ποτὲ
Λουγγίου καὶ Ἰωάννου Χητήρη καὶ Χρήστου ἀμφότεροι τῆς
πόλεως ταύτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΗΤΗΡΑΣ μάρτυρας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΑΣ μάρτυρας.

ΠΕΤΡΟΣ ποτὲ ΙΩΣΗΦ ΜΠΟΙΑΚΗΣ
Συμβολαιογράφος Κερκύρας.

Ἀληθὲς ἀντίγραφον δι' ἄλλης χειρὸς ἐξαχθέν.

Τὴν 6 Ἰουλίου 1853.

(Τ. Σ.) ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΙΩΣΗΦ ΜΠΟΙΑΚΗΣ
Συμβολ. Κερκύρας.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ παρούσα διαθήκη προσβληθεῖσα ὑπὸ τῆς γῆρας Ἀναστασίου Κυριακῆ
δὲν ἐξετελέσθη.

XIV

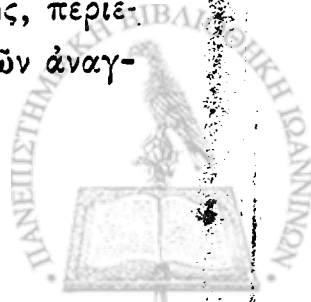
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΓΟΥΝΑΡΗ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου)

Ἐπειδὴ καὶ πρὸ καιροῦ ἀπεφάσισα νὰ κάμω ἐν εὐεργέτημα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, μητρόπολιν τῆς Ἠπείρου, ἐπαρχίας τῆς γεννήσεώς μου· καὶ ἐπειδὴ αἱ σήμερον πολιτικαὶ περιστάσεις καὶ ἰδιωτικὴ μου θέσις δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἄμεσον πραγματοποιήσιν του· γνωρίζων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως καὶ τὸ πρόσκαιρον καὶ ἀβέβαιον τῶν ἡμερῶν μας, διαθέτω περὶ τούτου ὡς ἐφεξῆς.

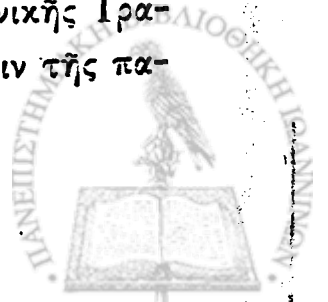
Αἱ εἰς τὴν Ἐθνικὴν τῆς Ἑλλάδος Τράπεζαν ἐκ πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν συνιστάμεναι μετοχαί μου μένουσιν ἀφιέρωμα ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἐπὶ τῷ ὡς κάτωθεν ἐκτεθειμένῳ φιλανθρώπῳ σκοπῷ. Αἱ ὠφέλεια τῶν ῥηθειςῶν μετοχῶν προσεπιτοκίζόμεναι εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν θέλουσι διατηρηθῆ ἀνέπαφοι ἐπὶ δεκαετίαν· μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ σήμερον ἔχουν τὴν ἐξουσίαν οἱ κάτωθεν ὠνομασμένοι ἐπίτροποι καὶ ἐκτελεσταὶ νὰ σηκώσουν τὴν ῥηθεῖσαν δεκαετὴ ὠφέλειαν τῶν πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ νὰ τὴν μετχειρισθῶσιν ὡς ἔπεται. — Ν' ἀγοράσουν ἐν οἰκόπεδον εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων κατάλληλον καὶ νὰ κτίσωσιν ἐν φαρμακοπωλεῖον ἐκ πλίνθων ἢ πετρῶν στερεᾶς κατασκευῆς, περιεχτικὸν τοῦ καταστήματος τοῦ φαρμακοπωλείου καὶ τῶν ἀναγ-

καίων δωμάτων διὰ τὴν φαρμακοποιίαν καὶ τὴν κατοικίαν ἐν αὐτῷ τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ ὑπηρετοῦ· τὸ κόστος τῆς ἀγορᾶς τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ καταστήματος νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὰς εἰκοσιπέντε χιλιάδας δραχμᾶς· νὰ προμηθεύσωσι κατόπιν εἰς αὐτὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα καὶ σκεύη, καὶ νὰ μισθώσωσιν ἓνα φαρμακοποιὸν τίμιον καὶ ἱκανὸν καὶ ὄλην τὴν ἀναγκαίαν πρὸς διατήρησιν τοῦ φαρμακοπωλείου ὑπηρεσίαν. Ἐκ τοῦ ῥηθέντος φαρμακοπωλείου θέλουσι χορηγοῦνται δωρεὰν ὅλα τὰ ἰατρικὰ πρὸς ὄλους τοὺς ἐνδεεῖς κατοίκους τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων χριστιανούς τε καὶ ἀλλοεθνεῖς καθὼς καὶ εἰς ὄλους τοὺς παρεπιδημοῦντας ξένους· νὰ μισθώσωσι καὶ διατηρήσωσι ἓνα ἰατρὸν Ἕλληνα ἔμπειρον καὶ φιλόανθρωπον διὰ νὰ ἐπισκέπτηται ἀμισθὶ ὄλους τοὺς αἰτοῦντας τὴν ἐπίσκεψίν του ἐνδεεῖς κατοίκους τῆς πόλεως καὶ ἐπιδημοῦντας ξένους. Ἡ ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσα δεκαετῆς ὠφέλεια τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν ἀπὸ πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν συνισταμένων μετοχῶν μου θέλουσιν ὑπολογισθῆ ὥστε νὰ ἐπαρκέσωσι διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ οἰκοπέδου καὶ τὴν οἰκοδομὴν ὄλων τοῦ φαρμακοποιείου, διὰ τὴν ἐντελῆ προμήθειαν ὄλων τῶν ἀναγκαίων σκευῶν αὐτοῦ καὶ φαρμάκων, διὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸ πρῶτον ἔτος· ἂν δὲ ἤθελε μείνη περισσεύμα ἐκ τῆς ῥηθείσης δεκαετοῦς ὠφελείας μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προσημειωθέντων, θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὴν ἰδίαν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς ἄλλο ἀσφαλές κατάστημα, ὃ ἤθελον ἐγκρίνει οἱ ἐπίτροποι καὶ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου, μὲ τόκον διὰ νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὴν αἰώνιον διατήρησιν τοῦ προεκτεθέντος εὐεργετικοῦ σκοποῦ μου ὡς καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν. Αἱ ἐκ πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν μετοχαὶ μου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν προικοδοτοῦνται αἰωνίως εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ἵνα ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν ὠφελείας πληρῶνῃται ἐτησίως ὁ μισθὸς τοῦ ἰατροῦ, τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ φαρμακοποιείου. Ἔως οὗ διατηρεῖται ἡ ῥηθεῖσα Τράπεζα

δέν θέλουσι παρθῆ παρ' αὐτῆς αἰ ρηθεῖσαι μετοχαί μου ἢ πωληθῆ ἐπ' οὐδεμιᾶ προφάσει· ἂν τυχόν ποτε ἤθελε διαλυθῆ, τότε τὸ ἐξ αὐτῶν προῖόν θέλει παρακατατεθῆ ἀπαραλλάκτως εἰς ἄλλην τράπεζαν, ἢ ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἐν Ἑλλάδι, ἂν ἤθελε ξαναὑποστηθῆ, ἢ ὅπου κρίνη ἀσφαλέστερον καὶ συμφερώτερον ἢ ἐπιτροπή, ἵνα ἢ ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια χρησιμεύῃ εἰς αἰώνιον ἐκτέλεσιν τοῦ προκατασταθέντος εὐεργετικοῦ σκοποῦ μου. Τὰ γραμμᾶτια τῶν προσημειωθέντων ἐκ πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἑθνικῆν Τράπεζαν μετοχῶν μου εὐρίσκονται παρ' ἐμοί, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θανάτου μου θέλουσι τὰ παραλάβῃ οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς γενικῆς διαθήκης μου διὰ νὰ τὰ παραδώσωσιν εἰς τοὺς κάτωθεν σημειωμένους ἐκτελεστάς καὶ ἐπιτρόπους μου τοῦ προεκτεθέντος εὐεργετήματός μου εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων πληρεξουσίου ἐπιτρόπους καὶ ἐκτελεστάς αὐτοῦ. Προσδιορίζω πενταμελῆ ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ὡς ἐρεξῆς· Α' ὁν ἀπὸ τὸν κατὰ καιροὺς ἅγιον Μητροπολίτην Ἰωαννίνων ἢ Ἄρτης· Β' ὁν τὸν ἐξοχώτατον ἱατρὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Κοντόπουλον· Γ' ὁν τὸν Κύριον Ν. Ἀθανασίου· Δ' ὁν τὸν Κύριον Ἀναστάσιον Κ. Τζίμαν· Ε' ὁν τὸν ἀνεψιόν μου Νικόλαον Ι. Λαμπρινόν. Τὰ ἀνωτέρω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τοῦ ἁγίου Μητροπολίτου, θέλουσιν ἔχει τὴν πληρεξουσιότητα νὰ ἐκλέγῃ ἐγκαίρως τὸν μετὰ θάνατον διάδοχόν του ὅποιον ἢ συνειδήσῃς του ἤθελεν ὑπαγορεύσῃ, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα ἐπεμβάσεως οὐδεὶς ἄλλος. Ἐκαστος τῶν ἐπιτρόπων θέλει κρατεῖ ἀντίγραφον τοῦ πρωτοτύπου τῶν ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν μετοχῶν μου τῶν ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ προικοδοτηθέντων, τὸ δὲ πρωτότυπον θέλει στέχει εἰς τὸν ταμίαν καὶ λογιστὴν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέξει. Ἀπαραλλάκτως ἀντίγραφον τοῦ παρόντος μου θέλει κρατεῖ ἕκαστος τῶν ἐπιτρόπων πρὸς ὁδηγίαν του, τὸ δὲ πρωτότυπον θέλει διαμένει ἐπίσης εἰς τὸν ταμίαν. Ἀντίγραφον ἐπίσημον τῆς παρουσίας πράξεώς μου θέλει κοινοποιηθῆ ἐπίσης εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ὁδηγίαν τῆς. Τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῆς πα-

ρούσης διαθήκης μου συσταίνω εις δλας τὰς καταλλήλους ἀρχάς,
καὶ τὸν παραβάτην αὐτῆς εις τὴν ἐκδίκησιν τῆς θείας δίκης καὶ
τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων καὶ τῆς δικαιοσύνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ βεβαιῶ τὰ ὀπισθεν καὶ ἄνω-
θεν τῇ ἰδίᾳ μου χειρὶ τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πενήντα
τεσσάρῳ Σωτηρίῳ, Μαΐου ὀκτῶ 8 Γαλάτzi.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΠΡΑΣΙΝΟΣ μάρτυς.

Κ. ΣΑΚΟΥΜΑΝΟΣ μάρτυς.

ΖΩΗΣ ΓΚΟΥΙΑΣ μαρτυρῶ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΙΑΣ μαρτυρῶ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ παροῦσα διαθήκη προσβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ διαθέτου δὲν
ἐξετελέσθη ὡς ὁ διαθέτης ἐβούλετο.

XV

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΕΔΙΣΑΒΕΤ ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΥ

(Ἐκ μεταφράσεως ἐπισήμου).

Νήφων Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας ἐπιβεβαιοῖ 1857
Μαρτίου 30.

Ἀκούουσα τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ ἡμῶν Εὐαγγελίῳ θείαν ἐντολὴν
λέγουσαν « προσεύχεσθε καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν
ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ἡ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται », διὰ

τοῦτο ἡ ὑπογεγραμμένη Ἐλισάβετ Καστρισίου, ἡ καὶ Σάφρα ὀνομαζομένη, ὑπέκουσα εἰς ταύτην τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχουσα τὴν διάνοιαν καὶ τὰς φρένας μου σώας, ἀπεφάσισα σήμερον νὰ διατάξω διὰ ταύτης μου τῆς διαθήκης περὶ πάσης τῆς περιουσίας μου, κινητῆς καὶ ἀκινήτου, ἀφίνουσα τὴν πρόσοδον αὐτῆς εἰς ληγάτα, ὡς κατωτέρω εἶνε κατεστρωμένα· ἀλλὰ πρῶτον ὡς θυγάτηρ τῆς ἀγίας καθολικῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ταπεινώσει δέομαι τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Θεοῦ νὰ δεχθῆ ἐν τοῖς δικαίοις τὴν ἀμαρτωλὴν μου ψυχὴν.

Ὅμοίως παρακαλῶ πάντας τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανούς νὰ μοι συγχωρήσωσιν, ἐὰν ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἔπταισα πρὸς τινα, καθὼς καὶ ἐγὼ συγχωρῶ αὐτοῖς ἐξ ὅλης ψυχῆς.

Ἄπαντα ἡ ἀκίνητος περιουσία μου συνίσταται ἐκ τῶν ἐξῆς ἰδίων μου κτημάτων·

τοῦ ὑποστατικοῦ Γκρόσι

τοῦ ὑποστατικοῦ Μάγουρα καὶ Μάνιτζα

τοῦ ὑποστατικοῦ Πλόσκα

τοῦ ὑποστατικοῦ Γκουρουέني καὶ

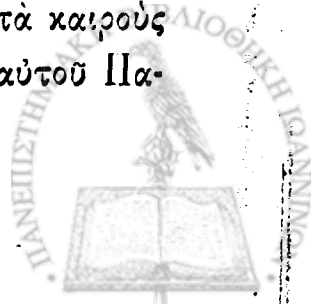
— — — Λουδουέστι

Ταῦτα κεῖνται εἰς
τὰ θέματα Βλάσκας
καὶ Τελορμανίου.

τοῦ ὑποστατικοῦ Καλινέστι καὶ Σλατινιάγεια εἰς τὸ θέμα Μουστζέλου, καὶ τῆς νεοκτίστου ἐν τῇ ἀγίᾳ Μογοσόγεις οἰκίας μου, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικῶ, μετὰ τεσσάρων ἐργαστηρίων αὐτῆς.

Ἡ δὲ κινητὴ περιουσία μου σύγκειται ἐκ τῶν εὕρισκομένων ἐν τῇ οἰκίᾳ μου πραγμάτων, δηλαδὴ ἀργυρωμάτων, πολυτίμων λίθων, χαλκωμάτων, σαλίων, ἐπίπλων, ὄχημάτων, φορεμάτων μου καὶ τῶν ἄλλων διαφορῶν ἀναγκαίων.

Ἐν πρώτοις καθιστῶ πληρεξουσίου παρ' ἐμοῦ ἐπιτρόπους διὰ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης μεταλλαγῆς τὴν διάληψιν ταύτης τῆς διαθήκης μου τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας Κύριον Νήφωνα (καὶ τὸν κατὰ καιροὺς ἐκλεχθησόμενον Μητροπολίτην, τοὺς διαδόχους τῆς αὐτοῦ Πα-

νιερότητος), τὸν Ἄρχοντα Παχάρνικον Κύριον Δημήτριον Μπογδανέσκον καὶ τὸν Ἄρχοντα Σερδάρην Μιχαήλ Ξανθόν.

Παρὰ ταύτῃ τῇ ἐκ τῶν σεβαστῶν τριῶν μελῶν συντεθειμένῃ ἐπιτροπῇ προστίθῃμι συμπράκτορα τὸν ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιόν μου Ἄρχοντα Σερδάρην Βασιλάκην Πάππαν, μόνον ἐν ὄσφ ζήσῃ. Παρακαλῶ δὲ τοὺς Κυρίους ἐπιτρόπους μου ν' ἀναδεχθῶσι ταύτην τὴν ἐπιφόρτισιν τοῦ νὰ ἐκτελέσωσιν ἐν τῇ γνωστῇ μοι φιλοδικαιοσύνῃ αὐτῶν καὶ εὐσυνειδησίᾳ τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ διαθήκῃ μου, ἐν ᾧ δὲν ἔχει οὐδεὶς ἄλλος τὸ δικαίωμα ν' ἀναμιγθῇ εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν ἢ νὰ προσβάλη αὐτάς.

Οἱ κύριοι ἐπίτροποι ἀφ' ἑαυτῶν δύνανται ἐν καιρῷ τῷ δέοντι νὰ δώσωσι λογαριασμὸν πρὸς τὸ ἀρμόδιον κριτήριον, καὶ τοῦτο δι' ὑπεράσπισιν ἑαυτῶν καθ' οἷαςδῆποτε ἀδίκου κατηγορίας. Ἐὰν δέ τι μέλος τῆς ἐπιτροπῆς μου ἀποβιώσῃ, τότε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μετὰ τοῦ ἄλλου περιλειπομένου μέλους ἐν ὁμοφωνίᾳ θέλουσιν ἀντικαταστήσῃ ἀμέσως τὸ τρίτον μέλος, ἐκλέγοντες ἄνδρα ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, δηλαδή νὰ ἦναι κτηματικός, ἔμπορος, ἀκηλιδώτου καὶ ἀμέμπτου χαρακτῆρος, κάτοικος τῆς πόλεως ταύτης, ἵνα κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὑπάρχῃ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ παντὸς συμπλήρης ἐκ τῶν τριῶν προσώπων, χωρὶς τοῦ ἄνω ρηθέντος ἀνεψιοῦ μου.

Διατάττω οὖν

ἵνα μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἐνταφιασθῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Δημητρίου τῆς ἐπισκοπῆς Μποζαίου κατὰ τὴν τάξιν περὶ τῆς ὁποίας θέλω διορίσει δι' ἰδιαίτερου ἐγγράφου· θέλουσι πληρωθῆ τὰ χρέη μου, ἕσα εὐρεθῶσι καταγεγραμμένα διὰ χειρὸς μου, θέλουσι σταλῆ ἀπαξ διὰ παντὸς φλωρία βασιλικά χίλια ἑκατὸν εἰκοσιν ἀριθ. 1120 εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τοῦ μακαρίτου συζύγου μου, δηλαδή πρὸς τὰς πέντε θυγατέρας τοῦ ἀνδραδέλφου μου Κωνσταντίνου Καστρισίου, ἀνά φλωρία ἑκατὸν εἰκοσιν ἀριθ. 120 πρὸς ἐκάστην, ὁμοίως καὶ πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ φλωρία ἑκατὸν εἰκοσι καὶ

πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ φλωρία τετρακόσια, τὰ ὅποια συγκεφαλαιοῦσι τὸ ποσὸν τῶν ἄνω ῥηθέντων χιλίων ἑκατὸν εἴκοσι φλωρίων· ὅσοι δὲ ἐκ τούτων δὲν ὑπάρξωσι ζῶντες, τὸ ἀνήκον θέλουσι λάβει οἱ κληρονόμοι αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ μου θέλει πληρῶσει πάντα τὰ ἕως ὧδε ἀνωτέρω δηλωθέντα ἐκ τῶν πρώτων προσόδων τῶν ὑποστατικῶν καὶ τῶν οἰκοδομημάτων μου, τὰ ὅποια θέλουσι μένει διὰ παντὸς εἰς αἰῶνας στερεὰ καὶ ἀκλόνητα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὀνομασθείσης ἐπιτροπῆς.

Οὐδεὶς τῶν ἐπιτρόπων μου ἄνευ ἐξαιρέσεως ἰδίᾳ ἢ κοινῇ, οὔτε ὁ ὀνομασθεὶς συμπράκτωρ ὁ ἀνεψιός μου Σερδάρης Βασιλάκης Πάππας δὲν θέλουσιν ἔχει οὐδέποτε ἐξουσίαν νὰ ἐνεχυριάσωσιν, ἢ ν' ἀποξενώσωσιν, ἢ ν' ἀλλάξωσιν ἀντ' ἄλλης προσόδου, ἐπ' οὐδενὶ οἰουδήποτε εἴδους λόγῳ, οὐδέν τι τῶν ὑποστατικῶν ἢ τῶν οἰκοδομημάτων.

Πάντα τὰ κυριωτικὰ ἔγγραφα τῶν ὑποστατικῶν καὶ τῶν οἰκοδομημάτων μου καὶ ἄτινα ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα εὔρεθῶσι μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, ἐκεῖνα πάντα θέλουσιν εὐθετισθῆ παρα τῶν ἐπιτρόπων μου ἐν σιδηρῷ κιβωτίῳ, τὸ ὅποῖον θέλει σφραγισθῆ παρ' αὐτῶν, γενομένης καταγραφῆς, καὶ τὸ ὅποῖον θέλει φυλάττεται ἀσφαλῶς ἐν τῇ οἰκίᾳ μου παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ μου Βασιλάκη Πάππα, ἀφοῦ λάβωσι πρὸς φύλαξιν, ὅσον ὁ ῥηθεὶς ἀνεψιός μου, τόσον καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνὰ μίαν ὑπὸ πάντων ὑπογεγραμμένην καταγραφὴν πάντων ἐκείνων τῶν κυριωτικῶν καὶ ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν κατατεθησομένων ἐν ἐκείνῳ τῷ σιδηρῷ κιβωτίῳ.

Ἐφοῦ πρῶτον θέλει ἀφαιρῶνται ἐκ τῆς ποσότητος τῶν προσόδων μου αἱ ἐτήσιοι δαπάναι διὰ τὴν ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησιν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τῶν ὑποστατικῶν μου εὐρισκομένων ἐκκλησιῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ πάντα ἐν εὐταξίᾳ φροντίδα περὶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἐπιτρόπων μου, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀνήκουσαν πληρωμὴν εἰς διωρισμένον τινὰ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μου πρὸς τακτοποίησιν καὶ ἀνταπόκρισιν τῶν ἐργα-

σιῶν αὐτῆς, ἔπειτα διατάττω νὰ διανέμωμαι παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μου τακτικῶς τὸν καθέκαστον χρόνον τὰ ληγάτα, τὰ ὁποῖα κατωτέρω φαίνονται καταγεγραμμένα.

Ὅλη ἡ ἐκκαθάρισις τῶν προσόδων θέλει γίνεσθαι εἰς δύο ἰσα μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν μέρος νὰ δίδηται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μου τὸν καθέκαστον χρόνον εἰς τὸν ῥηθέντα ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιῶν μου Βασιλάκην Πάππαν, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει μείνει ἰδία αὐτοῦ κτήσις καὶ πᾶσα ἄνευ ἐξαιρέσεως ἡ κινητὴ περιουσία μου, εὐρισκομένη εἰς τὴν οἰκίαν μου ὅπου κατοικῶ ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσῃ ἵνα ὁ ῥηθεὶς ἀνεψιὸς μοὶ κάμῃ πάντα τὰ ψυχικὰ μνημόσυνα εἰς ἑπτὰ χρόνους, τόσον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅσον καὶ ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου Γκιιάτζα, κατὰ τὴν πρέπουσαν χριστιανικὴν τάξιν ὑπὸ τὴν ἐπίτηδες περὶ τούτου ἐποπτεῖαν τῆς ἐπιτροπῆς μου.

Τὸ δὲ ἄλλο ἴσον ἡμισυ μέρος τῶν προσόδων θέλει διανεμῆαι ἡ ἐπιτροπῇ μου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς φιλανθρωπίας θέλει δίδεσθαι τακτικῶς τὸν καθέκαστον χρόνον φλωρία βασιλικά τριακόσια. Φλ. 300

Εἰς τὸ ἐν Πλοεστίῳ νοσοκομεῖον ὁμοίως τὸν καθέκαστον χρόνον φλωρία βασιλικά διακόσια . . . » 200

Εἰς οἰκογενείας ἐκπεπτωκυίας καὶ εἰς πτωχοὺς θέλει διανεμῶμαι δις τοῦ ἔτους, δηλαδὴ τὸ Πάσχα καὶ τὰ Χριστούγεννα, ἀνά φλωρία βασιλικά ἑκατὸν πενήντα, τὸ ὅλον φλωρία τριακόσια . . . » 300

Εἰς τὴν διηνεκῆ ἀποστολὴν νέου εὐφροσύνης εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ σπουδάξῃ μαθήσεις ἐπὶ πέντε ἔτη ἀνά διακόσια εἴκοσι φλωρία τὸν καθέκαστον χρόνον » 220

Εἰς τὰ ἱερὰ καταστήματα Ἰζερνίκων, Πάσαρι, Γκιγκαῖον, Ρασιόραν, Πριδιάλον, Τζιγγενέστι καὶ Ρακοτέστι, ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν, ἀνά εἴκοσι φλωρία τὸν καθέκαστον χρόνον, τὸ ὅλον φλωρία ἑκατὸν σαράντα . . . » 140

Εἰς μεταφορὰν. . . Φλ. 1160

Ἐκ μεταφορᾶς. . . . Φρ. 1160

Παρακαλοῦνται τὰ ἱερὰ ταῦτα καταστήματα διὰ
να γραφῶσιν εἰς τὴν ἁγίαν προσκομιδὴν τὰ ὀνόματα
τῶν κεκοιμημένων τῆς οἰκογενείας μου καὶ να μνη-
μονεύωνται εἰς κίῳνας κατὰ τὸν ὁδηγούμενον αὐτοῖς
κατάλογον

Εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Δημη-
τρίου, ὅπου θέλει εἶνε ὁ τάφος μου καὶ ὁ τῆς οἰκο-
γενείας μου, θέλει δίδονται ἄλλα δέκα φλωρία τὸν καθέ-
καστον χρόνον, καὶ χωριστὰ ἄλλα δέκα διὰ τὴν
φροντίδα τὴν ὁποίαν θέλουσιν ἔχει ἢ ἀνάπτωσι τὴν
κανοήλαν ἐπὶ τοῦ μνήματός, μου, τὸ ὅλον φλω-
ρία εἴκοσι » 20

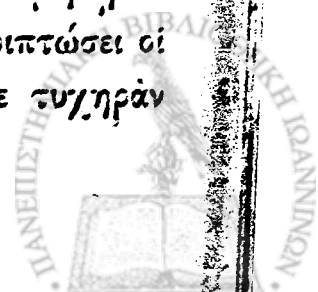
Εἰς τοὺς τρεῖς ἐπιτρόπους, ὁδηγᾶδὴ εἰς τὸν Πα-
νιερώτατον Μητροπολίτην, διὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἔχει
ἀγαθὴν προαίρεσιν να μὲ μνημονεύη, φλωρία ὀγδοή-
κοντα τὸν καθέκαστον χρόνον, καὶ εἰς τ' ἄλλα δύο
μέλη, διὰ τὴν φροντίδα καὶ καλὴν διεύθυνσιν τῶν
διαλαμβανομένων ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου, ὡσαύ-
τως ἀνα φλωρία ὀγδοήκοντα τὸν καθέκαστον χρό-
νον, τὸ ὅλον φλωρία διακόσια τεσσαράκοντα » 240

Εἰς τὴν ὑπανδρείαν πτωχῆς κόρης θέλει δίδον-
ται τὸν καθέκαστον χρόνον φλωρία ἑκατὸν πεντή-
κοντα » 150

Τὸ ὅλον φλωρία καισαροβασιλικὰ γίλια πεντα-
κόσια ἐβδομήκοντα Φλ. 1570

Ταῦτα τὰ διατεταγμένα ἐτήσια ληγάτα θέλει ἀφαιροῦνται
ἐκ τοῦ ἄλλου ἡμίσεος μέρους, τὸ ὅποσον θέλει μένει εἰς τὴν
χρηματοθήκην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐὰν τυχὸν ἀναρῶνται οἱ κληρονομοὶ κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν
τῶν ὑποστατικῶν μου, ἢ ἐὰν τις κακόβουλος τολμήσῃ να
πρόσβάλῃ ταύτην τὴν διαθήκην μου, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ
ἐπίτροποί μου θέλουσιν ὑποστηρίξῃ καθ' οἵανδήποτε τυχηρὰν

περίστασιν δίκης τὰ δίκαιά μου, δαπανῶντες ὅσον τὸ δυνατόν οικονομικῶς. Αὕτη δὲ ἡ δαπάνη θέλει ἀφαιρεθῆ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων.

Ἄφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ μου ἐκτελέσῃ πάντα ταῦτα τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ληγάτα διὰ τῆς τακτικῆς ἐτησίου πληρωμῆς αὐτῶν, τὰ περισσεύοντα θέλει γίνονται πάλιν εἰς δύο ἴσα μέρη, καὶ θέλει στέλλονται ἐτησίως τὸ μὲν ἓν μέρος εἰς Θεσσαλονίκην διὰ νὰ χρησιμεύῃ ἐκεῖ εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ εἰς τὰ Νοσοκομεία, καθ' ἣν ἂν ἔχωσι χρεῖαν ἐκεῖνα τὰ καταστήματα· ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν χρημάτων θέλει χωρίζονται πρῶτον φλωρία ἑκατὸν εἰς ὑπανδρείαν μιᾶς τινος κόρης τῶν ἐκεῖ ἐξ οἰκογενείας τιμίας καὶ ἐνδεεστέρας, προτιμωμένων πάντοτε τῶν καταγομένων ἐκ τῆς γεννεᾶς τοῦ ἀνδρός μου. Πάντα δὲ ταῦτα θέλουσιν ἐκπληροῦν οἱ ἐπίτροποί μου, λαμβάνοντες ἀξιοπίστους ἀποδείξεις τοῦ ἐκεῖ Ἀρχιερέως καὶ τῶν προϋχόντων καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Σχολείων καὶ τῶν Νοσοκομείων.

Τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ μέρος τοῦ ρηθέντος περισσεύματος θέλει στέλλεται ὁμοίως παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μου εἰς Ἰωάννινα διὰ νὰ χρησιμεύῃ ὡσαύτως εἰς τὰ ἐκεῖ Σχολεῖα καὶ τὰ Νοσοκομεία, ἀφοῦ χωρισθῶσιν ἐκ τῆς διωρισμένης ποσότητος φλωρία ἑκατὸν διὰ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὴν ὑπανδρείαν κόρης τῶν ἐκεῖ, προτιμωμένων πάντοτε τῶν καταγομένων ἐκ τῆς γεννεᾶς τῶν γονέων μου· θέλουσι λαμβάνει δὲ ὁμοίως οἱ ἐπίτροποί μου ἀξιοπίστους ἀποδείξεις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου, τῶν προϋχόντων τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Σχολείων καὶ τῶν Νοσοκομείων.

Ἐὰν δὲ ἐξ αἰτίας ἀπροόπτων περιστάσεων αἱ σήμερον πρόσοδοί μου πάθωσί τινα ἐλάττωσιν, οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου δὲν θέλουσι σμικρύνει τὰ παρ' ἐμοῦ διατεταγμένα ἐτήσια ἐνταῦθα ληγάτα, τὰ ὅποια ἐπιθυμῶ νὰ διατελῶσι πάντοτε στερεὰ καὶ ἀνέπαφα· ἀλλ' ἐκείνη ἡ ἐλάττωσις θέλει σκεπάζεται ὑπὸ τῶν ὄσα μένουσι καὶ εἶνε διωρισμένα νὰ στέλλωνται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δηλαδὴ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ εἰς Ἰωάννινα.

Συνιστῶ εἰς τὴν ὀνομασθεῖσαν ἐπιτροπὴν μου ἵνα εὐθύς μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν ταύτης τῆς διαθήκης μου· καὶ ἐὰν τύχῃ νὰ μὴ ἦνε ἐνταῦθα ὁ ἀνεψιός μου Βασιλάκης Πάππας, τότε θέλει λάβει εἰς τὴν αὐτῆς ἐξουσίαν διὰ καταγραφῆς καὶ πᾶσαν τὴν κινήτην περιουσίαν μου διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ῥηθέντα.

Ἡ ἐπιτροπὴ μου θέλει ἐκμισθοῖ τὰ ὑπόστατικά μου πάντοτε διὰ πλειστηριασμοῦ καὶ θέλει διατηρήσῃ τὰ παρ' ἐμοῦ δομένα ἐκμισθωτικά συμφωνητήρια μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῶν.

Εἰς τὸν ῥηθέντα ἀνεψιόν μου Σερδάρην Βασιλάκην Πάππαν δίδω τὰς ἐκ ψυχῆς εὐλογίας, εὐχομένη τὴν μακροβιότητα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐδαιμονίαν, ὁ ὁποῖος θέλει κατοικεῖ διὰ παντός εἰς τὴν ἐν τῇ ἀγιοῦ Μογοσόγιας οἰκίας μου, ἐξαιρουμένων τῶν πλησίον ἐργαστηρίων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν οἰκίαν, περὶ τῶν ὁποίων ἔγεινε λόγος. Καὶ ἐὰν νυμφευθῇ καὶ ἀποκτήσῃ κατιόντας ἐξ αὐτοῦ νομίμους κληρονόμους, τὸ ἀνωτέρω ὀνομασθὲν ληγάτον θέλει δίδεται ὁμοίως παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μου εἰς τοὺς ἐξ αὐτοῦ καταγομένους φυσικοὺς κληρονόμους, οἱ ὁποῖοι θέλουσι διατελεῖ κατοικοῦντες τὴν οἰκίαν μου ἐν τῷ δικαιώματι τοῦ ἀνεψιοῦ μου. Ἄλλ' ἐάν, Θεὸς φυλάξῃ, συμβῇ θάνατος εἴτε εἰς τὸν ῥηθέντα, εἴτε εἰς τοὺς κατιόντας ἐξ αὐτοῦ κληρονόμους, ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸ διορισθὲν ληγάτον θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χρηματοθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, ἣ ὁποία ἐνοῦσα εἰς τὸ αὐτὸ ὄλην τὴν πρόσοδον, θέλει ἐκτελεῖ ἀπαραλλάκτως καὶ ἀκεραίως πάντα τὰ ἐνταῦθα καταγεγραμμένα ληγάτα, σὺν τῇ προσθήκῃ τοῦ νὰ δίδωνται κατ' ἔτος ἑκατὸν πενήκοντα φλωρία εἰς ὑπανδρείαν ἔτι μιᾶς κόρης τῶν ἐνταῦθα, καὶ νὰ στέλληται ἔτι εἰς νέος εἰς Εὐρώπην πρὸς σπουδὴν μαθημάτων ἐπὶ πέντε ἔτη κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν διάταξιν ἐκ διακοσίων εἰκοσι φλωρίων τὸν καθέκαστον χρόνον· καὶ πᾶν τὸ μετὰ ταῦτα λειπόμενον ἐκ τοῦ συνόλου ἐκείνης τῆς προσόδου θέλει γίνεσθαι εἰς δύο ἴσα μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν μέρος θέλει στέλλεσθαι εἰς Θεσσαλονίκην

πρὸς τὴν γρεῖαν τῶν ἐκεῖ Σχολείων καὶ Νοσοκομείων, καὶ πρὸς τὴν ὑπανδρείαν ἔτι μιᾶς κόρης διὰ φλωρίων ἑκατὸν πρὸς τῇ ἄλλῃ, περὶ τῆς ὁποίας ἀνωτέρω ἐρρέθη.

Τὸ δὲ ἄλλο μέρος θέλει στέλλεται εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν, δηλαδὴ διὰ τὰ Σχολεῖα καὶ τὰ Νοσοκομεία, καὶ διὰ τὴν ὑπανδρείαν δύο κορῶν ἐνδεῶν ἀντὶ μιᾶς τῆς ἀνωτέρω ὀνομασθείσης.

Οὕτω λοιπὸν ἡ ὑποσημειομένη οὔσα ἐντελῶς κυρία ταύτης τῆς περιουσίας μου καὶ διανέμουσα τὴν πρόσοδον αὐτῆς εἰς τὰ ἀναφερόμενα ληγγάτα, τὰ ὁποῖα θέλουσι διαμένει ἀπαράλλακτα, ἐπιποθῶ καὶ θέλω ἵνα οἱ ἐπίτροποί μου ἐκπληρῶσιν αὐτὰ ἀκριβῶς κατὰ τὸ κείμενον ταύτης τῆς διαθήκης, ἡ ὁποία συνεταχθῆ διὰ τῆς ἀπὸ λέξεως εἰς λέξιν ὑπαγορεύσεώς μου, καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐκ ψυχῆς ἐπιθυμίαν μου, καὶ ἐγὼ αὐτὴ ὑπέγραψα αὐτὴν ἰδιοχείρως, ἐνῶ ἕκαμα τρεῖς ὁμοίας ἐν πρωτοτύπῳ διαθήκας ἵνα ἐν τῇ ἀποβιώσει μου ἕκαστος τῶν ἐπιτρόπων ἔχῃσιν ἀνὰ μίαν. Ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς θέλει δοθῆ εἰς τὸν ἀνεψιὸν μου Βασιλάκην Πάππαν ἐπιβεβαιωμένον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μου, καὶ ἐὰν ἡ γρεῖα καλέσῃ νὰ σταλῶσιν ἀντίγραφα ταύτης τῆς διαθήκης μου εἰς Θεσσαλονίκην καὶ εἰς Ἰωάννινα, τοῦτο θέλουσιν ἐκτελέσει οἱ ἐπίτροποί μου, στέλλοντες αὐτὰ πρὸς γνῶσιν τῶν ὑπ' ἐμοῦ διαταττομένων.

Αὕτη ἡ διαθήκη μου κατὰ τὴν γενομένην παράκλησίν μου ἐμαρτυρήθη ὑπὸ τῶν ὑπογεγραμμένων ἐντιμοτάτων καὶ σεβαστῶν προσώπων καὶ ἐπεβεβαιώθη παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου ἀγίου Μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας Κυρίου Νήρωνος διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτούμενην καὶ νόμιμον αὐτῆς ἰσχύον. Ὅστις δὲ τολμήσῃ νὰ προσβάλῃ ταύτην τὴν διαθήκην μου, θέλει ἔχει τὴν κατάραν τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων ὀκτώ πατέρων.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 6 Μαρτίου 1857
(πεντήκοντα ἑπτὰ).

(Ἰπογρ.) ΣΑΦΤΑ ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΥ βεβαιῶνω τὰ ἀνωθεν.

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ αἴτησιν τῆς διαθέτου, ὑγιοῦς οὐσης καὶ ἐντελῶς ἀκεραίου τὰς φρένας, ὑπέγραφα ὡς μάρτυς.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΕΛΗΣ ΧΕΡΕΣΚΟΣ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΛΛΙΑΝΟΣ.

ΑΡΣΑΚΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου 1863 Ὀκτωβρίου . . .

(ὕπογρ.) ΝΗΦΩΝ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας (βλαχιστί).

(ὕπογρ.) Μ. ΞΑΝΘΟΣ (ἐλληνιστί).

(ὕπογρ.) Δ. ΜΠΟΓΔΑΝΕΣΚΟΣ (βλαχιστί).

(ὕπογρ.) Β. ΠΑΠΠΑΣ (βλαχιστί).

Ἄριθ. 1539.

Ἐπικυροῦται τό τε γνήσιον τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων ὑπογραφῶν τῶν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας Κ^{ου} Νήφωνος, ὡς καὶ τῶν Κυρίων Δ. Μπογδανέσκου, Μ. Ξανθοῦ καὶ Β. Πάππα, ἐπιτρόπων καὶ ἐκτελεστῶν τῆς προκειμένης διαθήκης, ὡς καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ πρωτοτύπου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράσεως.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 4 Νοεμβρίου 1863.

Ὁ τὸ Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐν Βλαχίᾳ

Διευθύνων Γραμμ.

(Τ. Σ.)

(ὕπογρ.) Π. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

ΣΗΜ. Ἀφοῦ ἡ παροῦσα διαθήκη ἐξετελέσθη ἐπὶ ὄλην εἰκοσαετίαν ἀκωλύτως, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλείου Παάπα, ἀποβιώσαντος ἀγάμου τῷ 1884, τὸ Δημόσιον τῆς Ῥουμανίας ἐδήμεισε τὴν περιουσίαν τῆς αἰοιδίμου Ἐλισάβετ Καστρισίου ὡς δῆθεν ἀδέσποτον! ἡ δὲ χριστιανικὴ κοινότης Ἰωαννίνων μὴ ἀνεγομένη τὴν γιγνομένην πρὸς αὐτὴν ἀδικίαν, ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Δημοσίου Ῥουμανίας καὶ ἡ ὑπόθεσις εὔρισκεται νῦν ὑπὸ δίκην.

XVI

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΣΤΑΘΗ ΛΕΟΝΤΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΤΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισημίου).

Ὁ ὑποφαινόμενος Στάθης Λεοντίου Ἰωαννίτης ἀκούων καθ' ἑκάστην τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου λέγοντος « γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ' ὁ θάνατος ἔρχεται » καὶ φοβούμενος τὸ ἄωρον καὶ ἀπροσδόκητον τοῦ θανάτου, σώας ἔχων τὰς φρένας μου καὶ τὸν νοῦν μου ὑγιᾶ, κάμνω τὴν παρούσάν μου διαθήκην, καὶ πρῶτον μὲν συγχωρῶ ἔσους μὲ ἠδίκησαν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ζητῶν καὶ ἐγὼ παρ' ὄλων ἔσους ἠδίκησα λόγῳ ἢ ἔργῳ ἀπὸ καρδίας τὴν συγχώρησιν. Ἐπειτα δὲ διατάττω ὡς ἐφεξῆς ἅπασαν τὴν χρηματικὴν κατάστασίν μου, συνισταμένην εἰς Βενέτικα εἰκοσιτρία ἀριθ. 23, Μέντζικα ἐννέα 9, ῥωσικὰ χρυσᾶ δέκα 10, Ναπολεώνια ἐνδεκα 11, λίρας ὀθωμανικὰς δώδεκα 12 καὶ 1/2 ὀμσίας τῆς Ἀγγλίας μισὴ 1/2, σταυρωτὰ τρία 3, πεντέφραγκα τέσσαρα 4, ρούβλια ἀργυρᾶ τρία 3, ἀμερικανικὸν ἐν 1, μπάβαρον ἐν 1, πεντάδραγμα ἐν· αὐτὰ τὰ χρήματα, ἐπανλαμβάνω, τὰ ἀρίνω εἰς τὴν Κάσαν τῶν ἐλεῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων. ὁ τόκος τῶν ὀποιῶν θέλει οἰδεταὶ παρὰ τῶν ἐντιμοτάτων ἐπιτρόπων εἰς ἐλεημοσύνας καὶ λοιπὰ ἀγαθοεργήματα. Ἐὐὲ δὲ ὀσπήτιόν μου κείμενον εἰς μαγαλὰ σαράϊ καὶ συνορεθον ἐξ ἐνὸς μέρους μὲ τὸ τοῦ Κορου-

βέση καὶ Ῥέκα καὶ ἐξ ἄλλου μὲ τὸ ἀλπαναρίον, τὸ ἐπώλησα οἰκειοθελῶς καὶ εὐχαρίστως διὰ τακτικοῦ χουτζετίου εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐπιλεγομένην τοῦ Ἀρχιμανδρείου. Αὕτη ὑπάρχει ἡ οἰκειοθελής καὶ ἀπαρξίαστος τελευταία διαθήκη μου, ἣτις ὑπογραφείσα παρ' ἐμοῦ καὶ μαρτυρηθεῖσα παρα τῶν κάτωθεν ἐντίμων μαρτύρων, ἐπεκυρώθη καὶ παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου ἀγίου Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς κυρ. Παρθενίου ἵνα ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης.

· Τῆ 28 Μαΐου 1859 Ἰωάννινα.

XVII

ΔΙΑΘΗΚΗ

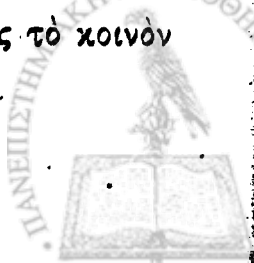
ΑΓΑΠΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου).

Εἰς δόξαν τῆς ἁγίας Τριάδος.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν παράβασιν τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ οὐ μόνον θνητοὶ ἐξ ἀθανάτου κατέστημεν, ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατον προσδεχόμεθα ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προδοκῶμεν καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκομεν, καθάπερ ἐν εὐαγγελίοις ὁ Κύριος ἀπεφήνατο· τούτου χάριν καὶ γὰρ ὁ ἀνάξιος δούλος τοῦ Θεοῦ Ἀγάπιος τὸ κοινὸν

καὶ ἀφευκτον τοῦ θανάτου ὄφλημα εἰς νοῦν θέμενος καὶ τὸ ἀδη-
λον καὶ ἀπροσδόκητον αὐτοῦ κατανοήσας, ἵνα μὴ αἰφνιδίως καὶ
ἀπροσδοκήτως ἐνσκήψῃ ἐπ' ἐμέ τὸ φαρμακερὸν ἐκείνου βέλος
καὶ ἀδιόρθωτος καὶ ἀδιάτακτος εὐρεθῶ, ἐνέκρινα ὅπου τῶρα
ὑγιῆς ὢν καὶ σώας ἔχων τὰς φρένας νὰ γράψω καὶ νὰ διατάξω
τὰ κατ' ἐμέ. Καὶ πρῶτον ὁμολογῶ καὶ πιστεύω ἅπαντα τὰ ἱερά
δόγματα καὶ παραδόσεις τῆς τοῦ Χριστοῦ ἁγίας ἐκκλησίας τῆς
Ἀνατολικῆς καὶ ὡς τέκνον αὐτῆς γνήσιον· ἐπομένως δὲ ἀφήμι
πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι χριστιανοῖς τὴν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὴν συγ-
χώρησιν, ἐξαιτούμενος καὶ γὰρ τὴν αὐτὴν παρὰ πάντων ὄσους ἐν
λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐλύπησα. Δύο γιλιάδες καὶ πεντακόσια φλωρία
διατάττονται παρ' ἐμοῦ οὕτως· ἑπτακόσια διὰ τὴν κηδεῖαν μου
καὶ μνημόσυνα ἕως εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη· τότε θέλει γείνει καὶ ἀνα-
κομιδῆ, νὰ βληθῇ καὶ ἐν μάρμαρον καὶ κάγγελα σιδηρένια·
ἑξήντα εἰς τὸ μετόχιον τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας
Λικατερίνης, νὰ κάμουν ὀϊσκοπότηρον καὶ ἐν κανδύλι εἰς τὴν
εἰκόνα τῆς ἁγίας καὶ δύο σαμδάνια· ἑβδομηντα εἰς τὸν ἅγιον
Νικόλαον εἰς τοὺς Κοπάνους νὰ κάμουν τὰ ὁμοια· ἑκατὸν πε-
νήντα εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Δραγουμῆς καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τῶν
κοριτσιῶν ὅπου εἶναι κοντὰ εἰς τὸ Ἀρχιμανδρεῖον, νὰ πάρουν
ἐν κτήμα καὶ τὸ συμφέρον τοῦ κτήματος νὰ ἦναι διὰ τὸ χαρτί
καὶ μελάνι διὰ τὰ δύο σχολεῖα· διακόσια εἰς τὸ κελὶ τῶν Κα-
στρινῶν νὰ τὰ σιγουράρουν εἰς γῆν ἢ εἰς ἄλλο κτήμα νὰ ἦνε
σίγουρον, καὶ τὸ εἰσόδημα νὰ κάμουν ἀπὸ ἓνα μνημόσυνον τὸν
κάθε χρόνον ἕως τὸ κελὶ καὶ νὰ μνημονεύουν Χριστοδούλου,
Μαργαρίτας, γονέων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν· διακόσια
εἰς τὸ Σπιτάλι ὅπου εἶνε κοντὰ εἰς τὸ Ἀρχιμανδρεῖον, νὰ πά-
ρουν γῆν καὶ τὸ εἰσόδημα νὰ ἦνε διὰ νὰ ἀγοράσουν πανὶ διὰ
ὑποκάμισα καὶ σινδῶνια διὰ τοὺς ἀρρώστους· ἑκατὸν διὰ δύο ἐκ-
κλησίας, εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν καὶ εἰς τὴν Περίβλεπτον,
πάλιν ἀσιμικὰ νὰ κάμουν· διακόσια σαράντα εἰς τὸ μοναστήρι
Παλαιωρῆ, νὰ πάρουν δαμάσκα καὶ νὰ κάμουν φελόνια, ἐπι-
τραχήλια, στιχάρια καὶ ἐπιμάνικα καὶ καλύμματα, καὶ νὰ δώσῃ

ὁ ἡγούμενος ἕνα ταχίμι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην εἰς τὴν Δραγουμήν· τριακόσια εἰς τὸ Ἀρχιμανδρεῖον πάλιν διὰ ἱερά ἄμφια, δώδεκα φελόνια καὶ δύο στιχάρια διακονικά καὶ καλύμματα· ἐξήντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ θὰ μὲ ἐνταφιάσουν, νὰ κάμουν ἐν δισκοπότηρον καὶ δύο σαμδάνια· ἑκατὸν, τὰ πενήντα εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον εἰς τὸ Γιαρμαράκη καὶ τὰ πενήντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Σταυροπροσκυνησεως, ὁποῦ λέγουν Ζούα Κρούτζι ἐδῶ εἰς τὴν Μολβιάδα· εἴκοσιν εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ θὰ μὲ ἐνταφιάσουν, αὐτὰ εἶνε διὰ τὰ κολάκια τοὺς καὶ διὰ τὸ παραστάσι· ἑκατὸν μένουν διὰ ἐκείνους ὁποῦ ἤθελον μὲ κυτάξει εἰς τὴν ἀρρωστίαν μου καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ κοπιάσουν εἰς τὴν κηδείαν μου, καὶ διὰ καμπάναις εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας· ἐξήντα νὰ δοθοῦν εἰς χωρίον Ζίτσαν· τριάντα εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καὶ τριάντα εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευήν, εἶνε κοντὰ ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην· σαράντα νὰ κάμουν πέντε πανεράκια, τὸ κάθε ἐν νὰ ἦνε μὲ ἐξ· χουλιεράκια, νὰ δοθοῦν εἰς πτωχὰ κορίτσια τῶ ὄντι ἄξια ἐλέους καὶ ὄχι διὰ χατίρι καὶ φιλία φερόμενοι. Ἄν δὲν ἐκτελεσθοῦν ὅπως γράφω, αὐτοὶ ὁποῦ τὰ περιλάβουν νὰ ὀψωνται καὶ ἐν τῶ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῶ μέλλοντι· ἑκατὸν μὲν δι' ἄλλα ἔξοδα καὶ διὰ πολιτσιατικά δι' αὐτὰ ὁποῦ γράφω νὰ σταλθοῦν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ὅ,τι στοχασθοῦν οἱ ἐπίτροποι. Κανένα συγγενῆ δὲν ἔχω ἐδῶ, δι' αὐτοὺς ἕκαμα τὸ χρέος μου κατὰ τὰ ἔγγραφα ὁποῦ ἔχω· ὁποῖος ἤθελεν ἐμφανισθῆ μὲ ὅ,τι λογιῆς ἀποδείξεις, ψεύδεται· λέγω ἀκόμη ἐν συνειδότι ψυχῆς ὅτι δὲν χρεωστῶ κανένα μήτε ἐγγράφως μήτε χωρὶς ἔγγραφον. Ἐπιτρόπους ἀφίνω τοὺς δύο Πανοσιωτάτους· Ἀρχιμανδρίτας κύριον Κύριλλον ἀγιοταφίτην καὶ Νεόφυτον χρυσοστομίτην καὶ κύριον Νικόλαον Λαμπρινὸν καὶ κύριον Δημήτριον υἱὸν τοῦ μακαρίτου λεγόμενον Χριστιανόν. Καὶ αὐτὰ ὁποῦ ἀφίνω διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου καὶ μνημόσυνα καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἀφίνω διὰ τὴν πολυαμάρτητον ψυχὴν μου. Οἱ ἐπίτροποι εἶνε κύριοι διὰ τὰ ὅσα διορίζω εἰς τὴν πατρίδα μου καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Μολδαυίαν, ἢμποροῦν νὰ τὰ κάμουν καὶ ἐδῶ καὶ νὰ τὰ στείλουν, διὰ τὰ

ἔξοδα κατεβάζοντες τὸ ἀνάλογον διὰ τὸ στάλισμον ἀπὸ κάθε ἓνα καθὼς εἶνε σημειωμένα. Μηδεὶς ἐχέτω ἐξουσίαν νὰ διασεῖσθ τὴν ιδιόχειρόν μου διαθήκην γραμμένην ταύτην τὴν διαθήκην μου κύριον καὶ βέβαιον εἶνε βούλωμα ἐπὶ παντὸς δικαστηρίου ἐπειδὴ ἐγράφη ιδιοχείρως μου· καὶ εἰ τις ταύτην ἤθελε τολμήσει ἀθετῆσαι, ἀπολογήτω εἰς τὸ φοβερόν καὶ ἀδέκαστον τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ κριτήριον· ὅθεν εἰς ἀσφάλειαν ὑπεγράφη αὐτὴ χειρὶ τῆ ἐμῆ.

Χίλια ὀκτακόσια ἐξήντα, Ἰανουρίου ἕξ.

ΑΓΑΠΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ἔξ Ἰωαννίνων.

Κατὰ λάθος ἔγραψα εἰς τὸ κελὶ τῶν Καστρινῶν, νὰ μὴ δοθοῦν εἰς τὸ κελὶ τῶν Καστρινῶν, νὰ δοθοῦν εἰς τὸ κελὶ τῶν Παυχηανῶν. Χίλια ὀκτακόσια ἐξήντα, Ἰανουαρίου δέκα καὶ πέντε.

ΑΓΑΠΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ἔξ Ἰωαννίνων.

(Ἔπεται βλαχιστὶ ὁστικὸν κείμενον καὶ χρονολογία 1862 Ἀπριλίου 11).

XVIII

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΚΟΥΡΗ

(Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

Ὁ Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς Παρθένιος ἐπιβεβαιοῖ.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ δευτέρου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακὴν ὥραν πέμπτην πρὸ μεσημβρίας παρουσιάσθεις ἐν τῷ ἀγαθοεργῷ καταστήματι τῆς πόλεώς μας ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κύριος Κωνσταντῖνος Παναγιώτου Κουρῆς κατέθεσε τὰ ἐπόμενα·

Α^{ον} Τὴν ἐν τῇ συνοικίᾳ Καλούτζιασμε ἀριθ. 512 εὑρισκομένην οἰκίαν του ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Μαρίνης ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ παρθεναγωγεῖον ἢ ὀρφανοτροφεῖον, φέρον πάντοτε τοῦνομα τοῦ ἀφιερωτοῦ.

Β^{ον} Καταθέτει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἐλεῶν ἀπὸ σήμερον αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως λίρας ὀθωμανικὰς χρυσᾶς ἑκατὸν πενήντα ἀριθ. 150 ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ νέμηται τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς ὀκτῶ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἦτοι λίρας ὀθ. χρυσᾶς δώδεκα ἐφ' ὄρου ζωῆς του· μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν του ὁ τόκος αὐτῶν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐξῆς·

α^{ον} Τὸ τρίτον μέρος αὐτοῦ ἦτοι λίραι ὀθωμανικαὶ χρυσαὶ τέσσαρες ἀριθ. 4 νὰ δίδηται εἰς τὴν ἐκκλησίαν Μητρόπολιν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τελῆται κατ' ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἐπὶ τῆς μνήμης τῆς ἀγίας ἐνδόξου καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης

ἀρχιερατική λειτουργία εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ τε τῶν γονέων καὶ συγγενῶν του.

β^{ον} Τὸ ἄλλο τρίτον τοῦ τόκου ἦτοι λίραι ὀθ. χρυσαῖ τέσσαρες ἀριθ. 4 νὰ δίδηται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Ἀρχιμανδρείου ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τελεῖται κατ' ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἐπὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ τροπαιοφόρου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἀρχιερατική λειτουργία εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ τε τῶν γονέων καὶ συγγενῶν του, καὶ

γ^{ον} Τὸ τελευταῖον τρίτον τοῦ τόκου ἦτοι λίραι ὀθ. χρυσαῖ τέσσαρες ἀριθ. 4 νὰ δίδηται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Μαρίνης ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τελεῖται κατ' ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Μάιον ἐπὶ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἀρχιερατική λειτουργία εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ τε τῶν γονέων καὶ συγγενῶν του.

Συνταχθεῖσης ὅθεν τῆς παρούσης πράξεως, ὑπογραφείσης παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου εὐεργέτου κυρίου Κ. Π. Κουρῆ καὶ ἐπικυρωθείσης παρὰ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς κυρίου Παρθενίου, οἱ ὑποφαινόμενοι ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι τῶν διαφόρων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων τῆς πόλεως ταύτης οἱ παρευρεθέντες ἐν τῇ ἀγαθοεργῷ ταύτῃ διατάξει εὐγνωμόνως κατατάσσουν τὸν ῥηθέντα κύριον Κωνσταντῖνον Π. Κουρῆν εἰς τὸν κατάλογον τῶν εὐεργετῶν τῆς πατρίδος, καὶ εἰς ἐνδειξιν μαρτυροῦν τὴν τοιαύτην πράξιν, σφραγίσθησαν καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων εἰς μνήμην αἰώνιον.

Ἐν Ἰωαννίνοις τὴν 21^{ην} Ἰανουαρίου 1862.

» ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΚΟΥΡΗ ἀγράμματος ὦν
ὑπεγράφη κατ' αἰτησίν του παρὰ τοῦ ΤΑΣΙΟΥΛΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΚΟΛΟΒΟΣ μαρτυρεῖ.

ΟΙΚΟΝ. ΓΡΑΜΜΕΝΙΑΤΗ ὄστις καὶ μαρτυρεῖ.

Ἀρχιμανδρίτης ΑΒΒΑΚΟΥΜ ἡγούμενος Ἐλεούσης
καὶ Σωτήρος μαρτυρῶ.

Οἱ ἔφοροι τῆς Γενικῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς

- » ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ.
- » Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ.
- » ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Σ. ΜΠΟΓΑΣ.
- » Δ. ΙΩΑΝΝΙΑΔΗΣ.

Οἱ ἐπίτροποι τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ νοσοκομείου

- » ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΝΕΛΗΣ τῆς Μητροπόλεως.
- » ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ ὁμ.
- »
- »
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΑΣΒΕΣΤΑΣ τοῦ Ἀρχιμανδρείου.
- » ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΤΖΕΤΖΟΣ.
- » ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΚΑΡΗΣ τῆς ἀγίας Μαρίνης.
- » ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΤΣΙΑΚΜΑΚΗΣ ὁμ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΛΑΣΚΑΣ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΒΛΑΧΟΣ.

Οἱ ἔφοροι τῶν κορασιῶν

- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΟΚΑΝΕΛΗΣ.
- »

Οἱ ἐπίτροποι τοῦ Γεροντοκομείου

- » ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΙΓΚΟΣ.
- » ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΡ. ΤΣΟΝΤΖΟΣ.

XIX

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἐπισήμου).

Ἀριθ. 1524
τοῦ εὐρετηρίου.

Τὴν ἡμέραν 22 εικοστὴν δευτέραν Αὐγούστου κατὰ τὸ ἀνατολικόν, 3 τρίτην Σεπτεμβρίου κατὰ τὸ Δυτικόν, τοῦ 1862 χιλιοστοῦ ἑκταχοσιοστοῦ δευτέρου ἔτους ἐν ὥρᾳ δευτέρα μετὰ μεσημβρίαν. — Συνεπῶς τοῦ αὐθημερὸν σταλέντος μοι ἐπισήμου τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἐπάρχου, δι' οὗ προκύπτει ὁ θάνατος ἐπισυμβάντος τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Παραμυθιώτου ποτὲ Ἰωάννου, κατοίκου τῆς πόλεως ταύτης, ὁ ὁποῖος εἶχε παρακαταθέσει εἰς τὰ πρακτικά μου τὴν μυστικὴν του αὐτόγραφον διαθήκην ἐσφραγισμένην, ὡς ἐκ τῆς ἀπὸ 14/26 Μαΐου 1861 πράξεως παραδογῆς ὑπ' ἐμοῦ συνταχθείσης εἰς τὸν ἀριθμὸν 1077 τοῦ εὐρετηρίου μου, προσήγαγον αὐτὴν σήμερον κατὰ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Πρωτοδικείου ἕπως λάβωσι γῶραν τὰ περαιτέρω τῆς δημοσιεύσεως· ὁ δὲ κ. γραμματεὺς ἐν πλήρει συνεδριάσει ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Πρωτοδικείου ἀπεσφράγισεν αὐτὴν καὶ ἐπομένως ἐδημοσίευσεν αὐτὴν, καὶ μετὰ ταῦτα μοὶ τὴν ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ περιτυλίγματος αὐτῆς ὅπως τὴν ὑπομνηματίσω εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν διαθηκῶν καὶ διατηρήσω αὐτὴν μετὰ τοῦ περιτυλίγματος καὶ τοῦ ἐπισήμου τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἐπάρχου εἰς τὴν σχετι-

κὴν δεσμίδα μου, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 894 τοῦ Πωλιτικοῦ Κώ-
δηκος.

Καὶ κατὰ πρῶτον

Ἐπεταὶ ἡ ὑπομνημάτισις τοῦ περιτυλίγματος τῆς αὐτῆς μου-
στικῆς διαθήκης.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 14/26 δεκάτῃ τετάρτῃ καὶ εἰκοστῇ ἕκτῃ
Μαΐου 1861 χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους
προσήχθη ἡ παροῦσα μουστικὴ διαθήκη παρὰ τοῦ διαθέτου Κ^{ου}
Μιχαὴλ Παραμυθιώτου πτ. Ἰωάννου τῆς πόλεως ταύτης ὡς
διὰ τῆς σημερινῆς πράξεως παραδοχῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν 1077
τοῦ εὔρετηρίου μου εἰς τὰ πρακτικά μου διὰ τὰ τοῦ νόμου ἀπο-
τελέσματα.

» ΜΙΧΑΗΛ ΙΩ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.

» ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΣΑΒΒΑ ΑΝΙΝΟΣ μάρτυς.

» ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ Δ. ΤΡΟΙΑΝΟΣ μάρτυς.

» ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΜΠΙΑΝΑΣ μάρτυς.

Ὁ Συμβολαιογράφος

ΠΕΤΡΟΣ πτ. ΙΩ. ΑΣΠΡΕΑΣ.

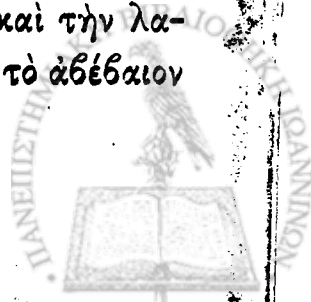
Τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1862.

Τεθεώρηται

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΖΑΝΙΝΗΣ Δ.

Ἐπεταὶ ἡ ὑπομνημάτισις τῆς αὐτῆς μουστικῆς αὐτογράφου
διαθήκης.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ τὴν 19/31 τοῦ
μηνὸς Δεκεμβρίου, ἡμέρᾳ δευτέρα, ἐν Κερκύρᾳ. — Ὁ ὑποφαι-
νόμενος Μιχαὴλ ποτὲ Ἰω. Παραμυθιώτης, κάτοικος Κερκύ-
ρας, εἰς τὴν οἰκοδομηθεῖσαν οἰκίαν μου πλησίον τῆς ἐκκλησίας
Ἰπαπαντῆς, γεννηθεὶς εἰς Ἡπειρον εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαν-
νίνων, σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν καθὼς καὶ τὴν λα-
λιάν, λαβὼν κατὰ νοῦν τὸ βέβαιον τοῦ θανάτου καὶ τὸ ἀδέβαιον

τῆς ὥρας αὐτοῦ, μὴ ἔχων οὔτε κατιόντας οὔτε ἀνιόντας συγγενεῖς, καὶ θέλων νὰ διαθέσω τὰ κατ' ἐμὲ μετὰ τὸν θάνατόν μου, οἰκείᾳ βουλῇ ἀπεφάσισα καὶ ἐκλείσθην εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα τῆς κατοικίας μου μέσα εἰς τὸ γραφεῖόν μου διὰ νὰ διαθέσω τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μου, συνισταμένην εἰς τὰ ἄλλα ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδας ἀριθ. 120000, ἀφαιρῶντας τὰ ἡμίση ἀπὸ ἀπαιτήσεις ὑπασφαλεῖς, ὡς φαίνονται ἐκ τῶν καθολικῶν βιβλίων μου φύλλα $\frac{3}{15}$ καὶ διαθέτω αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης μου μυστικῆς καὶ ἰδιοχείρου διαθήκης ὡς ἔπεται.

Πρῶτον ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου εἰς ὃ,τι ἔχω καὶ μοῦ ἀνήκει κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μου τὸν ἀδελφόν μου Νικόλαον πτ. Ἰω. Παραμυθιώτην, τοῦ ὁποῖου ἀφίνω κληρονομίαν τὸ μικρότερον ὀσπίτιόν μου ἑνταθθα, κοστίσαν τὰ ἄλλα δέκα χιλιάδας ὀκτακόσια ἐξήντα ὀκτῶ καὶ σαράντα τρία ἑκατοστὰ ἀριθ. 10868 $\frac{43}{100}$, καὶ εἰς μετρητὰ τὰ ἄλλα δέκα χιλιάδας ἀριθ. 10000, ὅμοσ τὰ ἄλλα εἰκοσι χιλιάδας ὀκτακόσια ἐξήντα ὀκτῶ καὶ σαράντα τρία ἑκατοστὰ ἀριθ. 20868 $\frac{43}{100}$, τὸ ὅποιον ὀσπίτι μου νὰ μὴ δύνηται ποτε νὰ πωλήσῃ, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ μείνῃ εἰς ὠφέλειαν ἑνὸς γεροντοκομείου ὁποῦ μέλλει νὰ καταστήσω, ὡς ἀκολούθως θέλει προσδιορίσω· τὰ δὲ μετρητὰ νὰ τὰ καταθέσουν οἱ ἐπίτροποί μου εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ Βασιλικὴν Τράπεζαν χωρὶς νὰ ἔμπορον νὰ τὰ σηκώσουν αἰωνίως ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τὰ κεφάλαια. Ἐὰ ἐνοίκια ὀσπιτίου καὶ τῶν τόκων μετρητῶν νὰ χρησιμεύσουν διὰ ζωοτροφίαν τοῦ ἄνωθεν ἀδελφοῦ μου, ὅστις ἐὰν ἤθελεν ὑπανδρευθῆ εἰς τεκνοποίησιν νομίμως, τότε ὅλη αὕτη ἡ κληρονομία μου, τὴν ὁποίαν ὡς ἄνωθεν τοῦ ἀφίνω, θέλει ἀπερνᾶ εἰς τὰ τέκνα του, εἰ δὲ καὶ ἤθελεν ἀποθάνει ἄνευ τέκνων, θέλει ἀπερνᾶ καὶ αὕτη ἡ οὐσία εἰς ἓν Γεροντοκομεῖον, τὸ ὅποιον ἀκολούθως θέλω διορίσω νὰ συστηθῆ εἰς πατρίδα μου Ἰωάννινα. Καὶ ἐπειδὴ ὡς ἄνω εἶπον τὸ κληρονομικὸν μέρος τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ κληρονόμου μου Νικολάου ἐὰν ὄν τεκνοποιήσῃ νομίμως ἔμπορει καὶ αὐτὸ νὰ προστεθῆ εἰς

τὸ εἰρημένον Γεροντοκομείον, διὰ τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωχῶν γερόντων θέλει αὐξηθῆ ἀναλόγως. Ἐάν ὁ ἀδελφός μου καὶ κληρονόμος μου Νικόλαος δὲν δυνηθῆ ἔνεκα αἰφνιδίου ἀποβιώσεως νὰ λάβῃ τὴν κληρονομίαν μου ταύτην, ἀποκαθιστῶ κληρονόμον μου καθολικὸν εἰς πᾶν ὅ,τι ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς κληρονομίαν ὡς ἄνωθεν ὁ ἄνωθεν ἀδελφός μου Νικόλαος τὸ ἄνω εἰρημένον Γεροντοκομείον. Ἀπὸ τὸ μὲν ὀσπίτιον νὰ λαμβάνουν τὰ ἐνοίκια, χωρὶς νὰ ἔμποροῦν νὰ τὸ πωλήσουν αἰωνίως, τὰ δὲ μετρητὰ νὰ βαλθοῦν εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ πέρνουν τοὺς τόκους διὰ τὸ Γεροντοκομείον, χωρὶς νὰ ἔμποροῦν νὰ τὰ σηκώσουν αἰωνίως ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τὰ κεφάλαια καὶ ταύτην μου τὴν παραγγελίαν πολὺ παρακαλῶ τὸν εἰρημένον ἀδελφόν μου νὰ ἤθελεν ἀκολουθήσει καὶ ἐνεργήσει καὶ αὐτός, μιμούμενος ἐμέ, διὰ ἐκείνην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην ἣν ἀπεράσαμεν μαζὺ καὶ διὰ σωτηρίαν καὶ ἄνεσιν ψυχικὴν ἀμφοτέρων.

Δεύτερον ἀφίνω διάφορα κληροδοτήματα ὡς ἔπεται·

Εἰς τὴν φιλτάτην Ἑλλάδα δι' ἓν ἐκθετοτροφεῖον δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀριθ. 100,000, ἧτοι τάλληρα δέκα ἑπτὰ χιλιάδας τριακόσια ἀριθ. 17300, τὰ ὅποια θὰ βαλθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν νὰ δίδωνται εἰς τὸ εἰρημένον ἐκθετοτροφεῖον, χωρὶς νὰ ἔμποροῦν αἰωνίως νὰ σηκωθοῦν τὰ κεφάλαια ἀπὸ τὴν Τράπεζαν.

Εἰς τὴν φιλτάτην πατρίδα μου Ἰωάννινα τὰ δύο οἰκόπεδά μου, τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ ὠκοδόμησα εἰς ἓν, καστίσαντα τάλληρα ὀκτακόσια ἐξῆντα καὶ ὀγδοῆντα ἑπτὰ ἑκατοστὰ ἀριθ. 860 ⁸⁷/₀₀.

Εἰς τὴν ἰδίαν μετρητὰ νὰ οἰκοδομήσουν τὴν ἄνωθεν οἰκίαν εἰς ἓν Γεροντοκομείον μὲ δύο πατώματα (κατὰ τὸ σχέδιον θέλει ἀφήσω) τάλληρα δύο χιλιάδας ἑννενηντα ὀκτῶ ἀριθ. 2098 πτωχευσάντων γερόντων δέκα ἢ εἴκοσιν, ἀναλόγως τῶν ἐξόδων, ἀπὸ καλᾶς οἰκογενείας, φέρον τὴν ὑπογραφήν μου ἐπὶ μιᾶς πλάκας ἐκτὸς τῆς θύρας κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον « Γεροντοκομείον Μιχαὴλ Ἰω. Παραμυθιώτου », καὶ ἐπομένως ἀπὸ τὰ ἐνοίκια

ανά έκαστον ἔτος καὶ αἰωνίως τοῦ μεγάλου ὀσπιτίου μου ἑνταῦθα πρώτου, δευτέρου καὶ τρίτου πατώματος σὺν τὰ μαγαζεῖα καὶ μεντζαδίνια, κοστίσαντα τάλληρα εἴκοσιν ἕξ χιλιάδας ἑπτακόσια δώδεκα καὶ ἑβδομήντα ἑκατοστὰ ἀριθ. 26712 $\frac{70}{100}$, ὁμοῦ ἀριθμὸς 29671 $\frac{57}{100}$. Τὸ ὁποῖον ὀσπίτιόν μου ἀφίνω μετόχιον εἰς τὸ αὐτὸ Γεροντοκομεῖον νὰ ἀπαντῶνται ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ εἰρημένου Γεροντοκομείου, καὶ προσέτι νὰ ὑπανδρεύουν ἓν κοράσιον πτωγῆς οἰκογενείας τὸν καθέκαστον χρόνον, δίδοντές του προικεῖον γράσια δέκα χιλιάδας· καὶ δι' ὅλα αὐτὰ οἱ ἐδῶ ἐπιτροποί μου θέλουν συνακούεσθαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν των μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἰωαννίνοις Σχολῆς καὶ Νοσοκομείου· οἱ τελευταῖοι ὁμοῦ οὔτοι θέλουν ἐκλέγουν μόνοι τὸ ἄνωθεν κοράσιον ἀφιλοπροσώπως διὰ κλήρου καὶ οὐχὶ κατὰ χάριν· διὰ τοῦτο εἰς ἔτη μόνα τὰ ἐνοίκια θέλει ἐξοδεύονται ὡς ἄνω, τὸ δὲ ὀσπίτιον ἑνταῦθα θέλω νὰ διαμένῃ διὰ παντός.

Εἰς τὸν φίλτατον ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Α. Παραμυθιώτην τάλληρα μετρητὰ δεκαῖξ χιλιάδας ἑξακόσια σαράντα ἑννέα καὶ σαράντα τέσσαρα ἡμισυ ἑκατοστὰ ἀριθ. 16649 $\frac{44\frac{1}{2}}{100}$. Εἰς τὸν ἴδιον σκεύη, ἔπιπλα, ὀχήματα κτλ. κοστίσαντα τάλληρα δύο χιλιάδας ἑξακόσια εἴκοσι δύο καὶ σαράντα τρία ἑκατοστὰ ἀριθ. 2622 $\frac{43}{100}$ καὶ τὴν εἰς Ἰωάννινα γγοβηλίαν μισθὴν μπάστιναν εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου καὶ πατέρα του Ἀναστάσιον Ἰω. Παραμυθιώτην τάλληρα ἑπτακόσια εἴκοσιν ὀκτώ καὶ δώδεκα ἡμισυ ἑκατοστὰ ἀριθ. 728 $\frac{12\frac{1}{2}}{100}$ ὁμοῦ ἀριθ. 20000. Πρὸς τούτοις τοῦ ἀφίνω τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον πάτον τοῦ ἑνταῦθα μεγάλου ὀσπιτίου μου, νὰ κατοικῆ αἰωνίως χωρὶς νὰ δύνηται νὰ τὸ πωλήσῃ αἰωνίως οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ κληρονόμοι του, ἀλλὰ νὰ μείνῃ εἰς ὄφελος τοῦ Γεροντοκομείου, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐμπορῆ νὰ τὸ ὑποενοικιάζῃ ποτέ· καὶ ἂν κατὰ περιστάσιν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Κέρκυραν, νὰ μένῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Γεροντοκομείου ὅλον τὸ ὀσπίτιον μὲ τὰ μαγαζεῖα καὶ μετζαδίνια.

Ὡς εἴρηται, καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ τὸ ἐμπόριον, ἀπὸ ὅλα τὰ μαγαζεῖά μου καὶ μετζαδίνια τοῦ ἀφίνω τὸ μικρὸν μετζαδίνιον καὶ μαγαζεῖον ἀπὸ κάτω πρὸς τὸ μέρος τοῦ κ. Δημητρίου Κουρκουμέλη ἢ διὰ γραφεῖόν του ὅποιον ἄλλο ἀπὸ τὰ μαγαζεῖα ἀφίνω εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον θελήσῃ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Παπαντῆς διὰ πραγματείας του.

Εἰς τὸν φίλτατον ἀνεψιόν μου Γεώργιον Α. Παραμυθιώτην τάλληρα μετρητὰ ἐννέα χιλιάδας διακόσια ἑβδομήντα ἓν καὶ ὀδογῶντα ἑπτὰ ἡμισυ ἑκατοστὰ ἀριθ. 9271 ⁸⁷/₁₀₀ καὶ εἰς Ἰωάννινα . . γγοβηλίαν ἀνά μισὴν μπάστιναν εἶχον ἀγοράσει ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου καὶ πατέρα του Ἀναστάσιον Ἰω. Παραμυθιώτην τάλληρα ἑπτακόσια εἴκοσι ὀκτὼ καὶ δώδεκα ἡμισυ ἑκατοστὰ 728 ¹²/₁₀₀ ὁμοῦ ἀριθ. 10000.

Εἰς τὸν φίλτατον ἀνεψιόν μου Γεώργιον Δ. Παραμυθιώτην τάλληρα μετρητὰ δέκα χιλιάδας ἀριθ. 10000. Εἰς τοὺς δύο ἀνεψιούς μου Σπυρίδωνα καὶ Ἀλέξανδρον Δ. Σιοκόλη τάλληρα μετρητὰ πέντε χιλιάδας ἀριθ. 5000. Θέλω ὁμως αὐτὰ νὰ καταθέτωνται ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ Βασιλικὴν Τράπεζαν νὰ ὑπολαμβάνῃ ἢ ἀδελφή μου Ἑλένη Δ. Σιοκόλη τὴν ἐπικαρπῖαν ἐπὶ ζωῆς της, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της θέλουσιν ἀπερνοῦν εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐξουσίαν τῶν ἄνω δύο ἀνεψιδίων μου Σπυρίδωνος καὶ Ἀλεξάνδρου. Εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀνεψιόν μου Ἀλέξανδρον Δ. Σιοκόλη ἀφίνω τὸ χρυσοῦν ὠρολόγι μου διὰ μίαν ἐνθύμησιν· διὰ δὲ τὸν ἀδελφόν του Σπυρίδωνα Δ. Σιοκόλη ὄχι περισσότερον, διότι ἐξ ἰδίων μου τὸν ἐσπούδασα ἰατρόν.

Εἰς τὴν ἔκπαλαι φίλτάτην πατρίδα μου Παραμυθίαν τὸ ἐκεῖ ὀσπίτιόν μου, κοστίσαν τάλληρα τετρακόσια ἑξήντα τέσσαρα καὶ σαράντα ἑπτὰ ἑκατοστὰ ἀριθ. 464 ⁴⁷/₁₀₀. Εἰς τὴν ἰδίαν μετρητὰ διὰ ἓν σχολεῖον ἀλληλοδιδασκτικὸν τάλληρα τέσσαρας χιλιάδας πεντακόσια τριάντα πέντε καὶ πενήντα τρία ἑκατοστὰ ἀριθ. 4535 ⁵³/₁₀₀ ὁμοῦ ἀριθ. 5000. Τὰ τελευταῖα νὰ βαλθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ

Βασιλικήν Τράπεζαν διὰ νὰ λαμβάνουν τοὺς τόκους διὰ ἔξοδα τῆς Σχολῆς χωρὶς νὰ ἐμποροῦν νὰ σηκώσουν αἰωνίως ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τὰ κεφάλαια, καὶ δι' ὅλα αὐτὰ οἱ ἐδῶ ἐπίτροποι μου θέλουν συνακούεσθαι διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἐπιτρόπων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ προϋχόντων εἰς Παραμυθίαν. Τὸ εἰρημένον ὀσπίτιόν μου εἰς Παραμυθίαν νὰ χρησιμεύσῃ μετόχιον διὰ τὸ αὐτὸ Σχολεῖον χωρὶς νὰ πωληθῇ αἰωνίως.

Εἰς τὴν νύμφην μου Δέσποιναν Ἀναστασίου Παραμυθιώτη τάλληρα μετρητὰ πεντακόσια ἀριθ. 500.

Εἰς τὴν νύμφην μου Ἄνναν Δ. Παραμυθιώτη τάλληρα μετρητὰ πεντακόσια ἀριθ. 500.

Εἰς τὴν θανὴν μου τάλληρα μετρητὰ τετρακόσια ἀριθ. 400 διὰ ἔξοδα εἰς αὐτήν.

Νὰ βαλθῇ καὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα εἰς τὸ μνημεῖόν μου ἐν μάρμαρον μὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὀνόματός μου καὶ γεννήσεώς μου κατὰ τὰ 1793 Ἰβρίου 1/13.

Εἰς τοὺς ἐπιτρόπους μου τάλληρα διακόσια πενήντα ἀριθ. 250 διὰ εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ βάρος ὅπου τοῖς δίδω, θέλω νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὴν οὐσίαν μου καὶ διὰ τοὺς κόπους δι' ἐμὲ θέλουν δοκιμάσει τάλληρα μετρητὰ πενήντα ὁ καθείς, καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ μὴ ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν μικρότητα τοῦ προσφερομένου, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν τοῦ προσφέροντος, λέγω ὅλα τάλληρα διακόσια πενήντα.

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ξένων τάλληρα διακόσια ἀριθ. 200, τὰ ὅποια θέλουν βάλει οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας εἰς ἀσφαλές μέρος ἐπὶ τόκῳ καὶ διὰ τὸν τόκον τοῦτον νὰ μοῦ γίνηται μία ἀρχιερατικὴ λειτουργία κατ' ἔτος, εἰς τὴν ὁποῖαν θέλει μνημονεύεσθαι τὸ ὄνομα ἐμοῦ καὶ τῶν γονέων μου κατὰ τὰς 8/20 Ἰβρίου, τὴν ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν, ἡμέρα τοῦ ὀνόματός μου. Θέλουν δίδει εἰσέτι εἰς τὴν ἄνω ἐκκλησίαν διὰ μίαν μόνην φορὰν τάλληρα μετρητὰ δέκα ἀριθ. 10 διὰ νὰ μοῦ ἀνάψουν ἐν κανδύλιον ἀκρίμητον δι' ἓνα χρόνον.

Εἰς πέντε πτωχὰς οἰκογενείας ἢ ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πατρίδα μου

Ἰωάννινα διὰ μίαν μόνην φοράν τάλληρα μετρητὰ ἑκατὸν ἀριθ. 100. Εἰς τὰ ἐξαδέλφια μου ποτὲ Χρίστου Βαρδικούλα τάλληρα μετρητὰ ἐξήντα ἀριθ. 60, τὰ ὅποια θέλουν διαμοιράζονται ἴσα ὅμοια μερίδια εἰς αὐτούς.

Εἰς τὴν θυγατέρα Στασινῆς Γκιούμα τάλληρα μετρητὰ σαράντα ἀριθ. 40. Εἰς τὰς θυγατέρας Γεωργίου Νάνου ὀνομαζομένου Ντούσια εἰς Παραμυθίαν τάλληρα μετρητὰ σαράντα 40.

Εἰς τὸν Ἀρχιερέα Ἰωαννίνων τάλληρα εἴκοσιν ἀριθ. 20 νὰ δοθοῦν κατὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους μου, ἀκολούθως καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ αἰωνίως ἀπὸ τὰ ὅσα ἄφησα εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον διὰ νὰ ἐκτελῆ κατ' ἔτος μίαν λειτουργίαν με πέντε ἱερεῖς εἰς τὴν Μητρόπολιν τὰς 8/20 9βρίου κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ταξιάρχου.

Εἰς Καμπαλόνην εἰς Ἰωάννινα τάλληρα μετρητὰ δέκα ἀριθμὸς 10.

Εἰς τὰς Μαχίνας Καλογραίας μου τάλληρα μετρητὰ δέκα ἀριθ. 10.

Εἰς τὰς ὑπηρετριάς μου εὔρεθοῦν εἰς τὴν οἰκίαν μου τάλληρα εἴκοσιν ἀριθ. 20.

Διορίζω ἀπὸ τὴν κατὰ καιρὸν σύνταξιν τῆς καταστάσεώς μου νὰ ἤθελον πληρῶνουν οἱ ἐπίτροποί μου ὅσα ἤθελον εὔρεθοῦν ὅτι χρεωστῶ εἰς τοὺς καλοὺς φίλους μου Πάρταλην καὶ Συντροφία εἰς Λονδῆνον, δεῦτερον τὰ ἐπίλοιπα χρέη μου, καὶ μετὰ ταῦτα θέλουν ἐκτελεῖσθαι ὅσα ὡς ἄνω διέταξα.

Διορίζω ἐπιτρόπους μου τὸν ἐν καιρῷ εὔρισκόμενον ἐνταῦθα κύριον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἱππότην κύριον Ἰωάννην Ἀθ. Κεφαλᾶν (ἢ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ) τὸν κ. Γεράσιμον Ἰγγλέζην, τὸν ἀνεψιὸν μου Ἰωάννην Α. Παραμυθιώτην καὶ ἀνεψιὸν μου Γεώργιον Δ. Παραμυθιώτην. Οἱ ἄνωθεν ἐπίτροποί μου θέλουν δίδει τὴν ὁμολογίαν Ἑλλάδος κολονάτων ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων ἀριθ. 144 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιμανδρείου εἰς Ἰωάννινα, ἣν ἀφίνω χάρισμα. Ὅσα δὲ ἔγγραφα, λογαριασμοὶ ἢ ὁμολογίαι ἤθελαν εὔρεθοῦν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν μου ἕως εἰς

τὰ 1820 10βρίου 31, νὰ ἦνε ἄκυρα καὶ ὡς χαρτίον ἄγραφον, διότι ὄσα ἔγω νὰ λάβω ἕως τότε τὰ χαρίζω.

Δύο ἐξοφλητικὰ μὲ τοὺς ἀδελφούς μου εὐρίσκονται εἰς τὸν ἴδιον Νοτάρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωσα καὶ τὴν παροῦσάν μου διαθήκην, τὰ ἀντίγραφα τῶν ὁποίων, καμωμένα ἀπὸ τὸν ἄνω νοτάρου Ἀσπρέαν, ἀφίνω εἰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς μου Ἑλένης Δ. Σιοκόλη καὶ διάφορα ἄλλα ἀναγκαῖα ἔγγραφα ἐξοφλητικῶν καὶ ἀποδείξεων (θέλω ἐγχειρίσει τοῦ αὐτοῦ Νοτάρου) ἀλλ' αὐτὰ ὄσα ἐξοφλητικὰ καὶ ἔγγραφα θέλουν διαμείνει εἰς τὴν ἐλευθέραν θέλησίν μου ἐνόσω ζῶ, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου εἰς ἐκείνην τῶν ἄνω ἐπιτρόπων μου πρὸς διαφύλαξιν αὐτῶν.

Ἡ ἄνωθεν κληρονομία καὶ κληροδοτήματα ὡς εἴρηται ἀναβαίνουν εἰς τὰλληρα ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀριθ. 120,000· καὶ ἐὰν περισσεύσουν ἢ ὀλιγοστεύσουν, νὰ μοιράζωνται ἀναλόγως κατὰ τὴν ἐποχὴν ὅπου θέλει ἐμβαίνουν, χωρὶς νὰ ἀδικηθῆ τινὰς τὸ παραμικρόν. Αὕτη εἶνε ἡ παροῦσα μου Διαθήκη μυστική καὶ ιδιόχειρός μου, καὶ νομίζω ὅτι ἔπραξα τὸ καλὸν ὡς συγγενῆς καὶ ὡς τέκνον τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ὡς τέκνον τῆς πολλὰ ἀγαπητοῦς ἀνδρας γεννησάσης πατρίδος μου Ἰωάννινα. Εὐχόμαι δὲ οἱ ἐκτελεσταὶ αὐτῆς καὶ ἐπιτροπαί μου νὰ μὴ παραβῶσιν οὔτε κεραίαν ἀφ' ὄσα ἐν αὐτῇ διατάττω.

ΜΙΧΑΗΛ ΙΩ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.

Προσθήκη τῆ 1/13 Μαΐου 1861.

Ἐπειδὴ τὸν φίλτατόν μοι ἀνεψιὸν Ἰωάννην Α. Παραμυθιώτην ἡρραβώμισα μὲ τὴν θυγατέρα τοῦ Κυρίου Νικολάου Τζίνη ὀνομαζομένην Πηνελόπην καὶ μέλλει νὰ ὑπανδρευθῆ νομίμως, τοῦ ἀφίνω, ἀντὶ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον πάτον τῆς μεγάλης οἰκίας μου, ὡς ἄνωθεν εἶπον, τὸν τέταρτον πάτον μόνον κληροδοτήμα ἀξίας τὰλληρα πέντε χιλιάδας ἐννεακόσια τριάντα ἕξ καὶ δέκα ἕξ ἑκατοστὰ ἀριθ. 5936 ¹⁶/₁₀₀, τὰ

ὅποια πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶν ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ Γεροντοκομείου καὶ νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἰωάννου Α. Παραμυθιώτου διὰ νὰ εὐρεθῇ ὁ λ/μὸς σωστός. Ἐὰν ὁμοίως δὲν τεκνοποιήσῃ, μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ ἀπερνᾷ εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον.

Ἀφίνω ὁμοίως τοῦ φιλτάτου μοι ἀνεψιοῦ Γεωργίου Α. Παραμυθιώτου τὸν πέμπτον πάτον κληροδότημα ἀξίας τάλλαρα δύο χιλιάδας ἑνεακόσια ἐξήντα ὀκτώ καὶ ὀκτὼ ἑκατοστὰ ἀριθ. 2968 $\frac{8}{100}$, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ Γεροντοκομείου καὶ νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἀνεψιοῦ μου Γεωργίου Α. Παραμυθιώτου διὰ νὰ εὐρεθῇ ὁ λ/μὸς σωστός (ἐὰν ὁμοίως ὑπανδρευθῇ νομίμως). Ἐὰν ἐξ ἐναντίας ἀποβιώσῃ πρὶν ὑπανδρευθῆ, ἢ δὲν τεκνοποιήσῃ, τότε αὐτὸς ὁ πέμπτος πάτος νὰ ἀπερνᾷ εἰς τὸν ἀδελφόν του καὶ ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Α. Παραμυθιώτην, καὶ ἂν δὲν τεκνοποιήσῃ καὶ αὐτός, ὡς εἰρηται, νὰ ἀπερνᾷ εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον.

Ἐὰν ἡ αὐταδέλφη μου Ἑλένη Δ. Σιοκόλη δὲν εὐραριστηθῇ νὰ βάλῃ τὸ κληροδότημά της εἰς τὰς Τραπεζὰς, τότε νὰ εἴπῃ τῶν ἐπιτρόπων μου νὰ τῆς ἀγοράσουν ἓν ὀσπίτιον ἐνταῦθα εἰς καλὴν θέσιν τῆς πόλεώς μας, ὅτι γνωρίζω ὅπου εἶχον ἐπιθυμίαν δι' ἓν ὀσπίτιον.

Τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἰωάννου Α. Παραμυθιώτου τοῦ ἄφησα κληροδότημα διπλοῦν ποσὸν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του καὶ ἀνεψιόν μου Γεώργιον, ἐπειδὴ μὲ ἐδούλευσε διπλοῦν καιρὸν ἀπὸ τὸν Γεώργιον. Ἐλπίζω δὲ νὰ μὴ παραπονηθῇ κανένας ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς μου.

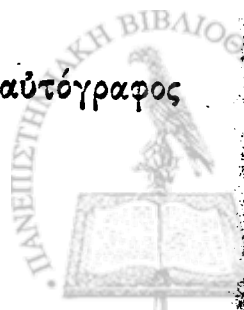
ΜΙΧΑΗΛ ΙΩ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.

Τὴν 3 τρίτην Σεπτεμβρίου 1862.

Ἐδημοσιεύθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΖΑΝΙΝΗΣ Δ.

Ταῦτα περιέχει ἡ ὑπομνηματισμένη μυστικὴ αὐτόγραφος

διαθήκη, τὴν ὁποῖαν ἀντέγραψα λεπτομερῶς μετ' ἀπάσης τῆς ἀκριβείας ἀπαρράλλακτως ὡς ὑπῆρχε γεγραμμένη παρὰ τοῦ διαθέτου μὲ τὰς σχετικὰς ἐπιδιορθώσεις καὶ προσθήκας ὑπαρχούσας ἄνωθεν τῶν γραμμῶν τῆς αὐτῆς Διαθήκης, καὶ μὲ δύο προσθήκας ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης σελίδος τῆς ἰδίας, ἀρχιζούσας τῆς μὲν διὰ τῶν λέξεων « καὶ δι' ὅλα » καὶ τελειώνει « εἰς Παρχμυθίαν »· τῆς δὲ ἀρχιζούσης διὰ τῆς λέξεως « νὰ δοθοῦν » καὶ τελειώνει διὰ τῆς λέξεως « Γεροντοκομεῖον ». Ἀμφότεραι αἱ προσθήκαι αὗται, παρ' ἐμοῦ ὑπογεγραμμέναι, ἀντεγράφησαν ἀπαρράλλακτως ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ παρόντος βιβλίου. Δηλοῦται ὅτι ἡ ῥηθεῖσα μυστικὴ διαθήκη περιέχει δύο σβέσματα, τὸ μὲν εἰς τὴν δευτέραν, τὸ δὲ εἰς τὴν τρίτην σελίδα τῆς ἰδίας, τὴν ὁποῖαν μετὰ τοῦ περιτυλίγματος αὐτῆς καὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπισήμου τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἐπάργου διατηρεῖ εἰς τὴν σχετικὴν δεσμίδα τῶν προσαγομένων ἐνδιαθῆκων ἐγγράφων διὰ τὴν διηνεκῆ τῶν διατήρησιν. Συνετάγη ἡ παρούσα πράξις ὑπομνηματίσεως ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου πρὸς τὴν Βασιλικὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης, ὅθεν ἀναγνωσθεῖσα καὶ δημοσιευθεῖσα ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Κυρίων Γεωργίου Ῥοδυστάμου πτ. Πέτρου τῆς πόλεως ταύτης καὶ Νικολάου Νικοπάσκου πτ. Φωτίου ἐκ κώμης Χωροπισκόπων, ὑποφαίνονται μετ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΔΟΣΤΑΜΟΣ μάρτυς.

ΝΙΚΟΛΛΟΣ ΝΙΚΟΠΛΑΣΚΟΣ μάρτυς.

Ὁ Συμβολαιογράφος

ΠΕΤΡΟΣ πτ. ΙΩ. ΑΣΠΡΕΑΣ.

Παρεβλήθη μετὰ τῆς πρωτοτύπου πράξεως

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 4 τετάρτῃ Σεπτεμβρίου 1862 Ε. Ν.

(Τ. Σ.)

ΠΕΤΡΟΣ πτ. ΙΩ. ΑΣΠΡΕΑΣ.

Συμβολαιογράφος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ παρούσα διαθήκη προσεβλήθη ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ διαθέτου, ὡς μὴ ὠφελι, ὑψίσταται δ' ἔτι ἡ δίκη ἐκπερησμένη ἐν τῷ Ἄρειῳ Πάγῳ.

XX

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΠΕΤΡΟΥ ΒΟΡΕΛΗ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἐπισήμου).

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀκούων καθ' ἐκάστην τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου λέγοντος « Γρηγορεῖται καὶ προσεύχεσθαι ὅτι οὐκ οἴδετε τὴν ὥραν, μηδὲ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ θάνατος ἔρχεται » οὕτω καὶ ὁ ὑποφαινόμενος δοῦλος τοῦ Θεοῦ Πέτρος Θεοδώρου Βουρέλης σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν μου ὑγιᾶ καὶ ἀνεπιθόλωτον ποιῶ τὴν παροῦσαν μου αὐτοπροχίρετον καὶ ἀπαραβίαστον διαθήκην μου, καὶ πρῶτον συγχωρῶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανοὺς καὶ ὄσους μὲ ἐψύχραναν λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ζητῶ καὶ παρ' αὐτῶν αὐτὴν ταύτην τὴν συγχώρησιν, δεύτερον διαττάτω τὰ τῆς περιουσίας μου διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσι κατὰ γράμμα μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Κύριος δὲν μοὶ ἔδωκε τέκνον, διὰ τοῦτο μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἀποκαθιστῶ ἐπιτρόπους πληρεξουσίου εἰς τὴν περιουσίαν μου κινήτην τε καὶ ἀκίνητον διὰ νὰ παρασταθοῦν καὶ νὰ συνάξουν ὅλην τὴν περιουσίαν μου τόσοι χρήματα μέτρητά, πρᾶγμα τοῦ ἐμπορίου μου, ὁμόλογα ὅσα μου χτεωστοῦν ὁ κόσμος καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ καταθέσουν εἰς τὴν κάσαν τῶν ἐλεῶν λίρας ὀθωμανικᾶς χιλίας ἀριθ. 1000, αἱ ὁποῖαι νὰ σταθοῦν ἔτη πέντε ἀφοῦ ὁ τόκος γείνη κεφάλαιον τότε οἱ τόκοι αὐτῶν νὰ χρησιμεύουν εἰς ὑπανδρείας πτωχῶν κορασιῶν

της πόλεώς μας· νὰ δώσουν πρὸς τούτοις εἰς τὴν μητέρα μου Ἑλένην λίρας ὀθωμανικὰς ἀριθ. 60 ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με, ἐπειδὴ καὶ ἔχει διὰ τὴν ζωοτροφίαν της, ὁμοίως καὶ τῆς ἀδελφῆς μου Σούλας λίρας ὀθωμανικὰς ἀριθ. 130 ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με, ὁμοίως καὶ τῆς ἀδελφῆς μου Νούλας λίρας ὀθωμανικὰς 60, ὁμοίως καὶ τῆς ἀδελφῆς μου Βασιλικῆς λίρας ὀθωμανικὰς ἀριθ. 60 ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με, ὁμοίως καὶ τῆς ἀδελφῆς μου Εὐφροσύνης λίρας ὀθωμαν. ἀριθ. 60 ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με, ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνεψιούς μου υἱοὺς ἀδελφοῦ μου Χριστοδούλου ἀνά λίρας ὀθωμανικὰς ἀριθ. 50 ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με, εἰς δὲ τὴν λοιπὴν ἅπασαν περιουσίαν μου κινήτην καὶ ἀκίνητον ἀφίνω τελείαν κληρονόμον μου τὴν σύζυγόν μου Μαρίνην, ἣ ὁποία θέλει ἐκτελέσει τὰ πάντα συμφώνως μὲ τὴν γνώμην τῶν κυρίων ἐπιτρόπων μου καθὼς καὶ τὰ μνημόσυνά μου ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς μου ἄχρι τῆς ἀνακομιδῆς μου ὡς τὸ εἶναί μου καὶ ὡς ἡ τάξις τῆς πόλεώς μας τὸ ἀπαιτεῖ· ὅσον ὁμοίως ζῆ ἢ ῥηθῆιστα σύζυγός μου νὰ τὰ ἔχη ὑπὸ τὴν κατοχὴν της, ἂν ὁμοίως φυλάξῃ παντελεῖ γηρείαν, εἰ δὲ καὶ θελήσῃ νὰ ὑπανδρευθῆ, τότε ἔχει νὰ λαμβάνῃ μόνον τὸ προικεῖόν της καὶ ὄχι περισσότερον· καὶ τότε οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου νὰ πωλήσουν καὶ συνάξουν ὅλα τὰ γρήματα καὶ νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τὰ κοινὰ ἐλέη, εἰδὲ καὶ φυλάξῃ παντελεῖ γηρείαν ὅσον ζῆ νὰ τὰ ἔχη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν της, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν της νὰ μείνουν ὅλα εἰς τὰ κοινὰ ἐλέη καὶ κατ' ἔτος νὰ γίνηται ἀπὸ μία λειτουργία εἰς μνημόσυνον τῶν ἀμαρτωλῶν μας ψυχῶν. Ἐπιτρόπους μου ὡς ἀνωτέρω διορίζω τοὺς κυρίους Γεώργιον Ζώτου καὶ Νικόλαον Δημητρίου Κίχρον. Αὕτη εἶνε ἡ αὐτοπροαίρετος καὶ ἀπαραβίαστος διαθήκη μου καὶ θελήσις μου, ὅστις τῶν συγγενῶν μου ἢ τις ξένος ἤθελεν ἐπιχειρισθῆ νὰ διασεισῇ αὐτὴν νὰ ἔχη τὸ αἰώνιον ἀνάθημα καὶ λόγον ἀποδώσῃ ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας καὶ τὴν ἀρὰν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Διὸ ἐγράφη ἡ παρούσα μου ὑπογραφεῖσα παρ' ἐμοῦ καὶ μαρτυρηθεῖσα παρὰ πολλῶν τιμίων μαρτύρων ἐπικυροῦται καὶ παρὰ τῆς Αὐτοῦ Πανιερότητος τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων Κυρίου Παρθενίου, ἡ ὁποία θέλει ἔχει τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύϊν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης καὶ ὑποφίνεμαι.

1863 Ὀκτωβρίου 20 εἰκοσὶν Ἰωάννινα.

- » ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΡΕΛΗΣ βεβαιῶν τὴν παρούσαν μου διαθήκην.
- » ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἱερεὺς ἐφημέριος Ἀρχιμανδρίου μαρτυρῶ.
- » ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ μαρτυρῶ.
- » ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΚΟΛΟΒΟΣ μαρτυρῶ.
- » ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΤΟΥ μαρτυρῶ.
- » Πρεσβυτέρως Ἰωαννίνων Δ. ΙΩΑΝΝΙΑΗΣ μαρτυρῶ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. μαρτυρῶ.
- » ΘΕΟΧΑΡΗΣ Σ. ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ μαρτυρῶ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΩΤΟΣ μαρτυρῶ.
- » ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ μαρτυρῶ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἰωαννίνων ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ἐπικυροῖ τὴν πράξιν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ὁ Ἰωαννίνων ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ βεβαιοῖ ὅτι τὸ παρὸν ἐστὶ ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

XXI

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΩΤΟΥ

Ἐν Κωνοβίῳ τὴν 18 Ἰουλίου 865

Εἰς Ἰωάννινα.

Κύριοι ἐπίτροποι τῶν Ἰωαννίνων.

Εἰς τὰς 17 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ὁ μακαρίτης ἄνδρας μου Κωνσταντῖνος Ζῶτος, γεννηθεὶς εἰς Ἰωάννινα, ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος εἰς Βιέννην· ἐγὼ δὲ ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν Βιέννην εἰς τὸ σπήτι μου, εὔρον τοῦ μακαρίτου ἀνδρός μου τὴν διαθήκην καὶ τὴν ἀνέγνωσα, ὡς λέγει ὁ μακαρίτης κατὰ τὴν θέλησίν του ἀφίνει πέντε χιλιάδας ἀργυρᾶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν Ἰωαννίνων, καὶ διορίζει τοὺς ἐπιτρόπους νὰ τὰ λάβουν καὶ νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τόκον εἰς ἓν ἀσφαλισμένον, ὅπως ἐγκρίνουν οἱ ἐπίτροποι, ὥστε νὰ ὠφελῶνται οἱ πτωχοὶ τὸν τόκον διὰ πάντα χωρὶς νὰ πειραγοῦν τὰ κεφάλαια. Σήμερον δὲ σᾶς εἰδοποιῶ, κύριοι ἐπίτροποι, νὰ προετοιμάσητε τὰ τακτικὰ ἔγγραφα, ἐπικυρωμένα καθὼς ἀνήκουν, ἐπειδὴ σήμερον χρήματα εἰς μετρητὰ ὄν ὑπάρχουν, καὶ μὲ πρώτην μου εὐκολίαν θέλω σᾶς γράψαι νὰ μοὶ στείλητε τὰ τακτικὰ ἔγγραφα διὰ νὰ σᾶς ἐμβάσω τὰ ἀφιερωμένα χρήματα. Ἐξ αὐτῶν ἐπληρώσαμεν εἰς τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸν νόμον δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς διαθήκης ἑνταθθα μένω.

(Ἵπογρ.) ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΖΩΤΟΥ.

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΓΚΩΔΗ

(Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ἀκούουσα καθεκάστην ἡμέραν ἀναγιγνωσκόμενον τὸ ῥητὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου « Γίνεσθε ἕτοιμοι ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται » καὶ φοβουμένη τὸ ἀδηλον τοῦ θανάτου καθὸ πλήρης ἡμερῶν γενομένη, ἀπεφάσισα, ἐν ὧσιν ἔχω σώας τὰς φρένας μου καὶ ὑγιᾶ τὸν νοῦν μου, νὰ διαθέσω τὴν εὐρισκομένην περιουσίαν μου, συνισταμένην εἰς τὰ ἄλλα αὐστριακὰ τετρακόσια ἀριθ. 400 καὶ εἰς ὀλίγα ἔπιπλα ὡς βούλομαι καὶ ἐπιθυμῶ ἵνα προλάβω διὰ τῆς πράξεώς μου ταύτης πᾶσαν διένεξιν ἢ σκάνδαλον τὰ ὁποῖα δυνατὸν ν' ἀκολουθήσωσιν εἰς τοὺς συγγενεῖς μου μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου.

Παραδίδω ἐν πρώτοις τὴν ἀμαρτωλὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν Πλάστην τῆς καὶ συγχωρῶ ἀπὸ καρδίας πάντας τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανούς καὶ πάντας ὅσοι λόγῳ ἢ ἔργῳ μὲ ἐλύπησαν ἢ ἠδίκησαν, ἀπαιτοῦσα συγχρόνως ἵνα καὶ οὗτοι ἀπὸ ψυχῆς μὲ συγχωρήσωσι δι' ὅσα λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐλύπησα ἢ ἠδίκησα αὐτούς.

Ἐπομένως ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρω εἰρημένης περιουσίας μου, τὴν ὁποῖαν διὰ τῶν πολυχρονίων κόπων καὶ ὑπηρεσιῶν μου τὰς ὁποίας ἔκαμον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαρίτου Μιχαὴλ Παραμυθιώτου ἠμπόρεσα νὰ οἰκονομήσω, ἀφίνω νὰ δοθῶσι μετὰ τὸν θάνατόν μου.

Α^{ον} Εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Ἑλένην Γεωργίου ἀπὸ χωρίον Δούβιανην γρόσια διακόσια ἀριθ. 200.

Εἰς τὴν ἄλλην ἀνεψιάν μου Χρυσὴν Γεωργίου Μπάλου ἀπὸ χωρίον Δούβιανην γρόσια διακόσια ἀριθ. 200 (αὕτη διαμένει ἤδη εἰς Πρέβεζαν).

Εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Βασίλειον Ἀθανασίου ἀπὸ χωρίον Δούβιανην γρόσια διακόσια ἀριθ. 200.

Εἰς τὴν Κυρίαν Δεσποίαν Α. Παραμυθιώτου γρόσια τριακόσια ἀριθ. 300.

Εἰς τὴν Λάμπρον βάγια Α. Παραμυθιώτου γρόσια ἑκατὸν πενήντα ἀριθ. 150.

Εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς Ζώνιον γρόσια πενήντα ἀριθ. 50.

Εἰς τὴν καλογραίαν κυρίαν Ἑλισάβετ Σουλιώτισαν γρόσια διακόσια ἀριθ. 200.

Εἰς τὴν θυγατέρα Σωτηρίου Κράχτου τοῦ Ἀρχιμανδρείου γρόσια τριακόσια ἀριθ. 300, προσέτι τὸ στρῶμα, τὸ πάπλωμα καὶ τὴν μαξιλάραν μου.

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδραν ἐγγόνην τῆς κυρίας Αἰκατερίνης Παραμυθιώτισας γρόσια ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Εἰς τὴν Εὐφροσύνην θυγατέρα τῆς Μαρίας Ζαγκανοῦς γρόσια ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Εἰς τὴν κυρίαν Ἑλισάβετ ἀπὸ χωρίον Κοβίλιανην ὑποτακτικὴν τῆς κυρίας Ζηνοβίας, κατοικοῦσαν πλησίον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, γρόσια ἑξήκοντα ἀριθ. 60.

Εἰς τὴν θυγατέρα Σπυρίδωνος Λιμποχοβινοῦ γρόσια ἑκατὸν.

Εἰς τὴν Ἑλένην θυγατέρα Αἰκατερίνης Παραμυθιώτισας γρόσια ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Β^{ον} Ἀφίνω νὰ ἐξοδευθῶσιν εἰς τὴν φυλακὴν δι' ὅ,τι ἐγκριθῆ καλλίτερον γρόσια διακόσια ἀριθ. 200.

Γ^{ον} Ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Ἀρχιμανδρείου γρόσια δύο χιλιάδες ἀριθ. 2000, διὰ τὰ ὅποια παρακαλῶ νὰ μνημονεύωνται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως αἰωνίως κατὰ τὴν ἡμέραν

τῆς ἑορτῆς δηλ. τὴν 15^{ην} Αὐγούστου τὰ ἐπόμενα ὀνόματά μου, Ἀγγελικῆς, Γεωργίου, Βασιλικῆς, Ἰωάννου, Γεωργίου, Μιχαήλ, Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου, Ἀναστασίου, Δεσποίνης, Σωτηρίου, Ἐλισάβετ μοναχῆς καὶ τῶν γονέων.

Δ^{ον} Ὡσαύτως ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος παρθένου, καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης γρόσια χίλια ἀριθ. 1000, διὰ τὰ ὁποῖα παρακαλῶ νὰ μνημονεύωνται αἰωνίως ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς δηλ. τὰς 25 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τ' ἀνωτέρω ὀνόματά μου.

Ε^{ον} Ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν Μητροπολίτην ἅγιον Ἰωαννίνων γρόσια ἑννεήκοντα ἀριθ. 90· εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς ἁγίας Μαρίνης γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὸ παζάριον γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τὸν ἱερέα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς Μπουνίλαν γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ἐλεούσης γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τὸν ἱερέα τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς Κοπάνους γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ἀρχιμανδρείου γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην κύριον Ἀγάπιον γρόσια τριάκοντα ἀριθ. 30.

Σ^{ον} Τὰ ὡς εἴρηται χρήματά μου εἰς τετρακόσια δάλλαρα αὐστριακὰ ἀναβαίνοντα πρὸς εἴκοσι τρία γρόσια ἕκαστον εἰσι δανεισμένα ἐντόκως εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἐλεῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου οἱ ἐπίτροποί μου θέλουσι φροντίσει νὰ τὰ συνάξωσιν, ἐξοφλίζοντες ἀντ' ἐμοῦ τὸ ἀνά χεῖράς μου ὁμολογον τῶν κυρίων ἐπιτρόπων, καὶ ἐκτελέσωσιν ὅσα ἀνωτέρω διώρισα.

Ζ^{ον} Προσέτι ὅσα χρήματα θέλουν περισσεύσει ὅταν δοθοῦν κατὰ τὴν ἀνωθεν θέλησίν μου, αὐτὰ νὰ διαμοιρασθῶν εἰς πτωχὰ κορίτσια.

Η^{ον} Ἐπιτρόπους καὶ ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου διαθήκης διορίζω τὸν Πανοσιώτατον Πρωτοσύγκελλον Κύριον Μελέτιον Συναίτην, τὴν εὐγενεστάτην κυρίαν Δεσποίαν Α. Παραμυ-

θιώτου καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους Παναγιώτην Σ. Κολοβὸν καὶ Βασίλειον Μακαριάδην καὶ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχιμανδρείου κύριον Ν. Ἰωσήφ καὶ κύριον Ἀθ. Πισμάνην, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἐκτελέσωσι πιστῶς καὶ κατὰ γράμμα πάντα ὅσα ἀνωτέρω διέταξα καὶ οἰκειοθελῶς προσδιώρισα. Πᾶς δὲ ὅστις ἤθελεν ἐπιχειρήσει νὰ ἀνατρέψῃ τὴν παροῦσαν οἰκειοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως συνταχθεῖσαν τελευταίαν μου διαθήκην, ὁ τοιοῦτος ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, εἴτε συγγενῆς εἴτε ξένος, νὰ ἔχη τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων.

Ἡ διαθήκη μου αὕτη διὰ τὸ ἀγράμματόν μου ὑπογραφείσα διὰ χειρὸς τοῦ κυρίου Ἀγαπίου Ἀρχιμανδρίτου, μαρτυρηθεῖσα ὑπὸ ἀξιοπίστων καὶ τιμίων μαρτύρων καὶ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐπικυρωθεῖσα, θέλει ἔχει τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης.

Ἰωάννινα τὴν α' Μαΐου 1865 πέντε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΓΚΙΟΥΛΗ βεβαιῶ τ' ἄνωθεν διὰ χειρὸς τοῦ ἀρχιμανδρίτου ΑΓΑΠΙΟΥ ὅστις καὶ μαρτυρεῖ.

Οἱ Δημογέροντες

- » Π. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΙΑΜΠΕΗΣ.
- » Γ. ΜΑΚΡΗΣ.
- » Π. ΚΟΛΟΒΟΣ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Ζ. ΛΟΥΛΗΣ.
- » ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΤΟΣ μαρτυρῶ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΣΒΕΣΤΑΣ μαρτυρῶ.
- » ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΤΟΥ μαρτυρῶ.
- » ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Σ. ΜΠΟΓΛΑΣ.

Ὁ Ἰωαννίνων Παρθένιος ἐπικυρεῖ τὴν πράξιν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν, ἡ Ἐλισάβετ καλογραφαία ἔλαβε τὰ διακόσια γρβ-

σια κατὰ τὴν διαθήκην καὶ μαρτυρεῖ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος δι' αὐτήν. Ἔλαβον καὶ γὰρ τὰ ἰδικά μου τριάκοντα γρόσια

ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ.

Τὰ ἐλαβανόμενα γρ. 20 γρόσια εἴκοσι, Ἱερεὺς τῆς Μητροπόλεως, Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Μοσπίνας.

Ἡ ὑποφαινομένη ἔλαβον παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς μακαρίτισσας Ἀγγελικῆς τὰ ὡς ὀπισθεν χορηγούμενα εἰς ἐμὲ γρ. ἑκατὸν καθὼς καὶ τὰ γρόσια ἑκατὸν διὰ τὴν ἐγγόνην μου Ἀλεξάνδραν καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ἰωάννινα 31 Ὀβρίου 1866.

Αἰκατερίνη Παραμυθιώτισσα ἔλαβα τὰ ἄνωθεν καὶ ἐξώφλησα ὁ ὑπογράφας τὴν ἀγράμματον μὲ λόγον τῆς Κ. ΤΑΤΖΗΡΑΜΟΣ καὶ μαρτυρῶ, ΔΗΜ. Α. ΧΑΤΕΛΗΣ μαρτυρῶ.

Γρ. 300 τριακόσια κυρίας Δεσποίνης Α. Παραμυθιώτου.

» 150 ἑκατὸν πενήντα Λάμπρος Βάγιας.

» 50 Ζώνιος ἀδελφῆς Βάγιας.

» 60 ἐξήντα Ἐλισάβετ Καλογραίας.

Γρ. 560 πεντακόσια ἐξήντα.

1866 Νοεμβρίου 11 Ἰωάννινα.

Ἐλάβομεν τὰ ἄνωθεν

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Α. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗ.

ΛΑΜΠΡΩ ΒΑΓΙΑ Γ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗ.

ΖΩΝΙΩ, ἀδελφῆ τῆς Βάγιας.

ΕΛΙΣΑΒΤ, μοναχῆ.

Ὡς ἀγράμματοι τὰς ὑπέγραψεν ὁ Ἀναστάσιος Σ. Γοργόλης καὶ μαρτυρεῖ.

Ἔλαβα κατὰ τὴν διαθήκην τὰ διαλαμβανόμενα γρ. εἴκοσιν ἀριθ. 20 Παππᾶ Ζήσης.

Ἐλάβομεν ἱερεὺς τοῦ Ἀργιμανδρείου Σωτήριος ἱερεὺς καὶ σακελλάριος γρ. 20 εἰκοσιν.

Ὡς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη ἔλαβον τὰ ὀπισθεν γρόσια εἰκοσιν ἀριθ. 20, ὁ Ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου Φώτιος ἱερεὺς ὁ Πρωτόπαππας.

Ἐλαβα τὰ διαλαμβανόμενα γρόσια εἰκοσιν ἀριθ. 20 τῆς παρούσης διαθήκης καὶ ὑποφαίνομαι Παππᾶ Ἰωάννης, ἐφημέριος Πουνίλας.

Τὰ διαλαμβανόμενα ὀνόματα τὰ ἐλάβαμεν γρ. 20 εἰκοσιν, Νικόλαος ἱερεὺς Οἰκονόμου, ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἁγίας Μαρίνης.

Τὰ διαλαμβανόμενα διὰ τὴν θυγατέρα μου γρόσια 300 τριακόσια τὰ ἔλαβα Σωτήριος Χ. Κράχτης.

Τὰ διαλαμβανόμενα γρ. 100 ἑκατὸν παρὰ τῆς μακαρίτισσας Γιάννεθς ἔλαβον καὶ μὴν γνωρίζοντας γράμματα μὲ ὑπέγραψεν ὁ Ἰωάννης Νικολαῖδης ὅστις καὶ μαρτυρεῖ. Ἰωάννης Νικολαῖδης μαρτυρῶ. Παναγιώτας μαρτυρῶ. Χριστόδουλος Ἀναστασίου μαρτυρῶ.

1867 Φεβρουαρίου 17.

Τῆς Εὐφροσύνης θυγατρὸς Μαρίας Ζαγκανῶς ἐδόθησαν διὰ χειρὸς κυρίας Δεσποίνης Α. Παραμυθιώτου τὰ ὀπισθεν γρ. ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Ὅμοίως ἐδόθησαν τῆς κυρίας Δεσποίνης διὰ μνημόσυνα τῆς μακαρίτισσας ἔτι γρ. ἑκατὸν πενήντα 150.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΩΗ ΜΠΑΚΑΛΗ

Γρ. 500 ἤτοι πεντακόσια ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως καὶ ὁ τόκος αὐτῶν γρόσια 50 πενήντα νὰ δίδηται εἰς τοὺς ἱερεῖς ἵνα μνημονεύωσι τοῦνομά μου εἰς τὴν προσκομιδὴν.

Γρ. 2000 ἤτοι δύο χιλιάδες ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὰς ἄλλας τέσσαρας ἐκκλησίας, Ἀρχιμανδρεῖον, ἅγιον Νικόλαον, ἀγίαν Μαρίναν καὶ ἀγίαν Αἰκατερίνην, ἀνὰ 500 ἤτοι πεντακόσια εἰς ἐκάστην, καὶ ὁ τόκος αὐτῶν γρόσια 50 πενήντα ἐκάστης ἐκκλησίας νὰ δίδηται εἰς τοὺς ἱερεῖς διὰ νὰ μνημονεύωσι τοῦνομά μου.

Γρ. 20000 ἤτοι εἴκοσι χιλιάδας ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὰ ἐλέη καὶ ὁ τόκος αὐτῶν γρ. 1500 χίλια πεντακόσια νὰ δίδηται τὸν καθέκαστον χρόνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως, καὶ νὰ τελεῖται ἀρχιερατικὴ λειτουργία τὴν ἡμέραν τῶν Ἁγίων Πάντων, ν' ἀνάπτωνται οἱ πολυέλαιοι καὶ νὰ πληρῶνῃται καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἐξ αὐτῶν.

Γρ. 20000 ἤτοι εἴκοσι χιλιάδας ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὰ ἐλέη καὶ ὁ τόκος αὐτῶν ἐπίσης νὰ χρησιμεύῃ εἰς ὑπανδρείαν ἐνὸς κορασίου, καὶ νὰ ἐκτελεῖται καὶ μία ἀρχιερατικὴ λειτουργία καὶ νὰ πληρῶνῃται καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἐξ αὐτῶν.

Γρ. 4000 ἤτοι τέσσαρας χιλιάδας ἀφίνω νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ ἐλέη πρὸς 8 τοῖς $\%$, καὶ ὁ τόκος αὐτῶν γρ. 320 τριακόσια εἴκοσι νὰ δίδηται εἰς τοὺς καλλιτέρους δύο ἢ τρεῖς τοῦ ἱσναριοῦ τῶν Μπακάλιδων ἵνα τὰ διανεῖμωσι τὸ Πάσχα εἰς τὰς πτωχικὰς οἰκίας τῶν Μπακάλιδων.

Οὕτω διανέμω τὴν ιδιοκτητὸν μου περιουσίαν. Αὕτη εἶνε ἡ τελευταία καὶ μόνη μου διαθήκη, ὑπαγορευθεῖσα κατὰ τὴν συνείδησίν μου καὶ ἐκτελεσθεῖσα ἐλευθέρως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξ ἄλλου τινος προτροπῆς. Ἐπιτρόπους δὲ καὶ ἐκτελεστὰς διορίζω τοὺς κυρίους Σταθρον Χρ. Τσόντζον καὶ γαμβρόν μου Ἀλέξιον, καὶ παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ ἐκτελέσωσι κατὰ γράμμα ταύτην τὴν διαθήκην μου ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐν βάρει τῆς συνειδήσεώς των· ὅστις δὲ ἐκ τῶν συγγενῶν μου ἢ τῶν ξένων ἤθελε τολμήσει νὰ ἀνατρέψῃ ἢ μεταποιήσῃ τὰ ὅσα διατάττω, ὁ τοιοῦτος ὡς παραβάτης τοῦ δικαίου, ὡς ἄρπαξ τοῦ ἀλλοτρίου ἔσται ὑπόδικος ἐνώπιον Θεοῦ, θέλει ἔχει ἀείποτε ἐπικειμένας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων καὶ δέκα ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων, καὶ δώσει λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐξ ἐναντίας ὅστις ἤθελε συνδράμει εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω παραγγελμάτων μου, εὐχομαι νὰ λάβῃ παρὰ Θεοῦ ἀνταξίαν ἀμοιβῆν ἐν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐν Ἰωαννίνοις 1866 Ἰουλίου 20.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΗ βεβαιόνω.

ΠΑΠΠΑ ΖΩΗΣ ἐφημέριος Μητροπόλεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΚΟΛΟΒΟΣ μαρτυρῶ.

Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ μαρτυρῶ.

Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ μαρτυρῶ.

ΚΩΝΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ μαρτυρῶ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΛΑΣΧΑΣ μαρτυρῶ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΚΑΝΤΑΡΑΣ μαρτυρῶ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΟΥΝΝΗ ΖΙΤΖΑΙΟΣ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Δ. ΡΑΙΚΟΣ μάρτυρας.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΠΑ ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΖΙΝΙΟΤΗΣ μάρτυρας.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἰωαννίνων ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ἐπικυροῖ τὴν πράξιν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

XXIV

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἄριθ. 1328.

Σήμερον τὴν τετράδην τῆς ἐβδομάδος καὶ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ὀγδόου σωτηρίου ἔτους γράφω ἰδιοχείρως τὴν παροῦσάν μου διαθήκην, καὶ κατὰ πρῶτον ἐξαιτοῦμαι ἀπὸ τοῦ ἔλεος τοῦ παναγάθου Θεοῦ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ ἀπὸ τοὺς ὁμοίους μου τὴν συγχώρησιν, συγχωρῶν καὶ ἐγὼ δι' ἐξόλης μου καρδίας ἅπαντας. Ἡ κατὰ τὸν Πλάτανον εἰς Ἰωάννινα νεόκτιστος καὶ λαμπρὰ μετὰ τῶν ἐκτεταμένων κήπων εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἄλῃ Πασᾶ κατεστράφη, ἐγὼ διὰ νὰ δώσω τὸ εἰσόδημα εἰς τοὺς συγγενεῖς μου ὡς ἐπεφόρτισα τὸν μακαρίτην Λιάμπεην καὶ δι' ἰδικῶν μου χρημάτων δύο φορές ἔκτισε φοῦρνον καὶ μαγαζεῖα, τὰ δὲ ἐνοίκια αὐτῶν ἐνέμοντο οἱ συγγενεῖς μου, πρὸς βοήθειαν τῶν ὁποίων ἔπεμπον εἰς τούτους τὰς ἀναγκαίας χρηματικὰς ποσότητας διὰ μακαρίτου Στρούμπου, Ζωίδου, Σιδέρη Πράτσικα, Πέτρου Νικήτα καὶ τῶν κυρίων Γεροστάθη, Τζίνη καὶ Κολοβοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ταπεινὰ κτίρια κατεδαφίσθησαν καὶ πρὸ δύο χρόνων περίπου δὲν ὑπάρχουν πλέον. Συνέλαβα καὶ ἰδέαν τὰ ἐκτεταμένα ταῦτα γήπεδα νὰ χαρίσω καὶ χαρίζω εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων διὰ νὰ κτισθῇ ἐν ὄρρανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων, ὡς εἶνε ἐν Ἀθήναις τοῦ μακαρίτου Χατζῆ Κώστα, καὶ ἂν κανεῖς τῶν ἐπιζώντων συγγενῶν μου ἤθελε διαφιλονεικήσει καὶ ἐναντιωθῇ τὴν ἀπόφασίν του ταύτην, νὰ μὴ δύναται νὰ κληρονο-

μήση τὴν χρηματικὴν μερίδα, ἣν ἀφίνω εἰς ταύτην μου τὴν διαθήκην πρὸς ὄφελός του, καὶ θεωρεῖται κληρονόμος δταν παραιτηθῆ ἀπὸ κάθε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῆς πατρικῆς μου οἰκίας. Ἀφίνω λοιπὸν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὄρφανοτροφείου τῶν ἀρρένων μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐξήκοντα πέντε (65) καὶ δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40000), καὶ αἱ μὲν δραχμαὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες θέλουν χρησιμεύσει διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ καταστήματος, αἱ δὲ ἐξήκοντα πέντε (65) μετοχαὶ θέλουν μείνει παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς, καὶ οἱ τόκοι ἢ τὰ μερίσματα κατὰ ἑξαμηνίαν συναγόμενα θέλουν χρησιμεύει πρὸς διατροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ τὰ διδάκτρα τῶν παιδῶν κατὰ τὸν κανονισμόν, τὸν ὁποῖον οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης διαθήκης μου ἤθελον ἐκδώσει καὶ πέμψει εἰς τοὺς ἐν Ἰωαννίνοις ΚΚ. Α. Μίσιον, Ἀλ. Λιάμπετην καὶ Π. Σ. Κολοβόν, τοὺς ὁποίους νὰ διορίσουν διὰ τὸ ὄρφανοτροφεῖον ἐπιτρόπους μου καὶ ἔφορον ἐπ' αὐτῶν τὸν κατὰ καιρὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰωάννινα. Τὰ παιδιά θέλει εἶνε δεκτὰ κατὰ προτίμησιν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐξ Ἑλλήνων τοιούτων τῆς ἐπαρχίας, ὀρθόδοξα, εἰς ὑγιεινὴν κατάστασιν καὶ ἡλικίας ἀπὸ 8-12 ἐτῶν· νὰ διδάσκωνται τὴν ἱερὰν κατήγησιν, ὀλίγα γραμματικά, ἀφοῦ μάθωσι καὶ τέχνας, νὰ ἦνε ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὄρφανά. Ἄν κανεὶς τῶν συγγενῶν μου φέρῃ ἐναντιότητα, νὰ γάνῃ τὴν μερίδα του· αὐτὴ ἡ μερίς δίδεται εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους διὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις Ὀθωμανικῆς Πρεσβείας ἐκρονοποίησα εἰς τὴν Πόρταν τὸ σχέδιόν μου καὶ ἐζήτησα νὰ ἐκδοθῆ ἀπὸ τοῦτο φερμάνιον, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἔχω οὐδεμίαν εἰδησιν· καὶ ἂν ἡ Πόρτα δὲν ἔχη σκοπὸν νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν, τότε οἱ ἐκτελεσταὶ μου νὰ κινηθοῦν ἢ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ διὰ τῶν τριῶν προστατῶν δυνάμεων διὰ νὰ πεισθῆ ἡ Πόρτα εἰς τὸ δίκαιον. Ἄν ὁμως ματαιωθῆ κάθε ἐλπίς, τότε νὰ μεταχειρισθοῦν τὰ διὰ τὸ ὄρφανοτροφεῖον χρηματικὰ μέσα εἰς ἄλλον ἢ ἄλλους κοινωφελεῖς σκοποὺς, τείνοντας πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ εὐημερίαν τῶν

δμογενῶν καὶ ὁμοθρήσκων μας. Ἡ ἀποθανοῦσα ἀδελφή μου Ἀλεξάνδρα ἀρῆκε τὴν κόρην τῆς Ἑλένης χήραν, εὐρισκομένην εἰς Βασσαράβιαν, ἣτις Ἑλένη ἔχει θυγατέρα Ἄνναν ὑπανδρευμένην μὲ τὸν Λεονταρίτην εἰς Καλάμας καὶ υἱὸν Φίλιππον, ὅστις ζῆ μετὰ τῆς μητρὸς του. Εἰς τὰ τρία ταῦτα πρόσωπα εἴκοσι μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ νὰ νέμωμαι τὰ μερίσματα κατὰ ἑξαμηνίαν, ἡ μὲν μήτηρ Ἑλένη ἑπτὰ μετοχῶν, ὁ δὲ υἱὸς Φίλιππος τριῶν μετοχῶν καὶ ἡ θυγάτηρ Ἄννα Λεονταρίτου τὰ μερίσματα ὀκτώ μετοχῶν· τὰς δὲ μετοχὰς ταύτας δὲν δύναται νὰ τὰς λάβῃ κανεὶς οὔτε νὰ τὰς ἐκποιήσῃ παρὰ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας μετὰ τὴν θανάτην μου. Ἡ δὲ ἀδελφή μου Ἑλένη Μελά ἡ ζῶσα μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀναστασίου εἰς Βραβίαν νὰ λάβῃ εἴκοσι μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ μείνουν εἰς τὸν υἱὸν τῆς Ἀναστασίου. Νὰ δοθοῦν εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ ἁγίου Γεωργίου πέραν τῶν Ἰωαννίνων δραχμαὶ χίλιαι πεντακόσiai (1500) διὰ νὰ μνημονεύωμαι ἐγὼ καὶ οἱ γονεῖς μου. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιμανδρείου εἰς Ἰωάννινα δραχμὰς τρεῖς χιλιάδες (3000) διὰ νὰ μνημονεύωμαι ἐγὼ καὶ οἱ γονεῖς μου. Μὲ ὅλην τὴν δικαιοσύνην νὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς πτωχοὺς δραχμαὶ πέντε χιλιάδες εἰς Ἰωάννινα παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ὀρφανοτροφείου, εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς τῶν Ἀθηνῶν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου νὰ διανείμουν μὲ ὅλην τὴν ἀμεροληψίαν πέντε χιλιάδας δραχμὰς. Εἰς τὴν πλύστραν μου Γαρουφαλιὰν Μαμὴν δραχμὰς πεντακοσίας. Εἰς τοὺς κλητῆρας Ἰωάννην Τρίμπαλην καὶ Σταμάτιον Σταματογιάννην ἀνά ὀραχμὰς διακοσίας εἰς ἕκαστον. Εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς κλητῆρας τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους ὑπηρέτας, μάγειρας, ἀμαξάδες, ἐνὶ ἑκάστῳ ὀραχμὰς ἑκατὸν (100). Ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης διορίζω τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους μου ὑποδιοικητὰς τῆς Τραπεζῆς Μάρκον Ρενιέρην, Γεώργιον Α. Βασιλείου καὶ Ε. Ι. Κεχαγιᾶν, πρὸς τοὺς ὁποίους δίδω πᾶσαν πληρεξουσιότητα. Ὡς δείγμα ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς μετόχους προτείνω οἱ ἀξιώσιμοι οὗτοι κύριοι νὰ μὲ

διαδεχθῶσιν· αἱ ὑποθέσεις νὰ διαιρεθοῦν εἰς τρεῖς κλάσεις, ἡ ἐκτέλεσις νὰ γίνηται γνωμοδοτήσῃ τῶν τριῶν· ἡ προεδρεία θέλει διευθύνεται κατὰ μῆνα ἀπὸ τὸν ἕνα· παρακαλῶ δὲ νὰ δεχθῶσι δι' ἀγάπην μου ἐκ τῆς περιουσίας μου ἕκαστος ἀνά . . . ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 25,000,000 φράγκων.

Γενικὸν κληρονόμον ἀφίνω τὴν φιλτάτην ἀνεψιάν μου Φενερέτην Φούγα, θυγατέρα τοῦ Σωτηρίου Σταύρου.

Ἀφίνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Παναγίαν τὴν Χρυσοσπηλαιότισαν πέντε χιλιάδας δραγμῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης διαθήκης, γεγραμμένης ἐνταῦθα, δὲν ἔγραψα κατὰ παραδρομὴν τὰς δύο λέξεις « πατρικῆς οἰκίας » καὶ ἄς διορθωθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ὀβρίου 1868.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀκτωβρίου 1868, ἡμέραν πέμπτην, ἀναγκάζομαι νὰ προσθέσω ὅτι ἔλαβον γράμμα τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Προξένου τῆς Ἑλλάδος Γ. Φραγκοῦδη, χρονολογούμενον τὴν 20 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐξ ἧς μοὶ λέγει ὅτι ὁ γενικὸς διοικητῆς τῆς Ἡπείρου ἐγνωμοδότησεν εἰς τὴν Πόρταν τότε νὰ ἐκδώσῃ τὸ φερμάνι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὄρφανοτροφείου, ὅταν τὰ προσδιωρισμένα δι' αὐτὸ χρήματα εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ δέχεται τὸ ὄρφανοτροφεῖον ἀδιαφόρως ἑλληνόπαιδα καὶ τουρκόπαιδα καὶ ἔβραιοπαιδα. Αὐτὸ τὸ γράμμα εὑρίσκεται εἰς τὸν φάκελλον ἀριθμὸς δύο. Αὐτὸ ἀναγνώσας ὁ κύριος Φωτιάδης Πρέσβυς τῆς Τουρκίας εἶπεν ὅτι ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπήκοοι Ἕλληγες νὰ μὴ λάβουν μέρος, τὰ δὲ λοιπὰ διορθόνονται. Οἱ ἀδελφοὶ ἐκτελεσταί μου ἄς ἐνεργήσουν ὅ,τι ἐγκρίνουν συμφέρον, καὶ ἂν πρόξενος Ἕλληγιν δὲν συγχωρῆται νὰ λάβῃ ἐνεργητικὸν μέρος, ἄς ἐπιβλέπη καὶ ἀναφέρῃ μόνον, τότε δὲ ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ προξένου.

Ἄν ὁ Ἀλκιβιάδης Λιάμπης μείνῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀρχοῦν οἱ δύο Ἀλέξιος Μίσιος καὶ Π. Κολοβός, καὶ ὅταν ὁ σημερινὸς ἐλεγκτῆς τῆς Τραπεζῆς Γεώργιος Μίσιος ἐπιστρέψῃ εἰς Ἰωάν-

νινα, λαμβάνει τήν θέσιν τοῦ τρίτου ἢ τετάρτου ἐπιτρόπου τοῦ ὄρφανοτροφείου. Ἄλλὰ οἱ ἀδελφοὶ ἐκτελεσταὶ καλῶς νὰ ἐξασφαλισθῶσι διὰ νὰ μὴ ματαιώσουν ἢ βλάψουν τὰ σχέδιά μας οἱ Τοῦρκοι, καὶ τότε ἄς λείψῃ καὶ ἄς γείνη ἄλλο καλὸν ἔργον φιλανθρωπικόν. Παρακαλῶ τοὺς ἐκτελεστὰς νὰ φροντίσουν τόσον διὰ τὴν διανομὴν τῶν 5000 δραχμῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς καθὼς καὶ διὰ τὰ μνημόσυνα καὶ ψυχικά μου κατὰ τὴν συνήθειαν.

Ἄν ἐγὼ δὲν ἐτοιμάσω τὸν τάφον μου, οἱ ἐκτελεσταὶ μου θέλει τὸν περιτοιχίσει μὲ τοίχον ἡμισείας πῆχεος καὶ μὲ ἀπλὴν κιγκλίδα σιδηρὰν καὶ μίαν πλάκα ἐκ μαρμάρου, ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ χαραχθῇ τὸ ὄνομά μου, ἡ γέννησίς μου τὴν 2 Ἰανουαρίου . . . , καὶ τὴν θανάμ μου

Εἰς τὸν φάκελλον ἀριθ. 2 εἶνε σημειωμένη ἡ περιουσία μου.

Ἄφίνω ὑγείαν καὶ εὐχὰς καὶ εὐτυχίαν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὁμογενεῖς μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1868.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ἐδημοσιεύθη σήμερον τὴν δευτέραν (2) Ἰουνίου 1869 ἐν Ἀθήναις ἐν δημοσίᾳ τοῦ δικαστηρίου τούτου συνεδριάσει.

Ὁ προεδρεύων
Α. ΔΙΟΓΕΝΙΔΗΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Ι. ΙΑΤΡΙΔΗΣ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουνίου 1869.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
ΧΑΤΖΗΣΠΥΡΟΣ.

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α^{ον} *Περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ὀρφανοτροφείου.*

1. Ἐγκρίσει καὶ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου συσταίνεται ἐν Ἰωαννίνοις ἐκ τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κληροδοτήματος τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου Σταύρου ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων, τὸ κτίριον τοῦ ὁποίου ἀνεγερθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει γηπέδου τοῦ διαθέτου, φέρον τὴν προσωνομίαν αὐτῆς ὀρφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου ἢ ἐγκεχαρᾶξιμένην μεγάλοις γράμμασιν ἐπὶ μαρμάρου, εἰς περίβλεπτον θέσιν τοῦ καταστήματος τεθησομένου, καὶ σκοποῦν τὴν ἀνέξοδον ἐνδιαίτησιν καὶ τὴν εἰς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς χειρωνακτικὰς τέχνας ἐκπαίδευσιν παιδῶν ὅλως ἐνδεῶν, ὀρφανῶν Ἑλλήνων, προτιμωμένων τῶν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ ἀνηκόντων εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, ἡλικίας ὀκτῶ ἕως δώδεκα ἐτῶν καὶ ὑγιοῦς σωματικῆς διαπλάσεως.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρφανῶν ἔσται ἀνάλογος τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας τοῦ καθιδρύματος τούτου, μενόντων ἀθίκτων τῶν ἀρχικῶν αὐτοῦ κεφαλαίων. Ἀρχικὸν κεφάλαιον θεωρεῖται σήμερον μὲν αὐτὸ κληροδοτηθεῖσαι ἕξ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅσα τυχὸν περισσεύσουν ἐκ τοῦ ἀπλοῦ κληροδοτήματος μετὰ τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὰς δαπάνας τῆς ἐγκαταστάσεως· ἀκολούθως δὲ ὅλα τὰ ἐνδεγόμενα κληροδοτήματα καὶ δωρήματα τὰ γενησόμενα ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ.

3. Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον δέχεται καὶ ὑποτρόφους προκαταβάλλοντας κατὰ τριμηνίαν τὰ τροφεῖα καὶ δίδακτρα, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων ὀρίζεται παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἡ δὲ δίαιτα τῶν τε ὀρφανῶν καὶ ὑποτρόφων ἔσται λιτή, καθαρὰ καὶ ὑγιεινή,

4. Οἱ ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου προσφέροντες συνδρομὰς διαιροῦνται εἰς δωρητάς, τοὺς προσφέροντας μέχρι λιρῶν ὀθωμανικῶν 5, συνδρομητάς, τοὺς προσφέροντας ἀπὸ 5 μέχρι 30 λιρῶν, καὶ εἰς εὐεργέτας, τοὺς ἐπέκεινα τοῦ ποσοῦ τούτου προσφέροντας· τὰ ὀνόματα ὅμως τῶν ἄνω τῶν 100 λιρῶν προσενεγκόντων ἐγγαράσσονται ἐπὶ μαρμαρίνου πλακός, ἐπὶ καταφανοῦς μέρους τοῦ καταστήματος τεθησομένης, πλὴν δὲ τούτου καὶ εἰς κώδικα ἴδιον ἐγγράφεται τὸ ὄνομα ἐκάστου συνδραμόντος ὅπωςδῆποτε τὸ καθίδρυμα τοῦτο.

Βον Περὶ διοικήσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

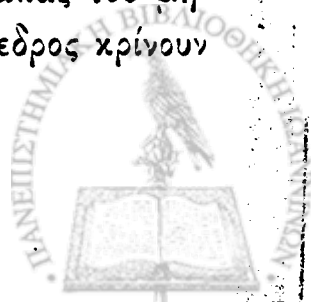
Διοικητικὸν Συμβούλιον.

5. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ αἰμνήστου Γεωργίου Σταύρου σύγκεται ἐκ τοῦ κατὰ καιρὸν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ὡς προέδρου καὶ τῶν κκ. Ἰ. Μίσιου, Ἰ. Αλκ. Λιάμπεη καὶ Π. Σ. Κολοβοῦ· ὡς παραπληρωματικὸν δὲ μέλος διορίζεται ὁ κ. Γ. Μίσιος, ὅστις ἅμα ἐπανέλθῃ καὶ ἐγκατασταθῇ εἰς Ἰωάννινα, λαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν θέσιν του, ἥτις ἐπὶ τοῦ παρόντος μένει κενή.

Ἄποβιώσαντος ἢ ἄλλως ἐκλιπόντος ἐνὸς μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τοῦτο συνεργόμενον ἐκλέγει διὰ πλειονοψηφίας τὸν διάδογον αὐτοῦ.

6. Τὸ συμβούλιον ἐκλέγει κατὰ διετίαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἓνα ἀντιπρόεδρον, ἓνα γραμματέα καὶ ἓνα ταμίαν.

Τὸ συμβούλιον συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ὁ πρόεδρος ἢ ὁ ἀντιπρόεδρος κρίνουν ἀναγκαίαν τὴν συγκαλέσιν αὐτοῦ.

7. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ἑξασκῶν διηνεκῶς ἐπιβλεψιν καὶ ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου, προεδρεύει ὁσάκις τὸ κρίνει εὐλογον τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου· ἐν περιπτώσει κωλύματος προεδρεύει ὁ ἀντιπρόεδρος.

8. Ὁ ἀντιπρόεδρος α) ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Μητροπολίτου συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις· β) ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου· γ) ἐκδίδει τὰ ἀφορῶντα τὰ ἔξοδα τοῦ καταστήματος χρηματικὰ ἐντάλματα καὶ διατηρεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ γραμματέως. Τὸν ἀντιπρόεδρον ἀπόντα ἢ ἄλλως κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ πρεσβύτερος.

9. Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, ἐνεργεῖ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ φυλάττει τὴν σφραγίδα καὶ τὸ ἀρχεῖον τοῦ καθιδρύματος.

10. Ὁ ταμίας ἔχων τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τοῦ ὀρφανοτροφείου, ἐνεργεῖ συνεπεῖα χρηματικῶν ἐνταλμάτων παρὰ τοῦ ἀντιπροέδρου ἐκδεδομένων πᾶσαν πληρωμὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπισυνάπτων τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

11. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον α) εἴτε ἐν σώματι εἴτε διὰ τινος τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐπισκέπτεται ἅπαξ τοῦλάχιστον κατὰ δεκαπενθημερίαν τὸ ὀρφανοτροφεῖον, β) διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸν Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους ἀποφασίζει, τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ἀρμοδίων τεχνιτῶν τοῦ καθιδρύματος, ὅποιοι καὶ πόσοι τῶν ὀρφανῶν πρέπει ν' ἀπολυθῶσι καὶ πόσοι καὶ ὅποιοι νὰ προσληθῶσιν ἐν αὐτῷ· γ) συντάσσει καὶ ἐκδίδει τὸν κανονισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ καθιδρύματος, ὀρίζον τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, ἐν αἷς καὶ τὴν τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου, καὶ ὡς τοιαύτη ὀρίζεται ἡ 23 Ἀπριλίου, καθ' ἣν νὰ τελεῖται μνημέσυνον ὑπὲρ τοῦ ἰδρυτοῦ, μνημονευομένων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν εὐεργετῶν καὶ λειπῶν συνδρομητῶν τοῦ καταστήματος· δ) συμβουλευόμενον τὴν πείραν καὶ τὰς τοπικὰς

περιστάσεις, τροποποιεῖ, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καθιδρύματος, τὸν παρόντα διοργανισμόν, χωρὶς ὅμως οὕτω καὶ νὰ ἀλλοιωθῇ ὁ ἀρχικὸς αὐτοῦ σκοπός, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ αἰμνήστου Γεωργίου Σταύρου καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως· ε) κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους δημοσιεύει διὰ τινος τῶν ἐφημερίδων τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τῶν ἐξόδων τοῦ καθιδρύματος μετὰ τῆς προσηκούσης ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως ς) συνεδριάζει ἅπαξ τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα, ἡ δὲ συνεδρίασις, ὅπως θεωρῆται πλήρης, πρέπει ν' ἀποτελῆται ἀπὸ τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀποφαινομένων διὰ πλειονοψηφίας ἐν περιπτώσει διχογνωμίας· ζ) ὡσάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη ἐκτάκτου δαπάνης, μὴ προβλεπομένης ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν, χορηγεῖ πίστωσιν περὶ ταύτης δι' εἰδικῆς πράξεώς του, χωρὶς ὅμως νὰ ἐλαττωθῶσιν ἐκ τούτου τὰ κεφάλαια.

Γ^{ον} Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

12. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὄρφανοτροφείου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐπιμελητὴν, ἐκπληροῦντα προσωρινῶς καὶ χρέη διδασκάλου καὶ οἰκονόμου, τὸν παιδονόμον, τὸν ὑπηρέτην, τὸν μάγειρον, καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν τεχνῶν· ἅπαντες οὗτοι θέλουσι κατοικεῖ ἐν τῷ καταστήματι, τρεφόμενοι δαπάνῃ αὐτοῦ καὶ μισθοδοτούμενοι διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὀριζομένου αὐτοῖς μισθοῦ. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένης εἰδικῆς ἱκανότητος καὶ ὁμολογουμένης χρηστῆς διαγωγῆς.

Δ^{ον} Περὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ.

13. Ὁ ἐπιμελητὴς, διὰ τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου προτιμητέος εἶνε εἷς σεβάσμιος καὶ ἱκανὸς κληρικὸς, α) πρόσταται ἀμέσως ἀπάντων τῶν ἐν τῷ καταστήματι ὑπηρετούντων, ὀφειλόντων

ὕπακοήν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν διευθύνει τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος καὶ ἀνακαλεῖ εἰς τὰ καθήκοντά των τοὺς παρεκτρεπομένους, ἐπιβάλλων αὐτοῖς πρόστιμον 5-50 γροσίων ἀνεκκλήτως καὶ ἐν ὑποτροπῇ 50-150 κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δυναμένου νὰ μετριάσῃ ἢ ἀνατρέψῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπιμελητοῦ· β) ὑποβάλλει εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὅσα μέτρα κρίνει λυσιτελεῖ διὰ τὴν πρόοδον τοῦ καταστήματος, κατ' ἔτος δὲ καὶ ἐνιαυσίαν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐπόψεις· γ) κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους, ἀκούων καὶ τῆς γνώμης τῶν τε τεχνιτῶν καὶ διδασκάλων τοῦ καταστήματος, γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπολυτέων ὄρφανῶν καὶ περὶ τῆς κατατάξεως τῶν ἐγγραφησομένων νέων, ὧν συμβουλεύεται τὴν πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τῶν τεχνῶν τάσιν. Τὸν ἐπιμελητὴν κωλυόμενον ἀναπληροῦ εἰς τῶν διδασκάλων ἢ τεχνιτῶν ἐγκρίσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Εὐὸν Περὶ οἰκονόμου.

14. Ὁ οἰκονόμος ἔχει τὴν ἐσωτερικὴν οἰκονομίαν τοῦ καταστήματος καὶ συμφώνως μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπιμελητοῦ, α) προμηθεύει τὰ πρὸς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν χρειώδη· β) ἐγχειρίζει καθ' ἐκάστην εἰς τὸν ἐπιμελητὴν κατάλογον τῶν καθημερινῶν ἐξόδων πρὸς μεταγραφὴν αὐτῶν ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, κατὰ μῆνα δὲ συντάσσει κατάστασιν, ἣν, ἀφοῦ ἐπιθεωρήσῃ ὁ ἐπιμελητής, παρουσιάζει εἰς τὸν ταμίαν τοῦ ὄρφανοτροφείου πρὸς πληρωμὴν· γ) διατηρεῖ ἐπιμελῶς πάντα τὰ τε κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα τοῦ καταστήματος, κρατῶν καὶ ἰδιαιτέρον βιβλίον τῆς ἀποθήκης τοῦ ὕλικου καὶ ἱματισμοῦ, σημειῶν τὰ εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

Ζ^{ον} *Περὶ παιδονόμου.*

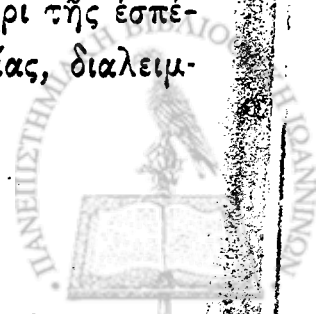
15. Ὁ παιδονόμος, ἐγγράμματος καί, εἰ δυνατόν, δημοδιδάσκαλος, φροντίζει α) περὶ τῆς καθαριότητος καὶ εὐκοσμίας τῶν παίδων καὶ τοῦ καταστήματος ἐν γένει· β) κοιμᾶται ἐν τῷ αὐτῷ μετὰ τῶν παίδων κοιτῶνι· ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες κοιτῶνες, ἐν ἐκάστῳ τούτων διορίζεται εἰς κοιτωνάρχης ἐκ τῶν μεγαλύτερων καὶ φρονιμωτέρων ὄρφανῶν· γ) ὁδηγεῖ τοὺς ὄρφανούς εἰς τὸν ναὸν καὶ τὸν περίπατον δ) ἐπιτηρεῖ αὐτοὺς κατὰ τὰς ὥρας τῆς σωμασκίας καὶ τῶν παιγνίων των· ε) συντρῶγει μετ' αὐτῶν, καὶ ς) ἐπιλαμβάνεται τῆς διδασκαλίας τῶν γραμμάτων, ἐφ' ὅσον δύναται, βοηθῶν τὸν διδάσκαλον.

Ζ^{ον} *Περὶ διδασκαλίας τῶν γραμμάτων.*

16. Μέχρις οὗ, ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῶν μέσων τοῦ ὄρφανοτροφείου, διορισθῶσιν εἰδικοί διδάσκαλοι τῶν γραμμάτων, διδάσκονται οἱ ἐν αὐτῷ ὄρφανοὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ (ἀριθ. 13) καὶ τοῦ παιδονόμου (ἀριθ. 15) γραφὴν, ἀνάγνωσιν, ἀριθμητικὴν, χριστιανικὴν διδασκαλίαν καὶ ἰχνογραφίαν. Ἡ διδασκαλία τῶν γραμμάτων ἄρχεται ἀπὸ πρωίας μέχρι τῆς 10 π. μ. τὸ δὲ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας ἀνήκει εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν τεχνῶν, πλὴν τῶν μικρᾶς ἡλικίας ὄρφανῶν, τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν ἢ ἀργούντων, ἑλλείψει ἐργασίας, οἵτινες δέον ν' ἀσχολῶνται εἰς τὰ γράμματα καὶ μετὰ μεσημβρίαν.

Η^{ον} *Περὶ διδασκαλίας τῶν τεχνῶν.*

17. Αἱ ὑπὸ τῶν εἰδημόνων καὶ ἐμπείρων τεχνιτῶν διδασκόμεναι ἐν τῷ ὄρφανοτροφείῳ τέχναι ἔστωσαν χειρωνακτικαί, ὅσαι θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μᾶλλον βιοποριστικαί· ἡ δὲ διδασκαλία αὐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς ἐσπέρας, πλὴν τῶν μεταξὺ, χάριν τροφῆς καὶ σωμασκίας, διαλειμ-

μάτων, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον πρόγραμμα τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου συνταχθησομένου.

18. Ἡ ἀξία τῶν ἐργαλείων τῶν τεχνιτῶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπιβαρύνει τὸ κατάστημα καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τοὺς τεχνίτας.

19. Πᾶν ἔργον, ἐν τῷ ὄρφανοτροφείῳ κατασκευαζόμενον, ὑπόκειται εἰς φόρον 2 ἐπὶ τοῖς $\frac{0}{10}$ πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὀρφανῶν.

Θ^{ον} Περὶ ἐξετάσεων.

20. Κατ' ἔτους ἐνεργοῦνται ἐξετάσεις εἰς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, παρόντος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ προϊόντα τῆς διπλῆς ταύτης διδασκαλίας κρίνονται ὑπὸ εἰδημόνων ἀνδρῶν. Ἐκτὸς τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων, καὶ κατὰ μῆνα γίνεται ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος, παρόντος καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον μέλους τοῦ Συμβουλίου, ἔλεγχος τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν ὀρφανῶν.

21. Ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις εὐδοκιμησάντων συσταίνονται τρία βραβεῖα, διαγωγῆς, γραμμάτων καὶ τεχνῶν, καὶ ταῦτα τὰ βραβεῖα ἔστωσαν ἀξίας μέχρι 5 γροσίων.

Ι^{ον} Περὶ ταμείου τῶν ὀρφανῶν.

22. Συσταίνεται ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ καθιδρύματος πρὸς ἐξοικονόμησιν προσωρινὴν τοῖς ἀπολυομένοις, ἧς τινος ἔχουσιν ἀνάγκην παῖδες τοιοῦτοι. Πόροι δὲ τοῦ ταμείου τούτου ἔστωσαν ἢ ἐκ τῆς φοροδοσίας τῶν ἔργων προκύπτουσα ὠφέλεια (ἄρθ. 19), ἢ ἐκ τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν βραβείων (ἄρθ. 21) καὶ αἱ ἴδιαι τυχόν τῶν ὀρφανῶν καταθέσεις. Ἰδίδικόν βιβλίον τοῦ ταμείου τούτου κρατεῖται παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ, ἐν ᾧ ἀνοίγεται μερὶς ἐκάστῳ ὀρφανῷ, ἀντιπροσωπεύουσα τὸ τε ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν αὐτοῦ· τὸ μὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἐκ τῶν ἔργων καὶ βραβείων καὶ τῶν ἰδίων καταθέσεων προερχόμενα κέρδη, τὸ δὲ

πληθικόν ἀπὸ τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ πρόστιμα διὰ κακὴν διαγωγὴν ἢ ἀμέλειαν πρὸς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἔστω καὶ ὡς κάτοπτρον διαγωγῆς τῶν ἑρρακῶν. Οἱ ἀπολυόμενοι ἑρρανοὶ ἐφοδιαζόνται μὲ τακτικὸν ἀπολυτήριον.

Ἄρθρον ἀποτελευταῖον.

23. Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τοῦ ἁγιωτάτου Γεωργίου Σταύρου διατηροῦν προσωπικῶς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτηροῦν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ, καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως αὐτοῦ νὰ ἀναστείλωσι τὴν ἀποστολὴν τῶν μερισμάτων τῶν ἑῶ μετοχῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο διατηροῦν καὶ οἱ δύο, ἂν τις ἐκ τῶν τριῶν ἀποβιώσῃ, καθὼς καὶ ὁ ἐπιτήριον τῶν ἄλλων δύο.

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΤΣΟΥΦΛΗ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου).

1

Ἀντιγραφή ἐκ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ βιβλίου τῶν πράξεων περὶ τῶν ἀκινητῶν κτημάτων τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ Κισνοβίου Σιζημοῦνδου Σαμουελίδου Τούροβιτζ διὰ τὸ 1870 ἔτος φύλλα 13, 14 καὶ 15.

1870 ἔτος Ἀπριλίου 17 ἐνεφανίσθη εἰς ἐμέ τὸν Σιζημοῦνδον Σαμουελίδην Τούροβιτζ συμβολαιογράφον ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου τῷ εὑρισκομένῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Χαραλαμπείας ὁδοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γρίμ-βεργ ὑπ' ἀριθ. 167 ὁ γνωστὸς εἰς ἐμέ προσωπικῶς καὶ πρὸς σύνταξιν πρακτικῶν ἔχων νόμιμον δικαίωμα ὁ κληρονομικὸς ἔντιμος πολίτης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσούφλης, κατοικῶν ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς ὁδοῦ εἰς ἰδιόκτητον οἰκίαν, συμπαρακολουθούμενος ὑπὸ μαρτύρων γνωστῶν εἰς ἐμέ προσωπικῶς, τοῦ τοῦ Κισνοβίου ἐμπόρου τῆς πρώτης τάξεως Θεοδοσίου Ἰωάννου Ἰβανόφ, κατοικοῦντος ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Χαραλαμπείου ὁδοῦ εἰς ἰδιόκτητόν του οἰκίαν, τοῦ τοῦ Κισνοβίου πρώτης τάξεως ἐμπόρου Ἀρταμίνου Λέοντος Ζαχάρινος, κατοικοῦντος ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Χαραλαμπείου ὁδοῦ

εις ιδιόκτητόν του οίκιαν, καὶ τοῦ γραικοῦ τῆς Νίζνας Χριστοφόρου Πέτρου Σαρόγλου, κατοικοῦντος ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Γεωργείου ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Βαλαμέζα, ἐδηλοποίησεν ὅτι ἐκεῖνος (ὁ Τσοῦφλης) συντάττει διαθήκην ἐμπεριέχουσαν τὰ ἀκόλουθα:

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔντιμος κληρονομικὸς πολίτης καὶ ἱππότης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσοῦφλης, τὸ γένος Ἑλλήν, ἐκ κωμοπόλεως Τσεπελόβου τῆς Ἡπείρου, φθάσας εἰς γῆρας καὶ μὴ ἔχων μετ' ἐμὲ κατ' εὐθεΐαν οὔτε ἀνιοῦσαν οὔτε κατιοῦσαν γραμμὴν κληρονομίας, σκεφθεὶς ὠρίμως ἕως ὅτου ὁ Θεὸς διατηρεῖ ἐν ἐμοὶ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸ μνημονικόν, ἐποίησα ἐν περιπτώσει τοῦ ἐμοῦ θανάτου τὴν ἀκόλουθὸν ἐνδιάθηκον διάταξίν μου εἰς ἔλην τὴν ἀκίνητον καὶ κινητὴν περιουσίαν μου καὶ ἐκείνην τὴν ἀποκτηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ καὶ κληρονομηθεῖσαν παρὰ τοῦ αὐταδέλφου μου Θεοδώρου Κωνσταντίνου Τσοῦφλη. Ἡ διαθήκη δὲ ἡ συνταχθεῖσα παρ' ἐμοῦ τὴν 10 Ἀπριλίου 1868 καὶ ἐπικυρωθεῖσα κατὰ τὴν τάξιν τῶν τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἐγγράφων ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ τῆς Βασσαραβίας πολιτικῷ κριτηρίῳ τὴν 2 Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους καὶ ἐγγραφεῖσα ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπ' ἀριθ. 126 ἀκυροῦται παρ' ἐμοῦ, ἐπειδὴ ἐνόμισα ἀναγκαῖον μερικὰς παραλλαγὰς εἰς τὰς διατάξεις μου νὰ μεταλλάξω καὶ διὰ τοῦτο ἡ ῥηθεῖσα διαθήκη ἀκυροῦται καὶ ἀντ' ἐκείνης ποιῶ τὰς ἀκολούθους διατάξεις:

Ἡ περιουσία μου ἐμπεριέχεται ἐν τοῖς ἐξῆς, ὡς τοῦτο φανήσεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ φυλαττομένου παρ' ἐμοὶ ἐν τῇ κάσση ὁμοῦ μὲ τὴν ἀντιγραφὴν τῆς παρούσης διαθήκης.

1^{ον} Μετὰ τὸν θάνατόν μου ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία μου περιέρχεται εἰς πλήρη διαχείρισιν τῶν διοριζομένων κάτω εἰς ταύτην τὴν διαθήκην μου ἐπιτρόπων τόσον πρὸς φύλαξιν τῆς περιουσίας μου ἀκεραίου, ὅσον καὶ πρὸς αὔξησιν

τῶν εισοδημάτων αὐτῆς καὶ πρὸς διανομὴν τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων καὶ εισοδημάτων ἐκ τῆς περιουσίας μου κατὰ τὴν διάταξιν τὴν ὁποίαν κάμω εἰς τὴν διαθήκην ταύτην.

2^{ον} Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν μου οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου θέλουσι φροντίσει περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων τῶν χρεωστούμενων εἰς ἐμὲ ἀπὸ διαφόρους δι' ὁμολόγων καὶ δι' ἄλλων ὑποχρεωτικῶν ἐγγράφων. Εἰς πληροφориάν προσθέτω ὅτι ἐγὼ εἰς οὐδένα δι' οὐδενὸς ὁμολόγου ἢ ὑποχρεωτικοῦ ἐγγράφου δὲν χρεωστῶ καὶ εἰς οὐδένα μέχρι τῆς σήμερον οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐπὶ πληρωμῇ δῆθεν χρεωστούμενων εἰς ἐμὲ χρημάτων δὲν ἔδωσα καὶ τοῦ λοιποῦ δὲν θέλω δώσει· διὰ τοῦτο ἐὰν τυγὼν μετὰ τὸν θάνατόν μου ἤθελον φανῆ τοιαῦτα ἐγγραφα λογισθήσονται πλαστὰ καὶ μὴ ἔχοντα καμμίαν σημασίαν.

3^{ον} Πρὸς ταφὴν τοῦ σώματός μου κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας μετὰ τῆς ἀνηκούσης παρατάξεως καὶ διὰ μνημόσυνα εἰς τὰς 3, 9 καὶ 40 ἡμέρας καὶ πρὸς διανομὴν ἐλεημοσύνης νὰ ἐξοδευθῶσι 1000 ρούβλια ἐκ τῶν εὑρισκομένων παρ' ἐμοὶ χρημάτων· ἐὰν δὲ δὲν εὑρεθῶσι παρ' ἐμοὶ τὰ τοιαῦτα 1000 ρούβλια, νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ ξενοδοχείου μου, ἢ ἀπὸ τὸν μισθωτὴν τοῦ κτήματός μου Τσουφλέστι εἰς λογαριασμόν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Τὸ σῶμα νὰ ἐνταφιασθῇ εἰς τὸν προετοιμασθέντα τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου τάφον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος τὴν κτισθεῖσαν παρ' ἐμοῦ.

4^{ον} Τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐμὲ κτήματα Καταρανίκη (τὸ ἴδιον Ἀλεξανδρένι) καὶ Ἀκούη (τὸ ἴδιον Τσουφλέστι) καὶ αἱ οἰκίαι ἐν τῇ πόλει Κισνοβίῳ ὅμοσ μετὰ τὰ ἐπιπλα καὶ μετὰ ἄλλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῶν συμφώνων, ἅτινα θέλουσι γείνει παρ' ἐμοῦ, πρέπει νὰ δίδωνται διὰ παντός εἰς ἐνοικίασιν καὶ μίσθωσιν διὰ διορίαν ἐξαετῆ ἐπὶ δημοπρασίᾳ, γινομένη κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους εἰς τὸ ἐν Κισνοβίῳ πολιτικὸν Δημαρχεῖον, ἐπὶ παρουσίᾳ ἐὰν ὄχι ὄλων τούλα-

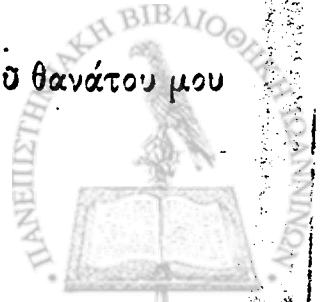
χιστον δύο τῶν ἐπιτρόπων μου, καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς συν-
τεταγμένους συμφώνως παρ' ὄλων τῶν ἐπιτρόπων μου· ὄλην
δὲ τὴν κινητὴν περιουσίαν μου, ἐξαιρουμένων τῶν χρηματικῶν
κεφαλαίων καὶ ἐκείνων ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, τὰ
ἐπιπλά μου καὶ ὄλη ἢ ἀποσκευὴ τῆς οἰκίας μου, πρέπει νὰ
παραδοθῆ εἰς τὸν ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Τσού-
φλην.

5^{ον} Μετὰ τὸν θάνατόν μου οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου ἐκ τῶν
εὕρισκομένων παρ' ἐμοὶ χρημάτων θέλουσιν ἀποστείλει εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 4000 ρούβλια ἅτινα θέλουσι
μείνει εἰς τὴν Τράπεζαν σὺν τόκῳ ἕως ὅτου θέλει ὑπάρχει ἐκείνη
ἢ Τράπεζα· ὁ τόκος δ' αὐτῶν τῶν χρημάτων πρέπει νὰ δίδηται
ἐτησίως εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνικοῦ Σχο-
λείου πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ. Μετὰ τὴν παῦσιν δὲ τῆς ἤδη
ὑπαρχούσης Τραπεζῆς ἐν Ἀθήναις ἢ διεύθυνσις τοῦ Πολυτε-
χνικοῦ Σχολείου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἴδιον ποσὸν καὶ
νὰ τὸ καταθέσῃ εἰς τὴν νέαν συστηθησομένην Ἑλλ. Τράπεζαν
σὺν τόκῳ, ἔχουσα τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζηται εἰς τὸν προσ-
διορισθέντα σκοπὸν μου μόνον τοὺς τόκους καὶ οὐδέποτε νὰ ἐγ-
γίσῃ τὸ κεφάλαιον. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Πολυτεχνικοῦ Σχολείου
δὲν θέλει παραλείψει νὰ καταγράψῃ καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα εἰς τὴν
τάξιν τῶν εὐεργετῶν καὶ ἰδρυτῶν τοῦ Σχολείου.

6^{ον} Οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου ἀμέσως θὰ ἀρχίσωσι νὰ δίδωσι
τάς ἀκολούθους χρηματικὰς δόσεις ἐκ τῶν εὕρισκομένων παρ'
ἐμοὶ χρημάτων καὶ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀκινήτων κτημά-
των μου καὶ ἀπὸ ἄλλα.

α) Εἰς τοὺς ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιούς μου Ἰωάννην καὶ Κων-
σταντῖνον Τσούφλην, υἱούς τοῦ ἐξαδέλφου μου Θεοδώρου Χρι-
στοφόρου Τσούφλη διαθέτω νὰ δίδωσιν ἐν διαστήματι τῶν πρῶ-
των ἐξ ἐτῶν μετὰ τὸν θάνατόν μου εἰς ἕκαστον ἀνὰ 1500 ρούβλια,
μετὰ ταῦτα δὲ ἐφ' ὅρου ζωῆς εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐτησίως ἀνὰ
3000 ρούβλια.

β) Ἐν διαστήματι ἐξ ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου

νά δοθῶσιν ἀπαξ ἐκ τῶν εισοδημάτων τῶν κτημάτων μου εἰς τὰς τέσσαρας ἀπὸ ἐξαδέλφον μου ἀνεψιάς Ἑλένην Θεοδώρου Καραμαντζόγλου, Αἰκατερίνην Θεοδώρου Βουργιά, θυγατέρας τοῦ ἐξαδέλφου μου Θεοδώρου Χριστοφόρου Ἰσούφλη, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὴν Τασιτσαν Κοκόρου καὶ εἰς τὴν Νίτσαν Κέντρου, θυγατέρας τῆς ἐξαδέλφης μου Εἰρήνης Δημητρίου ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνδρὸς Μότζον εἰς ἐκάστην ἀνά 3000 ρούβλια, εἰς πάσας δὲ τὰς τέσσαρας 12000 ρούβλια.

γ) Θέλουσι δίδει εἰς τὴν τρίτην θυγατέρα τῆς Εἰρήνης Μότζου ἀνεψιάν μου Παρσκευὴν Κοσμά ἐρ' ἔδρου ζωῆς ἐτησίως ἀνά 600 ρούβλια, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους θέλουσι δώσει εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς ἀπαξ ἵνα μοιρασθῶσι μεταξύ των ἐξ ἴσου 5000 ρούβλια.

δ) Νά δίδωνται ἐτησίως καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Κισνοβίῳ Γυμνασίου ἀνά 530 ρούβλια, ὥστε δι' αὐτῶν τῶν χρημάτων νά ἐξακολουθῇ ἀκαταπαύστως ὑποτροφία (Emunendia) δύο εὐφυῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν ἐκ πτωχῶν ὀρφανῶν, τόσον ἐν τῷ κειρῷ τῆς ἐξακολουθήσεως αὐτῶν μετ' ἐπιμελείας εἰς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων ἐν τῷ Γυμνασίῳ, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν αὐτῶν εἰς ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια ἕως ὅτου τελειώσωσιν ἐντελῶς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῶν μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δύο τούτων μαθητῶν ἢ ἐκ περιστάσεώς τινος παύσωσιν οἱ δύο προσδιορισθέντες ἢ ἀπὸ καμμίαν ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἄλλην ἢ ὑποτροφία θέλει διακοπῆ, μεταβαίνουσα εἰς ἄλλους δύο καὶ οὕτω καθεξῆς. Οἱ μαθητευόμενοι οὗτοι πρέπει νά ὀνομάζωνται ὑπότροφοι τοῦ ἐντίμου κληρονομικοῦ πολίτου Ἀναστασίου Κωνσταντίνου Ἰσούφλη, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἡ διεύθυνσις τοῦ Γυμνασίου δὲν θέλει παραλείψει νά λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα εἰς ὅς ἀνήκει πρὸς ἐπικύρωσιν ὁ διορισμὸς τῶν ὑποτρόφων θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ τὴν γενικὴν συνεννόησιν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ Κισνοβίου, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως Κισνοβίου μετὰ τοῦ παιδαγωγικοῦ συμβουλίου τοῦ Γυμνασίου.

ε) Ἐτησίως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα νὰ δίδωνται εἰς τὴν κτισθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ πόλει τοῦ Κισνοβίου ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος ἀνά 200 ρούβλια, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 50 θέλουσι δίδοσθαι πρὸς ὄφελος τῶν ἱερέων τῆς ἐκκλησίας ἵνα ἐκτελῶσιν ἐκ τούτων δύο μνημόσυνα ἐτήσια δι' ἐμέ· τὰ δὲ 150 οἱ ἐπίτροποί μου θέλουσι μεταχειρίζεσθαι εἰς ἐπιδιορθώσεις τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὠρολογίου.

ς) Εἰς τὴν εὐρισκομένην πλησίον μου ὑπερέτριαν κάτοικον τοῦ Κισνοβίου Δόμναν Δασινεβίτζαν ὡς βραβεῖον διὰ τὴν πολυχρόνιον καὶ πιστὴν ὑπηρεσίαν της νὰ δίδωνται ἐτησίως μέχρι τοῦ θανάτου της 200 ρούβλια ἐπιχορήγησις, καὶ προσέτι νὰ πληρωθῇ ὅλος αὐτῆς ὁ μισθός, ὅστις θὰ λογισθῇ κατὰ τὸ ἰδιαίτερόν μου βιβλίον

ζ) Νὰ δοθῶσιν ἅπαξ εἰς τὴν βαπτιστικὴν μου παρθένον Ἀλεξάνδραν θυγατέρα τοῦ ἐμπόρου Ἰωάννου Μαλέγκου ὅταν ἐκδοθῇ εἰς γάμον ἢ ὅταν ἔλθῃ εἰς νόμιμον ἡλικίαν 500 ρούβλια· 1000 ρούβλια εἰς τὸν εὐρισκόμενον παρ' ἐμοὶ ὑπηρέτην κάτοικον Κισνοβίου Ἀλέξανδρον Ζάνδην ἅτινα νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὸν ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους μετὰ τὸν θάνατόν μου· προσέτι νὰ ἀποσταλῶσιν ἅπαξ 300 ρούβλια εἰς δημογέροντας τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς μακρινοὺς συγγενεῖς μου, ἐὰν τοιοῦτοι ἤθελον ὑπάρχει εἰς τὸ χωρίον Κουκουλι ἢ εἰς ἄλλα μέρη, ἐὰν δὲ δὲν εὐρεθῶσι τοιοῦτοι νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

η) Νὰ πληρωθῶσιν ὅλοι οἱ βασιλικοὶ φόροι ὅσοι ἤθελον λογισθῇ δι' ἐν ἔτος ὅλων τῶν χωρικῶν τῶν κατοικούντων εἰς τὰ κτήματά μου Τσουφλέστι καὶ Ἀλεξανδρένι, καὶ

θ) Νὰ ἀποστέλλωνται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες θέλουσιν ἀποτελεῖ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐπιτροπὴν συμφώνως μετὰ τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐλπίζω ὅτι τὰ σεβαστὰ ταῦτα πρόσωπα δὲν θέλουσιν ἀποποιηθῇ τὴν παράκλησίν μου ταύτην, ἀνά 3050

ρούβλια ἑτησίως ὅπως ἐκ τούτων τῶν χρημάτων ἑτησίως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα νὰ δίδουν τὰ 50 ρούβλια εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Νικολάου τὴν εὐρισκομένην ἐν τῇ κωμοπόλει Τσεπελόβω ἐν τῇ Ἡπείρῳ· 1000 ρούβλια εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μέσων αὐτοῦ τοῦ καταστήματος· ἀνὰ 1000 ρούβλια εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀνωτάτου Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ἐν τῇ Ἡπείρῳ πρὸς συντήρησιν καὶ ἐκπαίδευσιν εἰς τοῦτο τὸ κατάστημα πτωγῶν ὀρφανῶν, γεγέννημένων ἐν τῇ κωμοπόλει Τσεπελόβω κατ' ἐκλογὴν καὶ σύστασιν τῶν ἐφόρων αὐτοῦ τοῦ καταστήματος καὶ τῇ συναινέσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων· παρακαλῶ δὲ νὰ προτιμῶνται τὰ τέκνα τῶν συγγενῶν μου ἐὰν τοιαῦτα ἤθελον ὑπάρχει, καὶ νὰ ὀνομάζωνται ταῦτα μαθηταὶ τοῦ Ἀναστασίου Κωνσταντίνου Τσοῦφλη· ἀνὰ 1000 ρούβλια πρὸς τοὺς δημογέροντας τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου πρὸς διανομὴν εἰς τὰς πτωχοτέρας γῆρας καὶ ὀρφανὰ καὶ διατήρησιν διὰ παντὸς ἐνὸς ἱατροῦ, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ θεραπεύῃ ἀμισθεὶ τοὺς πτωχοὺς ἀσθενεῖς. Ἡ ἄνω ὀνομασθεῖσα ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ ζητῇ ἑτησίως λογαριασμὸν διὰ τὰ διδόμενα χρήματα ἀπὸ τε τοὺς ἐφόρους τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου.

7^{ον} Πρὸς σχηματισμὸν Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ στόλου ὑπεχρεώθην ἐν διαστήματι 10 ἐτῶν ἀπὸ τὴν 1 Ὀβρίου 1867 νὰ δωρῶμαι ἑτησίως ἀνὰ 1000 ρούβλια· διὰ τοῦτο ἐὰν ὁ θάνατός μου μὲ καταφθάσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ταύτης τῆς διορίας, οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου θέλουν ἐξακολουθῆ ἑτησίως νὰ ἀποστέλλωσι ταῦτα τὰ 1000 ρούβλια εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν πρὸς σχηματισμὸν στόλου μέχρι τῆς 1 Ὀβρίου 1877.

8^{ον} Ἐὰν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ὅλων τῶν ἄνω δόσεων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ἐξόδων ἤθελε μείνει ἀκόμη περισσεύμα ἐκ τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ἐν τρίτον τούτου τοῦ περισσεύματος πρέπει νὰ μεταχειρισθῶσιν οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου εἰς τὴν αὔ-

ξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων τοῦ γυμνασίου τοῦ Κισνοβίου καὶ τῶν κρεββατιῶν τοῦ νοσοκομείου ἵνα ἄνευ πληρωμῆς θεραπεύωνται οἱ πτωχοὶ ἀσθενεῖς, παρομοίως δὲ καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μέσων τῶν ἐν Κισνοβίῳ σχολείων τοῦ λαοῦ· τὰ δὲ δύο τρίτα αὐτοῦ τοῦ περισσεύματος πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὴν ἄνω ῥηθείσαν ἐπιτροπὴν ἐν Ἀθήναις, ἣτις θέλει μεταχειρισθῆ αὐτὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μέσων τῆς νεοσυνισταμένης Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν νέων συστανομένων ἐλληνικῶν γυμνασίων ἐν Τουρκίᾳ.

9^{ον} Ἐὰν κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως θέλει ἀπορασιθῆ ἢ διανομῆ εἰς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰ ἰδικά μου κτήματα χωρικοὺς γῆς ὡς ἰδιοκτησίᾳ, τοὺς τόκους τῶν γραμματίων τῆς ἐξαγορᾶς οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου θέλουσι διαθέσει ἐπίσης καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα τῆς περιουσίας μου· ἀλλ' ὅταν θέλει γείνει ἢ πληρωμὴ τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν τῶν γραμματίων, τότε τὸ ἐν τρίτον αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ θέλουσι καταβάλλει εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς μίαν τῶν Ῥωσικῶν τραπεζῶν, καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν θέλουσι προσδιορίσει εἰς ὅσα ἀναφέρομεν εἰς τὸ 7^{ον} ἄρθρον αὐτῆς τῆς διαθήκης· τὰ δὲ δύο τρίτα νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Ἀθήνας εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως αὕτη καταθέσῃ ταῦτα τὰ χρήματα δι' αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς τὴν Ἑλλην. Τράπεζαν καὶ τοὺς τόκους νὰ διαθέσῃ εἰς ὅσα ἀνεφέραμεν εἰς τὸ 8^{ον} ἄρθρον τῆς διαθήκης.

10^{ον} Μετὰ τὸν θάνατον ἐκάστου τῶν ἐμῶν ἀνεψιῶν Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου Τσούφλη ἢ προσδιοριζομένη δι' ἕκαστον αὐτῶν ἐπιχορηγήσεις παύει καὶ τὸ ἐν τρίτον αὐτῆς τῆς ἐπιχορηγήσεως πρέπει νὰ διαθέσωσιν οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐνταῦθα εἰς Κισνόβιον κατὰ τὴν ἑαυτῶν καλὴν παρατήρησιν πρὸς διατήρησιν καὶ ἐκπαίδευσιν πτωχῶν κορασιῶν εἰς τὸ ἐν Κισνοβίῳ γυμνάσιον τῶν κορασιῶν ἢ εἰς σχολεῖα τῶν κορασιῶν καὶ εἰς τὸ κατάστημα διὰ τὰ κοράσια τῶν ἱερέων, καθὼς καὶ διὰ προικισμὸν ὀρφανῶν κορασιῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων τοῦ Κισνοβίου· τὰ δὲ δύο τρίτα αὐτῆς τῆς ἐπιχορη-

γήσεως πρέπει να στέλλωνται έτησίως εις 'Αθήνας εις τήν διάκρισιν τής σημειωθείσης έν τῷ 5^ῳ άρθρῳ έπιτροπής υπό τὸ στοιχείον (Κ) ὥστε τὰ χρήματα ταῦτα νὰ διαθέτῶνται οὕτω· α) πρὸς αὔξησιν τοῦ έτησίου ποσοῦ τοῦ προσδιορισθέντος εις τήν διαχείρησιν τῶν κυρίων δημογερόντων τής κωμοπόλεως Τσεπελόβου, νὰ δίδωσιν έκτός τῶν προσδιορισθέντων ἄνω 1000 ρουβλίων ἀκόμη ἀνά 1000 ρούβλια έτησίως· β) πρὸς ένίσχυσιν τῶν μέσων τοῦ έν 'Αθήναις ὀφθαλμοκλατρείου· γ) πρὸς προκισμὸν πτωγῶν κορασίων· καὶ δ) πρὸς ένίσχυσιν σχολείων τοῦ λαοῦ έν 'Αθήναις.

11^{ον} 'Επιτρόπους διορίζω καὶ παρακαλῶ νὰ ὦσιν οἱ ἀκόλουθοι· 'Ευγένιος Δημητρίου 'Αναστασίου Τσολάκης, ὁ Σεκρετάριος τοῦ Κολλεγίου Δημήτριος 'Ροδάνου 'Ράτκος, ὁ Κομινάρης Νικόλαος Νικολόπουλος, ὁ 'Ασσέσωφ τοῦ Κολλεγίου Κωνσταντίνος 'Ιωάννου Δούγμας, ὁ Σεκρετάριος τοῦ Κυβερνείου Δημήτριος 'Ιωάννου Καμβόλης, οἱ ἀδελφοὶ Βίκτωρ καὶ 'Ιωάννης Παντελεήμονος Συναδινός καὶ ὁ ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιός μου 'Ιωάννης Θεοδώρου Τσούφλης, οἱς δίδω δικσίωμα ἕπως διὰ παντός φέρωσιν εις έκτέλεσιν τήν παροῦσαν διαθήκην έν ἔλοις αὐτῆς τοῖς άρθροις, νὰ λαμβάνωσι τὰ εισοδήματα, νὰ δίδωσι τὰς δόσεις, νὰ διαχειρίζωνται τήν περιουσίαν μου έν τοῖς διαγραφόμενοις ὁροις τής παρούσης μου διαθήκης, ἕως ἔτου ἐξ αὐτῶν τῶν έπιτρόπων θέλουσι μείνει έν τοῖς ζῶσιν ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν δύο· μετὰ ταῦτα δὲ ἄλη ἡ περιουσία μου θέλει περιέλθῃ εις τήν διαχείρισιν τής 'Αδμινιστρατζίας (διευθύνσεως) τῶν Κυρίων Κ. τοῦ 'Αρχιερέως Κισνοβίου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ έν Κισνοβίῳ Γυμνασίου, τοῦ Δημάρχου τής πόλεως Κισνοβίου καὶ τῶν πληρεξουσίων προσώπων τής 'Ελλην. Κυβερνήσεως, οἵτινες ἀναλαμβάνοντες τὰ δικαιώματα τῶν έπιτρόπων, θέλουσι διαχειρίζει τὰ εισοδήματα τῶν κτημάτων μου εις ὅσα προσδιώρισα εις τήν παροῦσαν διαθήκην. Παρακαλῶ τοὺς κυρίους τὸν 'Αρχιερέα Κισνοβίου, τὸν Δήμαρχον Κισνοβίου, τὸν Διευθυντὴν τοῦ έν Κισνοβίῳ Γυμνασίου καὶ τοὺς πληρεξουσίου τής 'Ελλην. Κυ

βερνήσεως, οὓς ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις θέλει διορίσει διὰ νομίμων πληρεξουσίων ἐγγράφων, ἵνα λαμβάνωσι μέρος μετὰ τῶν ἐπιτρόπων μου καὶ ἔχωσιν ἰσχυρὰν ἐπιτήρησιν πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἄνω διαγραφείσης διατάξεώς μου ἐκ μέρους τῶν ἐπιτρόπων μου· οἱ ἐπίτροποί μου νὰ διορίζωσιν ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων οὐχὶ ὀλιγωτέρους τῶν δύο προσωρινῶς κατὰ τὴν παρατήρησιν των πρὸς παντοτεινὴν διαχείρισιν τῶν κτημάτων μου, πρὸς τακτοποίησιν τῶν βιβλίων καὶ τοῦ λογιστικοῦ μέρους.

12^{ον} Παρακαλῶ τοὺς ἐπιτρόπους μου νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ εὐρισκομένου ὑπὸ τὴν προστασίαν μου Φιλίππου Γεωργίου Δοπρουβολάκη υἱοῦ τοῦ κατοίκου τοῦ χωρίου Νικασούτζη, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν πρόοδον αὐτοῦ νὰ μεταχειρίζωνται ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ ταύτην καθὼς καὶ διὰ τὴν συντήρησιν του χρήματα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων μου ὅσα θέλουσιν εἶσθαι ἀναγκαῖα.

13^{ον} Ἐὰν οἱ ἀνεψιοί μου Ἰωάννης καὶ Κωνσταντῖνος Τσοῦφλης ἐπιθυμῶσι νὰ ζήσωσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ νῦν κατοικῶ, δύνανται νὰ κατοικήσωσι τὴν τοιαύτην οἰκίαν ἀμισθεὶ καὶ νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ἐπιπλά μου καὶ τὴν οἰκιακὴν ἀποσκευὴν, μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ πωλήσωσι ταύτην ἢ νὰ μεταφέρωσιν εἰς ἄλλον τόπον.

14^{ον} Τὸ σιδηροῦν κιβώτιον τὸ εὐρισκόμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ μου καὶ ἐν ᾧ εὐρίσκονται ὅλα τὰ ἐγγραφά μου δὲν πρέπει νὰ πωληθῆ, ἀλλὰ νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν ἐπιτρόπων μου πρὸς φύλαξιν ἐν αὐτῷ διὰ παντὸς τῆς παρούσης διαθήκης καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων.

15^{ον} Τὴν τιμὴν ὅλης τῆς διατιθεμένης περιουσίας μου λογίζω εἰς 200,000 ρουβλίων.

16^{ον} Διαθέσας ἀφοῦ ἐσκέφθην καλῶς τὴν τελευταίαν ἐνδιάθηκον θέλησίν μου, ἀναφερομένην εἰς τὴν περιουσίαν μου, ὑποχρεῶ τοὺς ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιούς νὰ μὴ διεγείρωσι ποτε καμμίαν φιλονεικίαν ἐναντίον τῆς ἐνδιαθήκου θελήσεώς μου· ἐὰν δὲ ὅποιοςδήποτε ἐκ τούτων ἤθελεν τολμήσει νὰ διεγείρωσιν οἴαν-

δήποτε φιλονεικίαν, ἢ ἐπισήμως ἤθελεν ἐκφράσει τὴν ἀνευχαριστίαν του εἰς τὸ προσδιορισθὲν ὑπ' ἐμοῦ διὰ ταύτης τῆς διαθήκης μέρος τῆς κληρονομίας εἰς χρηματικὴν δόσιν, ἐκεῖνος ἀνεπιστρεπτὴν στερεῖται τὴν προσδιορισθεῖσαν δι' αὐτὸν ἐπιχορήγησιν, ἐπειδὴ οὗτοι εἶνε μεμακρυσμένοι συγγενεῖς μου καὶ ἡ περιουσία μου εἶνε κεκτημένη ὑπ' ἐμοῦ· ὅ,τι δὲ πράττω δι' αὐτῆς τὸ πράττω ἀπὸ καλῆν μου προαίρεσιν· ἡ δὲ ἐπιχορήγησις πρέπει μετὰ ταῦτα νὰ διαθέτηται εἰς ἀγαθοεργὰ ἀντικείμενα κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν Κ. ἐπιτρόπων μου ἤτοι ἐν τρίτον αὐτῆς διὰ τὴν πόλιν τοῦ Κισνοβίου, τὰ δὲ δύο τρίτα διὰ τὰς Ἀθήνας.

17^{ον} Παρακαλῶ τὰς ἀνηκούσας ἀρχὰς ἐν τῷ ἐπικυρόνειν ταύτην τὴν διαθήκην νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ προσδιορισθέντα παρ' ἐμοῦ καθὼς καὶ τὰ δι' ἅπαξ μόνον, οὕτως ὥστε τὰ διὰ παντὸς διδόμενα χρηματικὰ ποσὰ θέτοντες κατάσχωσιν εἰς ἑλὴν τὴν ἀκίνητον περιουσίαν μου.

18^{ον} Ἐπὶ τέλους ζητῶ συγχώρησιν παρ' ἑλῶν καὶ ἐκείνων οὓς ἐν τῇ ζωῇ μου κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν συνέβη ὅπως δὴποτε νὰ ἀδικήσω ἢ νὰ λυπήσω, ὡς καὶ ἐγὼ συγχωρῶ ἐκ ψυχῆς ὅσοι ὅπως δὴποτε ἔπαισαν ἐνώπιόν μου, ἀμήν.

Τὸ σγέδιον τῆς παρούσης διαθήκης ἀνέγνω τῷ διαθέτῃ Ἀναστασίῳ Κωνσταντίνου Τσοῦφλη ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἄνω ρηθέντων μαρτύρων· μετὰ δὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ ἀπόφασιν ὅτι ἐκεῖνος (ὁ Τσοῦφλης) κατ' οἰκίαν βουλήν αὐτοῦ τὴν διαθήκην ταύτην συντάττει καὶ ἐννοεῖ τὴν δύναμιν ταύτης καὶ τὸν προσρισμὸν, ἐγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν πράξεων καὶ ἀνέγνω ἐκ νέου τὰς διατάξεις· ἀντίγραφον εἰς εἰκοσι καπικίων χαρτόσημον πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν διαθέτην Ἀναστάσιον Κωνσταντίνου Τσοῦφλην. Λί διορθωθεῖσαι λέξεις εἰς τὸ πρῶτον μέρος φύλλα 14 καὶ 18 καὶ εἰς τὴν 68 σειρὰν ἡ λέξις (Βουργιά), καὶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος εἰς τὸ ἴδιον φύλλον ἡ λέξις (κλιρενδια) γνήσια· αἱ δὲ δ' ὀριζοντείων γραμμῶν λέξεις εἰς τὸ πρῶτον μέρος 15 φύλλα εἰς τὴν 71 σειρὰν ἡ λέξις (γυμνάσιον) καὶ ἡ λέξις (ἀντι-

κείμενον) νά μή αναγνωσθῶσιν· εἰς δὲ τὴν 82 σειρὰν τοῦ ἰδίου μέρους καὶ τοῦ ἰδίου φύλλου ἐγράφησαν τὰ στοιχεῖα (K K) νά αναγνωσθῶσιν (οἱ Κύριοι) εἰς δὲ τὸ ἴδιον μέρος εἰς τὴν 32 σειρὰν αἱ ἐγγραφεῖσαι λέξεις (καλῆ θελήσει) πιστευθήτωσαν· ὑπογραφή εἰς τὴν ἐλληνικὴν διάλεκτον « ὁ κληρονομικὸς ἐντίμος πολίτης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσούφλη » μετέφρασεν ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ὁ τουρκοῦπῆκος Ἀλέξανδρος Δημητρίου Σκούριτζ. Εἰς ταύτην τὴν διαθήκην μάρτυρες παρῆσαν καὶ μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ διαθέτης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσούφλης εὐρίσκεται ἐν ὑγιᾷ καταστάσει τοῦ νοῦ καὶ τῆς μνήμης ὁ τοῦ Κισνοβίου Α΄. τάξεως ἔμπορος Θεόδωτος Ἰωάννης Ἀβένωφ, ὁ τοῦ Κισνοβίου Α΄. τάξεως ἔμπορος Ἀρτάμων Λέοντος Ζαχαρίου, ὁ Γραικὸς τῆς Νίζνας Χρυσόγρος Πέτρου Σαρόγλους, ὁ συμβολαιογράφος Σιγηζμουῦδος Τουροβίτζ. Ἡ ἀντιγραφή αὕτη λέξιν πρὸς λέξιν εἶνε ὁμοία μὲ τὴν προτότυπον πρᾶξιν τὴν ἐγγραφεῖσαν ὑπὸ τὸ Ῥεγίστρον 1870 ἔτος ὑπ' ἀριθ. 1030 καὶ ἐδόθη τῷ διαθέτῃ τῷ κληρονομικῷ ἐντίμῳ πολίτῃ Ἀναστασίῳ Κωνσταντίνου Τσούφλη τὴν 17 Ἀπριλίου 1870 ἔτος· ὑπέγραψεν ὁ συμβολαιογράφος

Σ. ΤΟΥΡΟΒΙΤΖ.

(Τ. Σ.)

Ἀντίγραφον.

2

ΚΩΔΙΚΕΛΟΣ

Ἀριθμὸς 51

Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν πράξεων τῶν μὴ ἀναφερομένων εἰς τὰς ἀκινήτους περιουσίας τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ Κισνοβίου Νικολάου Παλεντιέρ διὰ τὸ 1870 ἔτος φύλλα 12 ἀριθ. 24.

Τῷ 1870 ἔτει Ἰουλίου 3 καὶ 5 ὥρα Μ. Μ. ἐγὼ ὁ συμβολαιογράφος τοῦ Κισνοβίου Νικόλαος Παλεντιέρ προσεκλήθη ἐκ τοῦ γραφείου μου τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ τρίτον τμήμα τῆς πόλεως Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Χαραλαμπείου ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπ' ἀριθ. 358 παρὰ τοῦ κληρονομικοῦ ἐντίμου πολίτου Ἀναστασίου Κωνσταντίνου Τσούφλη προσωπικῶς εἰς ἐμὲ γνωστοῦ καὶ ἔχοντος νόμιμον δικαίωμα τοῦ ποιῆσαι πράξεις ἐν τῇ ἰδιοκτείῳ οἰκίᾳ του, εὑρισκομένη εἰς τὸ δεύτερον τμήμα τῆς πόλεως Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς ὁδοῦ, ἔνθα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν γνωστών εἰς ἐμὲ μαρτύρων τοῦ τῆς πρώτης τάξεως ἐμπόρου τοῦ Κισνοβίου Ἀρταμάνου Λέοντος Ζαχάρινος, τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὸ 4 τμήμα τῆς πόλεως Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Τουβερνείου ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐμπόρου Ἀλεξάνδρου Νικήτα Ζεγατζιάβου τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὸ 4 τμήμα τῆς πόλεως Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Εἰρηνοπόλεως ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ διακόνου Μουντζιάνου καὶ τοῦ γραιοῦ τῆς Νίζνας Κριστοφόρου Πέτρου Σαρόγλου τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὸ 4 τμήμα τῆς πόλ. Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Γεωργείου ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐμπόρου Ζαλαμίζα (ἐκεῖνος ὁ Ἀναστάσιος Κωνστ. Τσούφλης) ἐκοινοποίησεν ὅτι ποιεῖ ἀναπληρωτικὴν διαθήκην ἐμπεριέχουσαν τὰ ἀκόλουθα.

« Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν ». Ἐγὼ ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος ἐντίμος κληρονομικὸς πολίτης Ἀναστάσιος Κωνστ. Τσούφλης, τὸ γένος Ἑλλήν, ἐκ τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἡπείρου, εὑρισκόμενος ἐν ὑγιεῖ καταστάσει τοῦ τε νοῦς καὶ τῆς μνήμης, διαθέτω πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς θελήσεώς μου τὰ ἀκόλουθα.

Κατὰ τὴν διαθήκην τὴν ἐπικυρωθεῖσαν διὰ συμβολαιογραφικῆς τάξεως τῇ 17 Ἀπριλίου 1870 ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ Κισνοβίου Τουρόβιτζ καὶ ἐγγραφείσαν εἰς τὸ βιβλίον τῶν πράξεων αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 21 κατὰ δὲ τὸ Ῥεγίστρον ὑπ' ἀριθ. 1030, ἐποίησα διάταξιν ἐν περιπτώσει τοῦ θανάτου μου ἀναφορικῶς ἕλης τῆς περιουσίας μου, ἣν διαθήκην ἀφίνω ἐν ἰσχύϊ

νὺν δὲ νομίζω ἀναγκαῖον νὰ κάμω μερικὰς προσθήκας ἐπ' αὐτῆς πρὸς διασάφισιν τοῦ 4 καὶ 8 καὶ ἀναπλήρωσιν τοῦ 6 καὶ 11 τῶν ἄρθρων, ὅπως οἱ ἐπίτροποί μου διορισθέντες κατ' ἐκείνην τὴν διαθήκην εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς θελήσεώς μου, μὴ ἤθελον τύχει ἐμπόδια καὶ ἀσάφειαν· αἱ προσθήκαι αὗται ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἀκόλουθα.

Α^{ον} Εἰς τὸ τέταρτον ἄρθρον τῆς ῥηθείσης διαθήκης ἐμπεριέχονται μεταξὺ ἄλλων ἡ διεύθυνσις ἀναφορικῶς διὰ τὴν ἐκμισθωσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου, ὅπου ἐρρήθη ὅτι ἡ τοιαύτη περιουσία πρέπει νὰ δίδηται διὰ παντὸς ἐπὶ δημοπρασία εἰς μίσθωσιν κατὰ τὰς συμφωνίας τὰς συνταχθησομένας τῇ συμφωνίᾳ ὄλων τῶν ἐπιτρόπων μου. Ἐνταῦθα εὕρισκω ἀναγκαῖον νὰ διασαφηνίσω ὅτι ἐν περιπτώσει ἢ ἐν τῇ ἐκμισθώσει τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου καὶ ὑποθέσεών μου ἡ πράξις καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐπιτρόπων μου, οἵτινες θέλουσι μείνει ἐν τοῖς ζῶσι, πρέπει ἀκριβῶς νὰ ἐκπληροῦται καὶ ἔσεται ὑποχρεωτική καὶ διὰ τὴν μειονοψηφίαν· ἐνὶ λόγῳ ἐν διαφωνίᾳ εἰς ὅποιανδήποτε ὑπόθεσιν ἢ ζήτημα ἢ ἀπόφασις τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ἢ ζητήματος πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐπιτρόπων μου.

Β^{ον} Εἰς τὸ 8^{ον} ἄρθρον τῆς διαθήκης δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιτρόπους μου ἐκ τῶν λαμβανομένων ἐκ τῆς ιδιοκτησίας μου χρημάτων νὰ κάμωσι τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα. Ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν λέξιν ἔξοδα πρέπει νὰ ἐννοῶνται ὅλα ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν τῆς περιουσίας μου καὶ ἀποσκευῆς· ἐπίσης πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν κτημάτων καὶ πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς διαθήκης· διὰ τοῦτο οἱ ἐπίτροποί μου δύνανται νὰ διορίζωσιν ἐπιτρόπους πρὸς διεύθυνσιν καὶ ἐπιδίωξιν τῶν υποθέσεων ἄλλα πρόσωπα, προσδιορίζοντες κατὰ τὴν παρατήρησίν των καὶ μισθόν.

Γ^{ον} Ἐπομένως πρὸς διασάφισιν καὶ ἀναπλήρωσιν τοῦ 11^{ου} ἄρθρου τῆς διαθήκης ἐν ᾧ προσδιορίζονται μεταξὺ τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν διορισθέντων παρ' ἐμοῦ ἐπιτρόπων,

προσθέτω ὅτι οἱ προσδιορισθέντες διὰ τῆς διαθήκης ἀδμινιστράτορες (διευθύνται) οἱ Κ. Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Κισνοβίου, ὁ διευθυντής τοῦ ἐν Κισνοβίῳ Γυμνασίου, ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως Κισνοβίου καὶ ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀρχίσωσι τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχειρίσιν τῶν ὑποθέσεών μου καὶ τῆς περιουσίας μου δυνάμει τῆς ρηθείσης διαθήκης οὐχὶ πρότερον ἢ μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἐπιτρόπων μου, οἵτινες ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς διαθήκης μου πρέπει νὰ ἐνεργῶσιν ἀνεξαρτήτως καὶ ἀνεξελέγκτως ἀπὸ τοὺς ἀδμινιστράτορας (διευθυντάς) καὶ ἀπὸ πᾶν ἄλλο πρόσωπον καὶ ἀρχὴν μέχρις οὗτου ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπιτρόπων μου θέλουσι μείνει ἐν τοῖς ζῶσιν ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν καὶ οὐχὶ δύο ὡς ἐπροσδιωρίσθη ἐν τῇ διαθήκῃ μου ἐν τῷ περιέρχεσθαι τὴν περιουσίαν μου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ρηθείσης ἀδμινιστρατζίας (διευθύνσεως), ὅπερ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διαθήκης θέλει συμβῆ ἂν ἐκ τῶν διορισθέντων παρ' ἐμοῦ ἐπιτρόπων θέλουσι μείνει ἐν τοῖς ζῶσι μόνον δύο (οἱ μείναντες ἐν τοῖς ζῶσιν ἐπίτροποι ἢ ἐπίτροπος ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι μέρος ὅμοσ μετὰ τῆς ἀδμινιστρατζίας (διευθύνσεως) εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διαθήκης μου· καὶ

Δ^{ον} Ἀνεξαρτήτως τούτου πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς διαθήκης μου τῆς διαγραφείσης εἰς τὸ 6^{ον} ἄρθρον τῆς διαθήκης, καθ' ἣν προσδιορίζω νὰ δίδωνται εἰς τὸν ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Τσοῦφλην ἐν διαστήματι τῶν πρώτων ἐξ ἐτῶν μετὰ τὸν θάνατόν μου ἀνά 1500 ρούβλια ἀργυρᾶ ἑτησίως, ἐγὼ καλῶς σκεφθεὶς προσδιορίζω αὐτῷ τῷ ἀνεψιῷ μου ἐν διαστήματι αὐτῶν τῶν πρώτων ἐξ ἐτῶν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων μου ἔτι ἀνά 1500 ρούβλια ἀργυρᾶ ἑτησίως, ὥστε τῷ Ἰωάννῃ Τσοῦφλῃ πρέπει νὰ δίδωνται ἐφ' ἑρῶν ζωῆς ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου ἀνά 3000 ρούβλια ἀργυρᾶ ἑτησίως· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ διαθήκῃ μου διατάξεις μένουσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ καὶ πρέπει ἀκριβῶς νὰ ἐκπληρῶνται ἄνευ τῆς παραμικρᾶς παραλλαγῆς· ἡ προστεθεῖσα ἄνω τῆς 4^{ῆς} σειρᾶς (κτηματα) εἰς τὴν παροῦσαν πράξιν πιστευθήτω.

πολίτη Ἀναστασίῳ Κωνσταντίνου Τσούφλη 31 Ἰουνίου 1870
ἔτος.

(Τ. Σ.) Ὑπογραφή ὁ Συμβολαιογράφος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΛΕΝΤΡΕΕΡ.

Ὅτι γνησία ἢ μετάφρασις ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ ἐπιβεβαιῶ.

XXVI

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

ΕΚ ΒΙΤΣΗΣ ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἐντύπου).

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος· ἀμήν.

Διαθήκη ἐμοῦ τοῦ Ἰωάννου Χριστοφόρου Βεϊτζινοῦ.

Ἐν Ὀδησσῷ, τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ δευ-
τέρῳ ἔτει, τῇ δωδεκάτῃ Ἰανουαρίου, ἡμέρα τετάρτη, ἐγὼ ὁ
ὑπογεγραμμένος Ἰωάννης Χριστοφόρου Βεϊτζινός, χριστιανὸς
ὀρθόδοξος τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ δόγματος, γεννηθεὶς
εἰς Ζαγόριον τῆς Ἠπείρου, εἰς τὴν κώμην Βίτσαν, κατὰ τὸν
Μεσαῖον Μαχαλᾶν λεγόμενον, ἐλθὼν δὲ εἰς Ῥωσίαν καὶ πολι-
τογραφηθεὶς εἰς Νίζναν, νῦν δὲ κατοικῶν εἰς Ὀδησσόν, ἤδη γη-
ράσας καὶ ὦν ἄτεκνος, ἔχων δὲ περιουσίαν, ἣν ἀπέκτησα μόνος

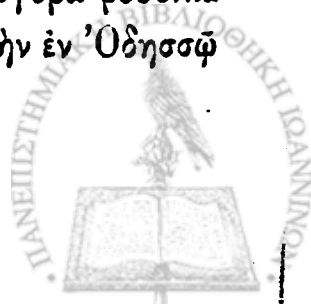
μου διὰ κόπων καὶ οἰκονομίας πολλῶν ἐτῶν, συναισθανόμενος τὰς φρένας μου σώας, ἀπεφάσισα νὰ ὑπαγορεύσω εἰς τὸν Ἰάκωβον Σαγγρέδον, Ἑλληνα ὑπήκοον, κάτοικον Ὀδησοῦ, τὴν παροῦσάν μου διαθήκην, καὶ νὰ διαθέσω τὴν περιουσίαν μου, ὡς ἡ συνειδήσις μου καὶ ἡ καρδία μου μοὶ ὑπαγορεύουσιν.

1. Ἡ περιουσία μου συνίσταται εἰς μετρητὰ καὶ εἰς κτήματα. Καὶ τὰ μὲν μετρητὰ καὶ διάφορα ἐμῶλογα καὶ χρεώγραφα, ὡς τὰ ἔχω καταγεγραμμένα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν δέκα κατάστιχόν μου, μέχρι σήμερον ἀναβαίνουν εἰς ρούβλια ἀργυρᾶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδας καὶ πεντακόσια τεσσαράκοντα ἕξ καὶ ἑννεήκοντα ὀκτῶ ἑκατοστά, τὰ δὲ κτήματά μου συνίστανται εἰς τὰς ἐξῆς οἰκίας α') εἰς τὴν ἐν τῇ Ἰουδαϊκῇ ὁδῷ ὑπ' ἀριθ. 261 μὲ παράρτημα ἐν τῇ ὁδῷ Αἰκατερίνης ὑπ' ἀριθ. 1. β') εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥεσελιέ ὑπ' ἀριθ. 184-185· καὶ γ') εἰς ἐν Χούταρι ὑπ' ἀριθ. 15 πέραν καὶ πλησίον τῆς Ῥαγάτκης τῆς μεγάλης Φοντάνας.

2. Διορίζω ἐπιτρόπους καὶ ἐκτελεστὰς τῆς παρούσης μου διαθήκης τοὺς Κυρίους Κωνσταντῖνον Καραβιὰν ἔμπορον Ὀδησοῦ, Ἰωάννην Γ. Δούμαν ἔμπορον Ὀδησοῦ, καὶ Κυριάκον Σταμέρωφ Γραικὸν τῆς Νίζνης, οἵτινες θέλουσιν ἔχει τελείαν πληρεξουσιότητα νὰ παραλάβουν ὅλην τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μου, καὶ νὰ τὴν διαθέσωσι κατὰ τὰς ὁδηγίας μου.

Παραλαμβάνοντες τὴν περιουσίαν μου οἱ ἐπίτροποί μου θέλουσι φροντίσει νὰ συνάξωσι εἰς τὰς λήξεις των ὅσα ἐπὶ ἐμολόγῳ μοὶ χρεωστοῦν οἱ διάφοροι χρεῶσταί μου, πωλήσωσι τὰ χρεώγραφα καὶ τὰς δύο οἰκίας μου, ἐὰν ἐγὼ δὲν τὰς ἔχω πωλημένας, ὡς προτίθεμαι· τὴν πώλησιν θέλουσι κάμει τοῖς μετρητοῖς δημοσίως καὶ ὄχι βραδύτερον ἐνὸς ἔτους μετὰ τὸν θάνατόν μου. Ἐὰν τις τῶν ἐπιτρόπων μου ἀποθάνῃ ἢ ἀναχωρήσῃ καὶ δὲν δυνήθῃ νὰ ἐπανέλθῃ, ἢ ἂν τις ὅλως δὲν δεχθῇ, οἱ μένοντες δύο ἐκλέγουσι τὸν τρίτον.

3. Κληροδοτῶ εἰς τὸ Μαγιστράτον Νίζνης ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια μίαν φοράν διὰ πάντα. Ἐπίσης ἀφίνω εἰς τὴν ἐν Ὀδησοῦ

ἐλληνικὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Τριάδος, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐλληνοεμπορικὴν σχολὴν Ὀδησοῦ, ἀνά χίλια ἀργυρᾶ ρούβλια εἰς ἐκάστην. — Κληροδοτῶ εἰς τὴν ἀγαθοεργὸν κοινότητα τῶν ἐν Ὀδησσῷ Ἑλλήνων ἀργυρᾶ ρούβλια τρεῖς χιλιάδας καὶ ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τὰς πτωχὰς ἐλληνικὰς οἰκογενείας Ὀδησοῦ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. — Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια εἰς τὸ κατάστημα τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἐλέους Στούρζα.

4. Εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Κωνσταντῖνον Νικολάου, υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου Νικολάου, ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια καὶ ἄλλα μου τὰ ἐπιπλα.

ἱ. Νὰ καταθέσωσιν οἱ ἐκτελεσταί μου εἰς μίαν τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν ἀργυρᾶ ρούβλια δεκαπέντε χιλιάδας, καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν νὰ λαμβάνῃ καθ' ἑξαμηνίαν ὁ ἀνεψιός μου Κωνσταντῖνος Νικολάου, ἐν ὄσφ ζῆ· μετὰ τὸν θάνατόν του, ἢ ἐὰν ἀποθάνῃ πρὸ ἐμοῦ, τούτους τοὺς τόκους τῶν δεκαπέντε χιλιάδων ἀργυρῶν νὰ λαμβάνῃ ἡ κόρη του καὶ ἀνεψιά μου Ἐλισαβέτα, ἐν ὄσφ ζῆ· μετὰ δὲ τὸν θάνατόν της, ἐὰν μὲν ἀφήσῃ τέκνα, ταῦτα τὰ τέκνα της νὰ λαμβάνωσιν ὡς κληροδότημα τὰς δεκαπέντε χιλιάδας ἀργυρῶν· ἐὰν δὲ καὶ ἀποθάνῃ ἄτεκνος, τότε τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δεκαπέντε χιλιάδων κληροδοτῶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον, μὲ τὴν ὑπαγρέωσιν νὰ διατηρῆ δύο ὑποτρόφους ἐξ Ἰπείρου, εἰς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολὴν, διὰ τὰ φυσικομαθηματικά.

ἲ. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Ἐλισαβέταν, κόρην τοῦ ἀνεψιοῦ μου Κωνσταντῖνου Νικολάου.

7. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια ἑτέρας δεκαπέντε χιλιάδας εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Ἐλισαβέταν, κόρην τοῦ ἀνεψιοῦ μου Κωνσταντῖνου Νικολάου, τὰ ὅποια νὰ λάβῃ ὅταν ὑπανδρευθῇ· τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ καταθέσωσιν οἱ ἐπιτροποί μου εἰς μίαν τῶν ἐν Ὀδησσῷ τραπεζῶν, καὶ τοὺς τόκους νὰ λαμβάνῃ ἡ ἀνεψιά μου Ἐλισαβέτα. Ἐπίσης εἰς τὴν ἰδίαν ἀνεψιάν μου Ἐλισαβέταν ἀφίνω καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 18 γούταρί μου. Ἄν δὲ ἡ ἀνεψιά μου ὑπανδρευθῇ ζῶντός μου, τότε μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ λαμβάνῃ τὰς δεκα-

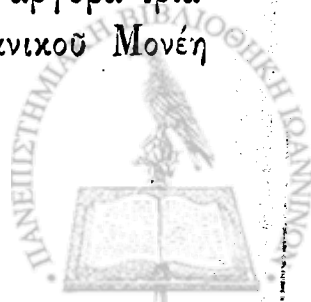
πέντε χιλιάδας ἀργυρᾶ ἀμέσως. Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ἀνύπανδρος ζῶντός μου ἢ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου, τότε ταύτας τὰς δεκαπέντε χιλιάδας ἀργυρῶν νὰ κληρονομῆ ἢ κωμόπολις τοῦ Ζαγορίου Βίτσα, ὡς θέλω διατάξει εἰδικῶς περὶ τούτου κατωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον τῶν πτωχῶν Βίτζης.

8. Εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Λάζαρον Γεωργίου ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια. — Εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἐξαδέλφου μου Ἡλία Διαμαντίδου εἰς κάτω Σουδενᾶ ἀφίνω ρούβλια ἀργυρᾶ δύο χιλιάδας. — Εἰς τοὺς ἐξαδέλφους μου Μιχαήλ, Κωνσταντῖνον καὶ Γεώργιον Διαμαντίδη εἰς Κάτω Σουδενᾶ ἀφίνω ἀπὸ χίλια ρούβλια ἀργυρᾶ εἰς ἕκαστον, ἢ, ἐὰν ἀπέθανον οὗτοι, νὰ λάβωσιν αὐτὰ οἱ κληρονόμοι των. — Εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Νικόλαον Ἀναστασιάδην ἀφίνω ρούβλια ἀργυρᾶ ἑπτὰ χιλιάδας, ἢ, ἂν οὗτος ἀπέθανεν, εἰς τοὺς κληρονόμους του. Εἰς τοὺς κληρονόμους Παπαζήση εἰς Ἰωάννινα, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία ἔχειτο πλησίον τοῦ Ἀρχιμανδρείου, ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια δύο χιλιάδας.

9. Νὰ καταθέσωσιν οἱ ἐπίτροποί μου ρούβλια ἀργυρᾶ πέντε χιλιάδας εἰς μίαν τράπεζαν, καὶ τοὺς τόκους τούτων νὰ λαμβάνῃ ὁ ἀνεψιός μου Λάζαρος Γεωργίου· μετὰ τὸν θάνατόν του, τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ ἐνωθῆ μὲ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀφίνω διὰ τὴν πατρίδα μου Βίτζαν ὡς θέλω ἀναφέρει εἰς τὸ περὶ τούτου ἄρθρον.

Ἐὰν ἐλησμόνησα κανένα συγγενῆ μου, οἱ ἐκτελεσταὶ μου νὰ τῷ δώσωσιν ἐφάπαξ ἀργυρᾶ ρούβλια ἑκατόν, ἀφοῦ ἀποδείξῃ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων τὴν συγγένειάν του.

10. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια εἰς τὴν βαπτιστικὴν μου Ἀγγελικὴν Ζουλουμένσκη, κόρην τοῦ μακαρίτου φίλου μου Χριστοφῆ, καὶ ἂν αὕτη ἀποθάνῃ, νὰ τὰ λαμβάνωσι τὰ τέκνα της. Ἀφίνω ἀργυρᾶ πεντακόσια εἰς τὸν βαπτιστικόν μου Δημήτριον Καροῦτζον. Ἀφίνω ἀργυρᾶ τριακόσια εἰς τὸν βαπτιστικόν μου υἱὸν τοῦ ἱερέως Νικολάου, καὶ ἀργυρᾶ τριακόσια εἰς τὴν βαπτιστικὴν μου κόρην Κνολούμπαν, καὶ ἐπίσης ἀργυρᾶ τριακόσια εἰς τὴν βαπτιστικὴν μου κόρην τοῦ μηχανικοῦ Μονέη Κρλήσβ.

11. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια εἴκοσι χιλιάδας ἵνα καταθέσωσιν οἱ ἐπίτροποί μου εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ διὰ τῶν τόκων αὐτῶν νὰ διατηρῶνται ἐξ νέοι, οἵτινες νὰ σπουδάζωσιν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον Ἀθηνῶν μίαν τῶν ἐκεῖ διδασκομένων τεχνῶν, καὶ τούτους μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν τῶν νὰ διαδέχωνται ἄλλοι αἰωνίως. Δύο τῶν ἐξ θέλω νὰ ἦνε ἀπὸ τὴν Βίτζαν, καὶ ἕτεροι δύο ἀπὸ τὴν λοιπὴν Ἡπειρον, καὶ οἱ λοιποὶ νὰ ἐκλέγωνται διὰ διαγωνισμοῦ ἐκ τῶν ἐπὶ ἠθικῇ καὶ ἐπιμελείᾳ διακρινομένων ἐκ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἐν γένει. Τὴν ἐντολὴν ταύτην τῶν νέων ὡς καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐν γένει ἐπιτήρησιν τούτου τοῦ ἄρθρου ἀναθέτω εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου Σχολῆς ἀφ' ἧς στιγμῆς θέλει παραλάβει παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν μου τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης μου διαθήκης.

12. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια δύο χιλιάδας εἰς τὸ Τυφλοκομεῖον Ἀθηνῶν· ἀργυρᾶ ρούβλια δύο χιλιάδας εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον Ἀθηνῶν· ἀργυρᾶ ρούβλια τρεῖς χιλιάδας εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῶν κορασιῶν Ἀθηνῶν· καὶ ἀργυρᾶ πέντε χιλιάδας εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζη Κώστα.

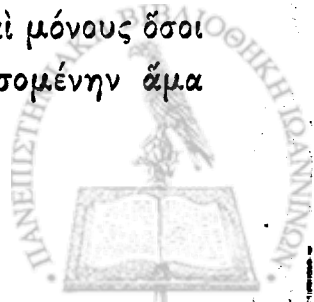
13. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια εἴκοσι χιλιάδας ἵνα καταθέσωσιν οἱ ἐπίτροποί μου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν, καὶ διὰ τῶν τόκων τούτων νὰ διατηρῶνται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον καὶ τὸ Σχολεῖον Ἰωαννίνων ἐξ ὑπότροφοι, τῶν ὁποίων οἱ δύο νὰ ἦνε ἀπὸ Βίτζαν καὶ οἱ λοιποὶ ἀπὸ τὴν Ἡπειρον ἐν γένει, λαμβάνοντες ἕκαστος γρόσια οἱ μὲν τοῦ Σχολείου ἑκατὸν, οἱ δὲ τοῦ Γυμνασίου ἑκατὸν πενήτηκοντα κατὰ μῆνα· ὅ,τι δὲ ἤθελε περισσεύσει ἐκ τῶν τόκων μετὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐξ ὑποτρόφων, νὰ δαπανᾶται τὸ ἐν τρίτον εἰς ἀγορὰν βιβλίων ἵνα δίδωνται δωρεὰν εἰς ἀπόρους μαθητάς, τὸ δεύτερον τρίτον νὰ χρησιμεύῃ δι' ἀγορὰν βιβλίων διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἰδίου Γυμνασίου, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον νὰ δαπανᾶται δι' ἀγορὰν ὀργάνων φυσικῆς διὰ πειράματα εἰς τὸ Γυμνάσιον. Τοὺς τόκους τῶν χρημάτων τούτων θέλει συνάγει τὸ Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρείου Σχο-

λῆς καὶ θέλει ἀποστέλλει εἰς Ἰωάννινα καὶ θέλει ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τούτου τοῦ κληροδοτήματος.

14. Ἀφίνω ρούβλια ἀργυρᾶ πέντε χιλιάδας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἰωαννίνων. Ἀφίνω ρούβλια ἀργυρᾶ χίλια εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Νικολάου εἰς Ἰωάννινα. Εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ἐν Βίτση ἀφίνω χίλια ἀργυρᾶ ρούβλια, καὶ ἀργυρᾶ ρούβλια διακόσια εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν Ἄνω Σουδενῶν.

15. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια πενήντα χιλιάδας ἵνα καταθέσωσιν οἱ ἐπίτροποί μου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν τοὺς τόκους νὰ φροντίζῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς νὰ συνάγῃ καὶ ἐμβάζῃ εἰς τὴν πατρίδα μου Βίτσαν· καὶ ἐκ τούτων τὸ μὲν Σχολεῖον τῶν ἀρρένων νὰ λαμβάνῃ εἰς συντήρησιν τοῦ ἐτησίως γρόσια ὀκτὼ χιλιάδας, τὸ δὲ τῶν κορασίων ἐξ χιλιάδας, νὰ διατηρῶσιν ἓνα ἱατρὸν ἐν τῷ χωρίῳ Βίτσης, πληρόντες αὐτῷ γρόσια ὀκτὼ χιλιάδας ἐτησίως· ἡ ἐκκλησία τοῦ Μεσαίου Μαχαλᾶ νὰ λαμβάνῃ ἐτησίως γρόσια τρεῖς χιλιάδας, τὰ ὅποια νὰ διανέμονται κατ' ἀναλογίαν τῆς θέσεώς των οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι, ἡ δὲ ἐκκλησία τοῦ Κάτω Μαχαλᾶ νὰ λαμβάνῃ γρόσια χίλια πεντακόσια ἐτησίως διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Τὸ ὑπόλοιπον τῶν τόκων θέλουσι λαμβάνει ὁ πρωτοῖερεὺς τοῦ Μεσαίου Μαχαλᾶ καὶ δύο χωρικοί, τοὺς ὁποίους θέλουσιν ἐκλέγει ὄλοι οἱ συγχωριανοί. Οὗτοι οἱ τρεῖς θέλουσι συντάξει κατάλογον τῶν πτωχῶν τοῦ χωρίου καὶ θέλουσι διανέμει τὰ χρήματα ταῦτα εἰς αὐτούς, τὰ δύο τρίτα εἰς τοὺς πτωχοὺς τοῦ Μεσαίου Μαχαλᾶ, τὸ δὲ ἐν τρίτον εἰς τοὺς τοῦ Κάτω Μαχαλᾶ· πτωχοὺς δὲ ἐννοῶ τοὺς γέροντας καὶ ἀνικάνους νὰ ζήσωσι διὰ τῆς βοήθειας τῶν χειρῶν των, τοὺς τυφλοὺς, ἀναπήρους, τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τὰ μὴ ἔχοντα καμμίαν περιουσίαν καὶ βοήθειαν. Ἐὰν τυχὸν ἔλθωσιν ἐξ ἄλλων χωρίων εἰς τὸν Μεσαῖον καὶ Κάτω Μαχαλᾶν πτωχοί, θέλοντες νὰ συναριθμῶνται ὡς κάτοικοι τῆς Βίτσης, νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ τούτους ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ μόνους ὅσοι ἤθελον εὔρεθῇ εἰς τὴν σημείωσιν τὴν συνταχθησομένην ἅμα

γνωσθείσης τῆς διαθήκης μου ταύτης, τούτους νὰ βοηθῆ. Ἐὰν δὲ τυχὸν ἔλθωσιν ἐξ ἄλλων χωρίων ἵνα ἐγκατασταθῶσιν εἰς Βίτσαν, μόνον μετὰ διαμονὴν πέντε ἐτῶν νὰ δίδηται εἰς τούτους βοήθεια, καὶ τοῦτο ἀφοῦ οἱ κυρίως χωριανοὶ μου λάβωσιν ὅ,τι τοῖς ἀνήκει. Τὸν κατάλογον τῶν πτωγῶν θέλουσι σχηματίσει καθ' ἑκάστην ἑξαμηνίαν, οἱ δὲ δύο χωρικοὶ ἐπίτροποι θέλουσιν ἐκλέγεσθαι ἐπὶ τρία ἔτη. Ἐπίσης καὶ τοῦ κληροδοτήματος τούτου τὴν ἐπιτήρησιν ἀναθέτω εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς, καὶ ἐὰν οἱ χωρικοὶ ἔχωσι διαφορὰς καὶ παράπονα, περὶ τούτου θέλουσιν ἀποτείνεσθαι εἰς τὸ ῥηθὲν Συμβούλιον ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς ἐξομαλύνσεως αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεών μου.

16. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια δύο χιλιάδας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μεσαίου Μαχαλαῖ, τὰ ὅποια νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσίν τῆς ἐν γένει, καὶ ἀργυρᾶ χίλια εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κάτω Μαχαλαῖ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

17. Ἀφίνω ἀργυρᾶ ρούβλια δεκαπέντε χιλιάδας ἵνα δαπανηθῶσι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Σχολείου Βίτσης κατὰ τὸν Μεσαῖον Μαχαλαῖν εἰς κατάλληλον θέσιν, ὥστε νὰ ἦνε πλησίον τοῦ Κάτω Μαχαλαῖ. Τὸ Σχολεῖον τοῦτο θέλει εἶσθαι καὶ διὰ τὰ ἀγόρια καὶ διὰ τὰ κοράσια ἔχοντα ἰδιαιτέραν αὐλὴν καὶ εἰσοδον. Οἱ ἐνταῦθα ἐπίτροποί μου θέλουσιν ἐκλέξει ἀντιπροσώπους των εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ Βίτσαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τούτου τοῦ Σχολείου, οἱ ὅποιοι χρεωστοῦσι νὰ τοῖς δώσωσι λογαριασμὸν μετὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ.

18. Ἀφίνω δέκα χιλιάδας ἀργυρῶν ρουβλίων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου Σχολὴν ἵνα διατηρῆ ἓνα ὑπότροφον μαθητὴν ἐν αὐτῇ ἐκ τῆς πατρίδος μου Βίτσης, καὶ συγχρόνως ἀναθέτω εἰς τὸ συμβούλιον τῆς αὐτῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς τὴν φροντίδα τοῦ νὰ ἐπιτηρῆ αἰωνίως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων, ὡς εἰδικῶς ἀναφέρω δι' αὐτὰ ἐν ἄρθροις 11, 13, 15 καὶ 19.

19. Τὸ τυχὸν περίσσευμα τῆς περιουσίας μου θέλει κατα-

τεθῆ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν, οἱ δὲ τόκοι αὐτοῦ, διαιρούμενοι ἐξ ἴσου εἰς δύο μέρη, θέλουσι χρησιμεύσει τὸ μὲν ἡμῖσι ἵνα σπουδάζωσιν ἐν Εὐρώπῃ νέοι μηχανικὴν ἢ γεωργικὴν ἢ ἄλλην τινὰ βιομηχανικὴν ἐπιστήμην. Ἀναλόγως τῶν εἰπρατομένων τόκων θέλουσι διατηρεῖσθαι τόσοι νέοι, εἰς ὅσους οὗτοι ἐπαρκοῦσι, λαμβάνοντος ἐκάστου κατὰ μῆνα διακόσια εἴκοσι πέντε φράγκα διὰ τέσσαρα ἔτη. Τὸ δὲ ἕτερον ἡμῖσι θέλει ὑποδιαιρεῖσθαι εἰς δύο καὶ θέλει χρησιμεύσει τὸ μὲν ὡς ἀμοιβὴ πρωτοτύπου συγγράμματος τοῦ κλάδου, ὃν ἤθελεν ἐκλέξει τὸ Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς μετὰ τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ δὲ ἕτερον ἡμῖσι πρὸς ἐκτύπωσιν συγγράμματος πρωτοτύπου ἢ μεταφράσεως, ὡς ἤθελον ἀποφασίσει ἡ Πρυτανεία καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς.

20. Ἡ περιουσία μου σήμερον κατὰ τὴν ιδέαν μου ἐπαρκεῖ εἰς ὅλα τὰ προμνησθέντα κληροδοτήματα, ἀλλὰ πιθανὸν κατόπιν νὰ ὑποτιμηθῶσι τὰ κτήματά μου ἢ νὰ μοι συμβῶσι ζημίαι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλα ταῦτα τὰ κληροδοτήματα θέλουσιν ἐλαττωθῆ κατ' ἀναλογίαν πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης μου διαθήκης.

21. Οἱ ἐν Ὀδησσῶ ἐπίτροποι καὶ ἐκτελεσταί μου ἀφοῦ ἐκτελέσωσι τὰς ἄνω διατάξεις καὶ τελειώσωσιν ὅλους τοὺς λογαριασμούς των, θέλουσι λάβει διὰ τοὺς κόπους των δύο 2% ἐξ ὅλης μου τῆς περιουσίας, τὰ ὅποια θέλουσι διανεμηθῆ ἐξ ἴσου τοὺς δὲ λογαριασμούς των, τὰ ἔγγραφα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔχουσι τῆς περιουσίας μου λείψανον, θέλουσι παραδώσει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου Σχολῆς, καὶ αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται πάσης περαιτέρω φροντίδος, ἀλλὰ διατελοῦσιν ἐπιβλέποντες τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐκτέλεσιν τῶν ἄνω θελήσεών μου μὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνωσι πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

22. Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου Σχολῆς ὑποχρεόνεται νὰ δεχθῆ μετὰ τοῦ κληροδοτήματος τῶν ὀκτώ χιλιάδων ἀργυρῶν τοῦ ἀρθρ. 18 τοὺς λογαριασμούς των ἐν Ὀδησσῶ ἐκτελεστών μου ὡς καὶ πᾶν λείψανον τῆς περιουσίας μου, τὸ

ὅποιον ἔμεινεν ἀσύνακτον, καὶ τὴν περὶ τῶν ἄνω κληροδοτημάτων μου φροντίδα. Διὰ δὲ τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους θέλει ἔχει τὸ τριμελὲς Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς, νὰ λαμβάνωσιν ἐν 1 % ἐκ τῶν τόκων τῶν ἀρθρ. 11, 13, 15 καὶ 19 ὡς ἀμοιβήν, διανεμόμενοι αὐτὸ ἐξ ἴσου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς δὲν παραδέχεται τὴν παραλαβὴν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν κληροδοτημάτων μου ὡς ἀναφέρω ἀνωτέρω, ἀφίνω ἐλευθέρους τοὺς ἐκτελεστάς μου, ἀφοῦ δώσωσιν ἀργυρᾶ ρούβλια χίλια καὶ μόνον εἰς τὴν Ῥιζαρείου Σχολὴν ἀπὸ τὰς δέκα χιλιάδας ρουβ. ἀργυρῶν, αἵτινες, ὡς ἄνω ἀριθμὸν 18, κληροδοτῶ αὐτῇ, νὰ ἐκλέξωσιν ἐν Ἀθήναις ὅποιονδῆποτε φιλανθρωπικὸν κατάστημα, εἰς τὸ ὅποιον νὰ δώσωσι τὰς ὑπολοίπους ἐννέα χιλιάδας ὡς κληροδότημα μεθ' ὄλων τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ὠφελειῶν, ἃς ἀναφέρω εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 18.

Πᾶσαν διαθήκην προγενεστέραν ταύτης μου θεωρῶ καὶ κηρύττω ἄκυρον· ἀκολούθως δυνατὸν ἐν ταύτῃ μου ἐν εἶδει κωδικέλλου νὰ προσθαιρέσω μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς. Εἰς τὴν παρούσαν μου διαθήκην δὲν ὑπάρχουσι ξύσματα, οὔτε σδύσματα, οὔτε προσθήκαι παρεγγραπταὶ καὶ προσγραπταί.

Συγχωρῶ ὄλους καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσωσιν ὁμοίως ἐὰν ἐν ἀγνοίᾳ μου ἐζημίωσα ἢ παρεπίκρανά τινα. Τὴν παρούσαν διαθήκην ἔγραψα σήμερον τὴν δωδεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἡμέραν τετάρτην καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ διαθέτου Γραικοῦ τῆς Νίζνης Ἰωάννου Χριστοφόρου Βεϊτζινοῦ, ἔχοντος σώας καὶ ὑγιεῖς τὰς φρένας, ἐγὼ δὲ Ἕλληνας ὑπήκοος Ἰάκωβος Ἰωάννου Σαγγρέδος. Εἰς αὐτὴν τὴν διαθήκην ἰδιοχείρως ὑπογράφω καὶ εἰς ὄλα τὰ φύλλα ὑπέγραψα ἐγὼ δὲ τῆς Νίζνης γραικὸς Ἰωάννης Χριστοφόρου Βεϊτζινός.

Διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης διαθήκης ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ γραικοῦ τῆς Νίζνης Ἰωάννου Χριστοφόρου Βεϊτζινοῦ, ἔχον-

τος σώον τόν νοῦν καί ὑγιεῖς τὰς φρένας, μαρτυρῶ καί ἰδιοχείρως ἐπιβεβαιῶ ὁ Ῥώσος ὑπῆκοος Σύμβουλος τοῦ Κράτους

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΛΛΑΣ.

Ἰθάκη τὴν 12 Ἰανουαρίου 1872.

Διὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης διαθήκης ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ γραικοῦ τῆς Νίκης Ἰωάννου Χριστοφόρου Βεϊτζινοῦ, ἔχοντος σώον τόν νοῦν καί ὑγιεῖς τὰς φρένας, μαρτυρῶ καί ἰδιοχείρως ἐπιβεβαιῶ τὴν δωδεκάτην Ἰανουαρίου 1872 ἔτους ἐγὼ ὁ Ῥώσος ὑπῆκοος, ἔμπορος δευτέρας τάξεως ἐν Ἰθάκῃ

ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης διαθήκης ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ γραικοῦ τῆς Νίκης Ἰωάννου Χριστοφόρου Βεϊτζινοῦ, ἔχοντος σώον τόν νοῦν καί ὑγιεῖς τὰς φρένας, μαρτυρῶ καί ἰδιοχείρως ἐπιβεβαιῶ τὴν δωδεκάτην Ἰανουαρίου 1872 ἔτους ἐν Ἰθάκῃ ἐγὼ ὁ Ἕλληνας ὑπῆκοος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ἸΓΓΛΕΣΗΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οὐδὲν ὠφελήθη ἡ κατὰ τῆς διαθήκης προσβληθείσης ἐκ τοῦ ἐπὶ ἐγγύτη γαμβροῦ τοῦ διαθέτου Ἀναστασίου Ν. Τζίνη.

XXVII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΠΑΠΠΑΦΙΔΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

(Τ. Σ.) ἸΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ἐπικυροῖ τὴν

Ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας, ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριῦδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Σάββατον, ἐν Ἰωαννίνοις, ἐγὼ ὁ ὑποφαινόμενος Παῦλος Παππαφίλος, κάτοικος Ἰωαννίνων γεννηθεὶς ἐν τῇ Πύλει ταύτῃ, σώας ἔχων τὰς φρένας, τὸν δὲ νοῦν καὶ τὸ σῶμα ὑγιᾶ, σκεφθεὶς τὸ βέβαιον τοῦ θανάτου καὶ τὸ ἀβέβαιον τῆς ὥρας αὐτοῦ, μὴ ἔχων οὔτε ἀνιόντας οὔτε κατιόντας συγγενεῖς, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ διαθέσω τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μου, διαθέτω αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης γενικῆς καὶ μυστικῆς ἰδιοχείρου διαθήκης μου, ὡς ἔπεται·

Ἀν' Ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου τὸν δισεξάδελφόν μου Λέοντα Ι. Μελᾶν, ἐρίζω τὴν κληρονομικὴν μερίδα του διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν εἰς γρόσια τρεῖς χιλιάδας ἀριθ. 3000, καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ δεχθῇ τὸ βᾶρος τοῦτο, καὶ νὰ μὲ συγχωρήσῃ διὰ τὴν μικρότητα τοῦ ποσοῦ.

Β^{ον} Προσδιορίζω ἐπιτρόπους μου καὶ ἐκτελεστάς τῆς παρουσίας μου Διαθήκης τοὺς Κυρίους Χαράλαμπον Ἡγουμενίδην καὶ Μιχαήλ Δ. Σγούρου (Σαράφην), διορίζω δὲ καὶ διὰ τοὺς κόπους αὐτῶν διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν ἀνὰ γρόσια χίλια ἀριθ. 1000 ἐκάστου· ὁ δὲ Κύριος Μιχαήλ διὰ τοὺς μέχρι τοῦδε κόπους τῆς ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐργαστηρίων καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐνοικίων ἐπιτροπείας του, νὰ λάβῃ περιπλέον καὶ γρόσια πεντακόσια ἀριθ. 500· παρακαλῶ δὲ ἀμφοτέρους νὰ δεχθῶσι τὸ βᾶρος τοῦτο καὶ νὰ μὲ συγχωρήσωσι διὰ τὴν μικρότητα τοῦ ποσοῦ.

Γ^{ον} Ἐγκαταλείπω καὶ παραχωρῶ εἰς τὴν Χριστιανικὴν Κοινότητα τῆς πόλεως Ἰωαννίνων τό τε ἐν ὀνόματί μου τοχοφόρον Γραμματίον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ θησαυροφυλακίου τῆς Πετροπόλεως ἐκ ρουβλίων ἀργυρῶν δύο χιλιάδων ἑκατὸν τεσσαράκοντα τριῶν ἀριθ. 2143 ὑπ' ἀριθμὸν ἑκατὸν μία χιλιάδα τριακόσια πενήκοντα ἑννέα 101359, καὶ τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἰκόπεδόν μου σὺν τοῖς ἑπτὰ ἔκτισα ἐν αὐτῷ ἐργαστηρίοις καὶ δωματίοις αὐτῶν ὑπὸ τὸν ῥῆτὸν ὅρον ἵνα ἐκ τῶν ἐτησίων τόκων τοῦ Γραμματίου καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων ἐνοικίων τῶν ἐργαστηρίων (ἃ νὰ μὴ ἐκποιηθῶσιν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἀλλ' αὐξηθῆναι μᾶλλον τὰ ἐνοίκια αὐτῶν πρὸς τὸν ἐπόμενον σκοπὸν δι' οἰαςδήποτε προσθήκης ἐν τῷ οἰκοπέδῳ οἰκοδομῆς τιμίων ἔργων) ἀφοῦ ἐξοδεύῃ ἡ ὀλομέλεια τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων διὰ μίαν κατ' ἔτος ἀρχιερατικὴν ἐν ὀνόματί μου λειτουργίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ ἐπιλεγομένῃ τοῦ Ἀρχιμανδρείου τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐν ἣ ἑορτάζονται οἱ πανεύφημοι Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος, ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὸ πρῶτον τῆς ἀποβιώσεώς μου ἔτος· ἐν δὲ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων μου πάλιν νὰ τεθῶσι ταῦτα μὲ τὰ τῶν τῆς μητρὸς καὶ αὐταδέλφης μου, ὡς εἶνε μέχρι τῆς σήμερον, ἐν τῷ ἰδίῳ πετρίνῳ σωζομένῳ τάφῳ, μνημονευομένων ἐν τῇ προμνησθεῖσῃ ἀρχιερατικῇ λειτουργίᾳ τῶν ἐπομένων ὀνομάτων. « Ἀναστασίου, Ζωῆς, Δημητρίου, » Ἀσπασίας, Παύλου, Δημητρίου, Ἀσίμος, Ἀναστασίου, Χάι-

»δος, Νικολάου, Ἀλεξάνδρας, Κωνσταντίνου, Χάιδος, Σω-
»σάννης, Δημητρίου, Πέτρου, Ἐλένης, Γεωργίου, Χρυσῆς
»καὶ τῶν τέκνων, Αἰκατερίνης, Γεωργίου, Κωνσταντίνου, Χρι-
»στοδούλου, Ἀνδρέου, Ἀγγελικῆς, Λάμπρος, Ζωῆς, Σωσάν-
»νης, Κωνσταντίας καὶ τῶν λοιπῶν», ἀφοῦ, ἐπαναλαμβάνω
ταυτολογῶν, ἐξοδεύη κατ' ἔτος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀρχιερα-
τικῆς λειτουργίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρείου μέχρι
τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων μου, μετὰ δὲ ταύτην αἰωνίως
κατ' ἔτος ἐναλλάξ, τὸ ἐν ἔτος ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, τὸ δὲ ἕτε-
ρον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἀγίου Νικολάου τῆς πατρικῆς ἐνορίας
μου ἐν τῇ προμνησθείσῃ τακτικῇ ἑορτῇ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων
Πέτρου καὶ Παύλου τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου,
ἀφοῦ πληρώνη αἰωνίως κατ' ἔτος ἀνά γρόσια ἑκατὸν εἰς τε τοὺς
ιερεῖς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς
ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Νικολάου ἵνα μνημονεύωνται ἀδιαλείπτως
ἐν ταῖς προσκομιδαῖς τῶν δύο ἐκκλησιῶν τὰ προμνησθέντα τῆς
οἰκογενείας μου ὀνόματα, ἀντίγραφα τῶν ὁποίων νὰ δοθῶσιν
αὐτοῖς μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἵνα τὰ τοιχοκολλήσωσιν ἐν αὐ-
ταῖς κατὰ τὸ μέγρι τοῦδε εἰωθός, ἢ ἐὰν εἰσάξωσι καλλιτέραν
τάξιν, νὰ τὰ καταχωρήσωσιν ἐν ἐπὶ τούτῳ βίβλῳ, καὶ ἀφοῦ
πληρώνη κατὰ μῆνα καὶ τακτικῶς εἰς τὴν ὑπηρέτριάν μου Κων-
σταντίαν μέχρις ἔτου εὐρίσκεται ἐν τοῖς ζῶσιν ἀνά γρόσια ἑκα-
τὸν διὰ τὴν πιστὴν πρὸς με πρὸ χρόνων ἄμισθον μετ' ἀφοσιώ-
σεως ὑπηρεσίαν τῆς, ὅπως ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν τόκων τῶν ὀλίγων
χρημάτων τῆς, (ὁ ἀσφαλῆς τοκισμὸς τῶν ὁποίων συσταίνεται
στενῶς εἰς τὸν Κύριον Μιχαὴλ Δ. Σγούρου) ἔχη καὶ αὕτη τὰ
πρὸς ζωάρκειάν τῆς μέτρια ἔξοδα, μὲ τὰ λοιπὰ νὰ διατηρῇ τό-
σους πτωχοὺς χρηστοθήεις μαθητὰς ἐν τοῖς Δημοτικοῖς Σχο-
λεῖοις δι' ὅσους ἐξαρκῶσι τὰ, μετὰ τὴν ἐτήσιον ἀρχιερατικὴν
λειτουργίαν, ἐτήσιον πληρωμὴν τῶν ἱερέων τῶν δύο ἐκκλησιῶν
γρόσια διακόσια καὶ ἐτήσιον πληρωμὴν τῆς Κωνσταντίας γρό-
σια γίλια διακόσια, περισσεύοντα χρήματα ἐκ τῶν τόκων καὶ
ἐνοικίων, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρουσιασθῶσι πλείοτεροι,

νά κληρώνονται, προτιμωμένων μόνον άνευ κλήρου τών τυχόν πτωχών συγγενοπαίδων μέχρι τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, μέχρις οὗτοῦ ἐκλείψῃ καὶ ὁ ὄρος οὗτος, τοῦ Βασιλείου υἱοῦ τοῦ ἐν τῇ Νήσῳ οἰκοῦντος τέκτονος Σπυρίδωνος καὶ τοῦ Θεοχάρους υἱοῦ τοῦ ράπτου Ἰωάννου Βαγιπούλου τοῦ Κυρίου Α. Μελά· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρουσιασθῶσι παῖδες χρηστοθήεις πολῖται καὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων καὶ Λάκας Σουλίου συνάμα πτωχοὶ καὶ γονέων ὄρφανοί, νά προτιμῶνται οἱ τελευταῖοι οὔτοι παντός ἄλλου (ἐκτός τῶν προμνησθέντων συγγενοπαίδων καὶ τῶν πτωχῶν Βασιλείου καὶ Θεοχάρους) καὶ άνευ κλήρου. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν τὰ χρήματα δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς τροφήν καὶ ἀπλήν ἐνδυμασίαν τοσούτων, νά κληρώνονται καὶ οὔτοι (ἐκτός, ἐπαναλαμβάνω καὶ αὐθις, τῶν προμνησθέντων συγγενοπαίδων, Βασιλείου καὶ Θεοχάρους), ἵνα μένωσι τόσοι δι' ὅσους ἐξαρκῶσι τὰ χρήματα πρὸς ἀνάλογον τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν των. Ἐὰν δέ τινες ἐξ αὐτῶν σὺν τοῖς συγγενοπαῖσι, Βασιλείῳ καὶ Θεοχάρει φιλομαθεῖς ὄντες ἐπιθυμήσωσι νά μαθητεύσωσι καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ, νά ἐξακολουθῇ ἢ ἐκ μέρους μου ὑποτροφία των μέχρι τῆς τελευταίας κλάσεως τῶν σχολιακῶν μαθημάτων, δυναμένων ἀναδειξαι αὐτοὺς καλοὺς χριστιανούς, τιμίους πολίτας, ἱερεῖς, Ἰωαννιτεμπόρους, τεχνίτας καὶ πλέον οὔ, διὰ τὸν λόγον, ἢ ἔκφρασις τοῦ ὁποίου ἀποβαίνει περιττὴ ἐν τῇ παρουσίᾳ· ἅμα δὲ τελειώνωσιν οἱ ὑπότροφοι τὸ διαγραφέν στάδιον τῶν μαθημάτων των, νά παύωνται εὐφῆμως, ἀντικατασταίνόμενοι δι' ἄλλων νέων. Ἡ ἐγκάρδιος αὕτη θέλησίς μου ἐπιθυμῶ ὀλοψύχως νά ἐκτελῆται ἀμερολήπτως καὶ κατὰ γράμμα, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν κατὰ καιρὸν ὀλομέλειαν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων καὶ τοὺς συμπολίτας μου ἅπαντας ἵνα συμμορφωθῶσι καθ' ὀλοκληρίαν μὲ τὰ ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐπιθυμίας μου διατασσόμενα· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ὃ μὴ γένοιτο, παραλείψωσί τι κατὰ τὸ εἰωθὸς (ἄς μοὶ συγχώρηθῇ ἢ ἔκφρασις αὕτη), ὃ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτης Ἰωαννίνων, ὁ κληρονομόνος καὶ

οί επιτροπεκτελεσται τῆς παρούσης μου, οί πλάγιοι συγγενεῖς μου μετὰ τῶν φίλων καί λοιπῶν συμπολιτῶν μου συνάμα ἤ καί ἰδιαιτέρως ὁ καθείς ἐξ αὐτῶν, ἐν οἰαδήποτε καί ἂν ζῆ ἐποχῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃ κατὰ τῶν μὴ συμμορφωθησομένων μὲ τὰ ἐν τῇ παρούσῃ παρ' ἐμοῦ διατασσόμενα, περὶ μὲν τοῦ Γραμματίου μου πανθ' ὅσα ἐνδιαλαμβάνονται ἐν τῇ προγενεστέρῃ μερικῇ Διαθήκῃ μου τῆς ἐνδεκάτης τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους, περὶ δὲ τοῦ οἰκοπέδου καί τῶν ἐργαστηρίων μου πανθ' ὅσα αὐτὸς ἐγὼ ζῶν ἤθελα πράξει. Ἐπειδὴ δὲ ἔνεκα τῶν ἀνθρωπίνων περιπετειῶν ὑπέκυψα εἰς χρέη, ἅτινά εἰσι καταχωρημένα ἐν τῇ Βίβλῳ τῆς δοσοληψίας μου, ἐὰν δὲ ζήσω νὰ ἐξαργυρώσω ταῦτα, ἡ ὑποτροφία μόνον ἐνὸς ἀτόμου δύναται νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως σὺν τῇ ἀρχιερατικῇ ἐτησίῳ λειτουργίᾳ, πρὸς συμμόρφωσιν τῶν διατάξεων τῆς περὶ τοῦ Γραμματίου προγενεστέρῃ Διαθήκῃ τῆς ἐνδεκάτης τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ἡ δὲ λοιπὴ ὑποτροφία ἡ πηγάζουσα ἐκ τῶν ἐνοικίων δέον νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν μετὰ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος χρεῶν μου, ἐν οἷς συγκαταριθμεῖται καί ἡ ὑπὲρ τῆς μου Κωνσταντίας πιστωτῆς ἐκ γροσίων τριῶν χιλιάδων ἐπτακοσίων ἐβδομήκοντα σὺν τοῖς πρὸ χρόνων τόκοις αὐτῶν, αἱ δὲ πληρωμαὶ (ἐκτὸς τῆς ἀρχιερατικῆς λειτουργίας πληρωθησομένης ἐκ τῶν τόκων τοῦ Γραμματίου μου σὺν μιᾷ ὑποτροφίᾳ κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν μερικῇ Διαθήκῃ μου, ἣτις δέον νὰ μείνῃ σεβαστὴ καί ἀπρόσβλητος) τῶν ἐτησίων διακοσίων γροσίων τῶν ἱερέων τῶν ἐκκλησιῶν Ἀρχιμανδρείου καί ἁγίου Νικολάου καί τὰ πρὸς τροφήν καί ἐνδυμασίαν τῆς Κωνσταντίας κατὰ μῆνα γρόσια ἑκατόν, ἀποτελοῦντα κατ' ἔτος γρόσια χίλια διακόσια, νὰ λογίζωνται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποβιώσεώς μου πληρωνόμενα παρὰ τοῦ κληρονόμου καί τῶν επιτροπεκτελεστών, ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτῶν δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰσπράττοντες τὰ ἐνοίκια καί πληρώνοντες χρέη μου μέχρις ὅτου εἰσπράξωσι τὰ πρὸς εἰσπραξίν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς δοσοληψίας μου ὑφειλόμενά μοι καί πληρώσωσι τὰ ἐν αὐτῇ χρέη μου· μετὰ δὲ

τὴν ἐντελῆ ταύτην ἐξαργύρωσιν τῶν χρεῶν μου, παραδίδοντες τὸν λογαριασμὸν τῆς δοσοληψίας των εἰς τε τὸν Μητροπολίτην καὶ εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων, νὰ ἀναλαμβάνη αὕτη πλέον τὰ χρέη καὶ δικαιώματά της συμφώνως μὲ τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα τῆς παρούσης καὶ τῆς γνώμης τοῦ κληρονόμου καὶ τῶν ἐπιτροπεκτελεστῶν, ἧτις δέον νὰ μὴ παραγκωνίζηται ὡς μᾶλλον οἰκείων μου.

Δὸν Ἐκτὸς τῶν κατ' ἔτος γροσίων χιλίων διακοσίων, ἅτινα δῶρισα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἵνα δίδονται μηνιαίως εἰς τὴν ὑπηρέτριάν μου Κωνσταντίαν πρὸς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν της συνεπέια τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἐνδιαλαμβανομένων πλεονεκτημάτων της, καταλείπω καὶ παραχωρῶ αὐτῇ στρώματα, μαξιλάραις, μακάτια χειμερινὰ καὶ καλοκαιρινὰ σὺν τῷ ὀρδυναρίῳ κιλιμίῳ διὰ στρώσιμον ἐνὸς δωματίου, καθὼς καὶ μαγειρικὸν χάλκωμα καὶ ὄσα τῆς ἀναγκαιοῦσι λοιπὰ τοιαῦτα, πιάτα, ποτήρια, καφέμπρικα, φιλτζάνια, σαμντάνια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, μεθ' ἐνὸς σανιδένιου τραπεζίου καὶ ἐνὸς μικροῦ καζανίου, καὶ παρακαλῶ τὸν κληρονόμον καὶ τοὺς ἐπιτροπεκτελεστάς τῆς παρούσης μου ἵνα εὐχαριστήσωσιν αὐτὴν κατὰ πάντα καὶ ἐγγείρωσιν αὐτῇ τὰ ἀνωτέρω, πληρώνοντες αὐτῇ σὺν τοῖς τόκοις αὐτῶν ὄσα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἴρηνται· παρακαλῶ δὲ ἐπίσης καὶ τὸν ἐν Ἰβραίλα ἐξάδελφόν μου Κύριον Α. Μελᾶν ἵνα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους τῆς ἀποβιώσεώς μου νὰ εὐαρεστηθῇ χάριν μου ἀφήσαι ἀνοίκιαστον τὴν οἰκίαν του ἵνα ἐξαχθῶσιν ἐξ αὐτῆς αἱ κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν ἀπλάδαι τῶν μνημοσύνων μου (ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τὴν παροῦσάν μου, ἀντίγραφον ἐπίσημον τῆς ὁποίας παρακαλοῦνται νὰ τοῦ στείλωσιν ὁ κληρονόμος καὶ οἱ ἐπιτροπεκτελεσταί), τὰ ἔξοδα τῶν ὁποίων πληρωθῆσονται ἐκ χρημάτων μου διὰ τοῦ κληρονόμου καὶ ἐπιτροπεκτελεστῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔτους παρακαλῶ τοὺς τε ἐπιτροπεκτελεστάς καὶ τὸν κληρονόμον ἵνα εὐρωσι τῆς ὑπηρετρίας μου Κωνσταντίας ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχιμανδρείου ἐν δωματίον μὲ ἐνοίκιον πληρωθῆσό-

μενον ἐκ τῶν γροσίων χιλίων διακοσίων τοῦ παρ' ἐμοῦ ὡς προερ-
ρέθη διορισθέντος ἐτησίου τῆς, ὅπως οἰκοῦσα πλησίον τοῦ τάφου
μου, ἀνάπτῃ ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν ἀπὸ κανέν
κηρίον, ὅπερ κατὰ τὸ φρόνημα τοῦ ἐν ἀγίοις Ἀθανασίου τοῦ
Μεγάλου χρησιμεύει ὡς ὀλοκαύτωσις. Ἐὰν δὲ καὶ ἡ Κωνσταν-
τία ἀποβιώσῃ ταχέως, νὰ μοῦ ἄπτηται τὸ κηρίον διὰ τῶν κα-
λογραιῶν τοῦ κελλίου μου συνεπειᾶ φιλοδωρήματος προσδιορι-
σθέντος εἰς αὐτὰς παρὰ τοῦ κληρονόμου καὶ τῶν ἐπιτροπεκτε-
λεστῶν μέχρι τῆς διαρκείας των, μετὰ δὲ ταύτην παρὰ τῆς
ἐπιτροπῆς τῶν ἀγαθ. Καταστημάτων.

Ἐόν Παρακαλῶ ἐπίσης τόν τε κληρονόμον καὶ τοὺς ἐπιτροπε-
κτελεστάς τῆς παρούσης μου ἵνα εἰς τὸν τυχόντα ἐν τῇ ἐποχῇ
τῆς ἀποβιώσεώς μου ὑπηρετήν μου, ἀφοῦ πληρώσωσιν αὐτῷ
τὸν μισθὸν του συμφώνως μὲ τὴν ἐν τῇ Βίβλῳ μου μερίδα του
καὶ ὅσα τυχόν ὡς φροντιστῆς τῆς οἰκίας μένει λαμβάνειν ἀπὸ
ἔξοδα, νὰ εὐχαριστήσωσιν αὐτὸν περιπλέον καὶ μὲ προσφορὰν
γροσίων τριακοσίων ὡς δῶρον, ἵνα ἀπέλθῃ εὐχαριστημένος,
εὐγόμενος καὶ δεόμενος ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ἀμαρτωλοῦ μου
ψυχῆς.

Ἦόν Παρακαλῶ τὸν ἐν Ἰθραήλ ἐξάδελφόν μου Κύριον Α.
Μελᾶν ἵνα τὸ ἐκκαθάρισαν κέρδος τῆς ἐνοχῆς μου ἐκ τῆς ἐφι-
σταμένης δίκης κατὰ τοῦ Κυρίου Μιχαήλ Χ. Βλαχλείδου ὡς
διευθυντοῦ τῆς ἐταιρίας τῶν κτημάτων τοῦ ἐν Βλαχία μονα-
στηρίου Μπαμπενίου, τὰ ὅποια εἶχομεν ἐνοικιάσει διὰ τριετίαν
παρὰ τοῦ πρώην Μητροπολίτου Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς Κ. Παρ-
θενίου, περάσῃ εἰς λογαριασμὸν τῶν ἑκατὸν ὀθωμανικῶν λιρῶν,
τὰς ὁποίας χρεωστῶ δι' ὁμολόγου μου, συνταχθέντος εἰς δι-
πλοῦν κατ' ἐντολήν του, εἰς τὴν σύζυγόν του Λουκίαν, ζητήσῃ
δὲ καὶ λάβῃ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων μου
παρὰ τε τοῦ κληρονόμου καὶ τῶν ἐπιτροπεκτελεστῶν τῆς πα-
ρούσης μου, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ
Βίβλῳ μου μερίδα του, μολονότι ἐκπίπτω κατ' ἔτος τὸ ὅπερ
ἐλάμβανε πρὸ τῆς κατοικήσεώς μου ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐνοίκιον,

ὧν θὰ πηγᾶσῃ ἀρκετὸν κέρδος, ἢ ἐν διαφορετικῇ λύσει ἀνάλογον ἀποζημίωσιν, τὸ ἀνάλογον τῆς ἐνοχῆς μου τὸ καταλείπω καὶ παραχωρῶ εἰς τὸν ἐν Ἰβραίλα ἐξάδελφόν μου Κύριον Α. Μελᾶν, πρὸς ὃν παρακαλῶ τὸν τε κληρονόμον καὶ τοὺς ἐπιτροπεκτελεστὰς τῆς παρούσης νὰ πέμψωσι τὰ περὶ τῆς ἐνοχῆς μου εἰς τὰ κτήματα Μπαμπενίου ἔγγραφα, τὰ εὕρισκόμενα ἐν τῷ μικρῷ τῶν ἐγγράφων μου κιβωτίῳ, μετ' ἐπιστήμου ἀντιγράφου τῆς παρούσης μου σὺν τοῖς ἐπομένοις, ἅτινα καταλείπω καὶ παραχωρῶ αὐτῷ ἐνθυμήσεως χάριν· ἐν φλωρίον τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν ἑτερον φλωρίον μεγαλύτερον, ἔχων ἀρ' ἐνὸς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνδον εἰς μίαν δωρηθεῖσαν μοι παρ' αὐτοῦ καὶ εὕρισκομένην ἐντὸς τοῦ προμνησθέντος κιβωτίου, τεσσάρους ἱμαμέδας τσιμπουκίων ἐξ ἠλέκτρου, εὕρισκομένους εἰς τὸ μικρὸν κατηφεθένιον σεπετάκι, καὶ τὴν πλατεῖαν ἐκ σαμουρίου γούναν μου με τὸ ρούγινον κάπι της ἵνα τὴν φορῆ ἐνίοτε καὶ ἐνθυμηταὶ τὸν δεινῶς παθόντα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ κακόμοιρον ἐξάδελφόν του.

ΙΑ^{ον} Εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου Κυρίαν Ἀσπασίαν Μ. Γοργόλη καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν ἓνα δακτύλιον ἀδαμάντινον μονόπετρον, εὕρισκόμενον εἰς τὸ προμνησθὲν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ σεπετάκι.

ΙΒ^{ον} Εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου Κυρίαν Χαρίκλειαν Α. Πρασί-νου καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν ἐν γυναικεῖον χρυσοῦν ὠρολόγιον με τὴν χρυσοῦν ἄλυσίν του, εὕρισκόμενον εἰς τὸ προμνησθὲν σεπετάκι.

ΙΓ^{ον} Εἰς τοὺς ὀρφανοὺς γονέων ἐξανεψιούς μου Βασιλικὴν καὶ Νικόλαον Σανταβάρου καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν τὸ χρυσοῦν τοῦ κόλπου μου ὠρολόγιον σὺν τῇ κοντῇ χρυσοῦ ἄλύσει του.

ΙΔ^{ον} Εἰς τὴν ἐξανεψιάν μου Ἐλένην Ι. Καλογήρου καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν ἐν ζεσγῶς σκουλαρίων ἀδαμάντιων, εὕρισκομένων ἐν τῷ κατηφεθένιῳ σεπετάκι, καὶ τὰ

ὀλίγον, ἐκτίσθησαν ὁμοως δι' ἐξόδων τῶν ζευγιτῶν) κληρονομοῦνται ἐκ τῶν συγγενῶν, παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ τὰ παραλάβωσιν εἰς τὴν κατοχὴν των καὶ ἐκποιήσωσιν, ἀλλ' ὅσα χρήματα λάβωσι νὰ μὴ καταδεχθῶσι νὰ τὰ ὠφελῆθῶσιν αὐτοί, ὡς εὐποροί, ἀλλὰ νὰ τὰ δώσωσιν εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐνδιαλαμβανόμενα τέσσαρα ὑποκείμενα.

ΙΖ^{ον} Καταλείπω καὶ παραχωρῶ εἰς τὴν δισεξαδέλφην μου Κυρίαν Ἐλένην Σάββα ἓνα σιτζιαντὲν πρώτης ποιότητος, ὃν ἠγόρασα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν δημοπρασίᾳ πραγμάτων βεζυρικῶν, ἵνα τὸν μεταχειρίζηται ὁ υἱὸς της ὡς πασᾶς ἐνθυμήσεως χάριν.

ΙΗ^{ον} Καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν εἰς τὴν δισεξαδέλφην μου Κυρίαν Καλλιόπην Σκουμπουρδῆ ἐξ ζάρφια ἀργυρᾶ ὡς συρματερά, εὕρισκόμενα ἐν τῷ κατηφεδένιῳ σεπετάκι.

ΙΘ^{ον} Καταλείπω καὶ παραχωρῶ εἰς τὸν δισεξάδελφόν μου Κύριον Γεώργιον Μακρὴν ἐνθυμήσεως χάρι ἐν τάσι τοῦ νεροῦ ἀργυροῦν μὲ σαβάτια μαλαγματοκαπνισμένον, εὕρισκόμενον εἰς τὸ κατηφεδένιον σεπετάκι.

Κ^{ον} Καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν εἰς τὴν δισεξαδέλφην μου Κυρίαν Νίτσαν Χρ. Ῥωμαίου τὸ ὄπερ ἠγόρασα ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ Σάββα πασᾶ ὠρολόγιον τοῦ βάγκου.

ΚΑ^{ον} Καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν τῷ δισεξαδέλφῳ μου Κυρίῳ Ἀλεξίῳ Μίσιῳ τὴν ῥωσικῆς κατασκευῆς ἀργυρᾶν τσιγαροθήκην μου καὶ τὸ ἐξ ἠλέκτρου τσιγαρέτον.

ΚΒ^{ον} Καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν τῷ δισεξαδέλφῳ μου Κυρίῳ Στεφάνῳ Μίσιῳ τὸ ἐκ ξύλου Μαῶν ἀγγλικῆς κατασκευῆς κιβώτιον τῶν ἐγγράφων μου.

ΚΓ^{ον} Καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν τῇ δισεξαδέλφῃ μου Κυρίᾳ Χήμῳ Ι. Μελᾶ μίαν θήκην, εὕρισκομένην ἐν τῷ κατηφεδένιῳ σεπετάκι μὲ τὰ ἐν αὐτῇ ἐμπεριεχόμενα ἐν χουλιάριον, ἐν μαχαίρι καὶ ἐν περούνι ἀργυρᾶ.

ΚΔ^{ον} Τῷ φίλῳ μοι ἀγίῳ Περιστερᾶς Κυρίῳ Κυρίλλῳ καταλείπω καὶ παραχωρῶ μίαν θήκην περιέχουσαν ἐν ποτήριον διὰ

κρασί ὡς φρονῶ ἀργυροῦν ἢ καπλαμά, ἐν χουλιάριον ὄμοιον, ἐν μαχαίριον καὶ ἐν περούνιον, ἅτινα θέτονται ἐν αὐτῇ διπλωμένα καὶ ἀνοίγουσι, χρησιμεύοντα διὰ τὴν περιοδείαν, ἐν ἧ νὰ τὰ μεταχειρίζηται ἐν τῇ τραπέζῃ του καὶ ἐνθυμούμενός με ἐκ τούτου ἀδιαλείπτως, νὰ δέηται ἂν εὐαρεστῆται ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν μου ἐν ταῖς θείαις μυσταγωγίαις.

ΚΕ^{ον} Τῷ φίλῳ μοι Ἀρχιμανδρίτῃ Κυρίῳ Νικοδήμῳ καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἅπαντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία μου καὶ τὸ ὄπερ τοῦ ἔδωσα πρὸ χρόνων ὠρολόγιον τοῦ τοίχου, ἵνα, ἐνθυμούμενός με ὡς φίλον, δέηται ἐν ταῖς θείαις μυσταγωγίαις ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλοῦ μου ψυχῆς· τὸν εὐχαριστῶ δὲ διότι ὡς φίλος εἰλικρινῆς με ἐδάνεισεν ἀτόκως τὰ ἐν τῇ βίβλῳ εἰς τὴν μερίδα του ἐνδιαλαμβανόμενα χρήματα, καὶ πάρακαλῶ τὸν κληρονόμον καὶ τοὺς ἐπιτροπεκτελεστάς τῆς παρούσης μου νὰ τοῦ τὰ δώσωσιν ἐκ τῶν πρώτων εἰσπραχθησομένων χρημάτων.

ΚΣ^{ον} Τοῖς φίλοις μοι Κυρίοις Μελετίῳ Πρωτοσυγκέλλῳ Συναίτῃ καὶ Χρυσάνθῳ Ἡγουμένῳ τοῦ ἐν τῇ Νήσῳ Ἰωαννίνων Μοναστηρίου τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος καταλείπω καὶ παραχωρῶ τὰ ἑλληνικὰ βιβλία μου, ἐν οἷς παρατηροῦντες τὴν ἐν ἀρχῇ αὐτῶν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδιοκτήτου, νὰ με ἐνθυμῶνται ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν αὐτῶν εἰς τὰς λειτουργίας των.

ΚΖ^{ον} Τῷ ἐλλογίμῳ φίλῳ μοι Κυρίῳ Στεφάνῳ Ῥάδῳ καθηγητῇ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καταλείπω καὶ παραχωρῶ ἐνθυμήσεως χάριν τὰ νομικὰ βιβλία μου πρὸς στολὴν καὶ ποιικιλίαν τῆς βιβλιοθήκης του.

ΚΗ^{ον} Ἐπειδὴ διὰ τὰ διακόσια εἴκοσιν ὀκτῶ ἐξάρια τὰ ἀποτελοῦντα μιρὶ φεᾶτ γρόσια χίλια τρακόσια ἐξήκοντα ὀκτώ, ἅτινα μοῦ χρεωστει πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ Σαμαριναῖος Μιχαὴλ Παππᾶ Γεωργίου, συνεννοηθεὶς μετ' αὐτοῦ ὁ ἐκ Χλωμοῦ Οἰκονόμος κύρ Παππᾶ Ἰωάννης ἐξέδωκεν ὁμολογόν του ἐν ὀνόματι τοῦ χάριν μου ἀναδεχθέντος αὐτὸ φίλου μου Κυρίου Χαραλάμπου Ἡγουμενίδου διὰ γρόσια δύο χιλιάδας καὶ ἑπτακόσια, παρακαλεῖται

ἡ φιλότης του νὰ εἰσπράξῃ ταῦτα καὶ μεταχειρισθῇ μετὰ τοῦ ἑτέρου συνεπιτροπεκτελεστοῦ καὶ τοῦ κληρονόμου πρὸς πληρωμὴν χρεῶν ἢ διατάξεών μου συμφώνως τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης διαθήκης μου.

ΚΘ^{ον} Παρακαλοῦνται ὅτε κληρονόμος καὶ οἱ ἐπιτροπεκτελεστοὶ τῆς παρούσης μου ἵνα παραλάβωσιν ἀπὸ τὴν Κυρίαν Ἀλεξάνδραν Κεραμᾶ πρὸς πώλησιν ἓν, ὅπερ ἀπέστειλον ἐν τῇ οἰκίᾳ της διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, κηπαρισένιον μέγα κιβώτιον, περιέχον ἐν ἐφάπλωμα σιλεμιέν χρυσοῦν, ἐν ὁμοίον ἀτλαζένιον βυσίνου χρώματος σκέτον, ἐν ἐπανωφόριον γυναικεῖον κατηπεδένιον, ἐν ὁμοίον μεταξωτόν, ἐν σύνδεσμα σελτὲς μαλλινομέταξον, ἐν ὁμοίον ἀπὸ δαμάσκον καὶ λοιπὰ μικρὰ ἰνδιανένια, καὶ νὰ πληρώσωσιν αὐτῇ, ἵνα μὴ ζημιωθῶσι τὰ ἀνήλικα, ἐὰν δὲν δυνηθῶσι νὰ πληρωθοῦν ἐκ τοῦ Μοναστηρίου τῶν Πατέρων, ὅπερ χρεωστεῖ τῇ μακαρίτιδι Εἰρήνῃ Σαατζῆ πεντακοσίας λίρας, λίρας ὀθωμανικὰς ἑνδεκα καὶ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ, γρέος τῆς μνησθείσης μακαρίτιδος Εἰρήνης Σαατζῆ δι' ἣν ἔγεινα ἐν τῷ ὁμολόγῳ της ἀπὸ ἀπλῆν καλοσύνην μου καὶ συνεπείᾳ της εὐγενοῦς καταγωγῆς της καὶ πενίας της ἐγγυητής.

Λ^{ον} Ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις μένω χρεώστης καὶ πρὸς τὸν Σάββα Πασᾶν ποσὸν τι προεργόμενον ἐκ τῆς τῶν κτημάτων του ἐπιτροπείας μου, δυνάμενον αὐξηνηθῆναι ἀπὸ εἰσπράξεις τῶν εἰσοδημάτων του καὶ ἐλαττοῦσθαι ἐκ πληρωμῶν διορισμῶν του, καὶ ἐπειδὴ τό τε ποσὸν αὐτὸ καὶ ὀλίγιστον μένω χρεώστης τοῦ γαμβροῦ του κυρίου Θεοδωράκη παρ' ὁμοίου δόσοληπτικοῦ λογαριασμοῦ καίτοι πρὸς εὐρίσκεται μετρητὸν ἐν τῷ κιβωτίῳ τῶν ἐγγράφων μου κατὰ τὴν ἐν τῇ βίβλῳ μου μερίδα τῆς χρηματοθήκης μου, οἱ ἐπιτροπεκτελεστοὶ καὶ ὁ κληρονόμος τῆς παρούσης μου δέον νὰ ὦσι προσεκτικοὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης τινὸς κλοπῆς.

ΛΑ^{ον} Παρακαλῶ τὸν τε κληρονόμον καὶ τοὺς ἐπιτροπεκτελεστάς τῆς παρούσης μου ὅπως μετὰ τὴν ἀποδίωσίν μου τὸ λείψανόν μου νὰ τὸ θέσωσιν ἠπειρωτικῶς εἰς τὸν κοινὸν νεκρι-

κόν κράββατον ἐν τῇ κηδεῖα μου καὶ οὐχὶ εἰς κάσσαν κατὰ τὸν σημερινὸν εὐρωπαϊκὸν πιθηκισμόν καὶ νὰ μὴ συγχωρήσωσιν (ἐκτὸς ὀλιγίστων λέξεων λογιᾶρίου ἀποβλέποντος τὴν παρα τῶν παρευρεθέντων συγχώρησιν) νὰ ἐκφωνηθῇ πομπώδης τις λόγος κατὰ τὴν συνήθειαν, διότι τὰ τοιαῦτα πομπώδη ἀνήκουσι μόνον διὰ τοὺς μεγάλους πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς ἀνδρας καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς μικροτάτους ἰδιώτας Ἰωαννίτας. Μετὰ δὲ τὴν κηδεῖαν μου νὰ προβῶσι τὴν ἐπιούσαν εἰς τὴν ἐκποίησιν ἀπάντων τῶν ἀδιαθέτων πραγμάτων μου, δηλαδή τῶν δύο πιάτων καὶ δώδεκα ἀργυρῶν χρυλιαρίων τοῦ γλυκοῦ, δίσκου, μαλλικῶν, ἐπίπλων, πολυτρόνων, σκαμνίων, καναπέδων, τραπέζιων καρύνων καὶ σανιδένιων, καθρέπτων κουάδρων, μπερντέδων, μακατίων, στρωμάτων, μαξιλάρων, ἐφαπλωμάτων, κρεββατοστρωσίου, σινδονίων, μαχαιροπερωνίων δύο τακιμίων, φλοκοτῶν χρυσῶν καὶ σκέτων, δουβαελίων, τραπέζομανδηλίων, σαμντανίων, παντὸς εἶδους γαλκωμάτων καὶ λοιπῶν τῶν τοῦ κατωγέου καὶ λοιπῶν ἀμνημονεύτων, σὺν τῷ ἐνὶ καλῆς ποιότητος κελιμίφ, κιβωτίων, πιάτων καὶ τῶν τυχόν ἐχόντων ἀξίαν φορεμάτων μου, καὶ ὅσα γρόσια ἐκκαθάριση τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀνωτέρω προσὸν νὰ τὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς πληρωμὴν γρεῶν καὶ διατάξεών μου, συμφώνως τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης, ἀφοῦ προηγουμένως δώσωσι καὶ πᾶν ὅ,τι ἐγκρίνωσιν εὐλόγον εἰς ἀποκλεισμένα μέρη ἔλεος ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλοῦ μου ψυχῆς καὶ οὐχὶ εἰς παντίδους ὡς εἴθισται. Ἐπειδὴ δὲ ἐντὸς τοῦ καταλύματός μου ὑπάρχουσι καὶ τινα οικιακὰ πράγματα τοῦ Σάββα Πασᾶ κατὰ τὴν ἐν τῇ βίβλῳ μου εὑρισκομένην ἰδιαιτέραν σημείωσιν περὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ περὶ τῶν ὅσων τυχόν τοῦ μείνω χρεώστης κατὰ τὴν ἐν τῇ βίβλῳ μου μερίδα του, νὰ γράψωσι τῇ ἐξοχότητί του, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διαταγὰς της, καὶ ρίπτοντες τῷ πυρὶ πᾶν ἄχρηστον ἔγγραφόν μου ἵνα μὴ ἀναγινώσκηται παρὰ τοῦ τυχόντος ἢ ἀλληλογραφία μου καὶ πᾶν μυστικόν.

ΛΒ^{ον} Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω διατεθέντων τό τε ἐν τῷ

θησαυροφυλακίῳ τῆς Πετροπόλεως γραμματίον μου καὶ τὰ ἐνταῦθα σὺν τῷ οἰκοπέδῳ μου ἑπτὰ ἐργαστήρια σὺν τοῖς δωματίοις αὐτῶν δύνανται προσβληθῆναι τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοὺς ῥωσικοὺς νόμους, τὰ δὲ δεύτερα ἀπὸ τοὺς ὀθωμανικοὺς, πρὸς συμμόρφωσιν αὐτῶν καὶ ἀπαλλοτρίωσιν παντὸς τυχόντος ἀδίκου καὶ πλεονέκτου συγγενοῦς ἀποπειραθησομένου νὰ ὠφεληθῆ ἐκ τῆς ἀποβιώσεώς μου, καίτοι δὲν φρονῶ νὰ ἔχω οὐδένα τοιοῦτον, διὰ μὲν τὸ γραμματίον κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους συντάξας προηγουμένην μερικὴν ιδιόχειρον ἐμμάρτυρον διαθήκην, ἐπεκύρωσα αὐτὴν παρά τε τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ ἐνταῦθα Αὐτοκρατορικοῦ Ῥωσικοῦ Προξενείου παραχωρήσαν αὐτὴν καὶ ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 63· διὰ δὲ τὰ ἐνταῦθα σὺν τῷ οἰκοπέδῳ μου ἑπτὰ ἐργαστήρια σὺν τοῖς δωματίοις αὐτῶν παρεκάλεσα τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ γενικῇ ιδιοχείρῳ διαθήκῃ μου μάρτυρας, τὸν Θεοφιλέστατον ἅγιον Περιστερᾶς Κύριλλον, τοὺς Πανοσιωτάτους Πρωτοσύγκελλον Σιναίτην Κύριον Μελέτιον, πρῶην Πρωτοσύγκελλον Μητροπόλεως καὶ Ἡγούμενον τοῦ ἐν τῇ Νήσῳ Μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος Κύριον Χρῦσανθον, τὸν ἐφημέριόν μου Ἀρχιμανδρίτην Κ. Νικόδημον καὶ τοὺς ΚΚ. Στέφανον Ῥάδον, Χαράλαμπον Ἡγουμενίδην καὶ Μιχαὴλ Δ. Σγούρου (Σαράφη), οἵτινες, ἂν καὶ δὲν γνωρίζουν τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ὡς διαθήκης μυστικῆς (καθὼς καὶ τὸν πρὸ τῆς συντάξεως ταύτης ἀναχωρήσαντα ἐντεῦθεν διὰ τὴν πατρίδα του Κόνιτσαν φίλον μου Κ. Κύρκαν Σούρλαν, πρόθυμον ὄντα νὰ μεταβῆ ἐνταῦθα συνεπείᾳ τῆς φιλίας ἂν ἡ γρῆια τὸ καλέσῃ) ἅμα μὲ ἰδῶσι πλησιάζοντα εἰς τὴν ἀποβίωσιν. ἀφ' ἐνὸς μὲν συναχθησόμενοι ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ἀποσφραγίζοντες τὴν εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Μιχαὴλ Σγούρου (Σαράφη) ἐγγειρισθείσαν παρ' ἐμοῦ ἐσφραγισμένην τὴν παροῦσαν διαθήκην, ἐγγειρίσωσιν αὐτὴν τῷ ἱερὸν καθήκον περὶ τοιούτων ἔχοντι Μητροπολίτῃ σὺν τοῖς ἐπικυρωτικοῖς πρὸς ἐπικύρωσιν καὶ καταχώρησιν αὐτῆς ἐν τῷ κώδικι, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκτελοῦνται αἰωνίως αἱ διατάξεις μου

παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, παρ' ἧς
νὰ φυλλάττηται ἢ παροῦσα· ἀφ' ἐτέρου δὲ ἵνα ἐξαχθῆ καὶ χον-
τζέτι ἐκ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Μεχκεμὲ νὰ μαρτυρήσωσιν ὅπως
συμβιβάζεται μὲ τὸν ἐν ἰσχύϊ ὀθωμανικὸν νόμον τοῦ Σερί.
Ἐπειδὴ δὲ πᾶς διαθέτων περὶ ἑαυτοῦ προσέχει μόνον εἰς τὰς
βάσεις, οἱ ἀναγνώσται ἄς συγχωρήσωσι τὰς ἐπαναλήψεις, ἀσυ-
ναρτησίας καὶ ἀσυνταξίας καὶ ἀνορθογραφίας τοῦ συντάκτου
καὶ διαθέτου.

Αὕτη εἶν ἡ τελευταία βούλησίς μου καὶ τελευταία ιδιόχειρος
γενικὴ καὶ μυστικὴ διαθήκη μου, ἣτις ἂν τυχόν δι' ὅποιονδήποτε
λόγον δὲν ἰσχύσῃ ὡς διαθήκη, διατάσσω νὰ ἰσχύσῃ ὡς κωδί-
κελλος.

Ἐν Ἰωαννίνοις τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου
τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου, ἡμέ-
ραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον.

» Ὁ Διαθέτης ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΠΑΦΙΛΟΣ.

† Ὁ Περιστερᾶς ΚΥΡΙΑΛΟΣ μαρτυρῶ.

» Ὁ Πρωτοσύγκελλος ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ ΣΥΝΑΪΤΗΣ μαρ-
τυρῶ.

» Ὁ Ἠγούμενος τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου Παντελεήμονος ΧΡΥ-
ΣΑΝΘΟΣ μαρτυρῶ.

» Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ἐφημέριος τοῦ διαθέτου μαρ-
τυρῶ.

» ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΡΑΔΟΣ Διδ. φιλοσοφίας καὶ καθηγητῆς τῆς
Ζωσιμαίας Σχολῆς μαρτυρῶ.

» ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ μαρτυρῶ.

» ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΣΓΟΥΡΟΣ μαρτυρῶ.

Παροῦσαν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

XXVIII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΠΑΥΛΟΥ Α. ΠΑΠΠΑΦΙΛΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

Ὁ Ἰωαννίνων ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ἐπικυροῖ τὴν

Ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀμήν.

Σήμερον τὴν ἐνδεκάτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ δευτέρου, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Σάββατον, ἐν Ἰωαννίνοις, ἐγὼ ὁ ὑποφαινόμενος Παῦλος μόνος υἱὸς καὶ κληρονόμος τοῦ ποτὲ Ἀναστασίου Παππαφίλου, καὶ τῆς ποτὲ Ζωῆς Ἀναστασίου Μελα, κάτοικος Ἰωαννίνων, γεννηθεὶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, σώας ἔχων τὰς φρένας, τὸν δὲ νοῦν καὶ τὸ σῶμα ὑγιᾶ, σκεφθεὶς τὸ βέβαιον τοῦ θανάτου καὶ τὸ ἀβέβαιον τῆς ὥρας αὐτοῦ, μὴ ἔχων οὔτε ἀνιόντας οὔτε κατιόντας συγγενεῖς, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ διαθέσω πρὸς τὸ παρὸν μέρος τῆς περιουσίας μου, συμφώνως μὲ τοὺς Ἀυτοκρατορικοὺς Ῥωσικοὺς Νόμους, διαθέτω αὐτὸ διὰ τῆς παρούσης ἰδιοχείρου Διαθήκης μου ὡς ἔπεται.

Ἐγκαταλείπω καὶ παραχωρῶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου εἰς τὴν Χριστιανικὴν Κοινότητα τῆς πόλεως Ἰωαννίνων τὸ ἐν τῷ Θησαυροφυλακίῳ τῆς Πετροπόλεως ἐν ὀνόματι τῆς μακαρίτι-

δος μητρός μου Ζωῆς, καὶ πρὸ δεκαετίας μεταβίβασθὲν ἐν ὀνόματί μου τοκοφόρον Γραμμάτιον ὑπ' ἀριθμὸν ἑκατὸν μία χιλιάδα τριακόσια πενήκοντα ἑννέα, 101,359 καὶ ἐκ ρουβλίων ἀργυρῶν δύο χιλιάδων ἑκατὸν τεσσαράκοντα τριῶν ἀριθ. 2143, ἐγκαθιστῶν κληρονόμον μου τὴν εἰρημένην Κοινότητα, ἐκτελεστὰς δὲ τῆς παρούσης μου Διαθήκης τὴν κατὰ καιρὸν ὀλομέλειαν τῆς τῶν ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων ἐπιτροπῆς, ἥτις λαμβάνουσα ἑξαμηνιαίως τὸν τόκον, ἀφοῦ ἐξοδεύῃ ἐξ αὐτοῦ αἰωνίως κατ' ἔτος διὰ μίαν Ἀρχιερατικὴν ἐν ὀνόματί μου λειτουργίαν, ἐν ἧ νὰ μνημονεύωνται τὰ ὀνόματα τῶν γονέων μου καὶ τὰ τῆς οἰκογενείας μου ἅπαντα, ἐναλλάξ τὸ ἐν ἔτος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ ἐπιλεγομένῃ τοῦ Ἀρχιμανδρείου, τὸ δὲ ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς πατρικῆς ἐνορίας μου τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐν τῇ τακτῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων καὶ πανευφῆμων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, μὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν νὰ διατηρῆ ἓνα πτωχὸν χρηστοθήτη πολίτην μαθητὴν ἐν τοῖς Δημοτικοῖς Σχολείοις· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρουσιασθῶσι πολλοὶ τοιοῦτοι, νὰ κληρώνωνται, προτιμωμένου καὶ ἄνευ κλήρου τυχόντος πτωχοῦ τινος συγγενόπαιδος μέχρι τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου. Ἐν περιπτώσει, δὲ καθ' ἣν παρουσιασθῆ παῖς συνάμα πτωχὸς καὶ γονέων ὀρφανός, νὰ προτιμᾶται παντὸς ἄλλου πτωχοῦ (ἐκτὸς τοῦ ὡς ἐρρέθη συγγενόπαιδος μέχρις ὅτου βαθμηδὸν ἐκλείψῃ καὶ ὁ ὅρος οὗτος)· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρουσιασθῶσι τοιοῦτοι πολλοί, νὰ κληρώνωνται καὶ οὗτοι ἵνα μείνῃ μόνος εἷς, ὅστις ἐὰν ἔχῃ ἐπιθυμίαν νὰ μαθητεύσῃ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ, νὰ ἐξακολουθῆ ἢ ἐκ μέρους μου ὑποτροφία του μέχρι τῆς τελευταίας τάξεως τῶν σχολιακῶν μαθημάτων, δυναμένων ἀποκαταστήσαι αὐτὸν καλὸν χριστιανόν, τίμιον πολίτην, ἔμπορον ἢ τεχνίτην, καὶ πλέον οὔ. Ἄμα δὲ τελειόνη πᾶς ὑπότροφος τὸ ὡς ἀνωτέρω διαγραφὲν στάδιόν του, νὰ ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω ἐκφρασθέντα τρόπον. Ἡ ἐγκάρδιος αὕτη θέλησίς μου ἐπιθυμῶ

ὀλοφύγως τὰ ἐκτελεῖται ἀμερολήπτως καὶ κατὰ γράμμα, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν κατὰ καιρὸν ὀλομέλειαν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων ἵνα συμμορφωθῇ καθ' ὀλοκληρίαν μὲ τὰ ἐν τῇ παρούσῃ τῆς ἐπιθυμίας μου διατασσόμενα· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, εἰ μὴ γένοιτο, παραλείψῃ τι κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε εἰωθὸς (ὡς μοὶ συγχωρηθῆ ἢ ἔκφρασις αὕτη) ὁ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτης Ἰωαννίνων καὶ οἱ πλάγιοι συγγενεῖς μου μετὰ τῶν τυχόντων εὐπατριδῶν συνάμα ἢ καὶ ἰδιαιτέρως ὁ καθεὶς ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναφερθῇ κατὰ τῶν μὴ συμμορφωθησομένων μὲ τὰ παρ' ἐμοῦ διατασσόμενα εἰς τὸ ἐνταῦθα σεβαστὸν Αὐτοκρατορικὸν Ῥωσικὸν Προξενεῖον, παρακαλούμενον ἐν ὀνόματι ἐμοῦ τε καὶ αὐτοῦ ἵνα παρέξῃ τὴν συνδρομὴν του καὶ ἐπαναγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὰ νόμιμα αὐτῶν καθήκοντα.

Αὕτη εἶν' ἡ τελευταία βούλησίς μου, ἡ ὁποία, ἂν τυχὸν δι' ὀποιονδήποτε λόγον δὲν ἰσχύσῃ ὡς Διαθήκη, διατάσσω νὰ ἰσχύσῃ ὡς Κωδῆκελλος.

Ἐν Ἰωαννίνοις τὴν ἐνδεκάτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακκοσιοστοῦ ἐβδόμηκοστοῦ δευτέρου, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον.

» Ὁ Διαθέτης ΠΑΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΠΠΑΦΙΛΟΥ.

† Ὁ Περιστερᾶς ΚΥΡΙΛΛΟΣ μαρτυρεῖ.

» Ὁ Πρωτοσύγκελλος ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΠΑΝΤΑΖΙΑΝΗΣ ΣΥΝΑΙΤΗΣ μαρτυρῶ.

» Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ καὶ ἐφημέριος μαρτυρῶ.

» Ὁ ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΡΑΔΟΣ διδάκτωρ τῆς φιλοσ. καὶ καθηγητῆς τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων μαρτυρῶ.

» ΚΥΡΚΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΟΥΡΛΑ μαρτυρῶ.

(Τ. Σ) Παρούσαν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν

Ἐν Ἰωαννίνοις 1872 ἡ 10βρίου 8.

Le Consulat Impérial de Russie en Epire certifie l'authen-

ticité de la signature de M^{sr} Sophronios Metropolitan de Janina apposée au testament actuel enregistré dans le livre des actes du dit Consulat ce 13 Décembre v. s. 1872 sub N° 62 à Janina.

N° 63.

(Τ. Σ.)

Pour le Consul
le secrétaire
J. KRYLOW.

XXIX

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΦΙΛΙΤΟΥ

(Ἀντίγραφον).

Σώας καὶ ὑγιεῖς ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν, ὡς καὶ ἀπάσας τὰς λοιπὰς μου αἰσθήσεις, μὴ ἔχων δὲ οὔτε ἀνιόντας οὔτε κατιόντας, ἀπεφάσισα νὰ διαθέσω τὰ τῆς περιουσίας μου μετὰ θάνατον ὡς ἐξῆς.

Ἡ περιουσία μου σύγκειται ἐξ ἑνὸς κτήματος ἐν τῷ νομῷ Βλάσκας ὀνόματι Γουρνοσέτσι ἀγορασθὲν παρὰ τοῦ Ν. Μποσκοβεάνου κατὰ τὸ 1860 καὶ ἀπὸ ἐξήντα πέντε ὀργυὰς γῆς ἀγορασθείσας κατὰ τὸ ἔτος 1863 παρὰ τοῦ συζύγου Πολυχρόνη, καὶ ἐκ τεσσάρων οἰκιῶν καὶ ἑνὸς κήπου κειμένων ἐν Βουκουρεστίῳ, καὶ ἕκ τινος χρηματικοῦ εἰς δημόσια καὶ ἰδιωτικά χρεώγραφα ἅτινα μετὰ τῶν τίτλων τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου εὐρίσκονται εἰς τὸ σιδηροῦν κιβώτιόν μου.

Τὸ μνησθὲν ἐν Βλάσκα κτῆμα μου μὲ τὰς ἐξήντα πέντε ὀργυῖας γῆς καὶ αἱ ἐν συνοικίᾳ ἀγίου Δημητρίου τρεῖς οἰκίαι μου διατάττω νὰ πωληθῶσιν παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς παρούσης διαθήκης, καὶ τὸ ποσὸν ὅπερ ἤθελε πηγάσει ἐκ τῆς πωλήσεως νὰ παραδοθῆ ἀσφαλῶς παρ' αὐτῶν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον τὸν ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ὅστις ὑποχρεοῦται τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ μνησθέντος ποσοῦ νὰ τὸ δαπανᾷ πρὸς ἐκπαίδευσιν νέων ἐνδεῶν μὲν ἀλλ' εὐφυῶν καὶ καλῆς διαγωγῆς καταγομένων ἐκ Ζήτης καὶ Ἰωαννίνων τῆς Ἠπείρου. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κληροδοτήματος τούτου οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ν' ἀλλάξῃ. Αἱ δὲ διαφερόμεναι κοινότητες Ζήτης καὶ Ἰωαννίνων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν ἀκριβῆ αὐτοῦ τήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐκ τοῦ μνησθέντος ἐτησίου εἰσοδήματος ὁ Σύλλογος θέλει πέμπει εἴκοσι φλωρία βασιλικά κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐν Ζήτη ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Δημητρίου πρὸς αἰώνιον μνημόσυνον ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐκεῖ ἐνταφιασμένων γονέων μου Δημητρίου καὶ Ἀγγελικῆς.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἢ καταργήσεως τοῦ Συλλόγου τούτου ἢ Σύγκλητος τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου μετὰ τοῦ Πρυτάνεως παρακαλοῦνται νὰ παραλάβουν τὸ κληροδοτήμα τοῦτο καὶ νὰ φροντίσουν διὰ τὴν εἰς αἰῶνα ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀφορώντων αὐτὸ διατάξεών μου.

Ἀφίνω εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Ἀπόστολον Μανέσκον τὴν ἐπιкарπίαν τοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ Διαλουσπόρου κειμένου κήπου μου καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ κτιρίων, τὴν δὲ κυριότητα τοῦ κήπου καὶ τῶν κτιρίων τούτων εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Μαρίαν Βακαρέσκου πρὸς ἣν θέλουσι παραδοθῆ καὶ ὁ τίτλος τῆς ιδιοκτησίας ἐμοῦ καὶ διακόσια φλωρία βασιλικά, ὡσαύτως διακόσια φλωρία βασιλικά νὰ δοθῶσιν καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἑλένην Μπαλπιζάνου πρὸς ἐνθύμησιν.

Φλωρία βασιλικά τριακόσια ἀφίνω νὰ δοθῶσι εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν κατάστημα ὀνομαζόμενον τῆς Ἑλένης Δόμνης.

Φλωρία ἑξακόσια ἀφίνω εἰς τὴν Σχολὴν τῆς κατὰ τὴν Ἠπει-

ρον Ζήτζης ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως μὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀγορασθῆ παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης μου ἐν ἀκίνητον κτῆμα ἐν Ἰωαννίνοις τοῦ ὁποίου, τὸ εἰσόδημα νὰ χρησιμεύῃ πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἐν τῇ μνησθείσῃ Σχολῇ ἐκπαιδευομένων.

Φλωρία ἑκατὸν νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν χῆραν τοῦ μακαρίτου ἀνεψιοῦ μου ἱατροῦ Χριστοδοῦλου Νικολαΐδου, ἀνά διακόσια φλωρία νὰ δοθῶσιν εἰς τὰς Αἰκατερίνην καὶ Ὀλγαν κόρας τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰγνατίου Ἰακοβίσκου.

Φλωρία διακόσια νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἀναδαιτὴν του Ζωίτζαν Βαρτιάδη καὶ ἕτερα διακόσια εἰς τὰς κόρας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Ἑλένης Φαλκοϊάνου, ἑκατὸν ἐξ φλωρία νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἄλλην ἀδελφὴν τῆς Ἑλίτζαν, εἰς δὲ τὴν κόρην ὀνόματι Ζωίτσα τοῦ ἀνεψιοῦ Γεωργίου Χριστοδοῦλου Φιλίτη φλωρία διακόσια, καθὼς καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀνεψιοῦ Κωνσταντίνου Χρήστου Φιλίτη φλωρία τριακόσια, καθὼς καὶ εἰς τὴν κόρην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν ἀνεψιοῦ μου Δημήτριου Φιλίτη φλωρία ἑκατὸν πενήκοντα. Φλωρία τετρακόσια καὶ εἰς Διάλου-σπόρον εἰς δρόμον στρατιωτῶν ὑπ' ἀριθ. εἴκοσι (ἀρ. 20) ἀγορασθεῖσα οἰκία εἰς δημοπρασίαν ἢ ὁποῖα ἀνήκεν εἰς Νικόλαον Πιτζοῦραν νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν πρὸ χρόνων ὑπηρετοῦσαν με Αἰκατερίνην Ὀπρέσκου εἰς τὴν ὁποίαν νὰ δοθῶσι καὶ τὰ ἐπιπλα τῆς κάτω οἰκίας, καὶ ὁ τίτλος τῆς ἰδιοκτησίας τῆς ῥηθείσης οἰκίας. Τὰ δὲ ἐπιπλα τὰ εὕρισκόμενα εἰς τὰ τρία δωμάτια ὅπου κατοικῶ νὰ τὰ πωλήσουν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης. Φλωρία ἑκατὸν πενήντα νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν ὑπῆρέτην μου Βασίλειον Ζλεμνιάνο ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη μὲ ὑπῆρέτησεν πιστῶς. Νὰ δοθῶσιν ἀνά δέκα φλωρία εἰς ἕκαστον ὑπῆρέτην μου οἵτινες ἤθελον εὕρεθῆ παρ' ἐμοὶ κατὰ τὴν τελευτὴν μου.

Ἡ βιβλιοθήκη μου νὰ σταλῆ παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν μου εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις γυμνάσιον εἰς τὸ ὁποῖον κληροδοτῶ αὐτήν. Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου διαθήκης θέλουν φροντίσει ὅπως ὁ ἐνταφιασμός μου νὰ γείνη κατὰ τάξιν ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ Ἰερμπάν Βόδα, καὶ τὴν ἡμέραν αὐτήν, παρὰ τῇ ἄλλῃ δα.

πάνη, θέλουν διανείμει φλωρία πενήκοντα εἰς πτωχὰ μέρη. Ἀπαλλάττω τοὺς ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου διαθήκης παντὸς δικαιολογικοῦ ἐγγράφου ἀφορῶντος τὴν δαπάνην τοῦ ἐνταφισμοῦ μου ἣτις δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰ πεντακόσια φλωριά.

Μετὰ τὴν ἀπότησιν τῶν κληροδοτημάτων ὅ,τι ἤθελε περισεύσει ἐκ τῆς κινητῆς περιουσίας, οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης μου θέλουν τὸ παραδόσει εἰς τὸν ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Σύλλογον ἐμοῦ μὲ τὸ καὶ ἐρρέθη ἀνωτέρω ποσόν, τὸ ὅποιον θέλει πηγάσει ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου τῆς προσδιορισθείσης πρὸς ἐκπαίδευσιν ἐνδεῶν νέων ἐκ Ζήτης καὶ Ἰωαννίνων τῆς Ἡπείρου ἵνα καὶ τοῦτο χρησιμεύσῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Διωρίζω καὶ ἀποκαθιστῶ ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου διαθήκης τοὺς ἀγαπητοὺς μοι φίλους καὶ συγγενεῖς Κυρίου ἱατρὸν Δημ. Ζητσαῖον, τὸν νομοδιδάσκαλον Μιλτιάδην Θεοδοσιάδην καὶ τὸν ἀνεψιόν μου Δημήτριον Κ. Φιλίτην, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ νὰ δεχθῶσιν τὸ βᾶρος τοῦτο καὶ νὰ φροντίσωσιν διὰ τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης μου, διότι αὕτη εἶναι ἡ τελευταία στερεὰ καὶ ἀμετάτρεπτος θέλησίς μου, διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης μου ἀφίνω εἰς ἕκαστον ἀνὰ φλωριά ἑκατὸν πενήντα πρὸς μνήμην.

Οἱ ἐκτελεσταὶ οὗτοι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης νὰ πέμψωσιν ἀντίγραφον ἐπιχυρωμένον αὐτῆς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, εἰς τὸν Σύλλογον τῶν ἐπὶ διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ εἰς τὰς ἐν Ζήτη καὶ Ἰωαννίνοις κεινότητας, ἐκ τοῦ πρωτοτύπου νὰ γείνη κατὰ νόμον εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον, τὸ δὲ ἕτερον εἰς ἓνα τῶν ἐκτελεστῶν τὸν Κύριον Μιλτιάδην Θεοδοσιάδην.

Ἄν ἔμωσ παρ' ἐλπίδα ὁ ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογος δὲν δεχθῆ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κληροδοτήματος τοῦ προσδιορισθέντος διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν νέων ἐνδεῶν ἐκ Ζήτης καὶ Ἰωαννίνων ἢ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης, δὲν ὑπάρχει, τότε οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου νὰ μείνωσιν καὶ

ισόβιοι επίτροποι καὶ νὰ φροντίσωσιν αὐτοὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης. Ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πράξωσι ὅ,τι ἐγκρίνουν πρὸς διαιώνησιν καὶ ἀκριβῆ τήρησιν.

Δύνανται νὰ ἐκποιήσωσι τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τὴν προσδιορισθεῖσαν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν νέων καὶ ν' ἀγοράσωσι ἀλλαχοῦ κτῆμα ἢ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ πηγάσαν ἐκ τῆς πωλήσεως ποσόν, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ νὰ τὸ παραδώσωσιν εἰς τινὰ δημοσίαν κοινωφελῆ ἐν Ἑλλάδι Ἀρχὴν μὲ τὸν ῥητὸν ὅρον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελεῖται αἰωνίως ἡ διάταξις μου περὶ ἧς ὁ λόγος. Καὶ ἐν γένει ἐπαναλαμβάνω μένει εἰς αὐτοὺς νὰ πράξωσι ὡς ἐγὼ ὁ ἴδιος ὅ,τι ἐγκρίνουν πρὸς τήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ κληροδοτήματος τούτου.

Ὅταν τυχὸν οἱ ἐκτελεσταὶ μου μείνουσιν ισόβιοι ἐπίτροποι καὶ εἰς ἕξ αὐτῶν ἐκλείψει, ἢ ἄλλος δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος ὡς ἐκτελεστής ἢ ἐπίτροπος, τότε οἱ ἕτεροι δύο νὰ ἐκλέγουν ἀμέσως τὸν τρίτον.

Ἡ παροῦσα μου διαθήκη ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου εἰς δύο πρωτότυπα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἐτέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων μου, τὸ δὲ ἕτερον παρεδόθη εἰς τὸν Κύριον Μιλτιάδην Θεοδοσιάδην πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν τῆς ὑπάρξεώς των.

(Ὑπογραφή) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΦΙΛΙΤΗΣ.

Ἐν Βουκουρεστίῳ κατὰ τὴν δεκάτην (10) Μαρτίου τοῦ (1875) χιλιοστοῦ ὀκτακοστιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου.

Τὸν ἐν Διάλα σπόρου κῆπον μου ἀφίνω τόσον τὴν ἐπιχαρτίαν ὅσον καὶ τὴν πλήρη κυριότητα εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Ἀπόστολον Μανέσκον καὶ ὄντα ἀνακαλῶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὴν κυριότητα τοῦ κήπου τὸ κληροδοτῶ τῆς ἀνεψιάς Μαρίας Βαχαρέσκου.

1878 Μαΐου 10 Βουκουρέστιον.

(Ὑπογραφή) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΦΙΛΙΤΗΣ.

XXX

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΖΩΗ Α. ΜΑΡΟΥΔΗ

(Καταχώρησις Διαθήκης).

Εύρ. ἀριθ. 15,004

Ἐν Κερκύρα· τὴν 27 εἰκοστὴν ἐβδόμην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1881 γιλιεστοῦ ὀκτακοσιοττοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 ὠδεκάτην μεσημβρίας, ὁ ὑποφαινόμενος συμβολαιογράφος Κερκύρας Πανταζῆς Σ. Ζερβόπουλος αὐτόθι ἐδρεύων, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθροῦ 881 τοῦ Ἰονίου Πολιτικοῦ Κώδικος καὶ τῆ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 998 τῆς 23 εἰκοστῆς τρίτης Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἐπεδόθη μοι σήμερον ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀναστασίου Φ. Χρήστου ὅπερ ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα καταχωρῶ τὴν ἰδιόγραφον μυστικὴν διαθήκην τοῦ ἀποβιώσαντος Ζώη Α. Μαρούλη ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ ἄνω δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν τὴν 17 δεκάτην ἐβδόμην Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἡ ἰδιόγραφος δὲ μυστικὴ διαθήκη αὕτη διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς.

Ἀποβλέψας εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου μετὰ σκέψιν δριμον καὶ σὺν Θεῷ ἐρίθμησα τὰς τελευταίας μου βουλήσεις ὡς ἑξῆς.

Α' Ἐγκατασταίνω κληρονόμον μου καθολικὴν τὴν ἐνάρετον καὶ ἀγαπητὴν μου σύζυγον Αἰκατερίνην Γαρζώνη, ἀφίνων εἰς αὐτὴν πᾶν ὅτι συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν περιουσίαν μου τῆ ἑξαιρέσει μόνον τῶν ὄσα διαθέτω διὰ τὰς ἐπομένας κληροδοσίας.

Βον Ὑπὲρ τῆς Κοινότητος τῶν ὁμογενῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων ὅθεν κατάγομαι ἀφιερώνω τοὺς δύο οἰκίσκους τοὺς ὁποίους κατέχω ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ πρὸς δὲ καὶ χρηματικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων, τὸ ὁποῖον ἀμέσως θέλει παρακατατεθῆ ἐντόκως εἰς τράπεζαν ἀσφαλῶς ὅπως τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν τε οἰκίσκων καὶ τῶν χρημάτων εἰσπραχθῆ ἐκάστοτε ἀπὸ τοὺς κατὰ καιρὸν τῶν Ἰωαννίνων ἐπιτρόπους τῶν σχολείων, νοσοκομείου καὶ ἐκκλησιῶν καὶ μεταχειρισθῆ κατ' ἰσομοιρίαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν εἰρημένων καταστημάτων.

Γον Καταλείπω δὲ εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου, ἑτέρας χιλιάδας εἴκοσι δραχμῶν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης· τρεῖς χιλιάδας δραχμᾶς ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου Κερκύρας, καὶ ἑτέρας δραχμᾶς χιλίας ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα Φιλαρμονικῆς ἐταιρίας.

Δον Ἀφίνω ἐπίσης δραχμᾶς τρεῖς χιλιάδας εἰς τὸν συγγενῆ μου Κωνσταντῖνον Πάλιον, ἑτέρας δραχμᾶς τρεῖς χιλιάδας εἰς τὸν ἄλλον μου συγγενῆ Δημήτριον Π. Οἰκονόμου, ἑτέρας δραχμᾶς τρεῖς χιλιάδας εἰς τὰ τέκνα τοῦ Κ. Διονυσίου Βέγια, δραχμᾶς δὲ τετρακοσίας εἰς τὸν Κ. Σπυρίδωνα Κομιτόπουλον, καὶ ἐπὶ τέλους τέσσαρα χωριστὰ κληροδοτήματα ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἕκαστον διὰ τὴν Αἰκατερίνην Μίτζη, διὰ τὴν Ἀγαθὴν Κόσκορην καὶ διὰ τὰς δύο ὑπηρετρίας μου Ἀλεξάνδρα Παπαθανασίου καὶ Μαρία Στανέλο.

Εον Πρὸς εὐκολοτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἄνωθεν κληροδοσιῶν διορίζω ἐπιμελητὰς τῆς διαθήκης μου ἐνταυτῶ δὲ καὶ βοηθοὺς τῆς κληρονόμου μου τοὺς Κυρίους Γεώργιον Α. Παραμυθιώτην, Νικόλαον Δ. Δαμύρην καὶ Γεώργιον Χ. Κωστή, εἰς τοὺς ὁποίους δίδω ἐξουσίαν ἅμα ἀφοῦ κάμωσι τὴν ἀπογραφὴν τῶν μετρητῶν, δανείων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν καὶ συναλλαγμάτων παντὸς εἶδους, νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐξαργύρωσιν αὐτῶν, ἐπὶ τὸ συμφερότερον. Διότι ἐκ τῶν πέρων τούτων ἐννοῶ νὰ πληρωθῶσι αἱ ἄνω εἰρημέναι κληροδοσίαι χωρὶς νὰ ἐνέχηται

ἡ κληρονόμος μου εἰς ἄλλο τι ὡς πρὸς τοὺς κληροδόχους οὐδὲ εἰς τόκους τῆς ὑπερημερίας ἂν τυχόν

(ὕπογρ.) ΖΩΗΣ Α. ΜΑΡΟΥΛΛΗΣ.

ἂν τυχόν ἐπισυμβῇ βραδύτης εἰς τὴν καταβολὴν τῶν Κληροδοτημάτων.

7^{ον} Παρακαλῶ τοὺς εἰρημένους ἐπιμελητὰς τῆς διαθήκης μου νὰ δεχθῶσι πρὸς μικρὰν ἀποζημίωσιν τῶν ἐνοχλήσεώς των δραχμὰς πεντακοσίας ἀριθ. 500 ἕκαστος.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τελευταίων τούτων βουλήσεών μου ἔγραψα ἐγὼ αὐτὸς ἰδιοχείρως τὴν παροῦσαν διαθήκην καὶ ταύτοχρόνως τὴν ὑπέγραψα ἐν τῷ γραφείῳ μου εἰς τὸ δεύτερον ἰδιόκτητον πάτωμα τῆς οἰκίας ἐπὶ τῆς μεγάλης πλατείας τῆς πόλεως Κερκύρας εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ κατοικῶ. Τέλεσας τὴν τε σύνταξιν καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς διαθήκης ταύτης κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν χρονολογίαν καὶ δεκάτην ἐβδόμην τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς κατὰ τὴν Δυτικὴν τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ ἐβδόμου (1877) καὶ καθημέραν τῆς ἐβδομάδος τρίτην.

(ὕπογρ.) ΖΩΗΣ Α. ΜΑΡΟΥΛΛΗΣ.

Οὕτω περιέχει ἡ πρωτότυπος αὐτῆς διαθήκη ἣτις διατηρεῖται εἰς τὰ πρακτικά μου.

Συνετάχθη ἡ πράξις αὕτη ἐν τῷ δημοσίῳ γραφείῳ μου διακειμένῳ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τῇ ὁδῷ τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῶν ἀδελφῶν Γράβαρη ποτὲ Μαρίνου φέροντι τὸν ἀριθμὸν 1885 ἣτις συνταχθεῖσα καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Κυρίων Ἀλεξάνδρου Χαλιχιοπούλου ποτὲ Ἐμμανουὴλ κτηματίου καὶ Ἰωάννου Πουλίου ποτὲ Θωμᾶ γραφέως κατοίκων ἀμφοτέρων τῆς πόλεως ταύτης Κερκύρας δημοτῶν

Κερκυραίων υπογράφεται παρά τούτων και ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Οἱ μάρτυρες

» ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

» ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΥΛΙΟΣ.

Ὁ συμβολαιογράφος

Π. Σ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

Ἐν Κερκύρα τὴν 27 Ἰουλίου 1881.

(Τ. Σ.) Ὁ συμβολαιογράφος Κερκύρας

Π. Σ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ.

·XXXI

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤ. ΤΣΟΥΡΕΠΑΚΑ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἐπισήμου).

Κωδ. Μητροπολ.
Ἰωαννίνων
Ἀριθ. 454.

Ο ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ἐπικυροῖ τὴν

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀκούων καθ' ἑκάστην τοῦ ἱερ. Εὐαγγελίου λέγοντος « Γρηγορείτε καὶ προσεύχεσθε ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ θάνατος ἔρχεται » οὕτω καὶ ὁ ὑποφαινόμενος ὁσθλος τοῦ Θεοῦ Γεώργιος Χριστ. Τσουρεκάκας Ἰωαννίτης, σώας ἔχων τὰς φρένας μου καὶ τὸν νοῦν μου ὑγιᾶ καὶ ἀνεπιθέλωτον, ποιῶ τὴν παροῦσαν μου αὐτοπροαίρετον καὶ ἀπαρβίαστον πρώτην καὶ μόνην διαθήκην μου. Καὶ πρῶτον μὲν συγχωρῶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανούς καὶ ζητῶ παρ' αὐτῶν αὐτὴν ταύτην τὴν συγχώρησιν, καὶ Β^{ον} διατάσσω τὰ τῆς περιουσίας μου ὡς ἐξῆς συνίσταται. Λίρας ὀθωμ. χρυσᾶς 1300 ἤτοι χιλίας τριακοσίας, τὰς ὁποίας ἔγω κατατεθειμένας εἰς καπιτάλι εἰς τὸ συνεταιρικὸν Κατάστημα, τὸ ὅποιον ἔγω μετὰ τοῦ κυρ. Ἀναγνώστου Παππᾶ Δημητρίου ἀπὸ χωρίου Λιγοψάν, καθὼς καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιπλα καὶ βανταλίκια: 1 ἐν ὠρολόγιον· 20 ὀκάδ. γάλκωμα εἰς διάφορα ἀγγεῖα· 1 ἐν στρώμα ὄψινον· 2 παπλώματα· 10 ἤτοι δέκα μαξιλάρες· 3 τρεῖς γιάμπολες καὶ ὄχι ἄλλο τι εἰμὴ τὰ ἄπερ φορῶ φορέματά μου. Ἐπειδὴ

καὶ τὰ κτήματα ἅπερ εἶχον, τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ χανίου, κειμένον εἰς τὴν ἀγορὰν Καμάρης ὑπ' ἀριθ. παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως, ὁμοῦ μὲ τὰ ἔξω ἥμισυ ἐργαστήρια καὶ μὲ τὸ ἔσωθεν ἥμισυ κρασοπωλεῖον, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἶνε κτῆμα τῶν Κ^{ων} Ἀναγνώστου Παππᾶ Δημητρίου ἀπὸ χωρίον Λιγοψάν καὶ Σπυρίδωνος Ἀλεξίου ἀπὸ χωρίον Κριτζούνισταν, αὐτὸ λέγω τὸ κτῆμα πρὸ ἐνὸς χρόνου, ἐπειδὴ καὶ ἤμην χρεώστης εἰς τὰ κοινὰ ἐλέη τῆς πόλεως μας καὶ διὰ νὰ μὴ μείνη εἰς βάρος τῆς ψυχῆς μου, ἐσυμφώνησα μετὰ τῶν Κ^{ων} ἐπιτρόπων τῶν ἐλεῶν καὶ τὸ ἀφιέρωσα εἰς τὰ κοινὰ ἐλέη, δηλαδὴ τὸ ἔκαμον βάκφι, μὲ τὴν συμφωνίαν ὅσον ἐγὼ ζῶ νὰ τὸ ἔχω ὑπὸ τὴν κατοχὴν μου καὶ νὰ νέμωμαι τοὺς καρποὺς αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν μου νὰ μείνη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς συζύγου μου Ἀγγελικῆς θυγατρὸς Βασιλείου Μπασκαβάνη ἀπὸ χωρίον Φραγγάδαις, ἢ ὅποια νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ, νὰ λαμβάνῃ τὰ ἐτήσια ἐνοίκια καὶ ἀπὸ αὐτὰ α^{ον} νὰ ἐπισκευάζῃ αὐτό, ὅταν ἢ χρεῖα τὸ καλέσῃ, νὰ δίδῃ ἐτησίως εἰς τὸ χωρίον Δραμεσιῶν λιρ. ὀθωμ. 12 δώδεκα, αἱ μὲν δέκα διὰ μισθὸν ἐνὸς διδασκάλου τῆς ἐκεῖ Σχολῆς, αἱ δὲ δύο διὰ βιβλία τῶν μαθητῶν· νὰ δίδῃ ἐτησίως καὶ λιρ. ὀθωμ. 15 διὰ προικεῖον ἐνὸς πτωχοῦ κορασίου ἐκ τῆς συγγενείας μου· ἐν περιπτώσει δὲ καὶ δὲν ὑπάρχει συγγενικόν μου, τότε νὰ τὰς δίδῃ εἰς ξένον πτωχὸν κοράσιον ὅθεν ἐγκρίνη· νὰ ἐκτελεῖ ἐτησίως καὶ ἀπὸ μίαν ἀρχιερ. λειτουργίαν τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Μαρίνης· τὰ δὲ περισσεύματα νὰ τὰ βαστᾷ ἢ ἰδίᾳ ἐφ' ὄρου ζωῆς τῆς διὰ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδά τῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν τῆς τὸ εἰρημένον κτῆμα νὰ μείνη ὑπὸ τὴν κατοχὴν κτῆμα τῶν ἐλεῶν, καὶ οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι αὐτῶν νὰ ἐκτελοῦν αἰωνίως καὶ ἀπαρασάλευτα τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μου. Τὴν δὲ πατρικὴν μου οἰκίαν, κειμένην εἰς Καλὶ-τσέσμε ὑπ' ἀριθ. πρὸ καιροῦ τὴν ἔδωκα προικεῖον τῆς ἀνεψιάς μου Μαρίνης, θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Μιχαήλ· ὅσα δὲ ἔπιπλα καὶ βανταλίγια παντὸς εἶδους ἀπὸ τῶν τιμαλφεστάτων μέχρι τῶν ἐλαχίστων ὁποῦ

εύρισκονται ἐντὸς τῆς οἰκίας ὅπου κατοικοῦμεν, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων ἰδικῶν μου, ὅλα εἶνε πράγματα καὶ ἀποκτήματα τῆς ῥηθείσης συζύγου μου, ἠγορασμένα παρ' αὐτῆς μὲ χρήματά της καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὰ καμμίαν ἐνοχλήν δὲν ἔχω. Ὅθεν ἄλλην περιουσίαν δὲν ἔχω ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων γιλιῶν τριακοσίων ὀθωμ. λιρῶν ἀρ. 1300 καὶ τῶν πολλὰ ὀλίγων ἐπίπλων καὶ βανταλικίων, καὶ οὐχὶ ἄλλων εἰμὴ τὰ ἄπερ φορῶ φορέματά μου, εἰς τὴν ὁποίαν περιουσίαν μου ἀποκαθιστῶ ἐπιτρόπους μου πληρεξουσίου τὴν σύζυγόν μου Ἀγγελικὴν Βασιλείου Μπασκαβάνη ἀπὸ χωρ. Φραγγάδαις τοῦ Ζαγορίου καὶ τὸν κύριον Ἀναγνώστην Παππᾶ Δημητρίου ἀπὸ χωρίον Λιγοφάν, οἱ ὅποιοι ἅμα τῇ ἀποβιώσει μου θέλουν τὴν παραλάβωσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των, καὶ ἐξ αὐτῆς πρῶτον θέλουν ἐκποιήσει ὅλον τὸ πρᾶγμα τοῦ συνεταιρικοῦ μου καταστήματος, νὰ συνάξουν τὰ καθυστερούμενα καὶ νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἐξῆς διατάξεις μου· α^{ον} νὰ ἐκτελέσουν ὅλα τὰ ψυχικά μου μνημόσυνα ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς μου ἄχρι τῆς ἀνακομιδῆς μου ὡς ἡ τάξις τῆς πόλεώς μας συνειθίζει· β^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν ἅγιον Ἰωαννίνων λιρ. ὀθωμ. 5 πέντε διὰ μίαν παρρησίαν καὶ νὰ μνημονεύη τὸ ὄνομά μου εἰς τὰς θείας ἱερουργίας· γ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Βασιλικὴν Π. Τσεργιάννη πρὸς ὑπανδρίαν τῶν κορασίων τῆς λιρ. ὀθωμ. 75 ἑβδομήκοντα πέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· δ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν Μαρίαν Π. Τσεργιάννη λιρ. ὀθωμ. 25 εἴκοσι πέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με· ε^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν Μαρίαν θυγ. τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Μιχαὴλ Τσουρεπάκα λιρ. ὀθωμ. 75 ἑβδομήκοντα πέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· ζ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὴν Ἑλένην θυγ. τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Μιχαὴλ Τσουρεπάκα λιρ. ὀθωμ. 100 ἑκατὸν πρὸς ὑπανδρίαν τῶν κορασίων τῆς διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν· η^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς μου Ἑλένης Χριστ. Τσουρεπάκα λιρ. ὀθωμ. 100 ἑκατὸν διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν ἕνεκα τοῦ συγχωρεῖν με. θ^{ον} νὰ δώσουν εἰς τὰ τέκνα τῆς ἀνεψιάς μου Γίτσας θυγατρὸς

Κωνσταντίνου Βασίλειον, Γεώργιον καὶ Καλλιόπην λιρ. ὀθωμ.
75 ἑβδομήντα πέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φοράν· ι^{ον} νὰ δώσουν
εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Ρούσιων θυγατέρα Μιχαήλ Σιαραφίγγα
λιρ. ὀθωμ. 15 δεκαπέντε διὰ μίαν καὶ μόνην φοράν· λ^{ον} νὰ δώ-
σουν εἰς τοὺς ἐφόρους τῆς σχολῆς τοῦ χωρίου Λιγοψᾶς λιρ.
ὀθωμ. 20 εἴκοσι διὰ μισθὸν τοῦ ἐκεῖ διδασκάλου διὰ μίαν καὶ
μόνην φοράν· μ^{ον} νὰ λάβῃ ἡ σύζυγός μου Ἀγγελικὴ λιρ. ὀθωμ.
ἀρ. 300 τριακοσίας ὅπου τῇ χρεωστῶ ἀπὸ τὸ προικεῖόν της καὶ
ἀπὸ ἄλλα χρήματα πατρικά της ὅπου παρ' αὐτῆς ἔλαβον. Τὰ δὲ
περισσεύματα αὐτῶν νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Τραπεζῇ
καὶ ν' ἀνακεφαλαιοῦνται διὰ 10 δέκα ὀλόκληρα ἔτη, καὶ μετὰ
τὰ δέκα ἔτη ὁ τόκος αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ νὰ ἐμβαίνη εἰς χεῖρας
τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐλεῶν καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὁ ἐτήσιος αὐτὸς
τόκος εἰς ὑπανδρείαν τεσσάρων πτωχῶν κορασιῶν, προτιμωμέ-
νων πάντοτε ἐκ τῶν συγγενῶν μου· ἂν ὅμως καὶ δὲν ὑπάρχη
συγγενικόν μου, τότε οἱ κύριοι ἐπίτροποι θέλουν τὰ δώσει καὶ
εἰς ξένα. Αὕτη εἶνε ἡ αὐτοπροαίρετος καὶ ἀπαραβίαστος πρώτη
καὶ μόνη διαθήκη μου· ὅστις τῶν συγγενῶν μου ἢ καὶ ξένος ἤθε-
λεν ἐπιχειρισθῆ νὰ διασειῆ αὐτήν, νὰ ἔχῃ τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα
καὶ λόγον ἀποδώσῃ κτλ.

1878 ἑβδομήκοντα ὀκτῶ Ἰουνίου 4 Ἰωάννινα.

(ὕπογρ.) ΓΟΥΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΤΣΕΡΕΠΑΚΑ βεβαιόνω.
ΖΩΗΣ Ἱερεὺς ἐφημέριος Μητροπόλεως μαρτυρῶ.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΤΑΛΟΥΚΑΣ.
ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ μαρτυρῶ.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Π. ΓΚΟΥΤΣΗΣ μαρτυρῶ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΝΕΛΗΣ μαρτυρῶ.

(Τ. Σ.) Παροῦσαν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

τῇ 8 Μαρτίου 1880 Ἰωάννινα

(Τ. Σ.) Ὁ Γραμ. Α. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ.

XXXII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΓΟΡΓΩΛΗ

(Ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

..... Εἰς ἐκάστην τῶν πέντε ἐκκλησιῶν ἐν Ἰωαννίνοις τῆς Ἡπείρου, Μητροπόλεως, Ἁγίου Ἀθανασίου, Ἁγίου Νικολάου, Ἁγίας Μαρίας καὶ Ἀρχιμανδρίου ἀνὰ δραχμὰς χιλίας τὸ ὅλον δραχμὰς πέντε χιλιάδας ἀριθ. 5,000 εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἰωαννίνων δραχμὰς χιλίας ἀριθ. 1,000

..... Παραγγέλλω τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ τόκῳ εἰς μίαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἀναγνωρισμένων Τραπεζῶν δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀριθ. 100,000 καὶ νὰ μένουν αὗται κατατεθειμέναι αὐτόθι αἰωνίως ἀνατοκίζομένων τῶν τόκων αὐτῶν καθ' ἑξαμηνίαν μέχρι ἀπελευθέρωσης τῆς πατρίδος μου Ἰωαννίνων τῆς Ἡπείρου ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν ἐξουσίαν μετὰ δὲ τὴν ἀπελευθέρωσίν των καὶ τὴν σύστασιν Χριστιανικῆς Κυβερνήσεως οἱ ἐτήσιοι τόκοι τοῦ ποσοῦ τούτου νὰ χρησιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ὑπανδρείαν τριῶν ἀπόρων κορασιῶν τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων εἰς τὰ ὅποια κοράσια θέλει δίδωσθαι τὸ τρίτον τῶν ἐτησίων τόκων τοῦ ἄνω ποσοῦ διὰ προῖκα των. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων ὡς πρόεδρον καὶ τέσσαρα ἕτερα μέλη ἐκλεγόμενα ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης μου θέλουν κανονίσει τὰ τῆς διακλήρου ἐκλογῆς καὶ λοιπὰ τῶν προικισθησομένων κορασιῶν. Ἐὰν (ὃ μὴ γένοιτο) δὲν ἀπελευθερωθῇ ἡ πατρίς μου Ἰωάννινα ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου μου, τότε θέλουν ὑπανδρεύε-

σθαι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δέκα ἐτῶν ἐκ τῶν ἐτησίων τόκων τοῦ εἰρημένου κεφαλαίου τὸ ὁποῖον θέλει αὐξήσει ἐπισιθητῶς πέντε κοράσια ἀντὶ τριῶν

. Τὴν Κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας ἐκάστου ἔτους νὰ τελεῖται εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Ἰωαννίνων λειτουργία καὶ μνημόσυνον ἵνα μνημονεύωνται τὰ ὀνόματα τοῦ εὐεργέτου μακαρίτου συζύγου μου Ἀναστασίου τοῦ υἱοῦ μου Γεωργίου καὶ τῆς ἐμῆς καὶ ἀναξίου δούλης τοῦ Θεοῦ Παρασκευῆς. Ἡ δαπάνη τοῦ ἐτησίου τούτου μνημοσύνου θ' ἀφαιρῆται ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν τόκων. Ἐκτελεστάς τῆς παρούσης διαθήκης μου διορίζω τοὺς Κυρίους Ζαφείριον Σάρογλου καὶ Ἰωάννην Γ. Δούμαν οὓς παρακαλῶ νὰ δεχθῶσι τὸ βῆρος τοῦτο καὶ ἐκτελέσωσι τὰς διατάξεις τῆς παρούσης τελευταίας θελήσεώς μου

Οἱ μάρτυρες
Μ. Κ. ΡΑΛΛΗΣ.
Ε. Δ. ΛΥΤΣΙΚΑΣ.
Δ. ΤΟΛΜΙΔΗΣ.
Ν. ΣΠΑΘΗΣ.

Ἡ διαθέτις
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΓΟΡΓΟΛΗ.

Ὁ συμβολαιογράφος
Γ. ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἀθῆναι 19 Ἰανουαρίου 1887.

(Τ. Σ.)

Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Γ. ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ.

ΠΙΝΑΞ ΔΙΑΘΕΤΩΝ

I	'Ιωάννου καὶ 'Αναστασίου 'Αργύρη Βρετοῦ (1793)	1
II	Ζωή Κωνσταντίνου Καπλάνη (1806)	3
III	✓ Γ. Γοργόλη μετὰ τοῦ υἱοῦ του (1809-1810-1858)	6
IV	✓ Μπαλάνου Τροφικὸς Μάτζου	14
V	✓ 'Ιωάννου Μάνθου Κονιτσιώτου (1817)	18
VI	✓ Τῶν συγγενῶν Παναγιώτου Ζιούκα (1825)	26
VII	'Ιωάννου Βουδούκη (1839)	35
VIII	✓ Γεωργίου 'Ιωάννου Μεταξοῦς (1841)	36
IX	✓ Κωνσταντίνου Τολῆα (1845)	43
X	✓ Γεωργίου Κωνσταντίνου Χατζῆ-Κώστα (1845)	56
XI	✓ Χριστοδούλου Εὐθυμίου (1846)	63
XII	✓ Παναγιώτου Παυλῆ (1848)	72
XIII	✓ Νικολάου Πάσχου (1853)	73
XIV-	Κωνσταντίνου Γ. Γούναρη (1854)	90
XV	'Ελισάβετ Καστρισιου (1857)	93 ✓
XVI	✓ Στάθη Λεοντίου (1859)	103
XVII	'Αγαπίου 'Ιερομονάχου (1860)	104
XVIII	Κωνσταντίνου II. Κουρῆ (1862)	108
XIX	Μιχαήλ I. Παραμυθιώτου (1862)	111
XX	Πέτρου Βορέλη (1863)	122
XXI	Κωνσταντίνου Ζιώτου (1865)	125
XXII	'Αγγελικῆς Γεωργίου Μιγκώλη (1865)	126 ✓
XXIII	Νικολάου Ζωή Μπακάλη (1866)	132
XXIV	Γεωργίου Σταύρου (1868)	134
XXV	'Αναστασίου Κ. Τσοῦφλη (1870)	147
XXVI	'Ιωάννου Χριστοφόρου (1872)	163
XXVII	Παύλου Παππαφλου (1872)	173
XXVIII	Παύλου Α. Παππαφλου (1873)	189
XXIX	'Αναστασίου Δ. Φιλίτου (1875)	192
XXX	Ζωῆς Μαρούλη (1877)	197
XXXI	Γεωργίου Χ. Τσουρεπάκα (1878)	201
XXXII	Παρασκευῆς Γοργόλη (1887)	205 ✓

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

